

الله أكبر

وزارت صنعت، معدن و تجارت
سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور
مرکز پژوهش‌های کاربردی

نقشه راه علوم زمین و معدن

استان البرز

(فاز اول: تعیین وضعیت موجود و جایگاه استان)

(چاپ مقدماتی)

مجری طرح:

محمد تقی کره‌ای

مجری فنی:

سید مهران حیدری

تهیه کنندگان:

معصومه خلیج معصومی - شهرزاد ابوتراب - فرانک بیات

پاییز ۱۳۹۳

سپاسگزاری

با حمد و سپاس به درگاه خداوند متعال، وظیفه خود می‌دانیم مراتب تشکر و سپاسگزاری خود را از تمامی عزیزانی که ما را در تهیه این گزارش یاری نموده اند، ابراز نماییم.

از جناب آقای دکتر فریبرز قریب ریاست مرکز پژوهش‌های کاربردی سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور که شرایط انجام چنین مطالعاتی را هموار نمودند، تشکر می‌نماییم.

از جناب آقای دکتر هزاره‌ای مدیریت محترم بخش نظارت و ارزیابی که رهنمودهای ایشان همواره رهگشا بوده‌است، نهایت امتنان را داریم.

از خانم مهندس شیدا اسکندری مسئول محترم سایت اکتشاف و راهنمایی‌های ارزنده ایشان و در دسترس قرار دادن اطلاعات ذیقیمت در تهیه این گزارش تشکر می‌گردد.

از جناب آقایان دکتر نجفی و مهندس اردبیلی به دلیل همکاری در تهیه داده‌های استانی تشکر می‌کنیم.

از جناب آقای دکتر سید علی موسوی ماکویی و همکارانشان به جهت حمایت و هم فکری در تهیه و تکمیل این گزارش نهایت تشکر را داریم.

از خانم‌ها زینب شمس‌پرور، ملیحه سادات فاضلی و مینا بیرجندی به جهت همکاری و مساعدت نهایت تشکر را داریم.

از خانم معصومه موسوی به خاطر در اختیار گذاشتن پایان نامه کارشناسی ارشد مرتبط با استان البرز کمال تشکر و قدردانی را داریم. از سرکار خانم شفیقه ترکی کرده دهی، مرضیه بهروزی، آقای عباس عینعلی و خانم کلانتریان سپاسگزاری می‌نماییم. همچنین از سرکار خانم ایروانی برای طراحی جلد و سرکار خانم حسن لو به خاطر ویراستاری نهایت تشکر و قدردانی را داریم.

همچنین از اداره صنایع و معادن استان البرز جهت در اختیار قراردادن محدوده‌های معدنی استان کمال تشکر و قدردانی را می‌نماییم.

پیشگفتار

نوشتار پیش رو بخشی از تلاش و پژوهش گردآوردندگان این اثر در پیشرفت و تعالی ایران زمین است که همانا رشد و تعالی آن در زمینه‌های علمی و اقتصادی، موجب سربلندی و سرافرازی مردمان این سرزمین خواهد بود. بهره‌گیری از ذخایر و منابع عظیم کشور و حفظ و صیانت از این ذخایر، راهی به‌سوی سرآمدی ایران زمین در میان ملل دیگر است و دستیابی به این مهم خود در گرو ثبت و نگهداری داده‌های علوم زمین می‌باشد. ثبت و نگهداری داده‌ها نخستین گام در بهره‌وری و استفاده بهینه از منابع موجود و سرآغازی بر توسعه صنعتی و اقتصادی کشور می‌باشد.

نقش بی‌بدیل بخش صنعت به دلیل ارتباط‌های گسترده با سایر بخش‌های یک کشور و در توسعه اقتصادی بر کسی پوشیده نیست چرا که پیشرفت در زمینه جذب سرمایه در بخش صنعت و معدن کشورهای مطرح دنیا به‌عنوان زیر ساخت سایر بخش‌ها، موجب پیشرفت در بخش‌های مهمی نظیر امور معدنی، کشاورزی، ساختمان‌سازی، ساخت زیربناها و در نهایت موجب پیشرفت بخش آموزش و تحقیقات گردیده است. این‌گونه است که در برنامه‌ریزی کلان کشور در حوزه فعالیت‌های صنعتی جایگاه شناخت امکانات و همچنین نقاط قوت و ضعف این بخش همراه با تجزیه و تحلیل وضعیت پراکندگی صنایع، تأثیرگذار و برای انجام این مهم، ساماندهی اطلاعات صنایع و معادن به‌صورت بانک اطلاعات راهگشا خواهد بود.

در کشورهای دارای ذخایر و پتانسیل‌های بالقوه‌ی معدنی، بخش معدن و صنایع معدنی ایفاگر نقش مهمی در توسعه اقتصادی و اجتماعی آن‌هاست؛ چرا که این بخش و صنایع پایین‌دستی آن محور توسعه قلمداد می‌شوند. ایران نیز از جمله کشورهای معدنی جهان است که از وضعیت مناسبی در زمینه ذخایر بالقوه معدنی برخوردار است، اما با وجود ذخایر خدادادی بی‌شمار، ایران هنوز تا بهره‌برداری مطلوب از پتانسیل‌های بخش معدن و صنایع معدنی راهی طولانی در پیش دارد که همانا لازمه رسیدن به قله مطلوب، تبیین درست وضعیت معدن و صنایع معدنی در اقتصاد ایران، شناخت وضعیت معادن در استان‌های کشور تا رسیدن به سرمایه‌گذاری مطمئن در این بخش‌ها می‌باشد. امید است توجه دولت‌مردان این سرزمین در راستای سیاست‌گذاری مناسب در این حوزه آغازگر مسیر تحول و بالندگی ایران زمین باشد.

مقدمه

نقشه راه، ارزیابی نظام‌مند عوامل طبیعی، اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و غیره به‌منظور یافتن راهی برای افزایش و پایداری توان سرزمینی در جهت برآورد نیازهای جامعه است. به عبارتی دیگر، نقشه راه علم مطالعه منابع و فضاها و تعیین بهترین استراتژی‌ها (راهبردها) و آینده‌نگری با تأکید بر موقعیت مکانی می‌باشد.

تهیه مطلب حاضر با عنوان " نقشه راه علوم زمین و معدن استان البرز " گامی در راستای اجرای برنامه دراز مدت سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور برای تهیه نقشه راه استان‌های ۳۱ گانه کشور می‌باشد. این طرح استفاده بهینه از منابع و فضاها با تعیین اولویت‌های هر منطقه و در واقع چگونگی رعایت عدالت سرزمینی و ایجاد تعادل‌های منطقه‌ای با توجه به توان هر منطقه را مدنظر دارد. بی‌شک سازمان زمین‌شناسی به‌عنوان یکی از مهم‌ترین مراکز تولید اطلاعات پایه در هر کشور نقشی مهم و کارا در اجرای چنین برنامه‌هایی خواهد داشت.

اهداف پیش روی سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور در اجرای چنین طرحی شامل موارد ذیل می‌باشد:

- برنامه‌ریزی سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور جهت شناسایی محیط‌های زمین‌شناسی و پتانسیل‌های بالقوه معدنی کشور و ارائه نتایج حاصل به‌صورت «اطلاعات پایه و کاربردی» در راستای استفاده در طرح‌های زیربنایی، عمرانی، اقتصادی و اجتماعی

- کسب ثروت به کمک اکتشاف ذخایر جدید معدنی کشور و توسعه بخش معدن در فازهای گوناگون شناسایی، پی‌جویی، اکتشافات عمومی و تفصیلی از یک‌سو و ایجاد زیرساخت‌های مورد نیاز این بخش از سوی دیگر به‌منظور اشتغال‌زایی، تمرکززدایی از شهرها، ایجاد فرصت‌های شغلی جایگزین در مناطق روستایی مواجه با بحران کشاورزی و قطع وابستگی کشور به نفت به‌عنوان تنها منبع تأمین‌کننده اقتصاد

- جلوگیری از هدر رفت ثروت با اجرای طرح‌های توسعه‌ای و برنامه‌ریزی مناسب جهت کاهش اثرات مخاطرات و مشکلات ناشی از بلایای طبیعی در استان‌ها

- تأکید بر لزوم گسترش صنایع معدنی و افزودن حلقه فرآوری و بازیافت به زنجیره بزرگ اکتشاف به‌منظور اشتغال‌زایی، بالا بردن ارزش‌افزوده و استفاده بهینه و چند منظوره از پتانسیل‌های معدنی کشور

مجموعه‌ی پیش رو تلاش می‌کند تا با ارائه مطالب در قالب بررسی وضعیت معدنی موجود استان و جایگاه آن در کشور و با در نظر گرفتن مخاطرات طبیعی منطقه، ضمن تبیین فرصت‌ها و تهدیدهای بخش زمین‌شناسی و اکتشاف در هر استان، راهکارهایی برای برون‌رفت از مشکلات موجود و دستیابی به وضعیت معدنی مطلوب ارائه نماید.

لازم به ذکر است، آنچه در این مختصر بدان اشاره می‌گردد، تنها گزارش نتایج حاصل از گام نخست تهیه نقشه راه استان بوده و بی‌شک دستیابی به یک نقشه راه جامع همگام و همسو با توسعه متوازن و پایدار استان، نیازمند تکمیل هرچه بیشتر و دقیق‌تر بررسی‌های صورت گرفته و بهره‌گیری از همفکری کارشناسان و متخصصان مربوط به هر بخش می‌باشد که امید است با یاری خداوند متعال و با همراهی اندیشمندان و متخصصان در فاز دوم به این مهم دست یابیم.

فهرست مطالب

فصل اول - بررسی مزیت‌های ایران در دنیا و جایگاه آن در علوم زمین و معدن

- ۱-۱- آمایش سرزمین..... ۳
- ۲-۱- جایگاه نقشه راه استان‌ها در آمایش سرزمین..... ۵
- ۳-۱- جایگاه ایران در دنیا از نظر منابع طبیعی..... ۶
- ۴-۱- جایگاه ایران در دنیا از نظر مخاطرات..... ۲۸

فصل دوم - بررسی مزیت‌های ایران در دنیا و جایگاه آن در علوم زمین و معدن

- ۱-۲- موقعیت جغرافیایی..... ۵۱
- ۲-۲- تقسیمات کشوری..... ۵۱
- ۳-۲- جمعیت و اشتغال..... ۵۴
- ۴-۲- راههای ارتباطی..... ۵۹
- ۵-۲- پستی و بلندیها..... ۶۱
- ۱-۵-۲- ارتفاعات..... ۶۱
- ۲-۵-۲- دشتهای..... ۶۲
- ۶-۲- اقلیم..... ۶۳
- ۷-۲- منابع آب..... ۶۶
- ۱-۷-۲- منابع آب سطحی..... ۶۶
- ۲-۷-۲- وضعیت سدها..... ۷۲
- ۳-۷-۲- منابع آب زیرزمینی..... ۷۴
- ۸-۲- منابع انرژی..... ۷۵
- ۱-۸-۲- انرژیهای تجدید ناپذیر..... ۷۶
- ۲-۸-۲- انرژی های تجدید پذیر..... ۷۷
- ۸-۲- کاربری اراضی..... ۸۵
- ۹-۲- مناطق تحت حفاظت محیط زیست..... ۸۷

فصل سوم - وضعیت استان در بخش زمین‌شناسی و معدن

- ۱-۳- موقعیت ساختاری..... ۹۱
- ۲-۳- زمین شناسی عمومی..... ۹۱
- ۳-۳- فعالیت‌های زمینشناسی و اکتشافی..... ۹۵
- ۱-۳-۳- مقیاس ناحیه‌های..... ۹۵
- ۲-۳-۳- منطقه ای..... ۱۰۱
- ۴-۳- ذخایر معدنی استان..... ۱۰۳

- ۱۰۳-۳-۴-۱- پتانسیلها.....
- ۱۰۷-۳-۴-۲- معادن و کانسارها.....
- ۱۱۶-۳-۵- وضعیت ذخایر و تولید مواد معدنی.....
- ۱۲۱-۳-۵-۱- سهم استان از ذخیره و تولید کشور.....
- ۱۲۲-۳-۶- وضعیت معادن در حال بهره برداری.....

فصل چهارم - زیرساخت فعالیت‌های زمین‌شناسی و معدن

- ۱۲۷-۴-۱- دانشگاه‌های مرتبط با علوم زمین.....
- ۱۲۸-۴-۳- شهرک و نواحی صنعتی.....
- ۱۲۹-۴-۴- صنایع معدنی.....
- ۱۳۱-۴-۵- گمرکات استان.....

فصل پنجم - مخاطرات استان

- ۱۳۶-۵-۱- زمین لرزه.....
- ۱۳۷-۵-۱-۱- گسل‌های مهم استان.....
- ۱۴۳-۵-۱-۲- وضعیت لرزه‌های.....
- ۱۴۳-۵-۲- زمین لغزش.....
- ۱۴۵-۵-۳- خشکسالی.....
- ۱۴۶-۵-۴- شوری آب.....
- ۱۴۸-۵-۵- گرد و غبار.....
- ۱۴۹-۵-۶- تابش اشعه فرابنفش.....
- ۱۵۱-۵-۷- فرونشست زمین.....
- ۱۵۷-۵-۸- نفوذپذیری و فرسایش.....
- ۱۵۹-۵-۹- سیلاب.....

فصل ششم - زمین‌گردشگری

- ۱۶۳-۶-۱- بیابان و کویرها.....
- ۱۶۵-۶-۲- دریاچه‌ها.....
- ۱۶۶-۶-۳- آبشارها.....
- ۱۷۹-۶-۴- چشمه.....
- ۱۸۰-۶-۵- غارها.....

فصل هفتم – مروری بر وضعیت اقتصادی و تجاری استان

۱۹۱ جایگاه اقتصادی.....	۱-۷
۱۹۲ بخش های عمده فعالیت.....	۲-۷
۱۹۲ کشاورزی.....	۱-۲-۷
۱۹۸ خدمات.....	۲-۲-۷
۱۹۹ صنعت.....	۳-۲-۷
۲۰۱ معدن.....	۴-۲-۷
۲۰۵ منابع.....	

فهرست اشکال

- شکل ۱-۱: آمایش ارتباط میان انسان، اقتصاد و زمین..... ۳
- شکل ۲-۱: سطوح بررسی در آمایش..... ۴
- شکل ۳-۱: جایگاه وزارت صنعت، معدن و تجارت در تولید داده‌های مکانی..... ۵
- شکل ۴-۱: مسیر تهیه نقشه راه استانی..... ۶
- شکل ۵-۱: اهداف پیش روی تهیه نقشه راه استانی..... ۷
- شکل ۶-۱: جایگاه ایران در کمربندهای متالوژنی..... ۷
- شکل ۷-۱: جایگاه معادن ایران در کلاس جهانی..... ۸
- شکل ۸-۱: جایگاه زمین شناسی ایران و ساختار هر استان..... ۱۰
- شکل ۹-۱: توزیع مواد معدنی فلزی در سال ۲۰۱۳..... ۱۱
- شکل ۱۰-۱: استان های دارای بالاترین ذخایر فلزی در کشور..... ۱۱
- شکل ۱۱-۱: درصد ذخایر هر استان و سهم ۹۲٪ چهار استان کشور..... ۱۲
- شکل ۱۲-۱: مساحت، مجموع راه و جمعیت چهار استان دارای ذخایر فلزی..... ۱۲
- شکل ۱۳-۱: تفکیک مواد معدنی بر اساس میزان ذخیره موجود در کشور..... ۱۳
- شکل ۱۴-۱: جایگاه استان‌ها در ذخیره غیر فلزی کشور..... ۱۳
- شکل ۱۵-۱: درصد سهم هر استان از ذخایر غیر فلزی..... ۱۴
- شکل ۱۶-۱: نقشه تولید مواد غیرفلزی در کشور..... ۱۴
- شکل ۱۷-۱: درصد سهم هر استان از تولید مواد غیر فلزی..... ۱۵
- شکل ۱۸-۱: عوامل موثر در تدوین نقشه راه..... ۱۵
- شکل ۱۹-۱: مقایسه مساحت ایران با سایر کشورهای جهان..... ۱۶
- شکل ۲۰-۱: مقایسه مساحت استان‌های کشور..... ۱۷
- شکل ۲۱-۱: انواع انرژی های تجدیدپذیر و تجدید ناپذیر و جایگاه ایران در جهان..... ۱۸
- شکل ۲۲-۱: جایگاه ایران در ذخایر هیدروکربوری در جهان..... ۱۸
- شکل ۲۳-۱: جایگاه ایران در پتانسیل ذخایر زمین گرمایی در جهان..... ۱۹
- شکل ۲۴-۱: وجود پتانسیل لازم برای بهره گیری از انرژی خورشیدی در ایران (منبع ناسا، ۲۰۰۸)..... ۱۹
- شکل ۲۵-۱: ۱۰ کشور برتر جهان در بکارگیری انرژی های نو..... ۲۰
- شکل ۲۶-۱: میزان بهره‌وری انرژی در کشورهای جهان..... ۲۰
- شکل ۲۷-۱: شبکه راه های ارتباطی کشورهای دنیا..... ۲۱
- شکل ۲۸-۱: شبکه راه های بین المللی و جایگاه ایران در میان کشورهای دیگر..... ۲۱
- شکل ۲۹-۱: موقعیت ایران در شبکه ریلی جهان..... ۲۲
- شکل ۳۰-۱: نقشه خطوط و ایستگاه‌های شبکه ریلی ایران..... ۲۲
- شکل ۳۱-۱: شبکه ریلی کشور هندوستان..... ۲۳

- شکل ۱-۳۲: استان‌های دارای نوار ساحلی در کشور و طول خط ساحل در آنها..... ۲۳
- شکل ۱-۳۳: جایگاه مرزهای خاکی و آبی کشور و ارتباط با کشورهای همجوار..... ۲۴
- شکل ۱-۳۴: دانش فنی مرتبط با علوم زمین (زیرساخت نرم)..... ۲۴
- شکل ۱-۳۵: جایگاه علمی ایران در مجموع تولیدات علمی و جایگاه علوم زمین..... ۲۵
- شکل ۱-۳۶: معدن نمک ولیچکا در کراکوف لهستان بازدیدکنندگان سالانه بالغ بر ۱,۲ میلیون نفر..... ۲۵
- شکل ۱-۳۷: طبقه بندی پدیده های ژئوتوریسم ایران و نمونه هایی از این پدیده ها..... ۲۶
- شکل ۱-۳۸: کشورهای برتر جهان در زمینه تولید گوهر ها و جایگاه ایران..... ۲۷
- شکل ۱-۳۹: استان های دارای پتانسیل گوهر در ایران..... ۲۷
- شکل ۱-۴۰: برخی از مخاطرات پیش روی کشور..... ۲۸
- شکل ۱-۴۱: پراکندگی جمعیت ایران و جایگاه جمعیتی ایران در جهان..... ۲۹
- شکل ۱-۴۲: نقشه تراکم نسبی جمعیت ایران..... ۲۹
- شکل ۱-۴۳: تراکم نسبی جمعیت استان‌ها در کشور..... ۳۰
- شکل ۱-۴۴: شاخص مخاطرات طبیعی ایران و جهان..... ۳۰
- شکل ۱-۴۵: نقشه مخاطرات لرزه ای جهان..... ۳۱
- شکل ۱-۴۶: مقایسه کشور چین و ایران به لحاظ تلفات ناشی از زمین لرزه..... ۳۱
- شکل ۱-۴۷: اولویت بندی تراکم رخداد های لرزه ای در هر استان..... ۳۲
- شکل ۱-۴۸: نقشه لرزه زمین ساخت ایران..... ۳۲
- شکل ۱-۴۹: زیان‌های اقتصادی ناشی از زمین لرزه در انتها قرن بیستم..... ۳۳
- شکل ۱-۵۰: نقشه بارندگی جهانی..... ۳۳
- شکل ۱-۵۱: میانگین بارندگی سالانه در استان‌های ایران از سال ۱۳۶۳ تا ۱۳۹۲..... ۳۴
- شکل ۱-۵۲: موقعیت ایران در نقشه جهانی آب و هوا..... ۳۴
- شکل ۱-۵۳: تنش جهانی آب و موقعیت ایران در این نقشه..... ۳۵
- شکل ۱-۵۴: نقشه پیش بینی بحران کمبود آب در سال ۲۰۲۵..... ۳۵
- شکل ۱-۵۵: نقشه اقلیم ایران و نمودار پراکندگی اقلیم ها..... ۳۵
- شکل ۱-۵۶: نقشه استعداد بیابان زایی جهان..... ۳۶
- شکل ۱-۵۷: موقعیت بیابان های جهان و جایگاه ایران..... ۳۶
- شکل ۱-۵۸: موقعیت ایران در نقشه جهانی منابع آبی بلند مدت..... ۳۷
- شکل ۱-۵۹: موقعیت ایران در نقشه جهانی منابع آب سطحی..... ۳۷
- شکل ۱-۶۰: نقشه جهانی دسترسی به آب های شیرین..... ۳۸
- شکل ۱-۶۱: پتانسیل تشکیل منابع آبی کارست..... ۳۸
- شکل ۱-۶۲: نقشه توسعه کارست در ایران..... ۳۹
- شکل ۱-۶۳: توزیع انواع منابع آب در ایران و جهان..... ۳۹
- شکل ۱-۶۴: توزیع انواع منابع آب در ایران..... ۴۰

- شکل ۱-۶۵: نرخ فرونشست در دشت‌های ایران..... ۴۰
- شکل ۱-۶۶: آبخوان‌های دارای عوارض بررسی شده فرونشست زمین در کشور..... ۴۱
- شکل ۱-۶۷: موقعیت منابع آبی مشترک با کشورهای همسایه ایران..... ۴۱
- شکل ۱-۶۸: درصد جمعیتی که بین سال‌های ۱۹۷۸ تا ۲۰۰۷ در خاورمیانه تحت تاثیر انواع بلایای طبیعی قرار گرفتند (FAO ۲۰۰۸) و درصد جمعیت تحت تاثیر خشکسالی به تفکیک قاره‌ها بین سال‌های ۱۹۰۰ تا ۲۰۰۴ (FAO ۲۰۰۸)..... ۴۲
- شکل ۱-۶۹: میزان مصرف سرانه آب برای ایران، جهان و کشورهای عضو منا..... ۴۲
- شکل ۱-۷۰: ویژگی‌های آب و هوایی و مساله آب..... ۴۳
- شکل ۱-۷۱: موقعیت ایران در نقشه اثر پذیری در قبال تغییر اقلیم..... ۴۳
- شکل ۱-۷۲: مناطق مناسب برای کشاورزی در دنیا..... ۴۴
- شکل ۱-۷۳: پراکندگی جنگل‌های دنیا..... ۴۴
- شکل ۱-۷۴: نقشه جهانی مناطق ارتفاعی..... ۴۵
- شکل ۱-۷۵: نقشه توپوگرافی ایران..... ۴۵
- شکل ۱-۷۶: موقعیت ایران در نقشه جهانی مخاطرات سیلاب (۲۰۱۲-۱۹۸۵)..... ۴۶
- شکل ۱-۷۷: جایگاه ایران در زمینه مخاطرات سیلاب در میان کشورهای جهان..... ۴۶
- شکل ۱-۷۸: مسیر دگرشکل شده رودخانه مهران چای در عبور از شهر تبریز..... ۴۷
- شکل ۱-۷۹: نقشه خطر سیلاب کشور..... ۴۷
- شکل ۱-۸۰: نقشه جهانی میزان فرسایش خاک..... ۴۸
- شکل ۱-۸۱: نقشه خطر زمین لغزش دنیا..... ۴۸
- شکل ۱-۲-۱: موقعیت جغرافیایی استان البرز..... ۵۱
- شکل ۲-۲-۲: نقشه تقسیمات استانی استان البرز (منبع: استانداری استان البرز)..... ۵۳
- شکل ۲-۳-۳: نقشه درصد شهرنشینی کشور..... ۵۶
- شکل ۲-۴-۴: نقشه راه‌های استان البرز..... ۶۰
- شکل ۲-۵-۵: مدل ارتفاعی - رقومی استان البرز..... ۶۲
- شکل ۲-۶-۶: نقشه دشت‌های ایران..... ۶۳
- شکل ۲-۷-۷: نقشه اقلیم استان البرز..... ۶۴
- شکل ۲-۸-۸: نقشه حوضه‌های اصلی آبریز ایران..... ۶۷
- شکل ۲-۹-۹: موقعیت استان البرز در تقسیم بندی حوضه‌های آبریز کشور..... ۶۷
- شکل ۲-۱۰-۱۰: نقشه رودخانه‌ها و آبراهه‌های استان البرز..... ۶۸
- شکل ۲-۱۱-۱۱: نمایی رودخانه کرج..... ۶۹
- شکل ۲-۱۲-۱۲: نحوه اتصال رودخانه‌های مهم به مادر رود کرج..... ۷۰
- شکل ۲-۱۳-۱۳: نمایی از رودخانه طالقان..... ۷۰
- شکل ۲-۱۴-۱۴: نمایی از رودخانه وارنگه رود..... ۷۲

- شکل ۲-۱۵- موقعیت سدهای استان البرز..... ۷۳
- شکل ۲-۱۶- نمایی از سد امیرکبیر..... ۷۳
- شکل ۲-۱۷- نمایی از سد طالقان..... ۷۴
- شکل ۲-۱۸- موقعیت نیروگاه های استان البرز..... ۷۶
- شکل ۲-۱۹- نقشه انرژیهای خورشیدی ایران و موقعیت استان البرز سال ۲۰۰۹..... ۷۹
- شکل ۲-۲۰- موقعیت استان البرز بر روی نقشه میزان سرعت وزش باد..... ۸۱
- شکل ۲-۲۱- پتانسیل پسماند ورودی به محل دفن زباله بر حسب تن در روز (۱۳۸۶)- وزارت نیرو- سازمان انرژی های نو..... ۸۲
- شکل ۲-۲۲- پتانسیل حداکثر توان تولید برق نیروگاههای زیست توده (۱۳۸۶)- وزارت نیرو- سازمان انرژی های نو..... ۸۳
- شکل ۲-۲۳- نقشه پتانسیل زمین گرمایی کشور..... ۸۴
- شکل ۲-۲۴- بیابان زدایی..... ۸۶
- شکل ۲-۲۵- نقشه کاربری اراضی استان البرز..... ۸۷
- شکل ۲-۲۷- نقشه زیست محیطی استان البرز و مناطق حفاظت شده آن..... ۸۸
- شکل ۳-۱- موقعیت استان البرز بر روی نقشه ساختاری ایران (سهندی، ۱۳۸۵)..... ۹۱
- شکل ۳-۲- نقشه زمین شناسی ساده شده استان البرز..... ۹۴
- شکل ۳-۳- وضعیت نقشههای زمین شناسی تهیه شده در مقیاس ۱:۲۵۰،۰۰۰..... ۹۵
- شکل ۳-۴- وضعیت نقشههای زمین شناسی تهیه شده در مقیاس ۱:۱،۰۰۰،۰۰۰..... ۹۶
- شکل ۳-۵- وضعیت نقشههای ژئوشیمی تهیه شده در مقیاس ۱:۱،۰۰۰،۰۰۰..... ۹۷
- شکل ۳-۶- نقشه آنومالی های ژئوشیمیایی کلی استان البرز را برای عناصر مختلف در برکه های ۱:۱،۰۰۰،۰۰۰..... ۹۷
- شکل ۳-۷- نمایی از دگرسانی های رسی و اکسید آهن در محدوده استان البرز بر روی تصویر ماهواره لندست..... ۹۹
- شکل ۳-۸- نقشه شدت کل میدان مغناطیسی استان البرز..... ۹۹
- شکل ۳-۹- نقشه برگردان به قطب استان البرز بافاصله خطوط پرواز ۷۵۰۰ متر..... ۱۰۰
- شکل ۳-۱۰- نقشه زون های پوششی استان البرز..... ۱۰۱
- شکل ۳-۱۱- وضعیت نقشههای زمین شناسی تهیه شده در مقیاس ۱:۲۵،۰۰۰..... ۱۰۲
- شکل ۳-۱۲- پراکندگی گروه های معدنی استان البرز..... ۱۰۳
- شکل ۳-۱۳- نواحی امید بخش عناصر طلا در استان البرز..... ۱۰۴
- شکل ۳-۱۴- نواحی امید بخش عناصر باریت در استان البرز..... ۱۰۴
- شکل ۳-۱۵- نواحی امید بخش عناصر سرب و روی در استان البرز..... ۱۰۵
- شکل ۳-۱۶- نواحی امید بخش عناصر مس در استان البرز..... ۱۰۵
- شکل ۳-۱۷- نواحی امید بخش عناصر آهن در استان البرز..... ۱۰۶
- شکل ۳-۱۸- نواحی امید بخش عناصر منگنز در استان البرز..... ۱۰۶
- شکل ۳-۱۹- نواحی امید بخش عناصر آنتیموان در استان البرز..... ۱۰۷
- شکل ۳-۲۰- پراکندگی انواع مواد معدنی فلزی در پهنه استان البرز..... ۱۰۸

- شکل ۳-۲۱- دهانه یکی از تونل های امتدادرو که در امتداد زون کانه ساز حفر شده است..... ۱۱۰
- شکل ۳-۲۲- پراکندگی انواع معدنی غیر فلزی در پهنه استان البرز..... ۱۱۲
- شکل ۳-۲۳- نمایی از رخنمون واحد KLS۱ در شمال ساختمان معدن که به وسیله گسل راندگی خورانک (KHT) بر روی واحدهای ائوسن (EKTA) رانده شده است. علاوه بر آن، مرز بالایی این واحد با واحد KLS۲ نیز گسله است (دید به سمت جنوب)..... ۱۱۳
- شکل ۳-۲۴- نمایی از معدن فلدسپات گته ده..... ۱۱۵
- شکل ۳-۲۵- پراکندگی سنگ های تزئینی و نما در پهنه استان البرز..... ۱۱۵
- شکل ۳-۲۶- پراکندگی مصالح ساختمانی در پهنه استان البرز..... ۱۱۶
- شکل ۳-۲۸- محدوده های معدنی مرتبط با گواهی کشف در استان البرز..... ۱۲۴
- شکل ۴-۱- نقشه تعداد دانشگاه های مرتبط با زمین شناسی و معدن به تفکیک استان..... ۱۲۷
- شکل ۴-۲- موقعیت شهرک و نواحی صنعتی استان..... ۱۲۹
- شکل ۴-۳- موقعیت گمرک استان البرز..... ۱۳۲
- شکل ۵-۱- خطر زمین لرزه در کشور و استان البرز..... ۱۳۶
- شکل ۵-۲- نقشه گسل ها در گستره استان..... ۱۴۲
- شکل ۵-۳- نقشه پراکندگی زمین لغزشهای استان..... ۱۴۴
- شکل ۵-۴- پهنه بندی خشک سالی کشور در دوره ۳۶ ماهه تا پایان خرداد ماه ۱۳۹۳..... ۱۴۵
- شکل ۵-۵- طبقه بندی استانهای کشور بر اساس شاخص پایش منابع آب در سال آبی ۹۱-۱۳۹۲ (مهر- تیرماه ۱۳۹۲)..... ۱۴۶
- شکل ۵-۶- نقشه مقایسه میانگین درصد تغییرات شوری آب کشور و موقعیت استان البرز..... ۱۴۷
- شکل ۵-۷- نقشه پراکندگی گرد و غبار در کشور و موقعیت استان..... ۱۴۸
- شکل ۵-۸- وضعیت دشتهای استان کشور از لحاظ امکان برداشت آب زیرزمینی..... ۱۵۲
- شکل ۵-۹- جهت جریان آبهای زیرزمینی محدوده تهران-کرج..... ۱۵۵
- شکل ۵-۱۰- نقشه کلی هیدروژئولوژی استان البرز..... ۱۵۶
- شکل ۵-۱۱- نقشه نفوذپذیری استان البرز..... ۱۵۸
- شکل ۵-۱۲- نقشه فرسایش پذیری استان البرز..... ۱۵۸
- شکل ۵-۱۳- نقشه فرسایش استان البرز..... ۱۵۹
- شکل ۵-۱۴- نقشه خطر سیلاب کشور..... ۱۶۰
- شکل ۶-۱- نمایی از کویر اشتهارد..... ۱۶۴
- شکل ۶-۲- نمایی از گنبدهای نمکی کویر اشتهارد..... ۱۶۴
- شکل ۶-۳- نمایی از دریاچه نمک اشتهارد..... ۱۶۵
- شکل ۶-۴- نمایی از آبشار سیرود..... ۱۶۶
- شکل ۶-۵- نمایی از آبشار سنج..... ۱۶۷
- شکل ۶-۶- آبشار کرکبود..... ۱۶۷

- شکل ۶-۷- نمایی از آبشار خور..... ۱۶۸
- شکل ۶-۸- نمایی از آبشار پیچه آدران..... ۱۶۹
- شکل ۶-۹- نمایی از آبشار هفت چشمه..... ۱۶۹
- شکل ۶-۱۰- نمایی از آبشار آسکان..... ۱۷۰
- شکل ۶-۱۱- نمایی از آبشار سوهان..... ۱۷۰
- شکل ۶-۱۲- نمایی از آبشار اورازان..... ۱۷۱
- شکل ۶-۱۳- نمایی از آبشار نشترود..... ۱۷۱
- شکل ۶-۱۴- نمایی از آبشار لیلستان..... ۱۷۲
- شکل ۶-۱۵- نمایی از آبشار سوته درم..... ۱۷۳
- شکل ۶-۱۶- نمایی از آبشار آغشت..... ۱۷۴
- شکل ۶-۱۷- نمایی از آبشار سگران..... ۱۷۴
- شکل ۶-۱۸- نمایی از آبشار وارث کرور..... ۱۷۵
- شکل ۶-۱۹- نمایی از آبشار چوب بست..... ۱۷۶
- شکل ۶-۲۰- نمایی از آبشار سیاه بند..... ۱۷۷
- شکل ۶-۲۱- نمایی از آبشار وری ید..... ۱۷۸
- شکل ۶-۲۲- نمایی از آبشار حیاط..... ۱۷۸
- شکل ۶-۲۳- نمایی از چشمه وله..... ۱۷۹
- شکل ۶-۲۴- نمایی از چشمه آبگرم خچیره..... ۱۷۹
- شکل ۶-۲۵- نمایی از غار هیو..... ۱۸۱
- شکل ۶-۲۶- نمایی از غار هیو..... ۱۸۱
- شکل ۶-۲۷- نمای بیرونی غار یخ مراد..... ۱۸۲
- شکل ۶-۲۸- نمایی از قندیل های یخی..... ۱۸۳
- شکل ۶-۲۹- نمایی از غار میدانک..... ۱۸۴
- شکل ۶-۳۰- نمایی از غار نمکی اشتهارد..... ۱۸۵
- شکل ۶-۳۱- نمایی از کوه کله سنگ..... ۱۸۶
- شکل ۶-۳۲- نمایی از غار بزج..... ۱۸۶

فهرست نمودارها

- نمودار ۱-۲ موقعیت استان از نظر مساحت در بین استانهای کشور (سالنامه آماری کشور، ۱۳۹۱)..... ۵۲
- نمودار ۲-۲ جمعیت کشور به تفکیک استان..... ۵۴
- نمودار ۳-۲ تراکم نسبی جمعیت استانهای ایران و استان البرز (سالنامه آماری کشور- ۱۳۹۰)..... ۵۵
- نمودار ۴-۲ توزیع نسبی شهرستان بر اساس سکونت شهری و روستایی..... ۵۵
- نمودار ۵-۲ جایگاه استان البرز از لحاظ درصد شهرنشینی در کشور..... ۵۶
- نمودار ۶-۲ توزیع نسبی جمعیت بر حسب گروه های عمده سنی..... ۵۷
- نمودار ۷-۲ توزیع نسبی جمعیت بر اساس هرم سنی آنها بر اساس جنسیت..... ۵۷
- نمودار ۸-۲ نمودار مقایسه نرخ بیکاری استان قم نسبت به کشور (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۲)..... ۵۸
- نمودار ۹-۲ سهم اشتغال بخشهای مختلف در استان زنجان (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۲)..... ۵۹
- نمودار ۱۰-۲ سهم استان از کل راههای ارتباطی کشور..... ۶۰
- نمودار ۱۱-۲ دمای استان البرز در سال ۱۳۹۱..... ۶۵
- نمودار ۱۲-۲ میانگین دمای سی ساله استان های ایران و استان البرز..... ۶۵
- نمودار ۱۳-۲ میانگین بارش استان البرز در سال ۱۳۹۱..... ۶۶
- نمودار ۱۴-۲ مقایسه تعداد سدها به تفکیک استان..... ۷۲
- نمودار ۱۵-۲ منابع آب زیرزمینی به تفکیک..... ۷۵
- نمودار ۱۶-۲ مقدار تخلیه آب زیرزمینی استان البرز..... ۷۵
- نمودار ۱۷-۲ ظرفیت اسمی نیروگاههای برق آبی در برخی کشورهای منتخب..... ۷۸
- نمودار ۱۸-۲ نمودار ظرفیت نیروگاه های بادی نصب شده در کشور تا سال ۱۳۹۱..... ۸۰
- نمودار ۱۹-۲ پتانسیل زمین گرمایی کشور به تفکیک استانها و موقعیت استان البرز..... ۸۵
- نمودار ۲۰-۲ مقایسه قیمت تمام شده برق نیروگاههای زمین گرمایی با سایر گزینهها..... ۸۵
- نمودار ۲۱-۲ کاربری اراضی استان البرز..... ۸۶
- نمودار ۱-۳ درصد واحدهای سنگی استان البرز..... ۹۴
- نمودار ۲-۳ تعداد معادن استان البرز به تفکیک مواد معدنی (وزارت صنعت، معدن و تجارت، ۱۳۹۱)..... ۱۰۷
- نمودار ۳-۳ میزان ذخایر مواد معدنی استانها (وزارت صنعت، معدن و تجارت، ۱۳۹۱)..... ۱۱۷
- نمودار ۴-۳ درصد ذخایر انواع مواد معدنی در استان البرز (وزارت صنعت، معدن و تجارت، ۱۳۹۱)..... ۱۱۷
- نمودار ۵-۳ درصد ذخیره مصالح ساختمانی (وزارت صنعت، معدن و تجارت، ۱۳۹۱)..... ۱۱۸
- نمودار ۶-۳ درصد ذخایر گروه مواد معدنی غیرفلزی (وزارت صنعت، معدن و تجارت، ۱۳۹۱)..... ۱۱۸
- نمودار ۷-۳ میزان تولیدات مواد معدنی استان (وزارت صنعت، معدن و تجارت، ۱۳۹۱)..... ۱۱۹
- نمودار ۸-۳ درصد تولید مواد معدنی استان البرز (وزارت صنعت، معدن و تجارت، ۱۳۹۱)..... ۱۱۹
- نمودار ۹-۳ درصد تولید مصالح ساختمانی (وزارت صنعت، معدن و تجارت، ۱۳۹۱)..... ۱۲۰
- نمودار ۱۰-۳ درصد تولیدات مواد معدنی غیرفلزی (وزارت صنعت، معدن و تجارت، ۱۳۹۱)..... ۱۲۰

- نمودار ۳-۱۱- مقایسه میزان ذخیره و تولید مواد معدنی در استان البرز (وزارت صنعت، معدن و تجارت، ۱۳۹۱) ۱۲۰
- نمودار ۳-۱۲- مقایسه میزان ذخیره و تولید گروه های مواد معدنی در استان البرز نسبت به کل کشور..... ۱۲۱
- نمودار ۳-۱۳- وضعیت ذخیره، تولید و تعداد معادن گروه فلزی استان البرز نسبت به کل کشور..... ۱۲۱
- نمودار ۳-۱۴- وضعیت ذخیره، تولید و تعداد معادن گروه مواد غیرفلزی استان نسبت به کل کشور..... ۱۲۲
- نمودار ۳-۱۵- وضعیت ذخیره، تولید و تعداد معادن مصالح ساختمانی استان نسبت به کل کشور..... ۱۲۲
- نمودار ۳-۱۶- نمودارمقایسه ای تعداد گواهی کشف شده استان البرز با سایر استان ها (۱۳۹۱)..... ۱۲۳
- نمودار ۳-۱۷- تعداد کل پروانه های اکتشافی استان البرز در مقایسه با سایر استان ها (۱۳۹۱)..... ۱۲۳
- شکل ۳-۲۷- محدوده های معدنی مرتبط با درخواست های اکتشافی در استان البرز..... ۱۲۴
- نمودار ۴-۱- واحدهای مستقر در شهرکهای صنعتی استان به تفکیک نوع فعالیت..... ۱۳۰
- نمودار ۴-۲- مقایسه درصد صنایع معدنی و غیر معدنی در شهرک های صنعتی استان..... ۱۳۰
- نمودار ۴-۲- ارزش وزنی صادرات در استان البرز نسبت به سایر استانها، ۱۳۹۱..... ۱۳۱
- نمودار ۴-۴- ارزش (ریالی) صادرات در استان البرز نسبت به سایر استانها- ۱۳۹۱..... ۱۳۲
- نمودار ۵-۱- مقایسه استانهای در معرض تابش خیلی شدید فرابنفش (۱۳۹۰)..... ۱۵۰
- نمودار ۵-۲- روند افزایش مصرف آب زیرزمینی کشور در سی سال اخیر..... ۱۵۲
- نمودار ۵-۳- تغییرات تراز سطح آب زیرزمینی آبخوان کرج در طول دوره آماری ۷۰-۸۷..... ۱۵۳
- نمودار ۵-۴- تغییرات حجم آبخوان کرج در طول دوره آماری ۷۰-۸۷..... ۱۵۴
- نمودار ۵-۵- هیدروگراف واحد آبخوان شهرستان کرج..... ۱۵۴
- نمودار ۵-۶- تغییرات تجمعی تراز سطح آب (متر) و حجم آبخوان (میلیون متر مکعب) کرج در طول دوره آماری ۷۰-۸۷..... ۱۵۵
- نمودار ۵-۷- تغییرات تراز آبخوان دشت کرج تا سال ۱۳۸۷..... ۱۵۶
- نمودار ۷-۱- جایگاه استان البرز نسبت به سایر استانها در تولید ناخالص داخلی (بدون نفت) در سال ۱۳۹۰ (سالنامه آماری کشور- ۱۳۹۰)..... ۱۹۱
- نمودار ۷-۲- سهم استان البرز از تولید ناخالص داخلی (بدون نفت) کشور- ۱۳۹۰ (سالنامه آماری کشور، ۱۳۹۰)..... ۱۹۱
- نمودار ۷-۳- سهم استان البرز از ارزش افزوده ایجاد شده در کشور در بخشهای مختلف در سال ۱۳۹۰..... ۱۹۲
- نمودار ۷-۴- ارزش افزوده ایجاد شده در استان البرز در سال ۱۳۹۰ به تفکیک بخشهای مختلف..... ۱۹۲
- نمودار ۷-۵- سهم اراضی آبی و دیم استان البرز..... ۱۹۴
- نمودار ۷-۶- جایگاه استان البرز از لحاظ سطح زیر کشت محصولات زراعی (آبی و دیم) آمارنامه کشاورزی (۹۰- ۱۳۸۹)..... ۱۹۴
- نمودار ۷-۷- سهم استان البرز از بهره برداران کشاورزی کشور- ۱۳۹۱ (گزارش شاخصهای بازار کار، ۱۳۹۱-۱۳۸۴)..... ۱۹۵
- نمودار ۷-۸- میزان تولیدات زراعی استان در سال زراعی ۹۰-۱۳۸۹..... ۱۹۶
- نمودار ۷-۹- میزان تولیدات باغی استان در سال زراعی ۹۰-۱۳۸۹..... ۱۹۶
- نمودار ۷-۱۰- جایگاه استان البرز در تولید محصولات زراعی (آبی و دیم) در سال آبی ۹۰-۱۳۸۹..... ۱۹۷
- نمودار ۷-۱۱- جایگاه استان البرز از لحاظ ارزش افزوده بخش کشاورزی در سال ۱۳۹۰..... ۱۹۷

- نمودار ۷-۱۲- جایگاه استان البرز از لحاظ شاغلین بخش خدمات در سال ۱۳۹۰ (گزارش شاخصهای بازار کار ۱۳۹۱-۱۳۸۴)..... ۱۹۸
- نمودار ۷-۱۳- جایگاه استان البرز از لحاظ ارزش افزوده بخش خدمات در سال ۱۳۹۰ (گزارش شاخصهای بازار کار ۱۳۹۱-۱۳۸۴)..... ۱۹۹
- نمودار ۷-۱۴- جایگاه استان البرز از لحاظ تعداد کارگاههای صنعتی ۱۰ نفر کارکن و بیشتر در سال ۱۳۹۰ (سالنامه آماری کشور، ۱۳۹۰)..... ۲۰۰
- نمودار ۷-۱۵- جایگاه استان البرز از لحاظ شاغلین کارگاههای صنعتی ۱۰ نفر کارکن و بیشتر در سال ۱۳۹۰ (سالنامه آماری کشور، ۱۳۹۰)..... ۲۰۰
- نمودار ۷-۱۶- جایگاه استان البرز از لحاظ ارزش افزوده بخش صنعت در سال ۱۳۹۰ (سالنامه آماری کشور، ۱۳۹۰) ... ۲۰۱
- نمودار ۷-۱۷- جایگاه استان البرز در تعداد معادن فعال در حال بهرهبرداری در سال ۱۳۹۱ (طرح آمارگیری از معادن در حال بهرهبرداری- ۱۳۹۱)..... ۲۰۱
- نمودار ۷-۱۸- وضعیت مالکیت معادن در استان البرز در سال ۱۳۹۱..... ۲۰۲
- نمودار ۷-۱۹- جایگاه استان البرز در تعداد شاغلین معادن فعال در حال بهرهبرداری در سال ۱۳۹۱..... ۲۰۲
- نمودار ۷-۲۰- سهم استان البرز از شاغلین بخش معدن کشور در سال ۱۳۹۱ (طرح آمارگیری از معادن در حال بهرهبرداری- ۱۳۹۱)..... ۲۰۳
- نمودار ۷-۲۱- جایگاه استان البرز از لحاظ ارزش سرمایهگذاری در معادن در حال بهرهبرداری در سال ۱۳۹۱ (طرح آمارگیری از معادن در حال بهرهبرداری- ۱۳۹۱)..... ۲۰۳
- نمودار ۷-۲۲- جایگاه استان البرز از لحاظ ارزش تولیدات معادن در حال بهرهبرداری در سال ۱۳۹۱ (طرح آمارگیری از معادن در حال بهرهبرداری- ۱۳۹۱)..... ۲۰۴
- نمودار ۷-۲۳- جایگاه استان البرز از لحاظ ارزش افزوده معادن در حال بهرهبرداری در سال ۱۳۹۱ (طرح آمارگیری از معادن در حال بهرهبرداری- ۱۳۹۱)..... ۲۰۴

فهرست جداول

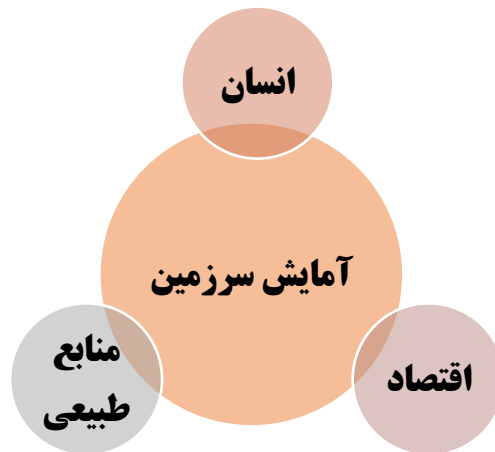
- جدول ۴-۱- میزان تولید محصولات صنایع معدنی..... ۱۳۰
- جدول ۵-۱- شاخص طیفی پرتو فرابنفش..... ۱۴۹
- جدول ۵-۲- طبقه‌بندی شاخص پرتو فرابنفش، میزان اثر بهداشتی هر دسته و رنگ‌های متناظر با آن..... ۱۴۹
- جدول ۵-۳- تغییرات تراز و حجم آبخوان کرج در طول دوره آماری ۸۷-۷۰..... ۱۵۳
- جدول ۵-۴- تغییرات تراز و حجم آبخوان کرج..... ۱۵۷
- جدول ۷-۱- تامین منابع آبی بخش کشاورزی..... ۱۹۳

فصل اول

بررسی مزیت‌های ایران در دنیا و جایگاه آن در
علوم زمین و معدن

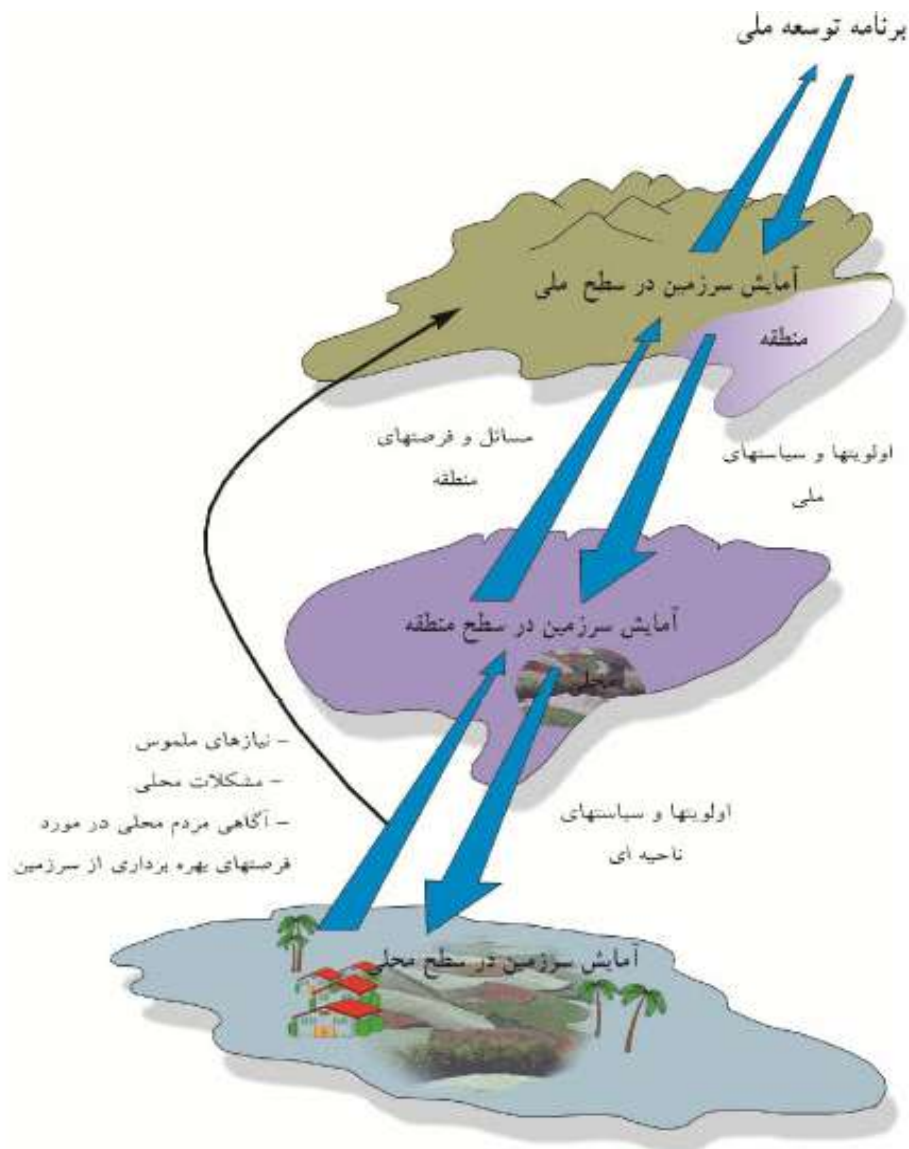
۱-۱- آمایش سرزمین

دستیابی به توسعه متعادل با روش های متداول کنونی بدون توجه به آمایش سرزمین امری زمان بر خواهد بود. آمایش عبارتست از توزیع جغرافیایی بهینه فعالیت های اقتصادی با توجه به منابع طبیعی و انسانی. فرهنگ اقتصاد و امور اقتصادی - اجتماعی معاصر، تعریف آمایش را به شکل دیگری ارائه کرده است: «سیاستی که در یک چارچوب جغرافیایی معین در پی بهترین توزیع ممکن جمعیت بر حسب منابع طبیعی و فعالیت های اقتصادی است» (شکل ۱-۱). آمایش عبارت دیگر نتیجه حاصل از تحلیل داده های مکانی و شاخص های حکومتی در سطوح مختلف می باشد. آمایش سرزمین شامل سطوح جهانی، منطقه ای، ملی، استانی و شهری است که در راستای نیازهای ملموس، مشکلات مردم و در راستای افزایش آگاهی می باشد.

شکل ۱-۱: آمایش ارتباط میان انسان، اقتصاد و زمین

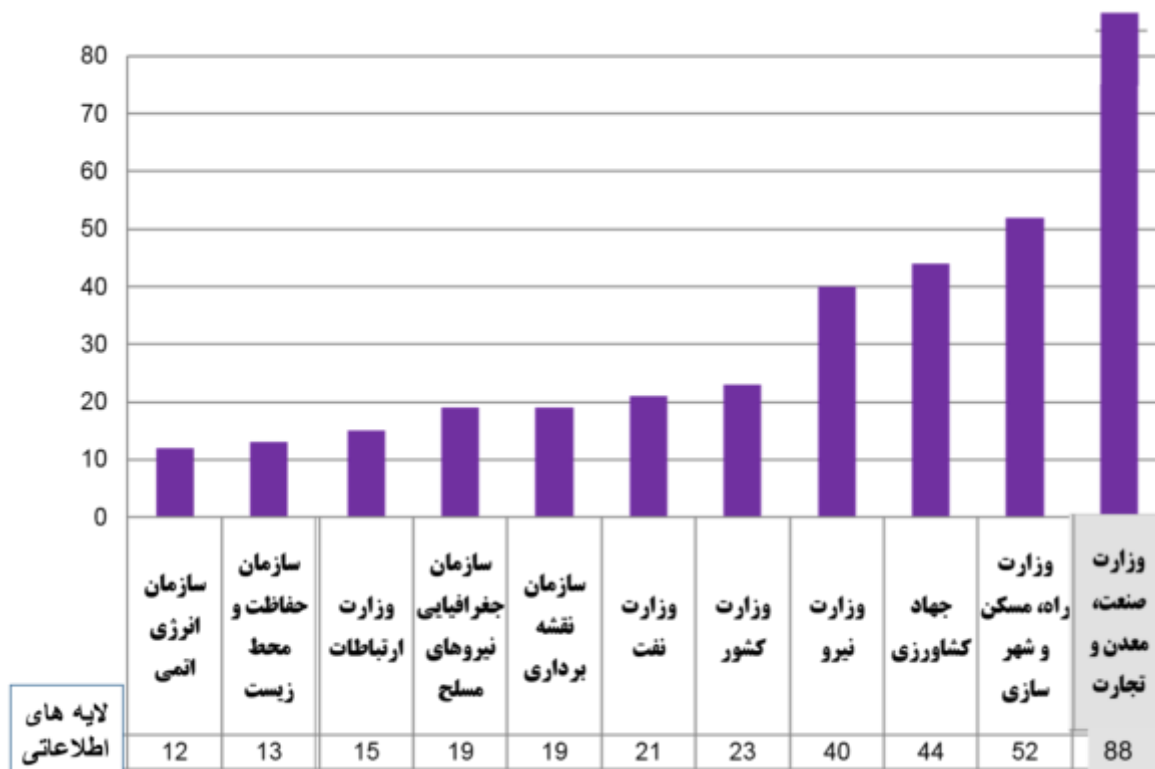
آمایش سرزمین شامل خط مشی ها و سیاست گذاری ها با در نظر گرفتن زیرساخت های ضروری و امکانات موجود در قالب شاخص های حکومتی می باشد و آمایش نتیجه حاصل از تحلیل داده های مکانی و شاخص های حکومتی در سطوح مختلف می باشد. آمایش سرزمین شامل سطوح جهانی، منطقه ای، ملی، استانی و شهری است که در راستای نیازهای ملموس، مشکلات مردم و در راستای افزایش آگاهی می باشد (شکل ۱-۲).

شکل ۱-۲: سطوح بررسی در آمایش

با توجه به محوریت سازمان زمین شناسی کشور در تولید لایه‌های اطلاعاتی و جایگاه این اطلاعات در تدوین نقشه راه، تهیه نقشه راه توسط این سازمان، روشی اصولی در توسعه پایدار و استفاده موثر از امکانات استان است که لازمه آن ارزیابی نظام مند عوامل طبیعی، اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و غیره به منظور یافتن راهی برای افزایش و پایداری توان ملی در جهت برآورد نیازهای جامعه است. به عبارتی دیگر، نقشه راه علم مطالعه منابع و فضاها و تعیین بهترین راهبردها و آینده نگری با تأکید بر موقعیت مکانی می‌باشد. تهیه نقشه راه استانی در طی دو فاز امکان پذیر می‌باشد. فاز اول تحت عنوان "تعیین وضع موجود و جایگاه هر استان" می‌باشد و فاز دوم شامل تعیین جایگاه هر استان نسبت به استانداردهای مطلوب و ارائه راهکاری مناسب در جهت دستیابی به اهداف می‌باشد. با توجه به نمودار وضعیت تولید داده‌های مکانی در کشور (شکل ۱-۳) می‌توان دریافت که وزارت صنعت، معدن و تجارت

بیشترین سهم از تولید داده‌های مکانی را در کشور داراست و در این میان از ۵ تولید کننده اصلی داده‌های مکانی سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور تنها سازمانی است که عضو کمیته زیرساخت ملی داده‌های مکانی می‌باشد و سهم سازمان تهیه ۸۸ لایه اطلاعاتی از مجموعه لایه های اطلاعاتی می‌باشد.

شکل ۱-۳: جایگاه وزارت صنعت، معدن و تجارت در تولید داده‌های مکانی (منبع: معاونت راهبردی ریاست جمهوری)

۱-۲- جایگاه نقشه راه استان‌ها در آمایش سرزمین

آمایش سرزمین نقشه راه اصولی در توسعه پایدار و استفاده موثر از امکانات استان است که لازمه آن ارزیابی نظام مند عوامل طبیعی، اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و غیره به منظور یافتن راهی برای افزایش و پایداری توان ملی در جهت برآورد نیازهای جامعه است. به عبارتی دیگر، نقشه راه علم مطالعه منابع و فضاها و تعیین بهترین راهبردها و آینده نگری با تأکید بر موقعیت مکانی می‌باشد.

تهیه نقشه راه استانی در طی دو فاز امکان پذیر می باشد. فاز اول تحت عنوان "تعیین وضع موجود و جایگاه هر استان" می‌باشد و فاز دوم شامل تعیین جایگاه هر استان نسبت به استانداردهای مطلوب و ارائه راهکاری مناسب در جهت دستیابی به اهداف می باشد (شکل ۱-۴).

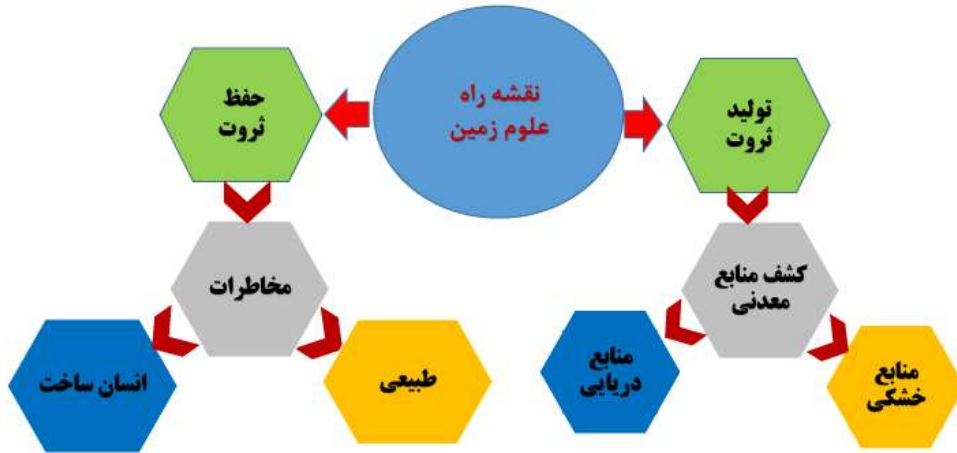

شکل ۱-۴: مسیر تهیه نقشه راه استانی

۱-۳- جایگاه ایران در دنیا از نظر منابع طبیعی

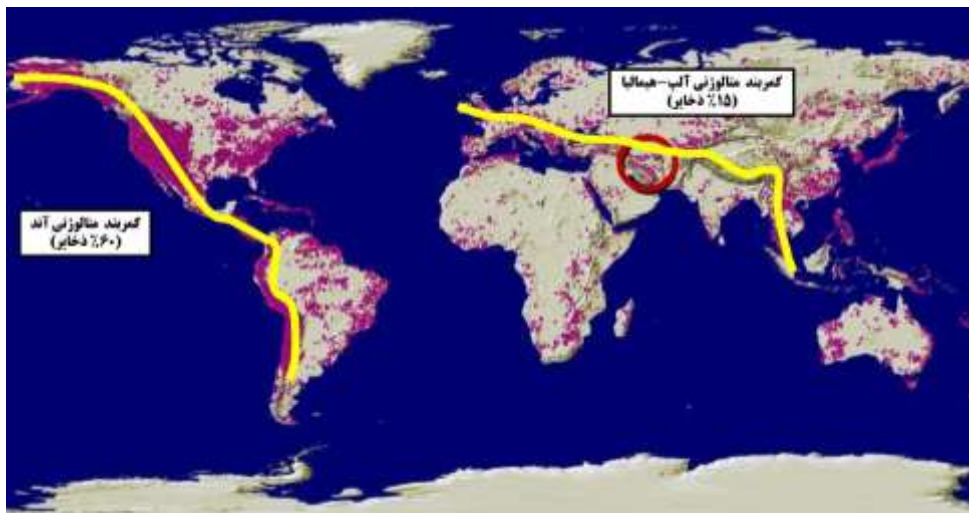
افق پیشروی تهیه نقشه راه علوم زمین شامل دو مورد می باشد که یکی تولید ثروت می باشد که یکی از شاخص های تولید ثروت در جوامع، بهره مندی هرچه بیشتر و بهینه از منابع و ذخایر معدنی است؛ پیشبرد این مهم گامی در جهت توسعه هر چه بیشتر کشور خواهد بود و دیگری حفظ ثروت است چرا که پاسداشت و حفظ ثروت های ملی از

گزند مخاطرات طبیعی و انسان ساخت گامی دیگر در راستای تدوین نقشه راه کشور است. بنابراین این موضوع از دو جنبه قابل بررسی می باشد: تولید ثروت و حفظ ثروت.

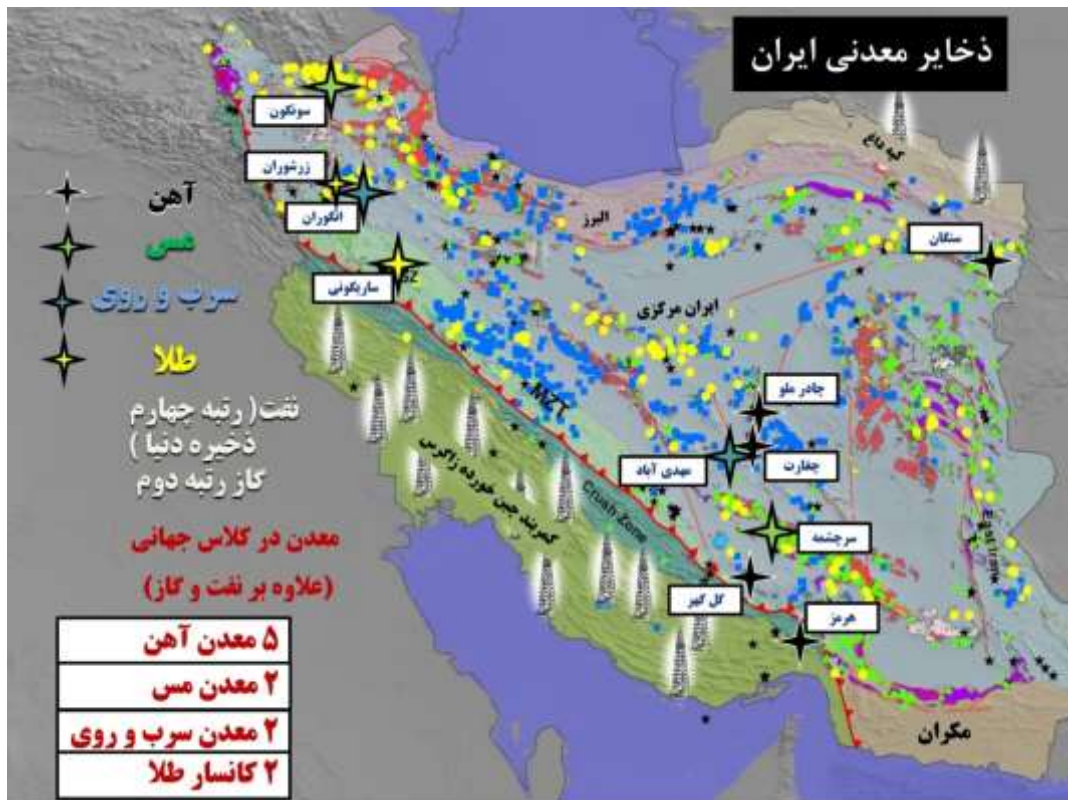
شکل ۱-۵: اهداف پیش روی تهیه نقشه راه استانی

یکی از سرمایه‌های عظیم و ثروت ملی ایران وجود ذخایر و منابع معدنی در کشور می‌باشد که با توجه به موقعیت ایران در عرضه صنعت و معدن یکی از رکن‌های اساسی در تهیه نقشه راه می‌تواند باشد. سرزمین ایران در بخش میانی کمربند کوهزایی آلپ - هیمالیا قرار دارد که از باختر اروپا آغاز و پس از گذر از ترکیه، ایران، افغانستان تا تبت و نزدیکی برمه و اندونزی ادامه دارد (شکل ۱-۶). قرار گیری در این کمربند که مرز برخورد دو ابرقاره اصلی کره زمین بوده و ۱۵٪ ذخایر شناخته شده دنیا را در خود جای داده سبب گردیده تا ایران سرزمینی مستعد و از نظر توان معدنی پر استعداد باشد.

شکل ۱-۶: جایگاه ایران در کمربندهای متالوژی

به سخن دیگر در قسمت میانی کمربند فلززایی آلپ-همیالیا یعنی جایی که ایران قرار دارد، شواهدی از پتانسیل‌های مواد معدنی وجود دارد که مهمترین شاهد آنها وجود بیش از ۱۰ معدن فعال در مرتبه جهانی است (شکل ۱-۷). به عنوان مثال از ذخایر آهن، که از این جمله می‌توان به ۵ معدن سنگ آهن سنگان، چادرملو، چغارت، گل گهر و هرمز، ذخایر بزرگ مس سرچشمه و سونگون، ذخایر سرب و روی مهدی آباد و انگوران، ذخایر طلا، زرشوران و ساری گونی را نام برد که همگی از جمله ذخایر معدنی بزرگ جهان‌اند.

شکل ۱-۷: جایگاه معادن ایران در کلاس جهانی

کشور ایران به دلیل داشتن منابع و ذخایر مهم معدنی و همچنین منابع هیدروکربنی، معدن و صنایع وابسته به آن یکی از کشورهای دارای مزیت نسبی کشور محسوب می‌شود، به طوری که حتی برخی از کارشناسان ایران را کشور معدنی می‌دانند تا کشور نفت خیز. همین اهمیت نقش برنامه‌های توسعه در بخش معدن و صنایع معدنی را روزافزون نموده است. این در حالی است که حجم سرمایه‌گذاری‌های انجام شده در این بخش متناسب با ظرفیت و توانایی‌های آن نبوده و شاید به زبان دیگر گفت دولت هیچ‌گاه استراتژی مشخص و دقیقی برای بهره‌برداری از این بخش نداشته است.

هر کشوری که دارای ذخایر طبیعی و منابع معدنی است، در صورت بهره‌برداری بهینه (یعنی اعمال روش‌های صحیح استخراج، کنترل ضایعات و میزان استخراج از ذخایر) می‌تواند سال‌ها تأمین‌کننده ارز و پشتیبانی‌کننده صنایع

تولیدی آن کشور باشد. کشور پهناور ایران با قرار گرفتن روی یکی از کمربندهای اصلی کوهزایی جهان و وقوع فعالیت‌های زمین‌شناسی که موجب تنوع و غنی شدن انواع مواد معدنی (شامل موادمعدنی فلزی و غیرفلزی و مصالح ساختمانی) ارزشمند در آن شده و با ذخیره قطعی بالغ بر ۵۵ میلیارد تن و تنوع بیش از ۶۴ نوع ماده معدنی، یکی از کشورهای صاحب نام و مطرح در این حیطة در میان سایر کشورهاست.

ایران از نظر استعدادهای بالقوه معدنی در زمره مناطق مطلوب جهان به شمار می‌آید که ۱/۸ درصد منابع شناخته شده جهانی به میزان ۱۰۴ میلیارد تن را در خود جای داده است. بیش از ۵۵ میلیارد تن از این ذخایر قابل معدن کاری (شامل ۶ درصد منابع مس، ۳/۵ درصد منابع سرب و روی، ۱۰/۵ درصد زغال سنگ کک شو و حرارتی و ۲ درصد منابع سنگ آهن) جهان در ایران است. نیمی از ۲۴ نوع ماده معدنی فلزی و ۳۶ نوع از ۵۰ نوع ماده غیرفلزی جهان در ایران شناسایی و تعیین ذخیره شده است. همچنین از نظر تولید ۱/۱ درصد مس، ۱ درصد سرب و روی، ۰/۸ درصد آهن، ۱ درصد زغال سنگ و ۰/۰۴ درصد طلاى جهان به ایران تعلق دارد.

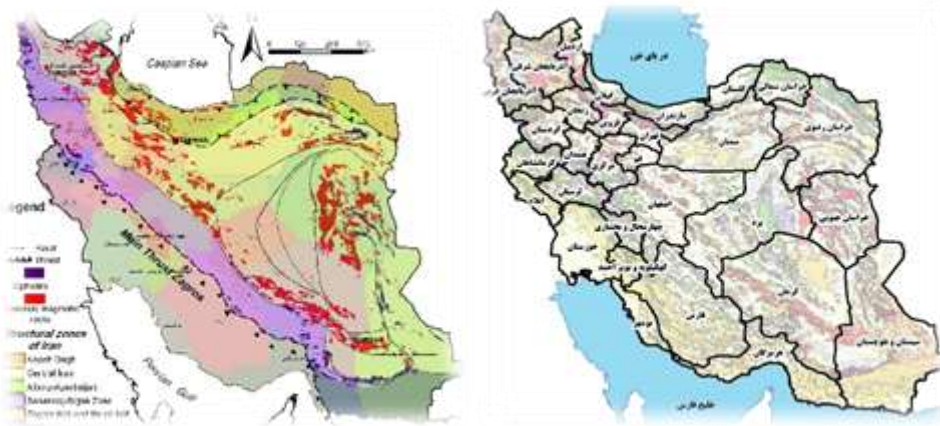
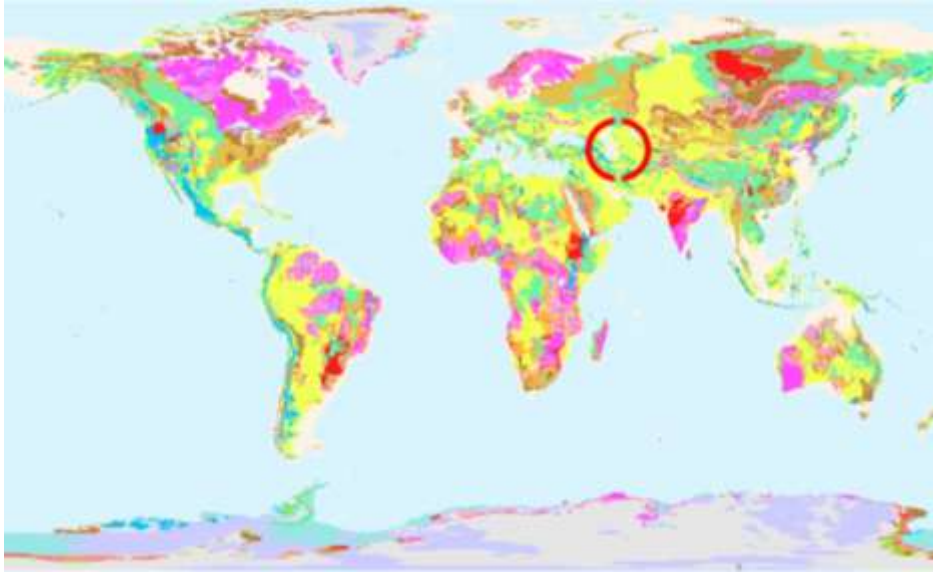
باید توجه داشت که تمامی اطلاعات ارائه شده فوق مبین یک واقعیت اساسی است که همانا تنوع زیاد و فراوانی ذخایر معدنی در ایران را نشان می‌دهد که توان بالقوه‌ی زیادی برای اقتصاد کشور فراهم آورده است. عدم توجه به مسئله اساسی همچون بهره‌وری، شاید از حلقه‌های مفقوده در بهره‌برداری از فرصت‌های موجود در بخش معدن باشد (محمودزاده و زیتون نژاد، ۱۳۹۱).

ولی علی‌رغم مزیت‌های فراوان این بخش، مسیر زیرساخت‌ها و سرمایه‌گذاری‌ها به گونه‌ای بوده است که این بخش جزء اولویت‌های دولت قرار نگرفته و با توجه به این موضوع زیرساخت‌های شکل گرفته در کشور نیز در جهت تسهیل سرمایه‌گذاری و بهره‌برداری از منابع معدنی نبوده است. نمود عینی این مسئله را در جهتگیری سرمایه‌گذاری دولت در زیرساخت‌های معدنی می‌توان مشاهده نمود. زیرا در سایه همین زیرساخت‌هاست که سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در زنجیره ارزش بخش اکتشاف و بهره‌برداری شکل گرفته و سهم معدن و صنایع معدنی از جایگاه واقعی خود در اقتصاد برخوردار می‌شود.

اکتشافات معدنی طیف وسیعی از فعالیت‌ها و فرایندها را در برمی‌گیرد که هر یک از این مراحل با توجه به وابستگی طولی به یکدیگر در میزان سرمایه‌گذاریهای حلقه‌های پسین بسیار موثر هستند. اکتشاف به لحاظ وابستگی شدید به تکنولوژی و منابع مالی در دسترس و همچنین وابستگی شدید به حلقه‌های پیشین خود، همواره با ریسک مالی مواجه است.

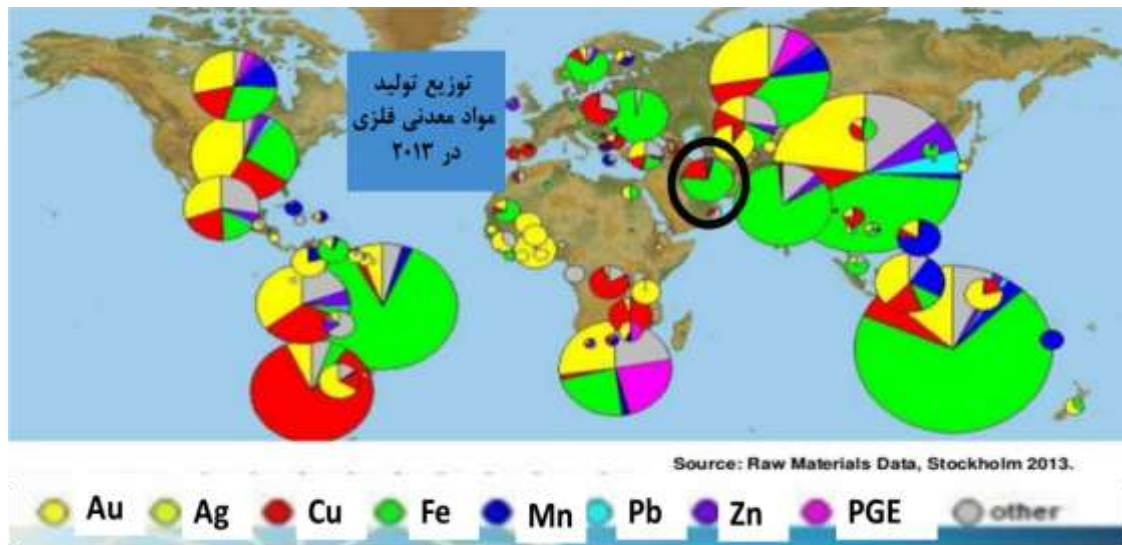
زنجیره‌ی فعالیت‌های معدنی از اکتشاف آغاز و با کانه آرایی و تبدیل مواد معدنی به محصول به پایان می‌رسد که این زنجیره در درون خود شامل حلقه‌های مختلفی است. در فرایند اکتشاف تهیه اطلاعات پایه زمین‌شناسی و اکتشافی، پی‌جویی، اکتشاف مقدماتی و اکتشاف تفصیلی جای دارند که شناخت صحیح هر یک از این حلقه‌ها در پیشبرد کل فعالیت‌های معدنی موثر هستند. بر این اساس بررسی وضعیت این بخش در برخی از کشورهای منتخب و مقایسه آن با ایران و همچنین توزیع بین استانی هزینه‌های اکتشاف امری ضروری است.

همانگونه که در جهان برای تدوین نقشه راه برای هر کشور ساختار مختص آن کشور وجود دارد، با توجه به تنوع ساختاری و معدنی حاکم بر ایران و موقعیت هر استان نیز می‌توان این تفاوت‌ها را احساس نمود. لذا تدوین نقشه راه هر استان می‌بایست با توجه به توانمندی‌ها و پتانسیل‌های طبیعی هر یک به ترسیم افق پیش‌روی هر استان و نقشه راه آن استان را ترسیم نمود (شکل ۸-۱).

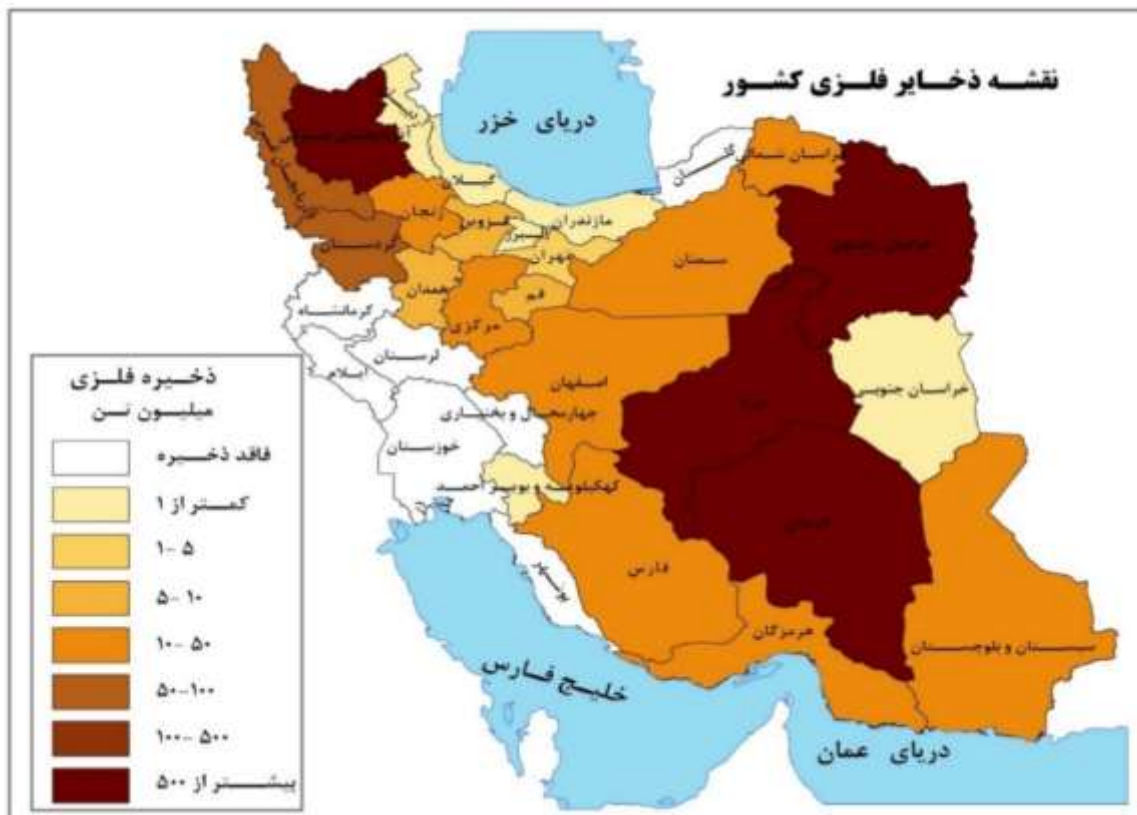
شکل ۸-۱: جایگاه زمین‌شناسی ایران و ساختار هر استان

با توجه به نقشه توزیع تولید مواد معدنی در جهان می‌توان به جایگاه ایران در تولید عناصر همچون آهن، مس و روی پی برد (شکل ۹-۱) این در حالی است که بسیاری از عناصر دیگر دارای پتانسیل‌های لازم می‌باشند که با بهره‌برداری از آنها و اکتشاف منابع جدید می‌توان در بهبود جایگاه کشور در میان کشورهای دیگر و افزایش توان معدنی کشور در راستای افزایش ثروت در کشور با کمک صادرات مواد معدنی و ایجاد شرایط لازم برای فرآوری مواد معدنی گام برداشت.

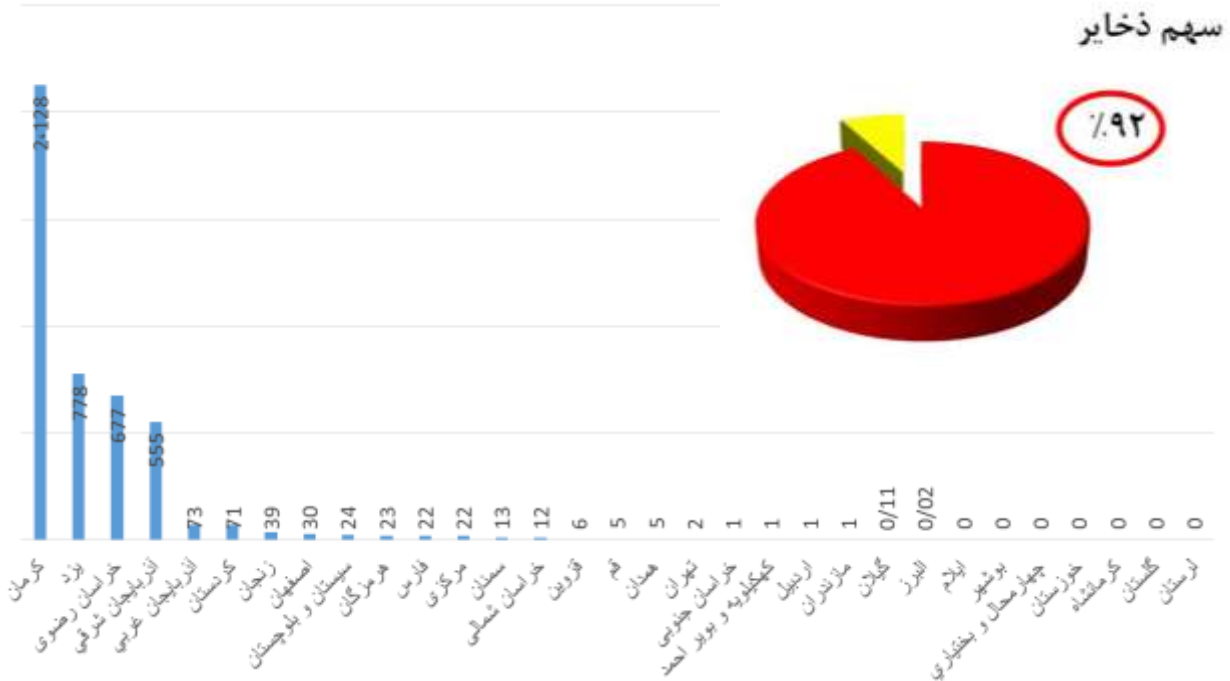

شکل ۹-۱: توزیع مواد معدنی فلزی در سال ۲۰۱۳

در صورتی که ذخایر فلزی در کشور مورد بررسی قرار گیرد می توان جایگاه اول تا چهارم را به استان های کرمان، یزد، خراسان جنوبی و آذربایجان شرقی اختصاص داد (شکل های ۱-۱۰ و ۱-۱۱) که مجموع ذخایر این چهار استان برابر با ۹۲٪ از ذخایر کل کشور می باشد.

شکل ۱۰-۱: استان های دارای بالاترین ذخایر فلزی در کشور

شکل ۱-۱: درصد ذخایر هر استان و سهم ۹۲٪ چهار استان کشور

به منظور اتخاذ یک سیاست صحیح در قبال مواد معدنی می‌بایست نگاه دقیقی به آمار و تولید انواع مواد معدنی داشت. ذکر این نکته ضروری است که این میزان ذخیره مواد فلزی در استان‌هایی قرار دارای تنها ۲۹٪ مساحت کل ایران و ۱۸٪ از کل جمعیت کشور را داراست و در مجموع ۲۲٪ راه‌های کشور در آن احداث گردیده اند (شکل ۱-۱). این مطلب می‌تواند گویای این واقعیت باشد که پتانسیل‌های معدنی بویژه در بخش ذخایر فلزی در استان‌های دیگر به خوبی شناسایی نشده‌اند و یا مراحل اکتشافی در این استان‌ها بصورت کامل پوشش نداشته‌اند.

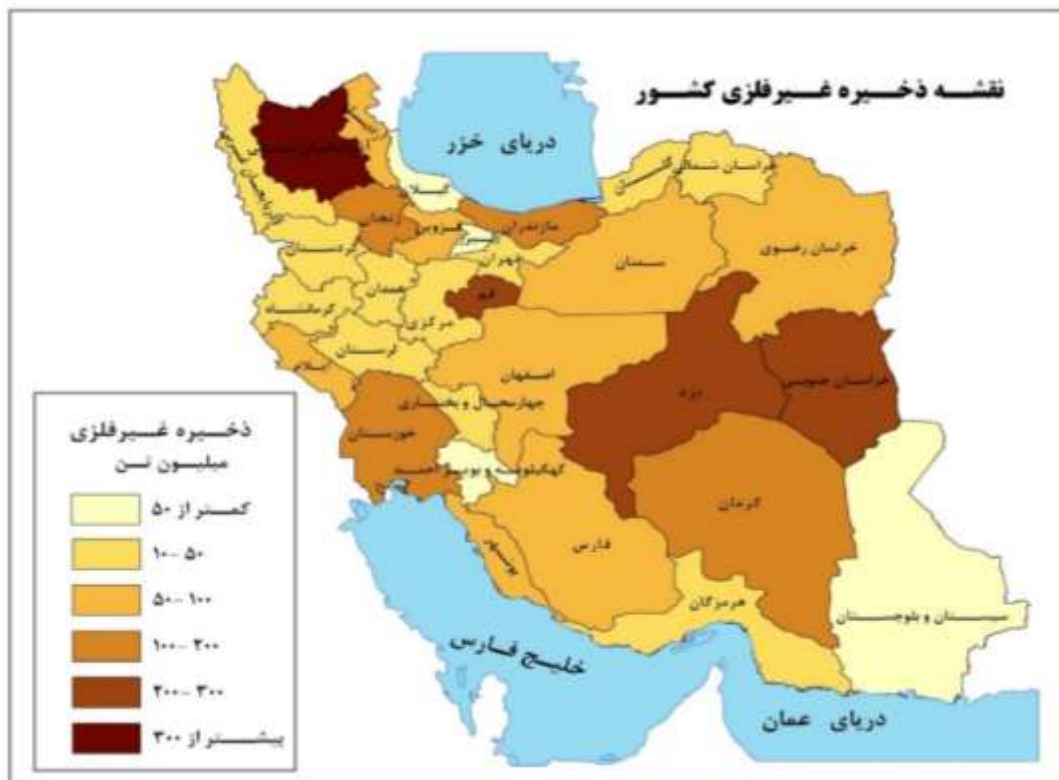
شکل ۱-۲: مساحت، مجموع راه و جمعیت چهار استان دارای ذخایر فلزی

از آنجایی که ایران ۱٪ از مساحت خشکی‌های کره زمین را دارد؛ در صورتی که عناصر فلزی اصلی را مورد بررسی قرار دهیم می‌توان عناصری را نام برد که بیش از ۱٪ از این ذخایر در کشور وجود دارد. در کنار این عناصر، عناصر دیگری وجود دارند که شرایط لازم برای تشکیل را داشته و به عنوان پتانسیل مواد معدنی در کشور وجود دارند اما به صورت ذخیره تلقی نمی‌شوند (شکل ۱-۱۳).

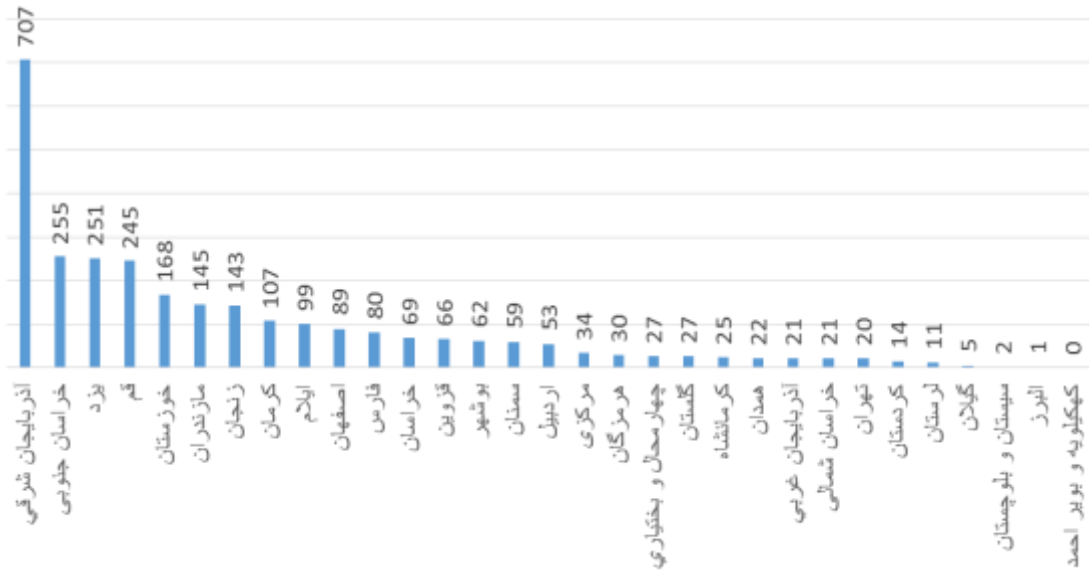

شکل ۱-۱۳: تفکیک مواد معدنی بر اساس میزان ذخیره موجود در کشور

بررسی سهم ذخایر غیر فلزی ایران نسبت به جهان نشان می‌دهد که می‌توان با مینا قراردادن حداقل سهم ۱ درصدی ایران از تولیدات جهانی، اظهار داشت که بر اساس پتانسیل‌های موجود در کشور تنها در چهار استان آذربایجان شرقی، خراسان جنوبی، یزد و قم بوده است (شکل های ۱-۱۴ و ۱-۱۵).

شکل ۱-۱۴: جایگاه استان‌ها در ذخیره غیر فلزی کشور

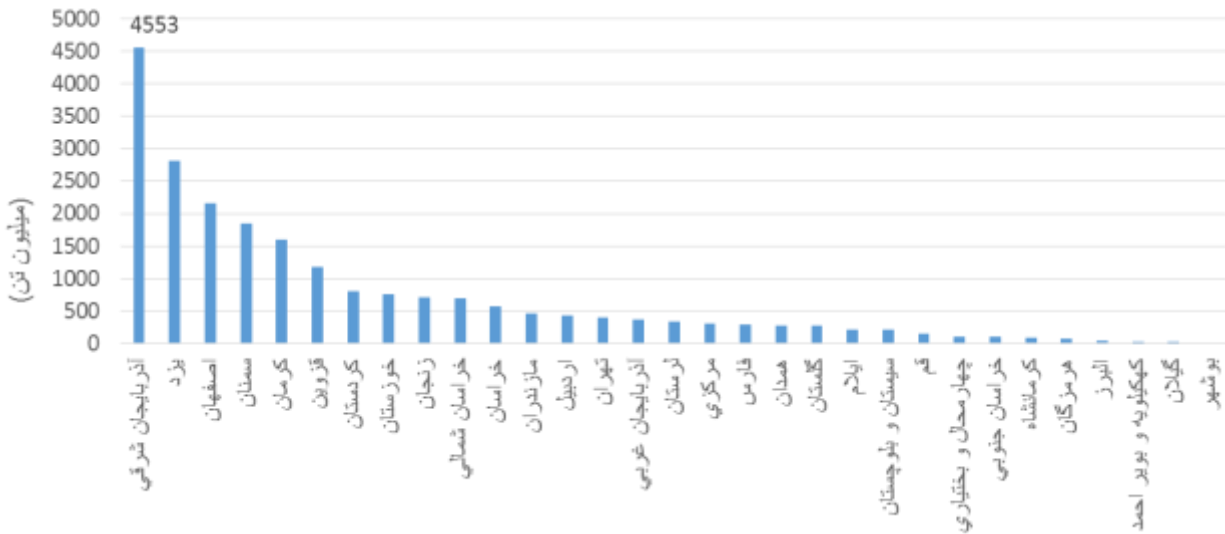

شکل ۱-۱۵: درصد سهم هر استان از ذخایر غیر فلزی

در زمینه تولید مواد معدنی غیر فلزی جایگاه هر استان نشانگر تجمیع وجود ذخیره و سرمایه گذاری مناسب در راستای تولید می باشد که در این زمینه استان‌های آذربایجان شرقی، یزد، اصفهان و سمنان پیشگام می‌باشند (شکل‌های ۱۶-۱ و ۱۷-۱).

شکل ۱-۱۶: نقشه تولید مواد غیر فلزی در کشور

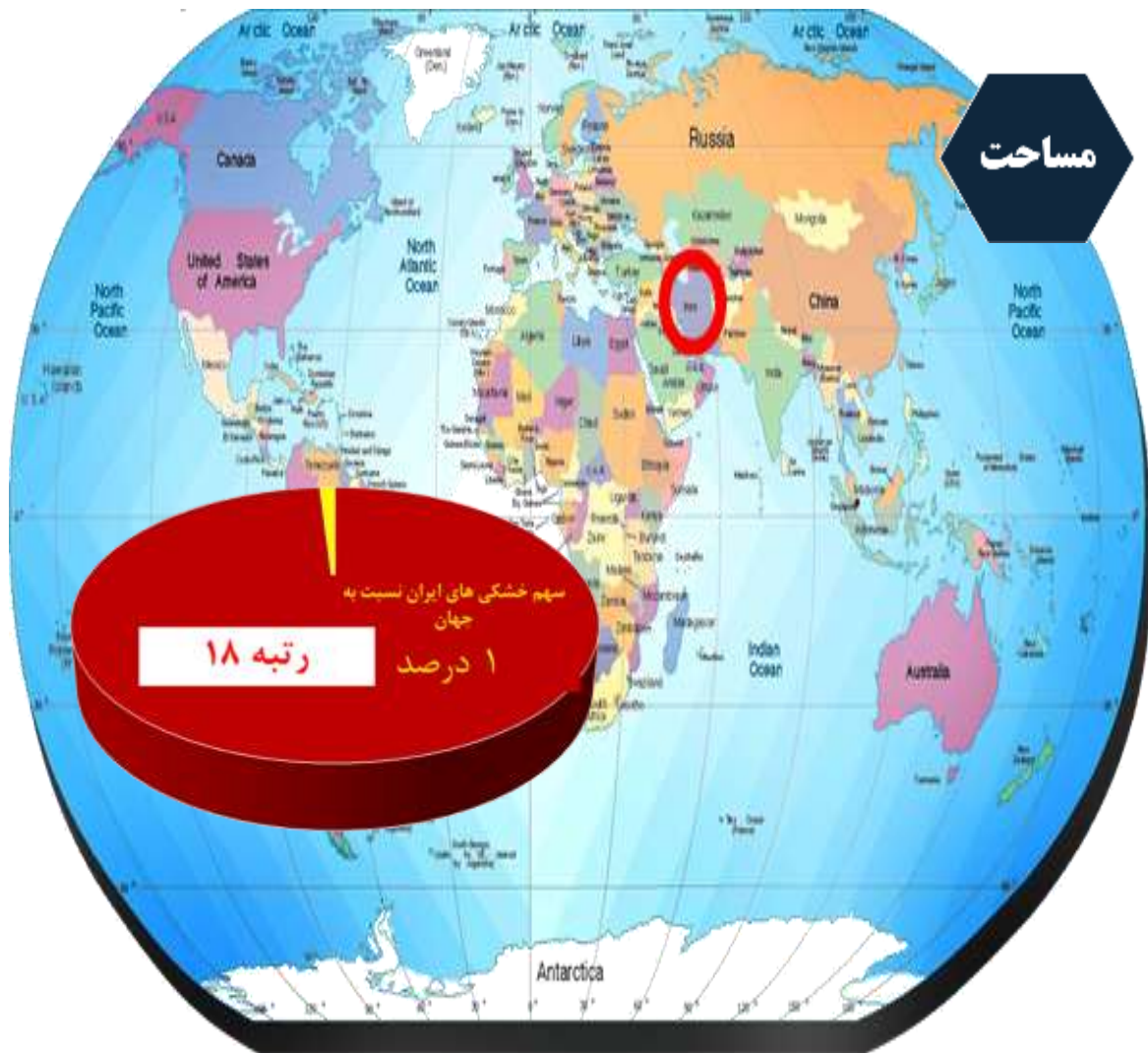
شکل ۱-۱۷: درصد سهم هر استان از تولید مواد غیر فلزی

با توجه به جایگاه زمین شناسی ایران و ساختار زمین شناسی هر یک از استان‌ها می‌توان عوامل موثر در تبیین نقشه راه کشور را تعیین نمود (شکل ۱-۱۸) که این عوامل عبارتند از: بزرگی، تکنولوژی، منابع انرژی، زیر ساخت، محیط زیست و کارخانه‌های فرآوری و صنایع وابسته.

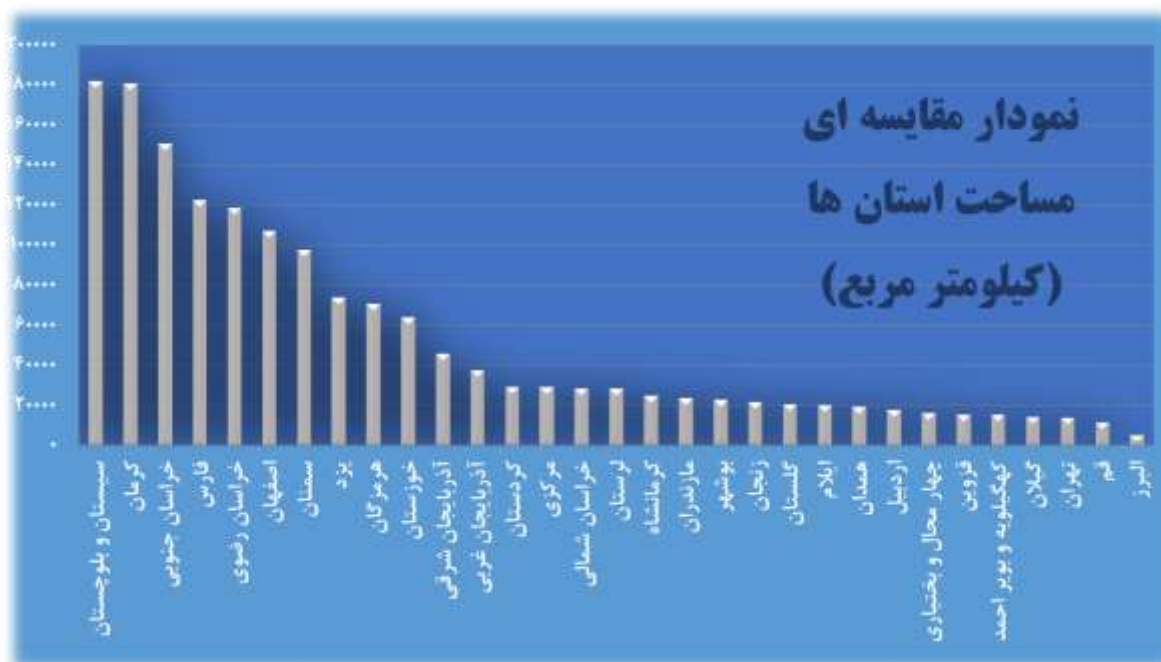
شکل ۱-۱۸: عوامل موثر در تدوین نقشه راه

سهم ایران از خشکی های کره زمین یک درصد است که می‌تواند به عنوان شاخصی برای سهم ایران از منابع طبیعی جهان نیز باشد (شکل ۱-۱۹). بر این اساس ایران باید حداقل یک درصد از تولید منابع معدنی جهان را نیز به خود اختصاص دهد. با توجه به این سهم از مساحت دنیا ایران در رتبه ۱۸ از نظر مساحت در بین کشورهای جهان قرار دارد.

شکل ۱-۱۹: مقایسه مساحت ایران با سایر کشورهای جهان

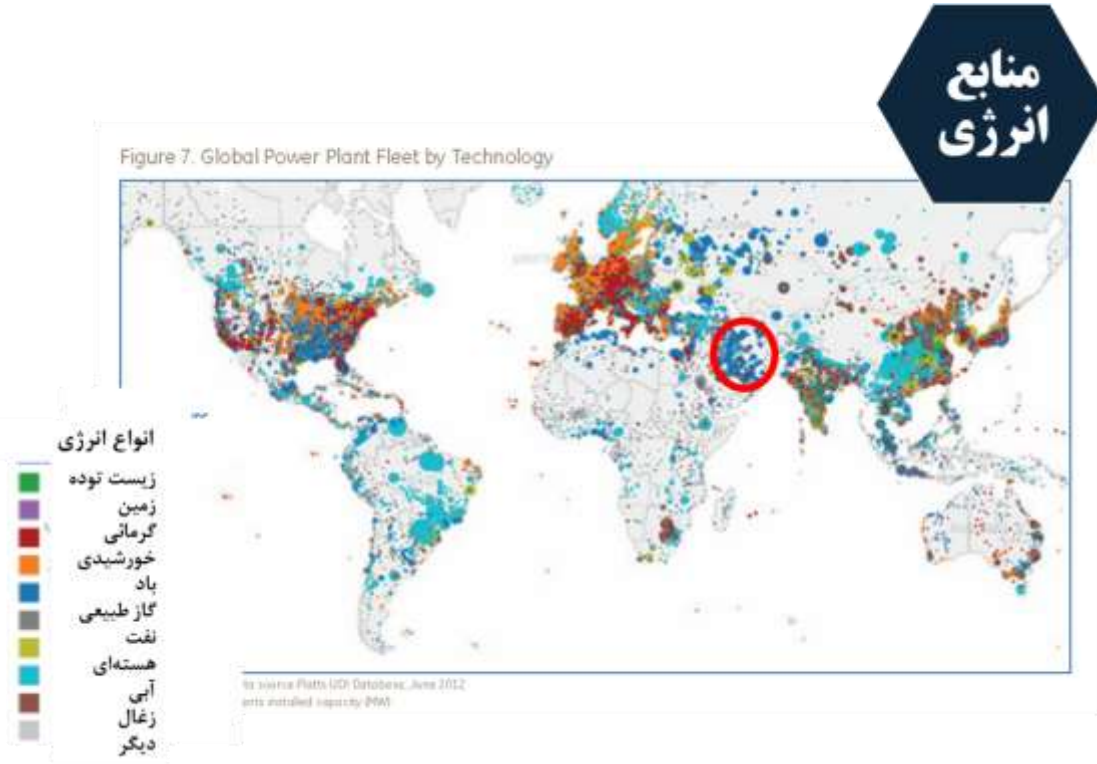
پس از بررسی عامل مساحت و مقایسه ایران با دیگر کشورهای جهان می‌بایست در مرحله بعد به بررسی مساحت هر استان پرداخت (شکل ۱-۲۰).

شکل ۱-۲۰: مقایسه مساحت استان های کشور

عامل موثر دیگر تعیین منابع انرژی اعم از تجدیدپذیر و تجدیدناپذیر است. در استفاده بهینه از انرژی استفاده از انرژی‌هایی همانند انرژی زیست توده، انرژی زمین گرمایی، انرژی خورشیدی، انرژی باد به عنوان انرژی‌های تجدیدپذیر در کنار منابع هیدروکربوری همانند نفت، گاز و زغال مطرح است (شکل ۱-۲۱). استفاده از منابع تجدیدپذیر، تجهیز مراکز علمی و فناوری کشور، حمایت از شرکت‌های دانش‌بنیان فعال در این عرصه، استفاده از منابع تجدیدپذیر خورشیدی، باد، زمین گرمایی، زیست توده و بیومس از جمله اقداماتی است که می‌بایست مورد توجه قرار گیرد. با توجه به خصوصیات انرژی زیست توده، این منبع انرژی در مقایسه با دیگر منابع انرژی تجدیدپذیر

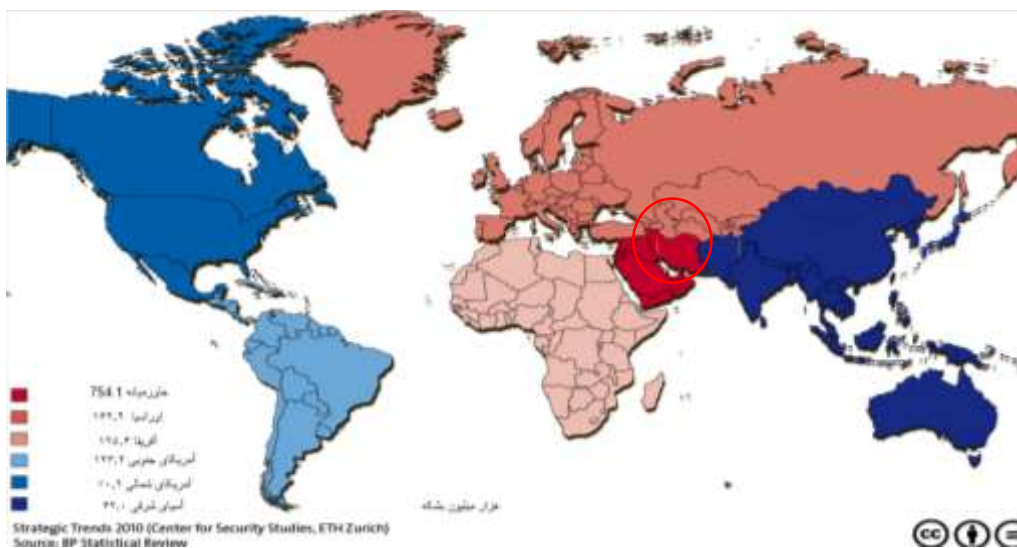
می تواند تمام ویژگی های مربوط به سوخت های فسیلی را پوشش دهد و بازار این نوع از انرژی رو به گسترش است که از هر لحاظ می تواند برای کشور قابل توجه باشد.

منابع انرژی

شکل ۱-۲۱: انواع انرژی های تجدیدپذیر و تجدید ناپذیر و جایگاه ایران در جهان

در گروه انرژی های تجدیدناپذیر همچون نفت و گاز ایران جایگاه خوبی در جهان و در میان کشورهای خاورمیانه داراست (شکل ۱-۲۲).

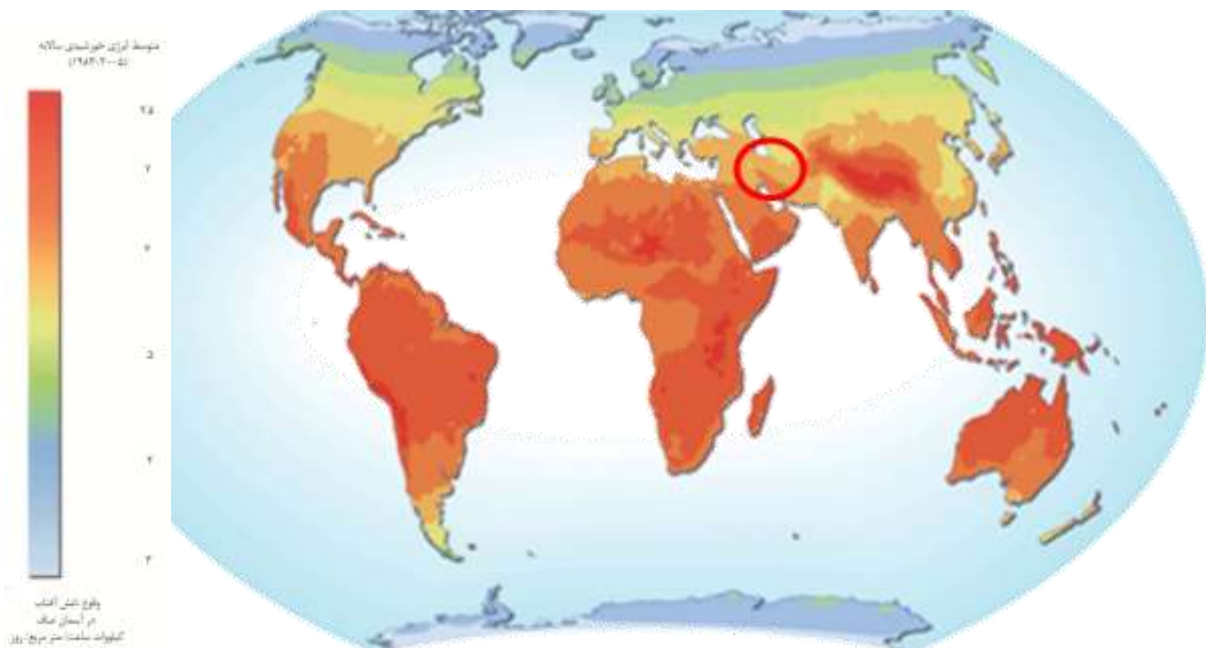
شکل ۱-۲۲: جایگاه ایران در ذخایر هیدروکربوری در جهان

به لحاظ وجود انرژی زمین گرمایی ایران دارای موقعیت خوبی می باشد که بهره برداری از این گونه انرژی های نو می بایست در آینده در دستور کار قرار گیرد. ایران در نقشه کمربندهای زمین گرمایی جهان (در نقشه به رنگ قرمز مشخص است) جایگاه ویژه ای دارد (شکل ۱-۲۳).

شکل ۱-۲۳: جایگاه ایران در پتانسیل ذخایر زمین گرمایی در جهان

براساس نقشه مناطق مستعد استفاده از انرژی خورشیدی (شکل ۱-۲۴)، ایران بخصوص در بخش های مرکزی و قسمت کویری دارای پتانسیل مناسب برای ایجاد نیروگاه های خورشیدی می باشد. ایران با داشتن افزون بر ۳۲۰ روز آفتابی موقعیت مناسبی را در این زمینه داراست.

شکل ۱-۲۴: وجود پتانسیل لازم برای بهره گیری از انرژی خورشیدی در ایران (منبع ناسا، ۲۰۰۸)

در کنار انرژی‌هایی همچون انرژی زمین گرمایی و خورشیدی، در ایران با توجه به وجود مناطق باد خیز، بستر مناسبی جهت گسترش بهره‌برداری از توربین‌های بادی فراهم می‌باشد و می‌تواند با کمک دانش فنی و نیروی متخصصان ایرانی در آینده در گروه کشورهای برتر دنیا در بهره‌برداری از انرژی بادی باشد (شکل ۲۵). لازمه استفاده از این انرژی تعیین مناطق مستعد در این زمینه است.

شکل ۲۵-۱: ۱۰ کشور برتر جهان در بکارگیری انرژی های نو

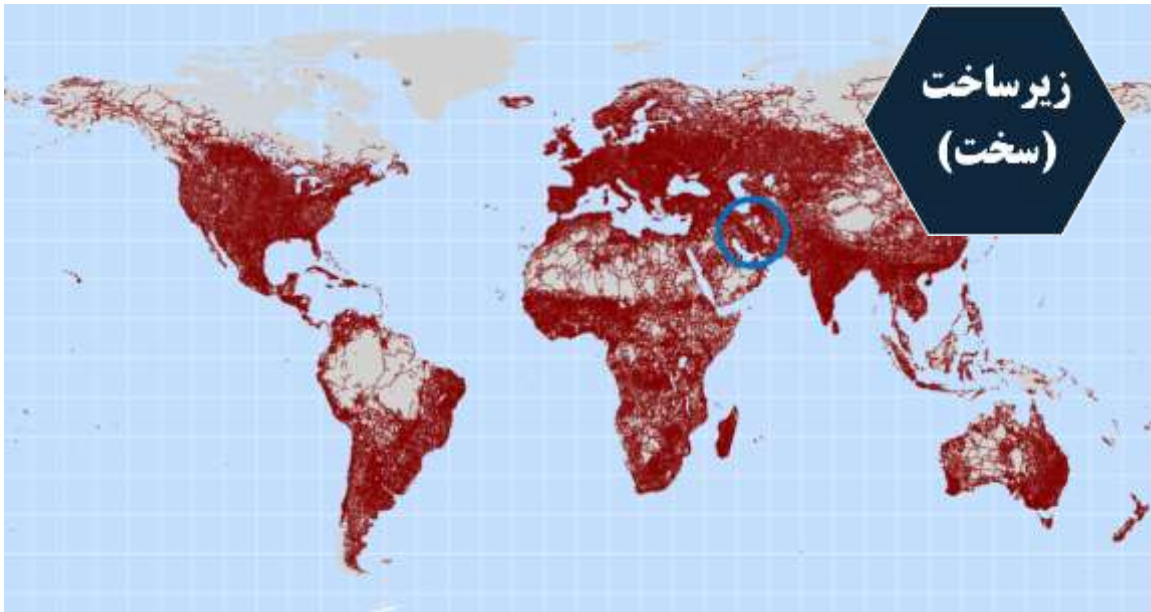
و در نهایت با بهره‌برداری بهینه از انرژی و با افزایش توان تولید انرژی‌های تجدیدپذیر در کشور می‌توان به جایگاه مناسبی در بهره‌وری انرژی در جهان دست یافت (شکل ۲۶-۱).

شکل ۲۶-۱: میزان بهره‌وری انرژی در کشورهای جهان

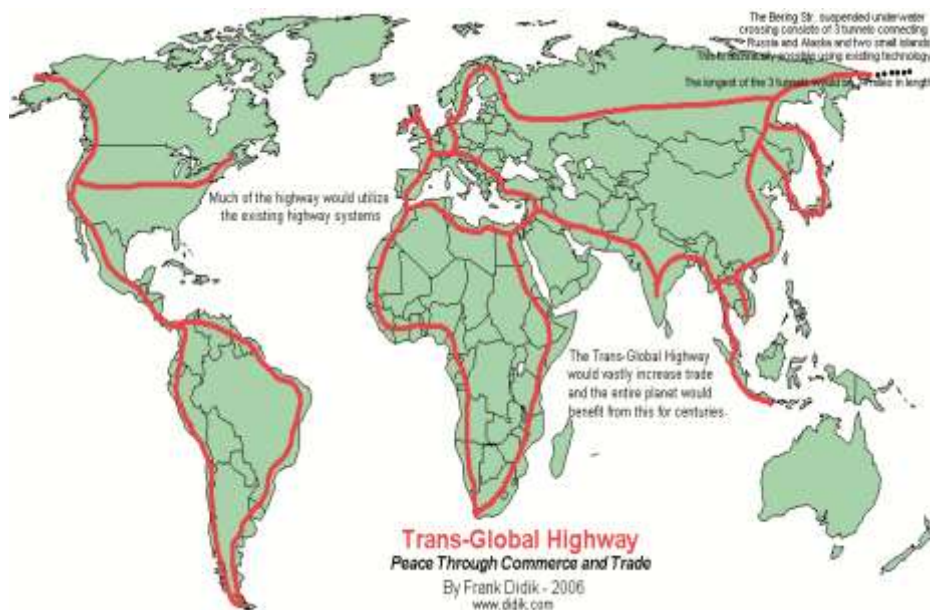
فاکتور مهم دیگر وجود زیرساخت‌های مناسب در کشور می‌باشد. یکی از زیرساخت‌های مهم در ارتباط با پیشرفت و توسعه هر کشور وجود و گسترش راه‌ها در آن کشور می‌باشد که با توجه به این امر می‌توان جایگاه ایران را در

میان کشورهای جهان مشخص نمود (شکل ۱-۲۷). هم اکنون تجارت کالا در جهان بالغ بر ۹۰۳۷ میلیارد دلار می باشد که از این میزان، حجم تجارت آسیا و اروپا بالغ بر ۳۰۰۰ میلیارد دلار است. لذا توسعه شبکه ترانزیت و حمل و نقل برای انتقال کالاها متناسب با رشد تجارت جهانی ضروری به نظر می رسد. کریدور حمل و نقل بین المللی شمال – جنوب موقعیت منطقه ای و بین المللی ایران را بخوبی نمایان می سازد.

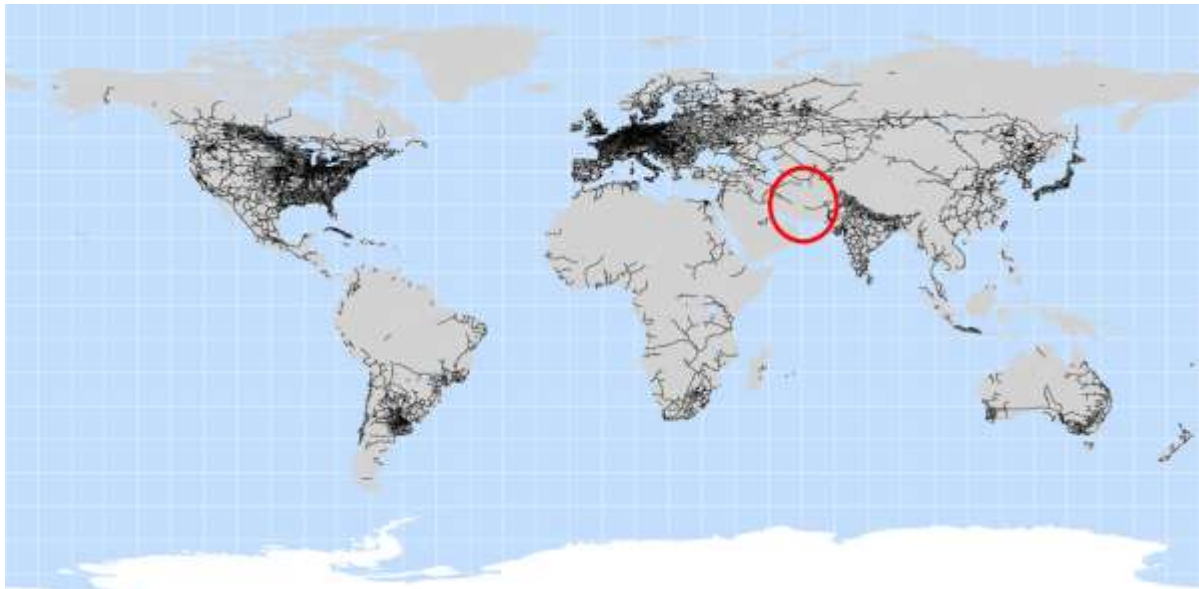

شکل ۱-۲۷: شبکه راه های ارتباطی کشورهای دنیا

در این رابطه می توان به انواع راه های ارتباطی از جمله شبکه ریلی کشور و شبکه راه های ایران اشاره نمود و در این میان وجود راه های بین المللی برای توسعه تجاری و اقتصادی را نیز در نظر داشت (شکل های ۱-۲۸ و ۱-۲۹).

شکل ۱-۲۸: شبکه راه های بین المللی و جایگاه ایران در میان کشورهای دیگر

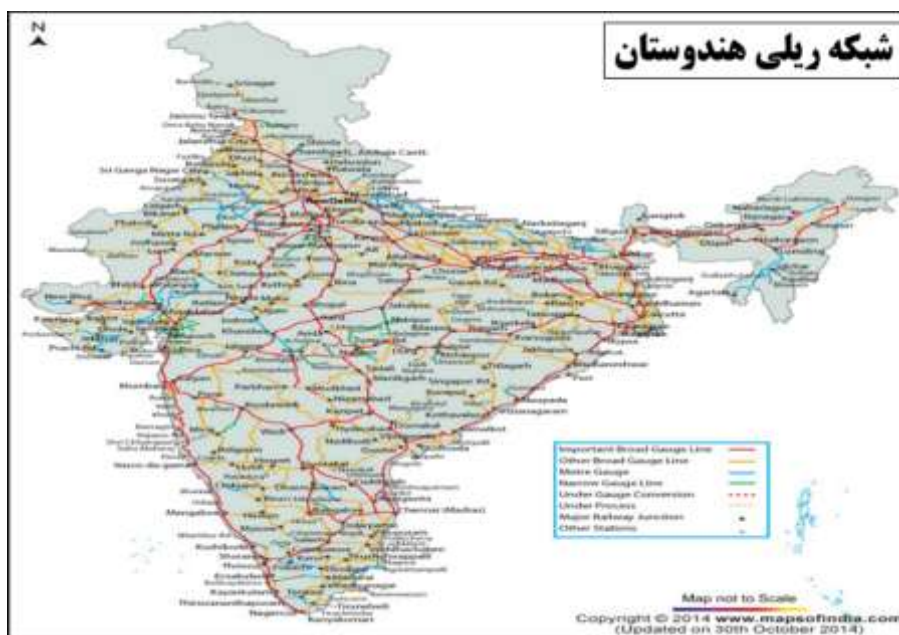

شکل ۱-۲۹: موقعیت ایران در شبکه ریلی جهان

با دقت و مطالعه در شبکه ریلی ایران و مقایسه آن با شبکه ریلی کشورهای پیشرفته اروپایی و آمریکایی و حتی کشور آسیایی همچون هندوستان (شکل ۱-۳۰) می توان به کمبود شبکه گسترده ریلی در جهت انتقال کالاها و تجارت میان استانها و ارتباطات بین المللی پی برد (شکل ۱-۳۱).

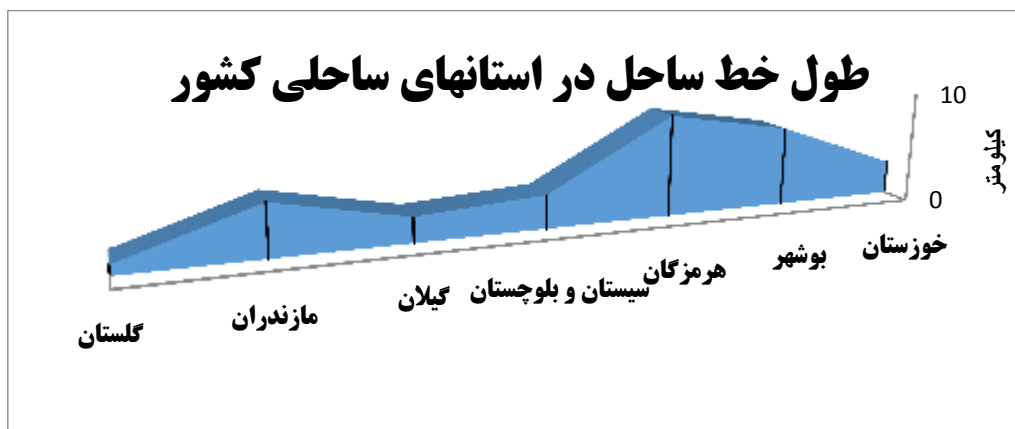

شکل ۱-۳۰: نقشه خطوط و ایستگاههای شبکه ریلی ایران

شکل ۱-۳۱: شبکه ریلی کشور هندوستان

در دنیای امروز توسعه اقتصادی و فرهنگی به عنوان اهرم‌های موثر در دستیابی به امنیت پایدار بسیار مورد توجه قرار گرفته است و در این میان اقتصاد دریا و سواحل که مرزهای آبی کشور را تشکیل می‌دهند از جایگاه ویژه‌ای برخوردارند؛ لذا استفاده مطلوب و بهینه از کلیه ظرفیت‌های ساحلی کشور باید به عنوان یک ضرورت مورد توجه قرار گیرد. بنابر آمار سازمان بنادر و کشتیرانی کشور، ایران دارای ۵۷۰۰ کیلومتر طول نوار ساحلی می‌باشد که می‌تواند پتانسیل مناسبی در زمینه صادرات و واردات از طریق گمرک استان‌های سواحل شمالی و جنوبی کشور باشد (شکل ۱-۳۲).

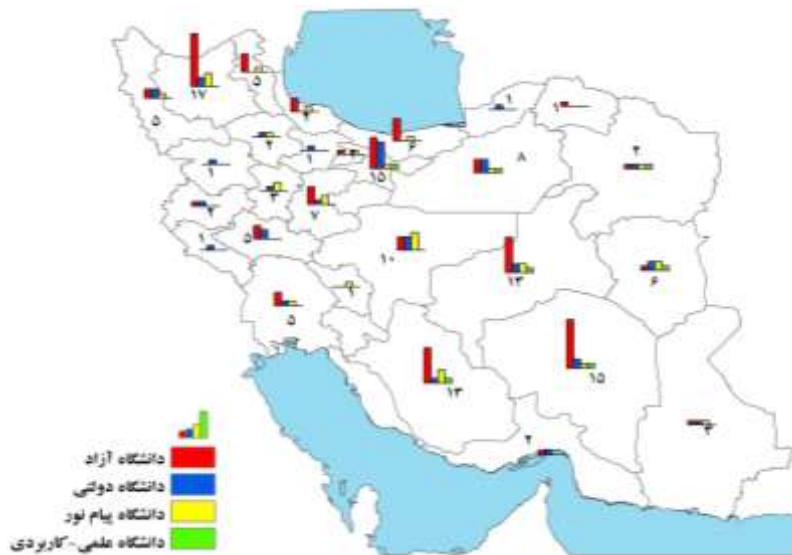
شکل ۱-۳۲: استان‌های دارای نوار ساحلی در کشور و طول خط ساحل در آنها

در کنار نقش نوار ساحلی بخصوص سواحل جنوبی کشور و دسترسی به راه‌های بین‌المللی در زمینه صادرات کالا، می‌بایست به نقش گمرک در مرزهای خاکی کشور و تبادل کالا به کشورهای همجوار نیز اشاره نمود که لازمه آن گسترش راه‌های ترانزیت و افزایش شبکه ریلی کشور می‌باشد (شکل ۱-۳۳).

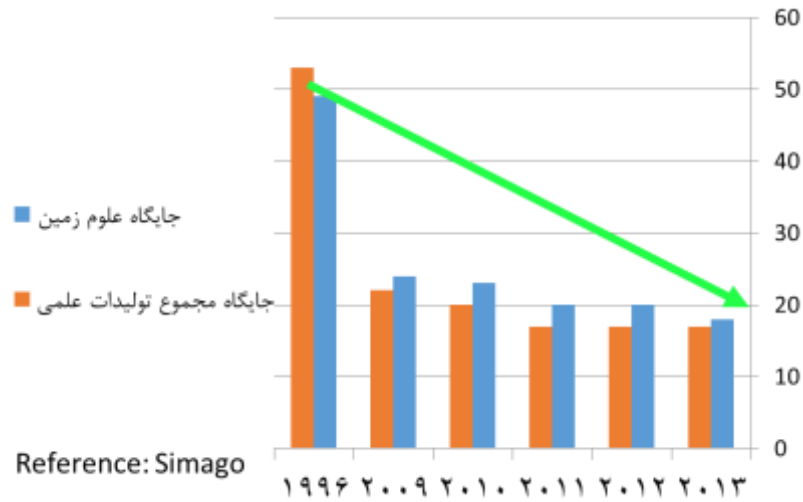
شکل ۱-۳۳: جایگاه مرزهای خاکی و آبی کشور و ارتباط با کشورهای همجوار

در کنار زیرساخت های سخت همچون راه‌ها، شبکه ریلی و ... می بایست توجه ویژه ای به وجود زیر ساخت های نرم همچون دانشگاه‌ها و مراکز گسترش علوم نمود چرا که گسترش علوم زمین و سایر رشته ها گامی در راستای توانمند نمودن نیروهای متخصص و افزایش بهره وری و استفاده بهینه از منابع و ذخایر خدادادی و در نهایت پیشرفت هر چه بیشتر کشور خواهد بود (شکل ۱-۳۴).

شکل ۱-۳۴: دانش فنی مرتبط با علوم زمین (زیرساخت نرم)

در این زمینه می توان به تغییر جایگاه ایران در مجموع تولیدات علمی و بویژه علوم زمین به عنوان یکی از ارکان علوم پایه اشاره نمود که می بایست بیشتر مورد توجه و بررسی کارشناسی قرار گیرد (شکل ۱-۳۵).

شکل ۱-۳۵: جایگاه علمی ایران در مجموع تولیدات علمی و جایگاه علوم زمین

کشور ایران دارای پستی و بلندی‌های طبیعی فراوانی است و وجود کوهستانها، رودهای خروشان، چشمه‌های آب معدنی و دره‌های سرسبز و فرح بخش از مشخصات بارز آن است. همگامی دانش علوم زمین و گردشگری در جذب گردشگران ژئوتوریسم ایران قابل مشاهده است. اما جایگاه صنعت ژئوتوریسم در ایران باوجود این منابع خدادادی بسیار پایین‌تر از حد انتظار است بطوری که تعداد گردشگران خارجی ایران کمتر از یک میلیون نفر گزارش شده است این در حالی است که تنها تعداد بازدیدکنندگان سالانه معدن نمک ولیچکا در کراکوف لهستان بالغ بر ۱,۲ میلیون نفر بوده است (شکل ۱-۳۶).

شکل ۱-۳۶: معدن نمک ولیچکا در کراکوف لهستان بازدیدکنندگان سالانه بالغ بر ۱,۲ میلیون نفر

ژئوتوریسم شاخه ای از علوم زمین است که آنچنان که باید و شاید مورد توجه قرار نگرفته است. پدیده های زمین شناختی و زمین ریخت شنایی بسیاری در ایران وجود دارند که هر یک به نحوی می تواند به گسترش هر چه بیشتر این صنعت کمک نمایند (شکل ۱-۳۷).

پدیده های زمین شناختی و زمین ریخت شناختی ایران

زیرگروه				گروه
غارها	بیابان ها	پنجال ها	گل فشان ها	رسوب شناسی
			گل فشان ها	فرسایش
		آذرین بیرون	آذرین نیمه زرف	آذرین و دگرگونی
		پدیده های ساختمانی کوچک	گنبد ها (دیابرها)	زمین ساخت
			چین ها	نمونه های زمین شناختی
		چشمه های نفت، گاز و غیر طبیعی	سنگ ها کانی ها و معادن	زمین شناسی مهندسی
		مخاطرات زمین	فرورفتن ها	زمین شناسی فرهنگی
			جانمای سازه های بزرگ	زمین شناسی
			معدن کاری کهن	چشم انداز های زمین شناختی
دره ها	کوه ها	جزیره ها	دریاچه ها	آبشارها

شکل ۱-۳۷: طبقه بندی پدیده های ژئوتوریسم ایران و نمونه هایی از این پدیده ها

اهمیت گوهرها، در اشتغال و رونق اقتصادی، بر کسی پوشیده نیست اما با وجود توانمندیها و پتانسیل‌های سنگ‌های ایران، این صنعت در ایران نوپا بوده و تا تثبیت جایگاه در بین کشورهای مطرح دنیا (شکل ۱-۳۸) راه طولانی باید پیمود که این امر نیازمند حمایت و تلاش بیشتری است.

شکل ۱-۳۸: کشورهای برتر جهان در زمینه تولید گوهرها و جایگاه ایران

پتانسیل گوهرها در ایران در برخی از استان‌ها به خوبی شناخته شده است (شکل ۱-۳۹) و می‌تواند موجب رشد اقتصاد در این مناطق شود که به آن اقتصاد سبز گفته می‌شود.

شکل ۱-۳۹: استان‌های دارای پتانسیل گوهر در ایران

۴-۱- جایگاه ایران در دنیا از نظر مخاطرات

در طول تاریخ، زندگی بشر همواره در معرض مخاطرات و بلایای طبیعی قرار داشته است. مخاطرات هر یک به نوعی منجر به هدر رفت کلان منابع اقتصادی و انسانی می‌شود. پیشگیری یا کاهش صدمات حاصل از مخاطرات خود نوعی پس انداز و حفظ سرمایه کشور است. همانند سایر نقاط جهان در ایران نیز شرایط اقلیمی، ریخت شناسی و زمین‌شناسی در کنار رشد جمعیت، گسترش بی رویه شهرها، ساخت و سازهای انبوه و افزایش فعالیت‌های صنعتی و معدنی سبب تشدید خسارت رخدادهای مهلک گردیده، بطوریکه ایران به همراه مصر، چین و هندوستان ۴ کشوری بوده اند که بیشترین خسارت‌ها را از این بابت متحمل شده اند. در مورد ایران بطور میانگین سالیانه ۱۱۰۰ میلیارد ریال هزینه صرف جبران این نوع خسارت‌ها می‌گردد. از میان ۴۳ مخاطره طبیعی ۳۲ مورد آن در ایران روی داده و حدود ۱۰ درصد تولید ناخالص کشور سالیانه صرف پرداخت خسارت ناشی از این پدیده‌ها می‌گردد (شکل ۱-۴۰).

شکل ۱-۴۰: برخی از مخاطرات پیش روی کشور

با توجه به نقشه پراکندگی جمعیت کشورهای جهان می‌توان دریافت که در هر کیلومتر مربع از مساحت ایران بین ۲۴-۴۹ نفر ساکن هستند و این در حالی است که ۱٪ از جمعیت جهان در ایران زندگی می‌کنند (شکل ۱-۴۱).

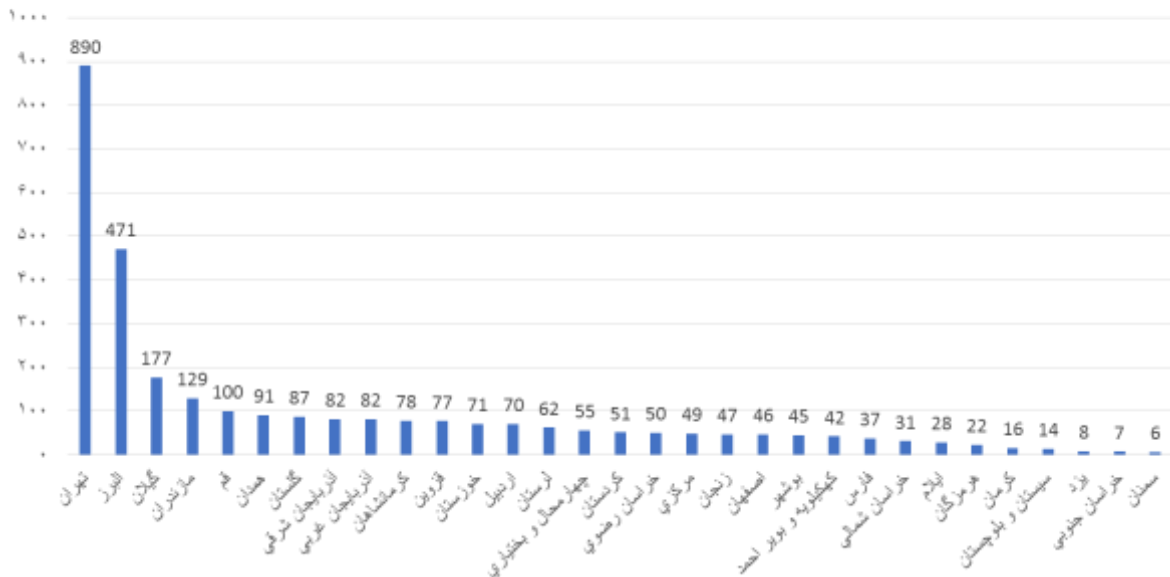
شکل ۱-۴۱: پراکندگی جمعیت ایران و جایگاه جمعیتی ایران در جهان

به لحاظ استانی، بیشترین تراکم جمعیت در استان‌های تهران، البرز و گیلان قرار دارند (شکل های ۱-۴۲ و ۱-۴۳).

شکل ۱-۴۲: نقشه تراکم نسبی جمعیت ایران

تراکم نسبی جمعیت استانها در کشور (نفر در کیلومتر مربع)

شکل ۱-۴۳: تراکم نسبی جمعیت استانها در کشور

با توجه به مخاطرات در کشور ایران دارای رتبه سوم در شاخص مخاطرات طبیعی در جهان است و سالانه ۷ تا ۱۲ درصد از تولید ناخالص داخلی صرف جبران خسارات ناشی از وقوع بلایای طبیعی می‌شود (شکل ۱-۴۴).

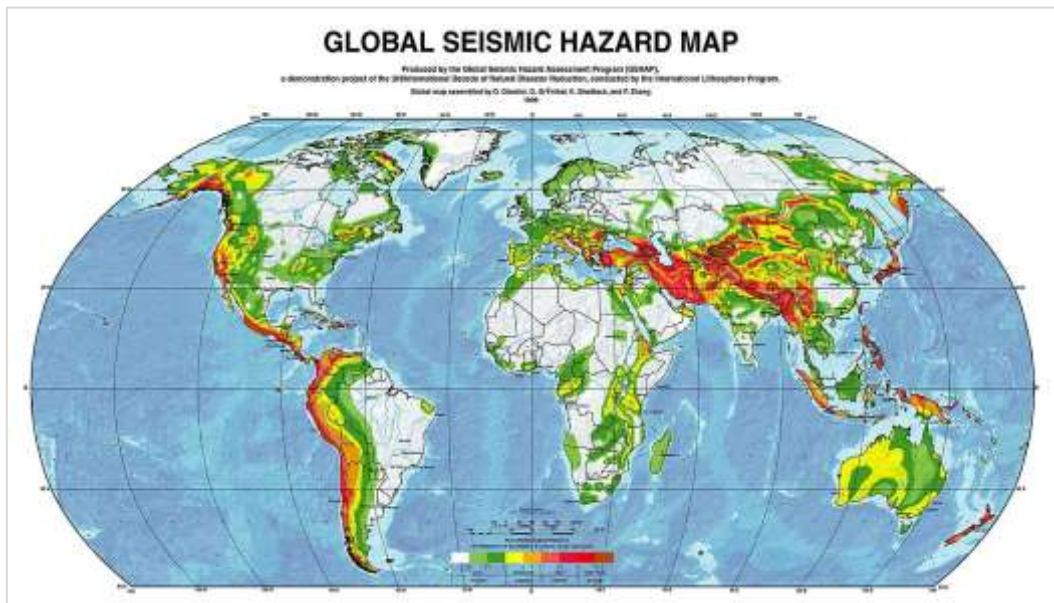

شاخص مخاطرات طبیعی ایران و جهان

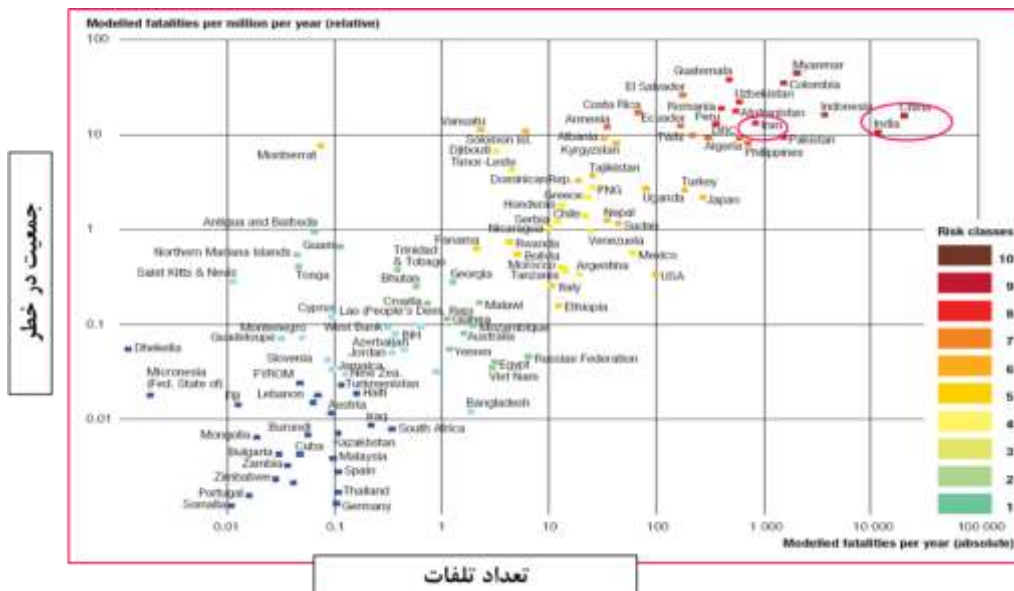
شکل ۱-۴۴: شاخص مخاطرات طبیعی ایران و جهان

در نقشه مخاطرات لرزه ای جهان ایران در گروه کشورهای پرخطر لرزه ای قرار دارد (شکل ۱-۴۵).

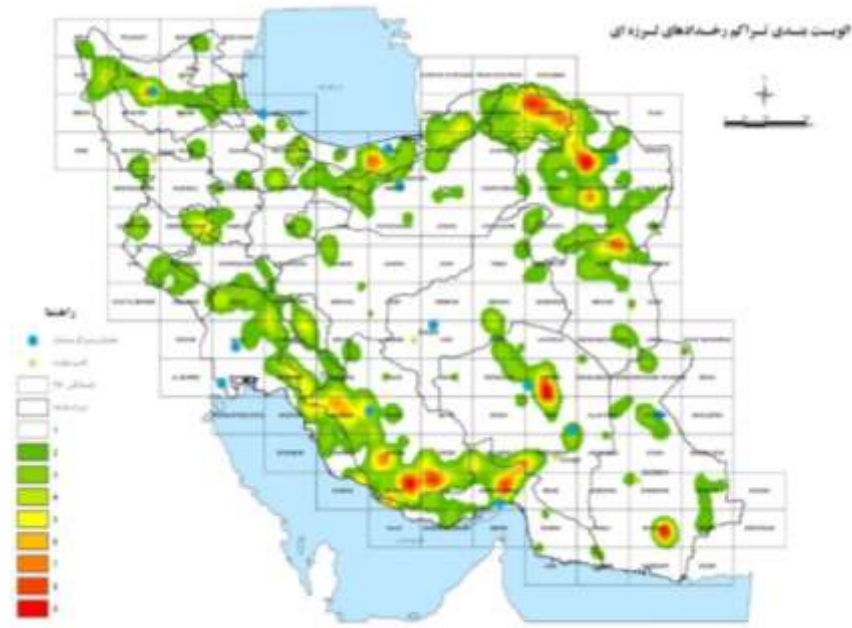

شکل ۱-۴۵: نقشه مخاطرات لرزه ای جهان

در مقایسه بین جایگاه لرزه ای ایران و چین به روشنی می توان به ضرورت توجه به زمین لرزه به عنوان یکی از موارد پرخطر در کشور لرزه خیزی همچون ایران پرداخت (شکل ۱-۴۶). بر اساس مقایسه صورت گرفته ۱۵ درصد جمعیت ایران در معرض خطر زمین لرزه قرار دارند؛ این در حالی است که در کشور پرجمعیتی همچون چین کمتر از ۱ درصد جمعیت در معرض خطر هستند. در بررسی مربوط به زمین لرزه می بایست به تراکم جمعیتی هر استان در کنار خطر وقوع توجه نمود و ساخت و سازهای اصولی باید سیاست پیشرو در مناطق پرخطر باشد (شکل ۱-۴۷).

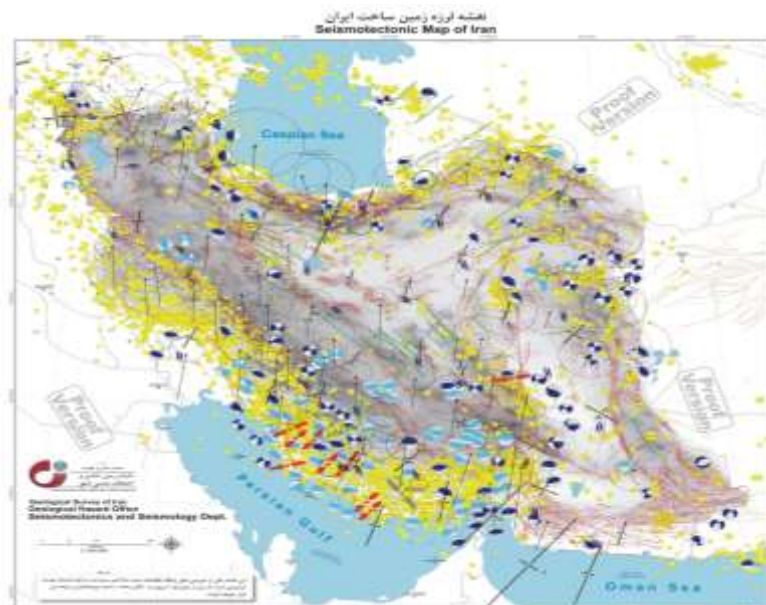

شکل ۱-۴۶: مقایسه کشور چین و ایران به لحاظ تلفات ناشی از زمین لرزه

شکل ۱-۴۷: اولویت بندی تراکم رخداد های لرزه ای در هر استان

نقشه لرزه زمین ساخت ایران نشانگر ارتباط میان زمین لرزه ها با گسل ها و مکانیسم حرکت هر گسل است که می تواند راهگشای پیش بینی مکان های مستعد لرزه ای جهت اتخاذ سیاست مناسب برای جلوگیری از انبوه سازی و ساخت و سازهای غیر اصولی باشد (شکل ۱-۴۸).

شکل ۱-۴۸: نقشه لرزه زمین ساخت ایران

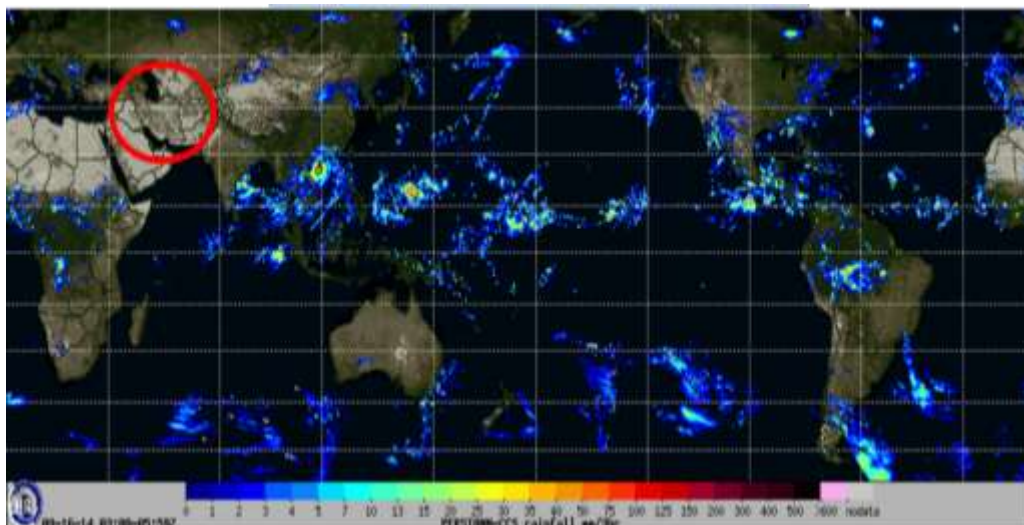
در صورتی که به بررسی زیان های اقتصادی ناشی از زمین لرزه در انتها قرن بیستم توجه شود، جایگاه ایران بعنوان ششمین کشور، نشانگر حضور ایران در زمره کشورهای دارای زیان و صدمات زمین لرزه های بزرگ به دلیل عدم وجود زیر ساخت های مناسب در کشور باشد (شکل ۱-۴۹).

زیان های اقتصادی ناشی از زلزله در انتهای قرن بیستم براساس GNP

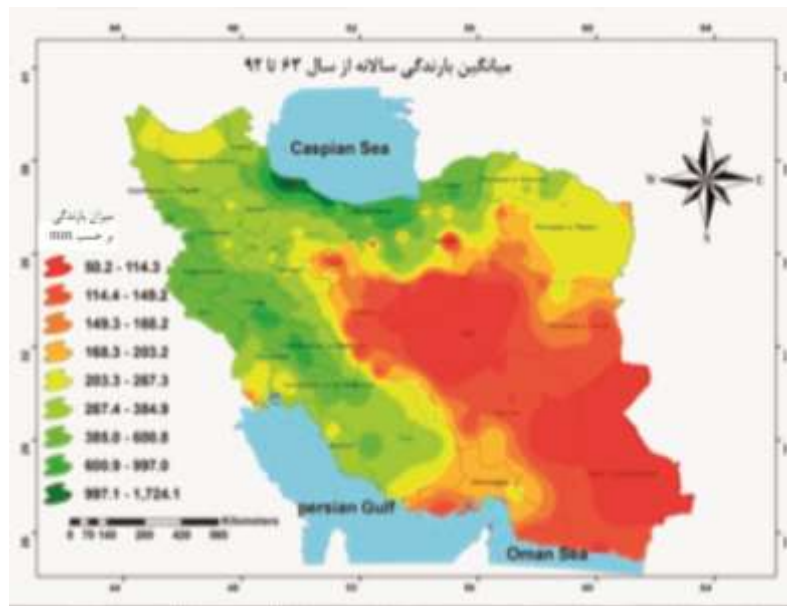
Country	Earthquake	Year	Loss (\$bn)	GNP that year (\$bn)	Loss (% GNP)
Nicaragua	Managua	1972	2.0	5.0	40.0
El Salvador	San Salvador	1986	1.5	4.8	31.0
Guatemala	Guatemala City	1976	1.1	6.1	18.0
Greece	Athens	1999	14.1	110.0	12.8
Yugoslavia	Montenegro	1979	2.2	22.0	10.0
Iran	Manjil	1990	7.2	100.0	7.2
Italy	Campania	1980	45.0	661.8	6.8
Romania	Bucharest	1977	0.8	26.7	3.0
Mexico	Mexico City	1985	5.0	166.7	3.0
USSR	Armenia	1988	17.0	566.7	3.0
Japan	Kobe	1995	82.4	2900.0	2.8
Philippines	Luzon	1990	1.5	55.1	2.7
Greece	Kalamata	1986	0.8	40.0	2.0
China	Tangshan	1976	6.0	400.0	1.5
Quindio	Colombia	1999	1.5	245.0	0.6
USA	Los Angeles	1994	30.0	7866.0	0.3
USA	Loma Prieta	1989	8.0	4705.8	0.2
Turkey	Kocaeli, Izmit	1999	20.0	184.0	0.1
Taiwan	Chichi	1999	0.8	N/A	

شکل ۱-۴۹: زیان های اقتصادی ناشی از زمین لرزه در انتهای قرن بیستم

شناخت چگونگی روند تغییرات اقلیمی و به ویژه روند تغییرات بارش از جمله مواردی است که در سال های اخیر مورد توجه محققان علوم جوی و هیدرولوژی قرار داشته است. بدون توجه به این که یک مکان در اقلیم مرطوب یا خشک قرار دارد، آگاهی از روند تغییرات بارش یک مکان می تواند بسیاری از مدیران و دست اندرکاران مرتبط با آب را نسبت به تصمیم گیری های آینده خود در ارتباط با اجرای پروژه های عمرانی یاری دهد. قرارگیری بخش های زیادی از ایران در کمربند خشک و نیمه خشک جهان از یک سو و داشتن نقش تعیین کننده ای که نزولات جوی در تأمین آب کشور برعهده دارند از سوی دیگر، باعث شده است که آگاهی بیشتر نسبت به روند تغییرات بارش در ایران اهمیت چشمگیری داشته است. متوسط بارندگی در جهان برابر با ۸۵۰ میلی متر و در ایران به دلیل قرارگیری بخش اعظم ایران در محدوده خشک و نیمه خشک برابر با ۲۳۵ میلی متر می باشد (شکل های ۱-۵۰ و ۱-۵۱).

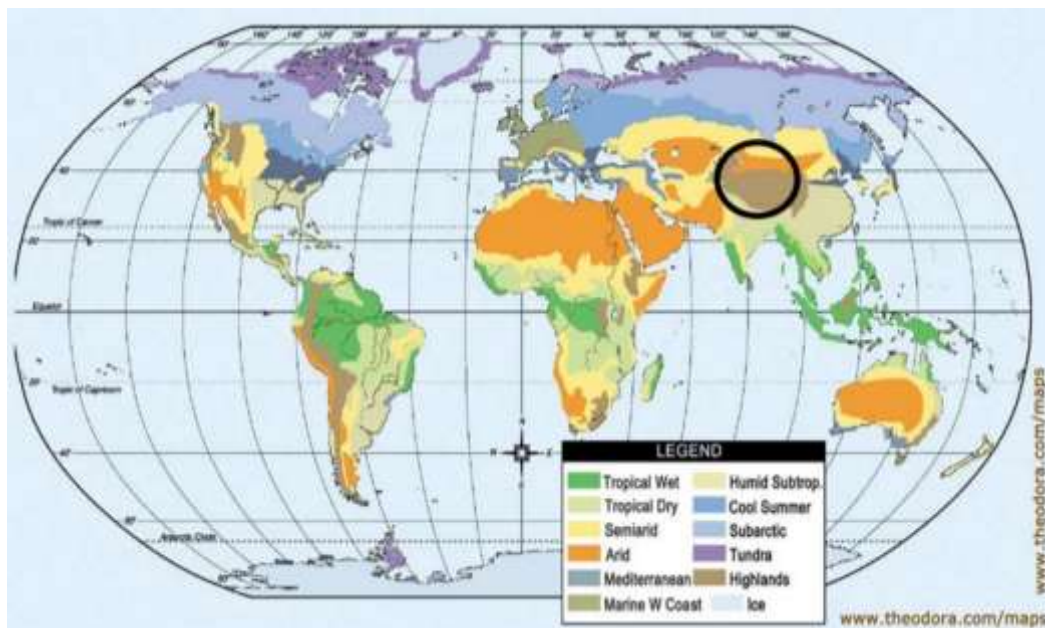

شکل ۱-۵۰: نقشه بارندگی جهانی

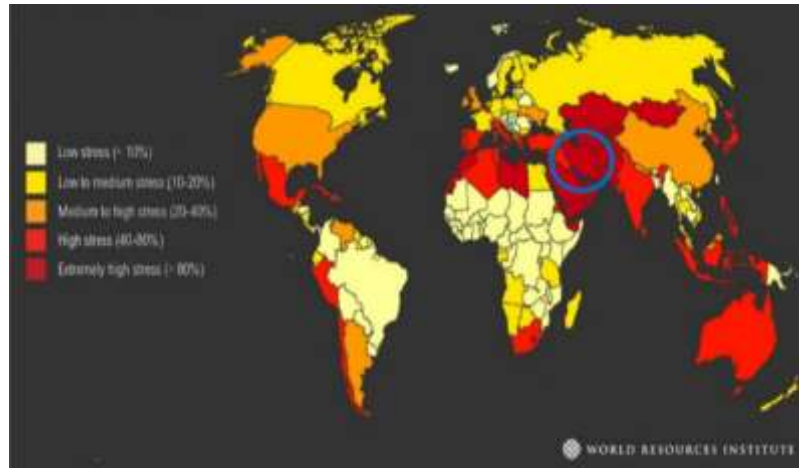
شکل ۱-۵۱: میانگین بارندگی سالانه در استان‌های ایران از سال ۱۳۶۳ تا ۱۳۹۲

این میزان بارش در ایران با توجه به موقعیت ایران در نقشه جهانی آب و هوا قابل توجیه خواهد بود (شکل ۱-۵۲).

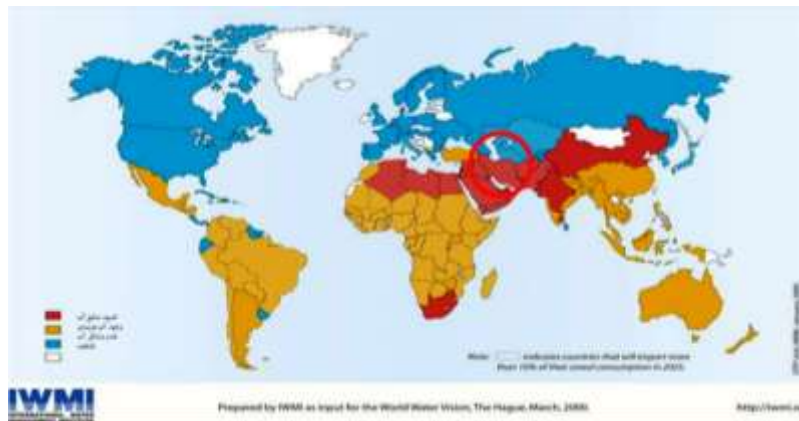

شکل ۱-۵۲: موقعیت ایران در نقشه جهانی آب و هوا

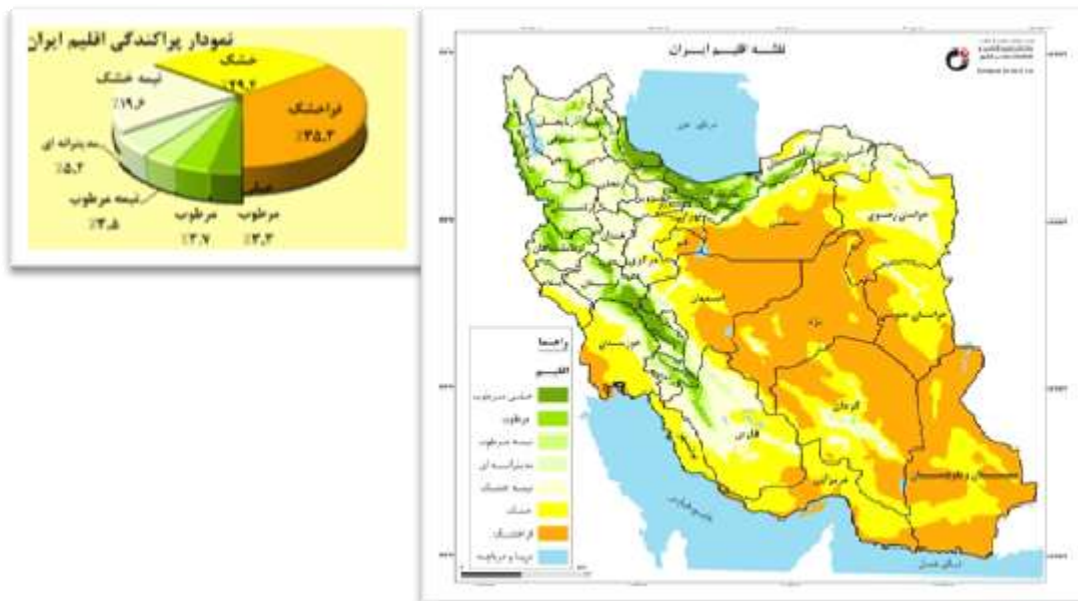
بحران آب جدی تر از هر زمان دیگری به نظر می رسد. بر همین اساس، اقداماتی باید برای رسیدگی به تنش آبی در هر دو طرف معادله یعنی عرضه و تقاضا اتخاذ شوند. کمبود آب شامل تنش آب، کم آبی و بحران آب است. تنش آب مشکل در یافتن منابع آب شیرین برای استفاده است، که علت آن تخلیه منابع است. با توجه به قرار گیری ایران در کمربند خشک و نیمه خشک (شکل ۱-۵۵) جهان وجود این تنش جهانی (شکل ۱-۵۳) در ایران دور از ذهن نخواهد بود. بر همین اساس ایران در گروه کشورهای پیش بینی شده در بحران کمبود آب می باشد (شکل ۱-۵۴).

شکل ۱-۵۳: تنش جهانی آب و موقعیت ایران در این نقشه

شکل ۱-۵۴: نقشه پیش بینی بحران کمبود آب در سال ۲۰۲۵

شکل ۱-۵۵: نقشه اقلیم ایران و نمودار پراکندگی اقلیم ها

به دلیل نقش بیابانزایی به عنوان یکی از مهمترین فاکتورها در بحران‌های جهانی منابع طبیعی توجه بیش از پیش به این موضوع باید در دستور کار قرار گیرد. جنبه‌های بیابانی شدن شامل فرایندهای زوال پوشش گیاهی، فرسایش آبی، فرسایش بادی، افت کمی و کیفی منابع آب و شور شدن خاک را می‌شود. بر اساس نقشه استعداد بیابان‌زایی جهان، ایران در موقعیت ویژه‌ای به لحاظ بیابان‌زایی قرار دارد (شکل ۱-۵۶) چرا که هم‌کنون ۵۹,۸ درصد از مساحت ایران را بیابان تشکیل می‌دهد (شکل ۱-۵۷).

شکل ۱-۵۶: نقشه استعداد بیابان‌زایی جهان

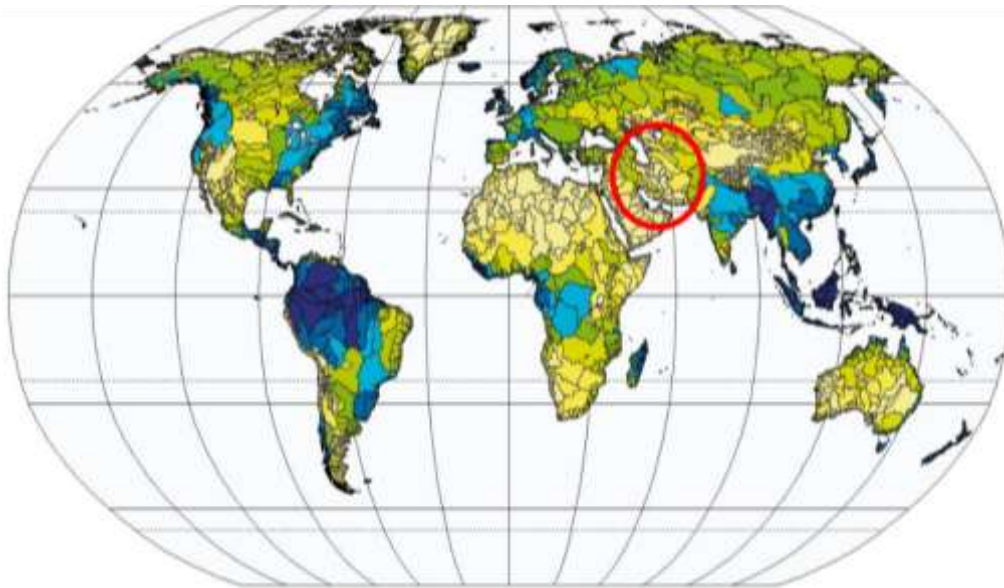
موقعیت بیابان‌های جهان

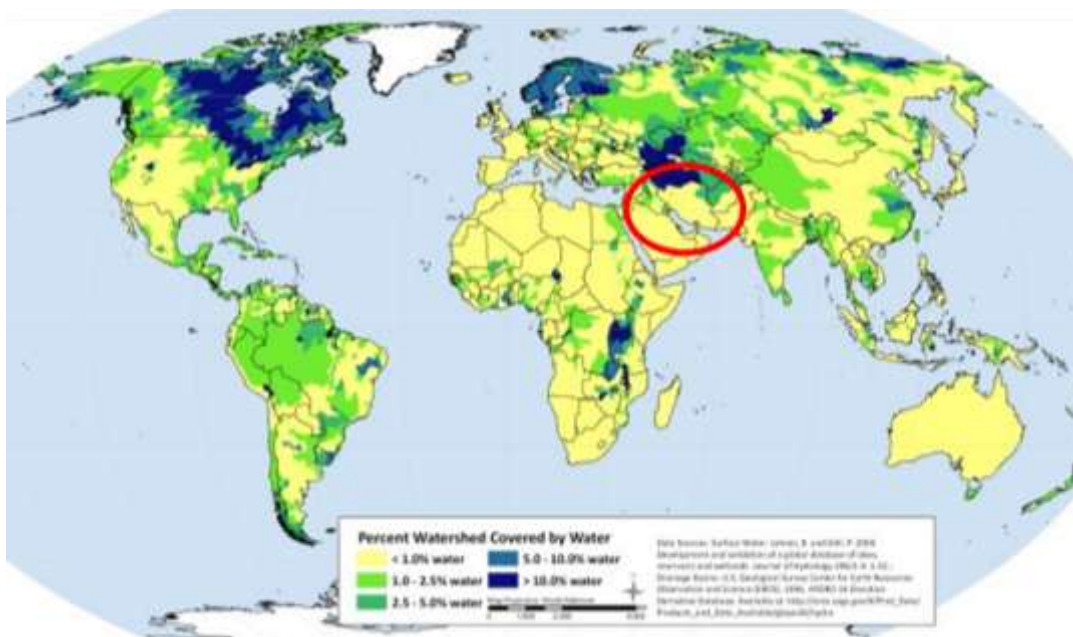
شکل ۱-۵۷: موقعیت بیابان‌های جهان و جایگاه ایران

بررسی تحولات منابع آب در کشور نشان می‌دهد که تحت تأثیر کاهش بارندگی نسبت به روند بلندمدت، مدیریت ناکارآمد منابع آب و همچنین بهره‌برداری بی‌رویه از منابع آب، کاهش

منابع آب زیرزمینی تشدید شده است؛ به طوریکه براساس شاخص جهانی سازمان ملل که میزان درصد برداشت از منابع آب تجدیدپذیر هر کشور را به عنوان شاخص اندازه گیری بحران آب معرفی می کند، ایران در وضعیت «بحران شدید آب» می باشد. در نقشه جهانی منابع آب بلند مدت و همچنین در نقشه جهانی آب های سطحی کمبود آب و وجود بحران شدید آب به خوبی نمایان است (شکل های ۱-۵۸ و ۱-۵۹).

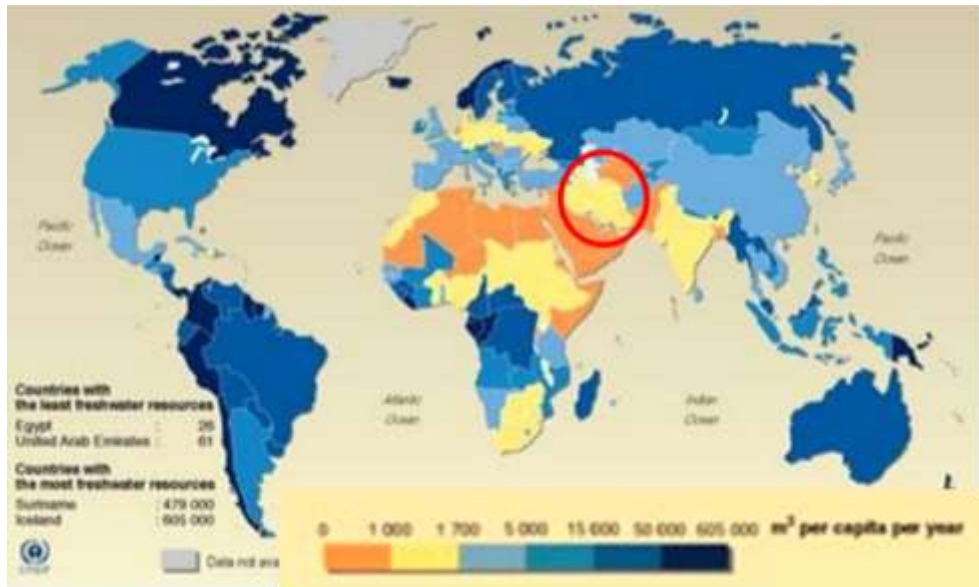

شکل ۱-۵۸: موقعیت ایران در نقشه جهانی منابع آبی بلند مدت

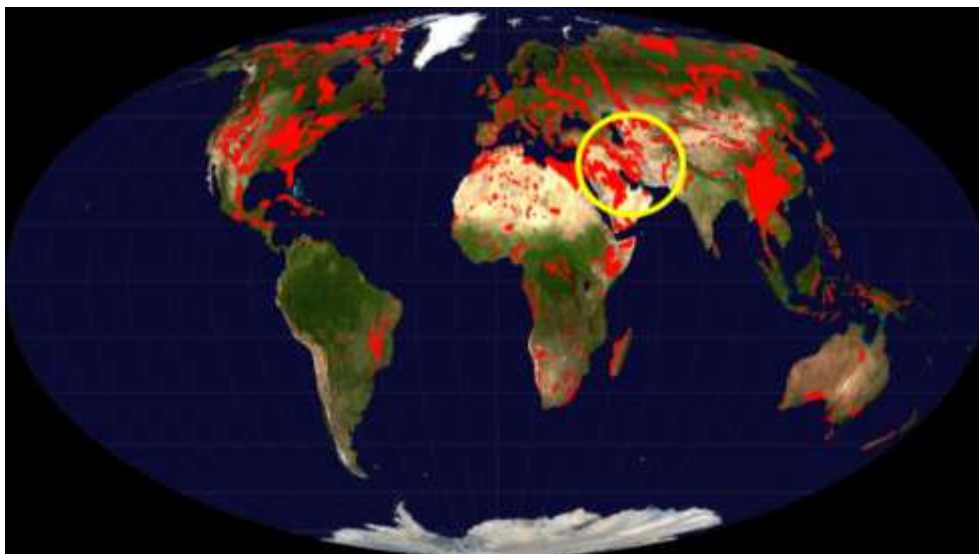
شکل ۱-۵۹: موقعیت ایران در نقشه جهانی منابع آب سطحی

با توجه به رشد روز افزون جمعیت و توسعه صنایع و افزایش آلودگی منابع آب شیرین، اکنون دسترسی به آب کافی و مناسب در برخی از کشورها به بحرانی جدی بدل شده است و در آینده ای نزدیک بر اساس نقشه جهانی دسترسی به آب های شیرین ایران می تواند در معرض خطری جدی باشد (شکل ۱-۶۰).

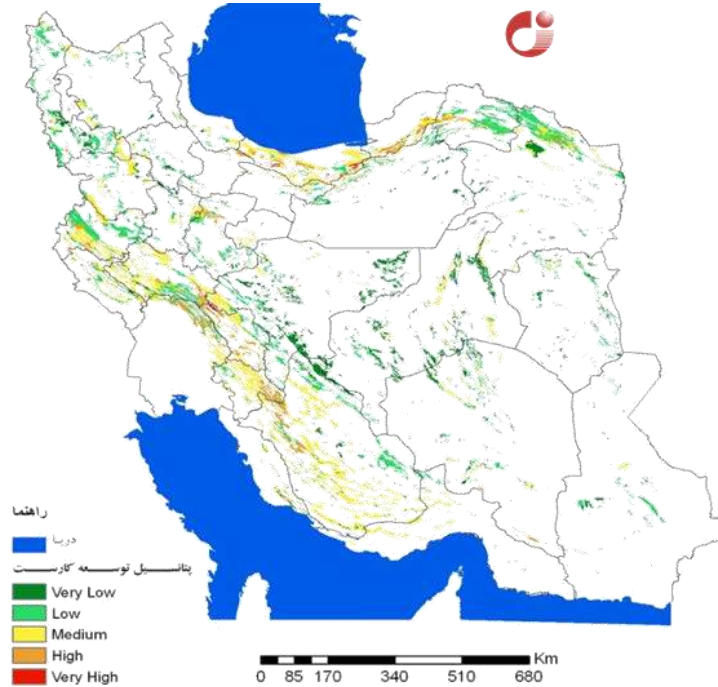
شکل ۱-۶۰: نقشه جهانی دسترسی به آب های شیرین

ایران پس از کشورهایی همچون امریکا، چین و ترکیه دارای بیشترین درصد کارست یا همان سازند سخت در جهان است (شکل های ۱-۶۱ و ۱-۶۲) بطوریکه حدود ۱۰ درصد سطح ایران را کارست پوشش می دهد و حجم بهره برداری از آنها نیز کمتر از یک چهارم از بهره برداری کل آبهاست؛ یعنی کمتر از ۲۵ درصد از کل منابع آب مورد بهره برداری. این در حالی است که کمبود آب در ایران تا چند سال آینده به صورت تنش شدید آب در خواهد آمد. بنابراین اکتشاف منابع آبی کارستی باید در دستور کار سازمان های متولی قرار گیرد.

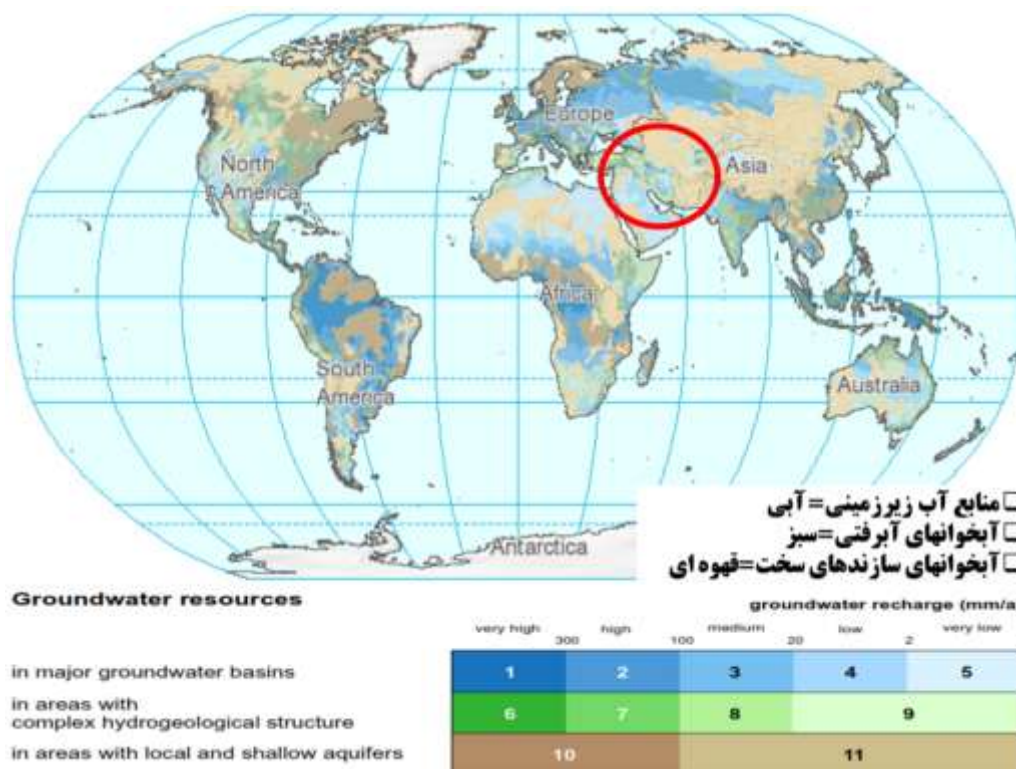

شکل ۱-۶۱: پتانسیل تشکیل منابع آبی کارست

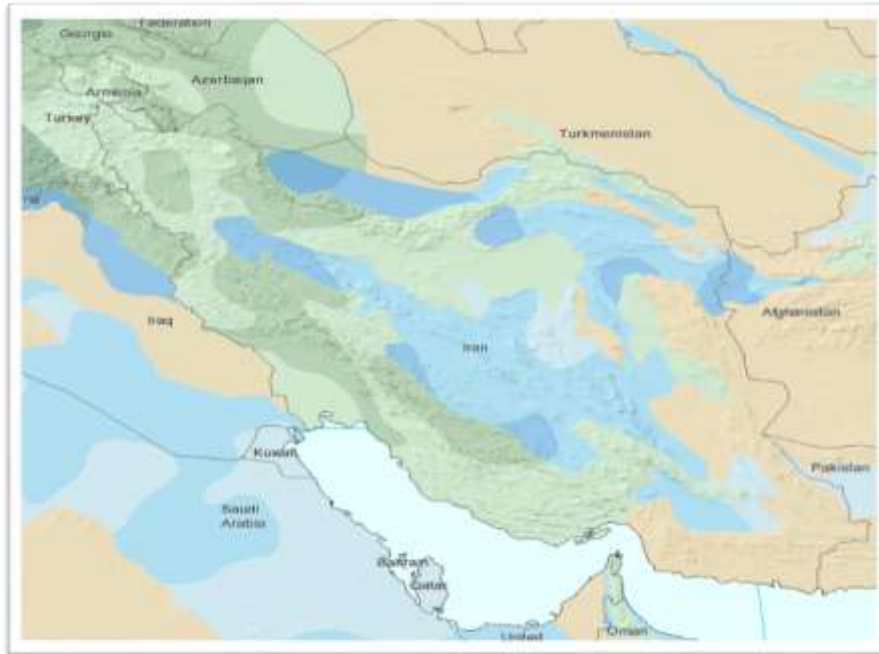
با توجه به نقشه توسعه کارست در ایران (شکل های ۱-۶۳ و ۱-۶۴) می توان نسبت به اکتشاف این منابع عظم با توجه به پتانسیل های موجود در هر استان اقدام نمود.

شکل ۱-۶۲: نقشه توسعه کارست در ایران

شکل ۱-۶۳: توزیع انواع منابع آب در ایران و جهان

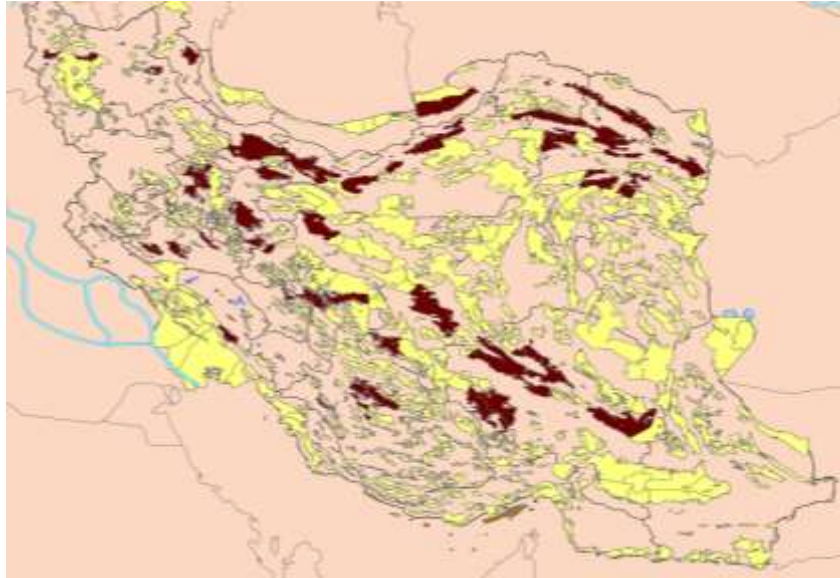
شکل ۱-۶۴: توزیع انواع منابع آب در ایران

یکی از تأثیرات اقلیم خشک و پی آمد آن در کم آبی پدیده فرونشست می باشد. این روزها در بسیاری از دشت‌های بیابانی کشور، شاهد فرونشست زمین به دلیل کاهش بیش از اندازه منابع آب زیرزمینی هستیم (شکل ۱-۶۵) و این موضوع در برخی موارد همچون تهران پس از ۹ سال به ۳۶ سانتی‌متر در سال رسیده است که بالاترین نرخ در جهان به شمار می‌رود.

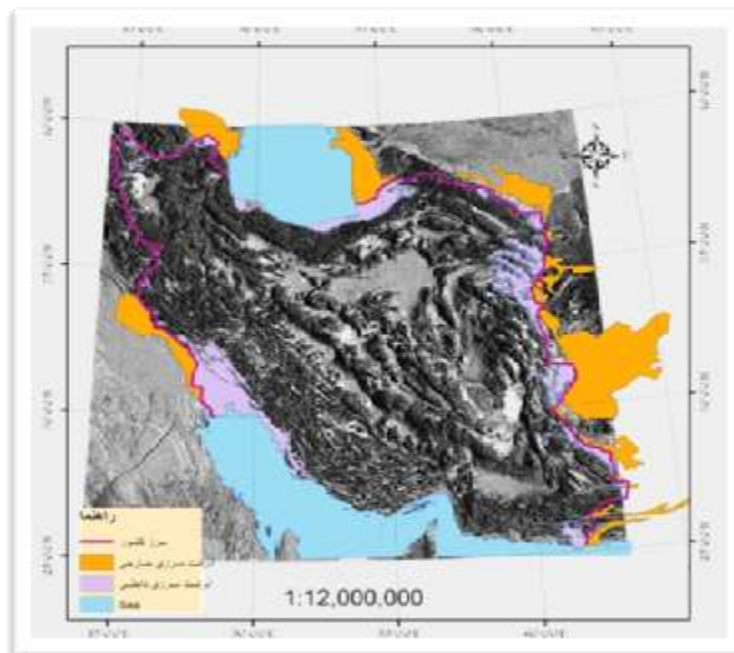
شکل ۱-۶۵: نرخ فرونشست در دشت‌های ایران

در این مورد دشت‌ها و آبخوان‌های ایران بررسی گردیده اند که در نقشه آبخوان‌های دارای عوارض بررسی شده فرونشست زمین در کشور به نمایش در آمده اند (شکل ۱-۶۶).

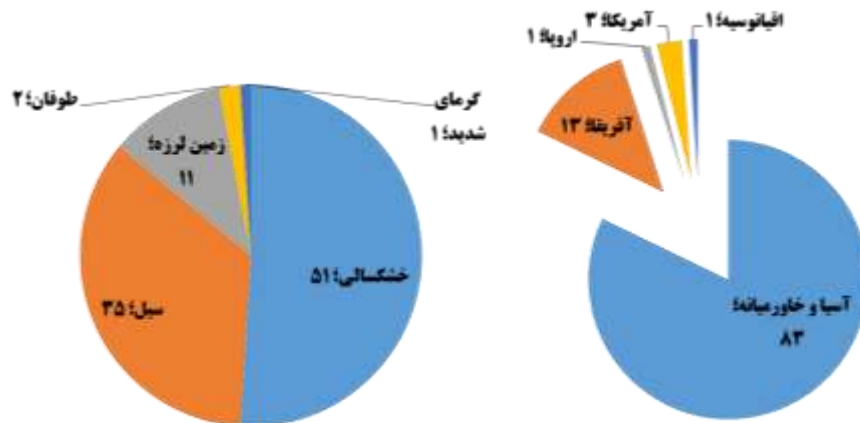
شکل ۱-۶۶: آبخوان‌های دارای عوارض بررسی شده فرونشست زمین در کشور

یکی از مواردی که پس از کاهش منابع آب در جهان مورد توجه قرار گرفت ارزیابی آبخوان‌های مرزی و تشویق کشورها به همکاری در توسعه پایدار این منابع بوده است. بسیاری از رودخانه‌های مرزی ایران دارای منابع آبی مناسبی می‌باشند که در صورت استفاده از این منابع می‌تواند به کاهش اثرات بحران آب بیانجامد (شکل ۱-۶۷).

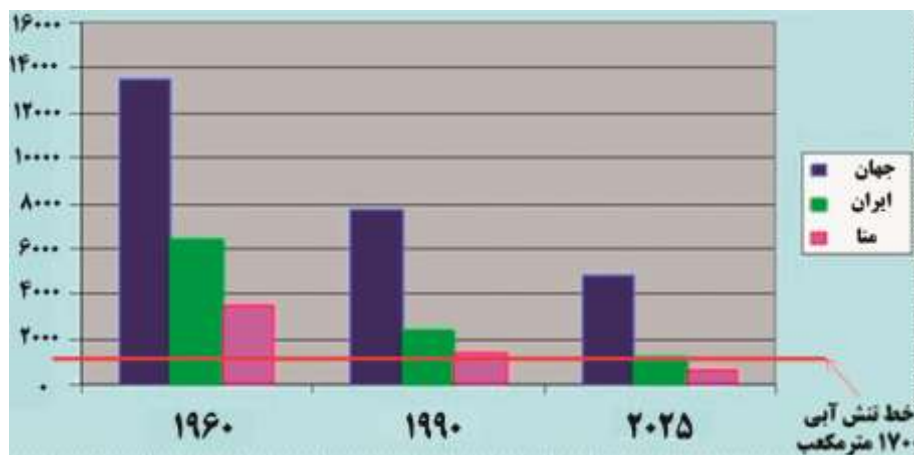
شکل ۱-۶۷: موقعیت منابع آبی مشترک با کشورهای همسایه ایران

در بخش‌های مختلف دنیا بنا بر موقعیت جغرافیای سهم خشکسالی از بلایای طبیعی متفاوت خواهد بود بنا بر آمار جهانی فائو درصد جمعیتی که بین سال‌های ۱۹۷۸ تا ۲۰۰۷ در خاورمیانه تحت تأثیر انواع بلایای طبیعی قرار گرفتند و بر اساس قاره‌ها به تفکیک ذکر شده‌اند که در این میان سهم آسیا و خاورمیانه بیش از سایرین است (شکل ۱-۶۸).

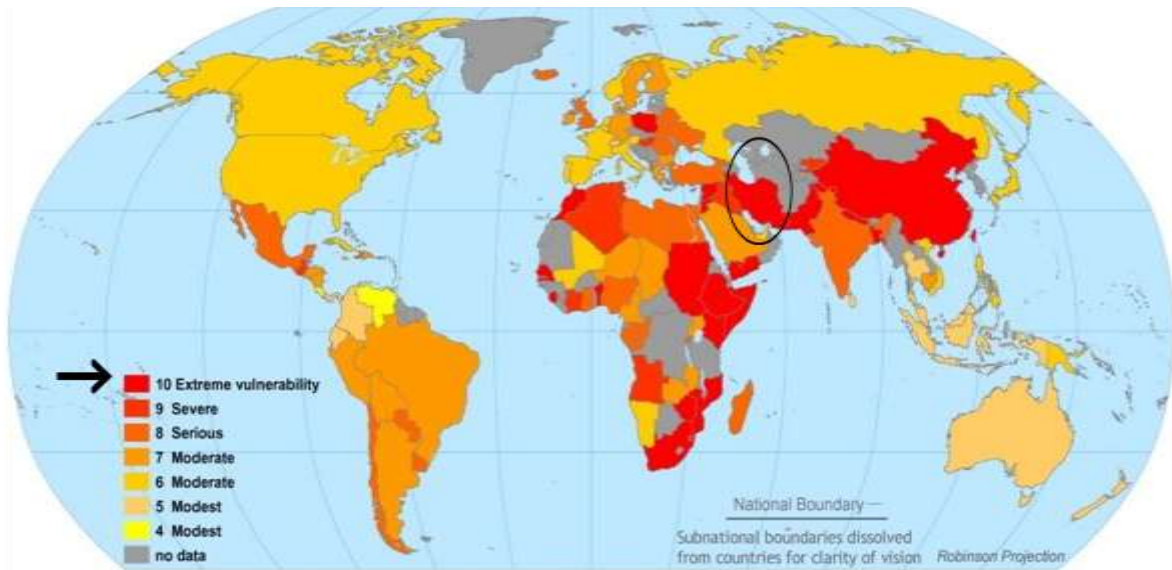
شکل ۱-۶۸: درصد جمعیتی که بین سال‌های ۱۹۷۸ تا ۲۰۰۷ در خاورمیانه تحت تأثیر انواع بلایای طبیعی قرار گرفتند (FAO ۲۰۰۸) و درصد جمعیت تحت تأثیر خشکسالی به تفکیک قاره‌ها بین سال‌های ۱۹۰۰ تا ۲۰۰۴ (FAO ۲۰۰۸)

با توجه به ویژگی‌های جغرافیایی و قرارگیری در اقلیم خشک و نیمه خشک میزان سرانه مصرف آب برای آینده بر اساس خط تنش آبی ۱۷۰۰ متر مکعب تعیین شده است که در شکل زیر برای کشورهای جهان و برای کشورهای عضو منا یعنی کشورهای خاورمیانه و شمال آفریقا (به دلیل تشابهات اقلیمی) ارائه گردیده است (شکل ۱-۶۹).

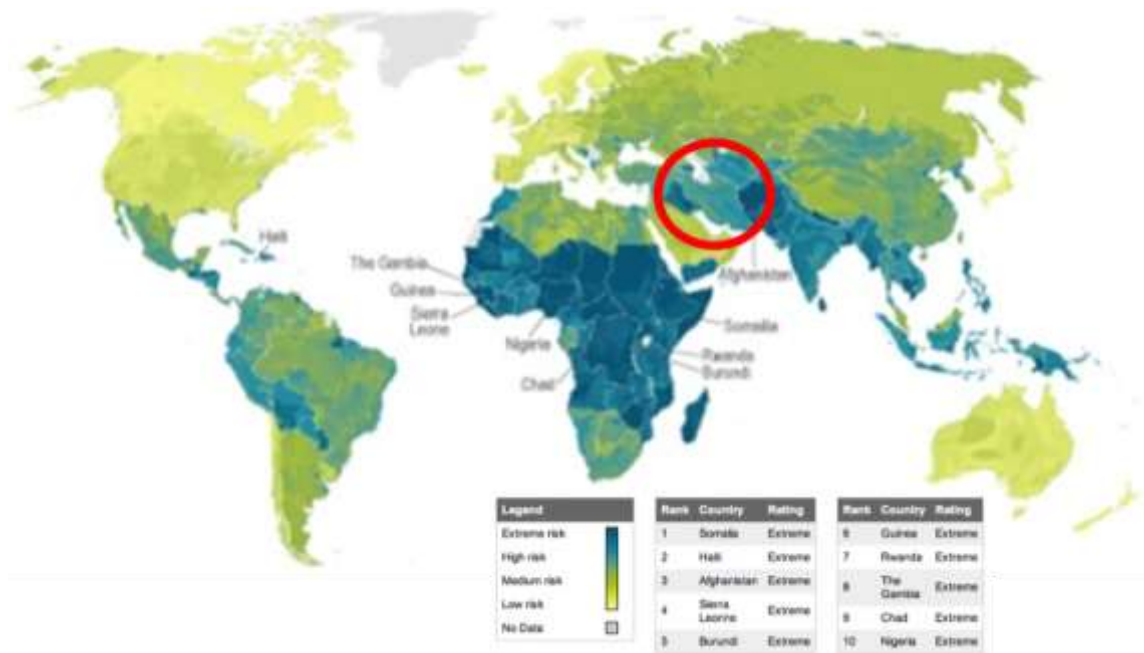
شکل ۱-۶۹: میزان مصرف سرانه آب برای ایران، جهان و کشورهای عضو منا

مدل‌های تغییر اقلیم براساس ورودی‌هایی اقدام به پیش‌بینی می‌کنند، که از آن جمله می‌توان به جمعیت، تولید ناخالص داخلی، عرضه و تقاضای انرژی، انتشار گازهای گلخانه‌ای، آمار هواشناسی از مدل‌های جهانی، چرخه کربن، شیمی جو، اقتصاد جهانی و ... اشاره کرد بر این اساس می‌توان ویژگی‌های آب و هوایی و مسأله آب را بیان نمود (شکل ۱-۷۰).

شکل ۱-۷۰: ویژگی های آب و هوایی و مساله آب

در مورد میزان اثرپذیری اقلیمی نیز می توان ایران را در گروه کشورهای دارای خطر بالا دانست (شکل ۱-۷۱).

شکل ۱-۷۱: موقعیت ایران در نقشه اثر پذیری در قبال تغییر اقلیم

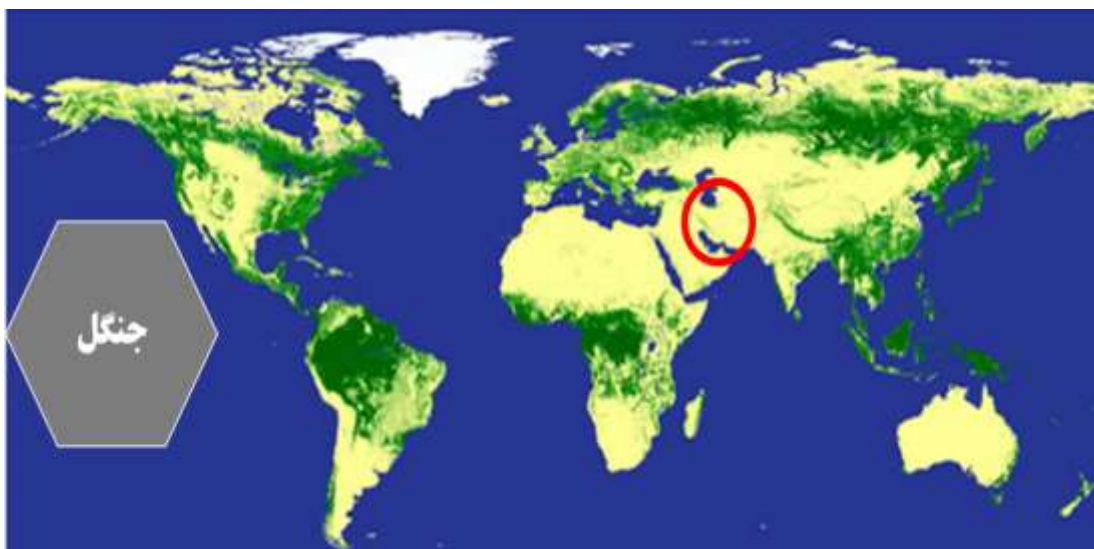
با توجه به محدودیت تولید محصولات کشاورزی در کشورهای در حال توسعه و تلاش این کشورهای برای دستیابی به بازارهای جهانی، توسعه پایدار کشاورزی یکی از ضروریات کشورهای در حال توسعه به شمار می رود اما در کنار این موضوع توجه ویژه به منابع آبی موجود و وجود شرایط اقلیمی در راستای توسعه ضروری است و می بایست اولویت های هر منطقه به لحاظ صنعتی و کشاورزی پیش از هر گونه اقدام کشاورزی مورد بررسی دقیق قرار گیرد. با

توجه به نقشه مناطق مستعد کشاورزی (شکل ۱-۷۲) نیز می توان دریافت که ایران به لحاظ کشاورزی دارای محدودیت‌هایی می‌باشد.

شکل ۱-۷۲: مناطق مناسب برای کشاورزی در دنیا

در ایران در مجموع سه میلیون و چهار صد هزار هکتار جنگل در دامنه‌های شمالی کوه‌های البرز و استان‌های ساحلی دریای خزر وجود دارد. مساحت جنگل‌های دیگر که پراکنده در سایر نقاط کشور می‌باشند تا سه میلیون هکتار است که این میزان در میان سایر کشورها به دلیل وجود شرایط اقلیمی بسیار ناچیز است (شکل ۱-۷۳). از این جنگل‌ها تنها ۳,۱ میلیون هکتار برای بهره برداری صنعتی قابل استفاده است، بقیه جنگل‌ها به سبب کمبود در نگهداری درست و یا آسیب‌های طبیعی مورد بهره برداری نیستند.

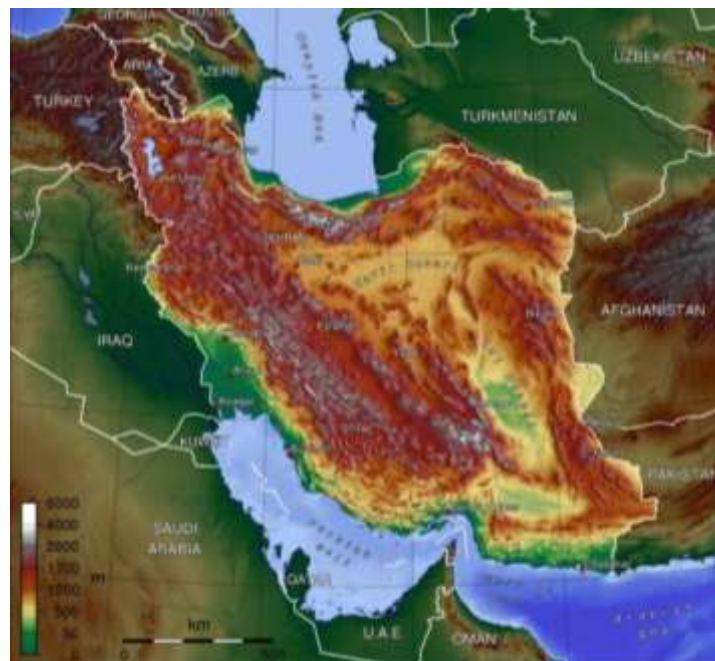

شکل ۱-۷۳: پراکندگی جنگل های دنیا

با توجه به نقشه جهانی مناطق ارتفاعی (شکل ۱-۷۴) ایران کشوری است با مناطق مرتفع همچون البرز و زاگرس و دشت‌های پستی همچون دشت خوزستان. توجه به توپوگرافی هر استان (شکل ۱-۷۵) باید در تصمیم‌گیری برای کشاورزی و توسعه صنعتی در کنار منابع آب هر استان مورد توجه قرار گیرد.

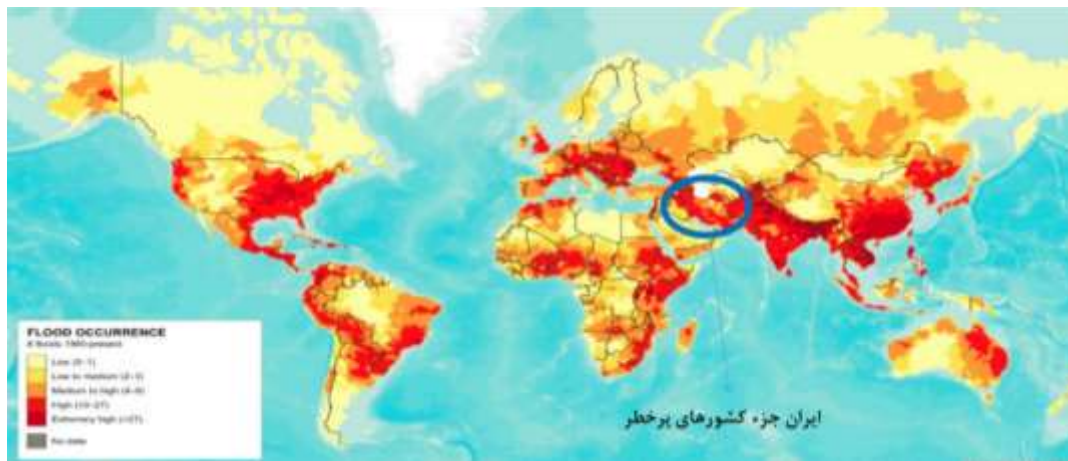
شکل ۱-۷۴: نقشه جهانی مناطق ارتفاعی

شکل ۱-۷۵: نقشه توپوگرافی ایران

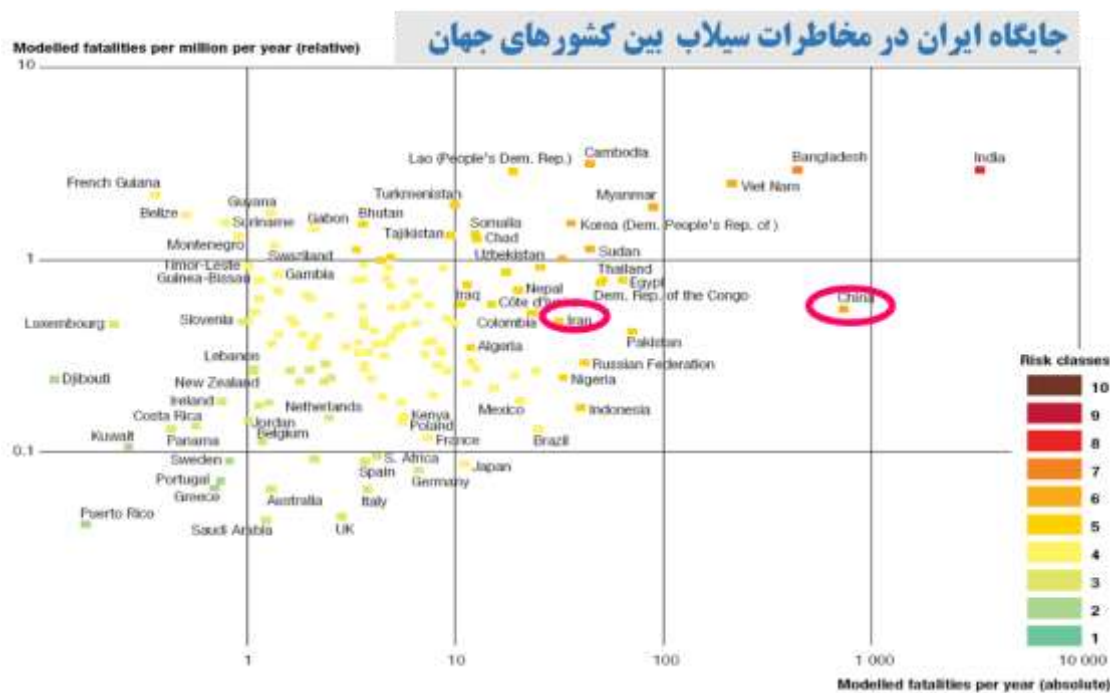
مطابق آمار تهیه شده توسط سازمان ملل متحد در میان بلایای طبیعی، سیل و طوفان بیشترین تلفات و خسارات را به جوامع بشری وارد آورده‌اند، تا جایی که در یک دهه میزان این خسارات بالغ بر ۲۱ میلیارد دلار در مقابل ۱۸ میلیارد دلار خسارت ناشی از زمین لرزه بوده است. این امر درباره ایران نیز صدق می‌کند و حدود ۷۰ درصد از

اعتبارات سالانه طرح کاهش اثرات بلایای طبیعی و ستاد حوادث غیر مترقبه صرف جبران خسارات ناشی از سیل گردیده است و در نقشه مخاطرات سیل نیز ایران در گروه کشورهای پرخطر قرار دارد (شکل ۱-۷۶).

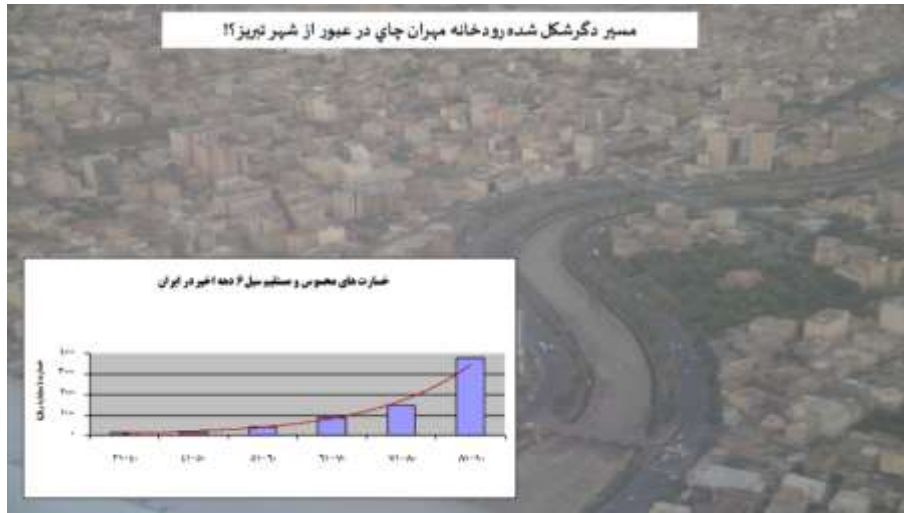

شکل ۱-۷۶: موقعیت ایران در نقشه جهانی مخاطرات سیلاب (۱۹۸۵-۲۰۱۲)

با مقایسه جایگاه ایران در زمینه مخاطرات سیلاب با کشور پرجمعیتی همچون چین می توان چنین اظهار داشت که در ایران ۱ درصد از جمعیت در معرض خطر سیلاب هستند و این در حالی است که این میزان در چین برابر با ۰,۰۵ درصد از جمعیت می باشد (شکل ۱-۷۷). یکی از مثال‌های بارز تأثیر سیل در مسیر رودخانه مهران چای است که از میان شهر تبریز می گذرد (شکل ۱-۷۸).

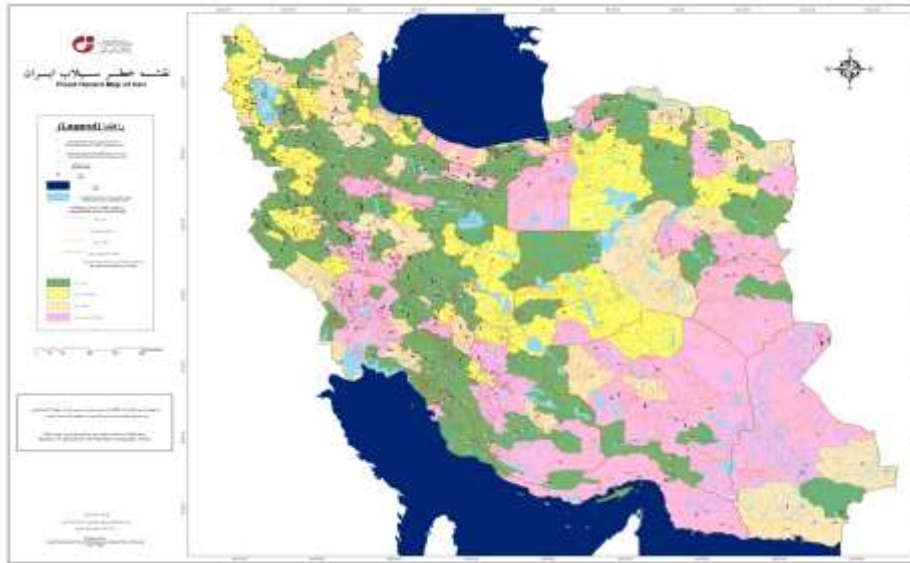

شکل ۱-۷۷: جایگاه ایران در زمینه مخاطرات سیلاب در میان کشورهای جهان

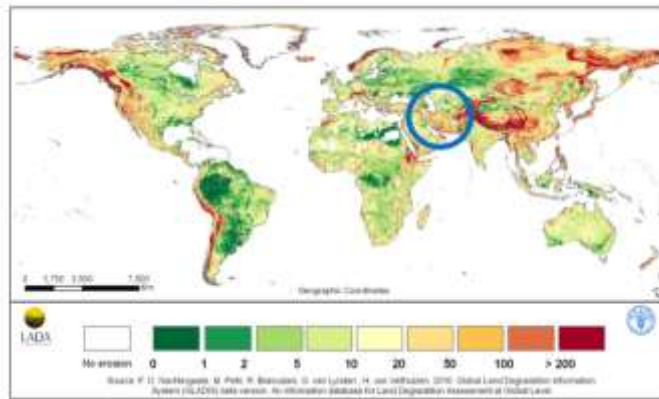
شکل ۱-۷۸: مسیر دگرشکل شده رودخانه مهران چای در عبور از شهر تبریز

این موضوع گریبانگیر بسیاری از استان‌های کشور است (شکل ۱-۷۹) و می بایست با توجه به استفاده از این پتانسیل‌های آبی موجود در طغیان رودخانه‌ها در بهره برداری کشاورزی یا کاهش خسارات با ایجاد سیل بندها اقدام نمود.

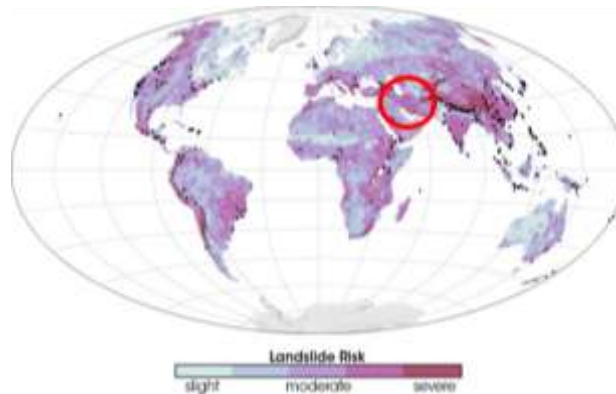
شکل ۱-۷۹: نقشه خطر سیلاب کشور

فرسایش خاک فرایندی طبیعی است که در اثر فعالیت‌های انسانی تشدید می‌شود. نتیجه فرسایش، کاهش حاصلخیزی خاک و از بین رفتن مواد آلی از جمله نیتروژن، فسفر و پتاسیم است. کاهش پوشش جنگلی، کاهش تولیدات زراعی، افزایش سیلاب‌ها، کاهش کیفیت آب آشامیدنی و ... آثار مستقیم و غیر مستقیم فرسایش می‌باشند. ایران یکی از کشورهایی که با این مشکل روبرو است و می بایست با استفاده از امکانات موجود در راه جلوگیری از فرسایش بیشتر خاک گام بردارد (شکل ۱-۸۰).

شکل ۱-۸۰: نقشه جهانی میزان فرسایش خاک

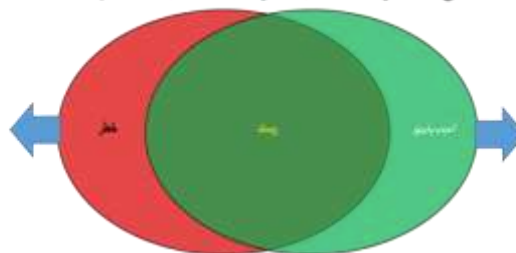
زمین لغزش یا ناپایداری شیب به خودی خود یک پدیده فیزیکی است و وقتی بعنوان خطر مطرح می گردد که موجب تلفات و خسارت گشته یا پتانسیل ایجاد چنین خساراتی را دارا باشد. حدود ۴٪ از کل مخاطرات راه، زمین لغزشها در بر می گیرند که این خطر ایران را بر مبنای نقشه خطر زمین لغزش تهدید می کند چرا که ایران در محدوده پرخطر از نظر زمین لغزش قرار دارد (شکل ۱-۸۱).

شکل ۱-۸۱: نقشه خطر زمین لغزش دنیا

در بررسی مخاطرات و ریسک باید به این نکته توجه شود که هر مخاطره ای دارای دو جنبه آسیب پذیری و خطر است و می بایست سیاست ها به سمت و سوی کاهش این دو پیش رود و در نهایت به این مطلب توجه شود که آیا جانمایی و انتخاب ساختگاه پروژه های استراتژیک و بزرگ، کشور را به سمت سطح ریسک پایین تر هدایت کرده است یا نه؟

مخارج کاهش ریسک مخاطرات هزینه نیست، سرمایه گذاری است.

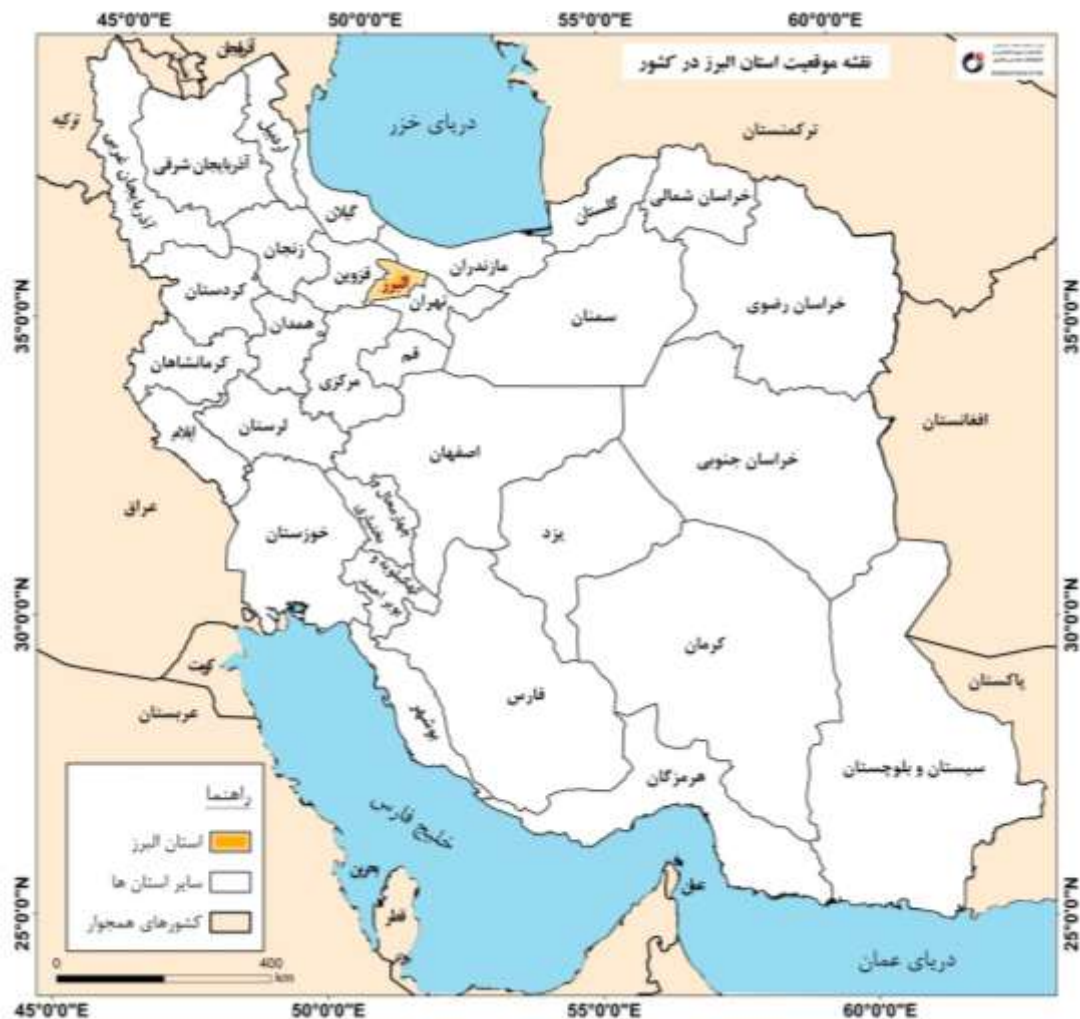

فصل دوم

معرفی استان

۱-۲- موقعیت جغرافیایی

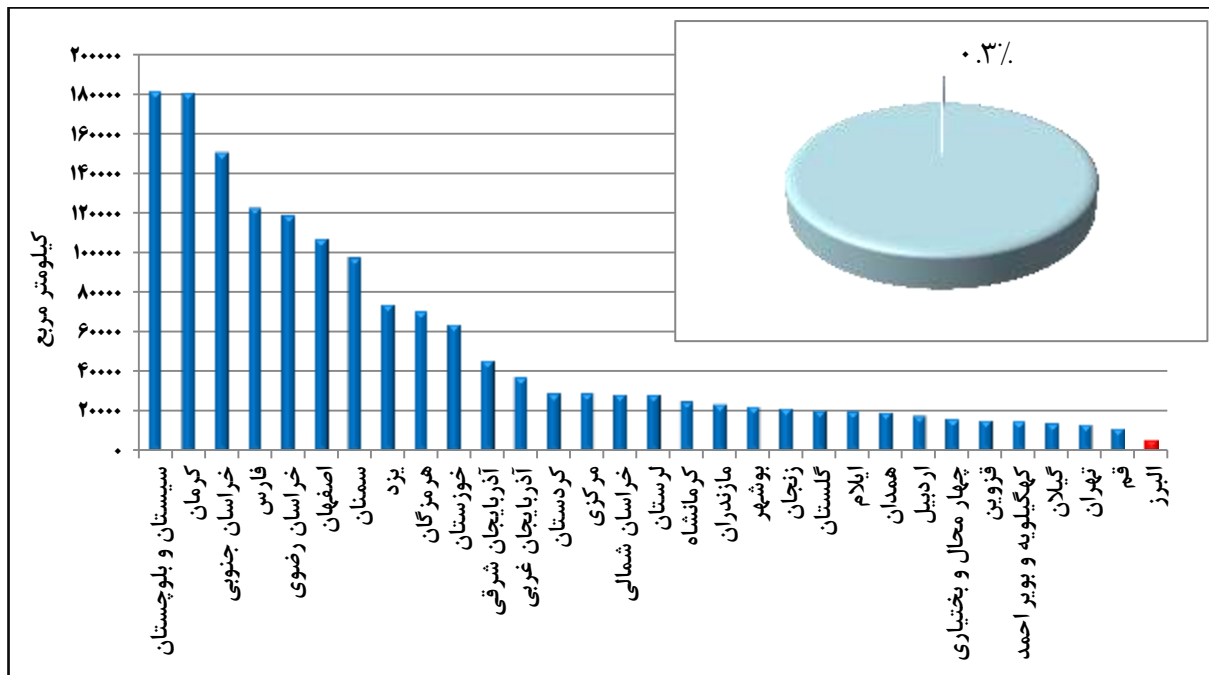
استان البرز در محدوده $۵۰^{\circ} ۱۵'$ تا $۵۱^{\circ} ۳۰'$ طول شرقی و $۳۵^{\circ} ۴۰'$ تا $۳۶^{\circ} ۲۰'$ عرض شمالی واقع شده است. این استان در غرب تهران و جنوب دامنه رشته کوه البرز واقع شده است و از شمال به استان مازندران، از جنوب به استان مرکزی، از غرب به استان قزوین و از شرق با شهرستان تهران همسایه است (شکل ۱-۲). کرج پس از تهران بزرگ‌ترین شهر مهاجرپذیر ایران است و با توجه به جوان بودن آن نسبت به سایر شهرهای بزرگ ایران، هم‌اکنون به‌عنوان یکی از کلان‌شهرهای کشور به‌شمار می‌آید.

شکل ۱-۲- موقعیت جغرافیایی استان البرز

۲-۲- تقسیمات کشوری

این استان با وسعت ۵۱۶۷ کیلومتر مربع مساحت ۰٫۳ درصد از مساحت کل کشور را اشغال نموده است (نمودار ۲-۱). شهرستان کرج با مساحت ۱۴۰۶ کیلومتر مربع وسیع‌ترین شهرستان استان می‌باشد.

نمودار ۱-۲ موقعیت استان از نظر مساحت در بین استان‌های کشور (سالنامه آماری کشور، ۱۳۹۱)

استان البرز دارای شش شهرستان، ۱۷ شهر، ۱۳ بخش، ۲۹ دهستان و ۳۵۶ آبادی دارای سکنه می‌باشد. براساس قانون تقسیمات کشوری ایران، شهرستان کرج از سال ۱۳۱۶ تا ۱۳۳۳ هجری شمسی به عنوان یکی از بخش‌های تابعه شهرستان تهران محسوب می‌گردید و در بهمن سال ۱۳۳۳ هجری شمسی به شهرستان تبدیل گشت و در تیر سال ۱۳۸۹ به عنوان سی و یکمین استان ایران بنام استان البرز تبدیل گردیده است (شکل ۲-۲).

شهرستان کرج

با مساحت ۱۴۰۶ کیلومتر مربع به مرکزیت شهر کرج، دارای دو بخش، ۶ دهستان، ۶ شهر و ۷۴ آبادی دارا سکنه است.

- ۱- بخش مرکزی شامل دهستان محمد آباد، کمال آباد و گرمدره می‌باشد. شهرها شامل کرج، گرمدره، کمال شهر، ماهدشت و محمدشهر است.
- ۲- بخش آسارا شامل دهستان آسارا، نساء و آدران و شهر آسارا می‌باشد.

شهرستان ساوجبلاغ

- با مساحت ۱۱۵۸ کیلومتر مربع به مرکزیت هشتگرد، دارای سه بخش، ۶ دهستان، ۵ شهر و ۹۱ آبادی دارای سکنه است.
- ۱- بخش مرکزی شامل دهستان سعیدآباد و هیو و شهرهای آن هشتگرد، شهر جدید هشتگرد و گلزار
 - ۲- بخش چندار شامل دهستان‌های برغان، چندار و شهرکوهسار می‌باشد.
 - ۳- بخش چهارباغ شامل چهاردانگه رامجین و شهرگلزار است.

شهرستان نظرآباد

با مساحت ۵۸۷ کیلومتر مربع به مرکزیت نظرآباد، دارای دو بخش، ۵ دهستان، دو شهر و ۵۳ آبادی دارای سکنه است. ۱- بخش مرکزی شامل دهستان احمدآباد، جمال‌الدین و نجم‌آباد و شهر نظرآباد است. ۲- بخش تنکمان شامل دهستان تنکمان جنوبی و تنکمان شمالی و شهر تنکمان است.

شهرستان طالقان

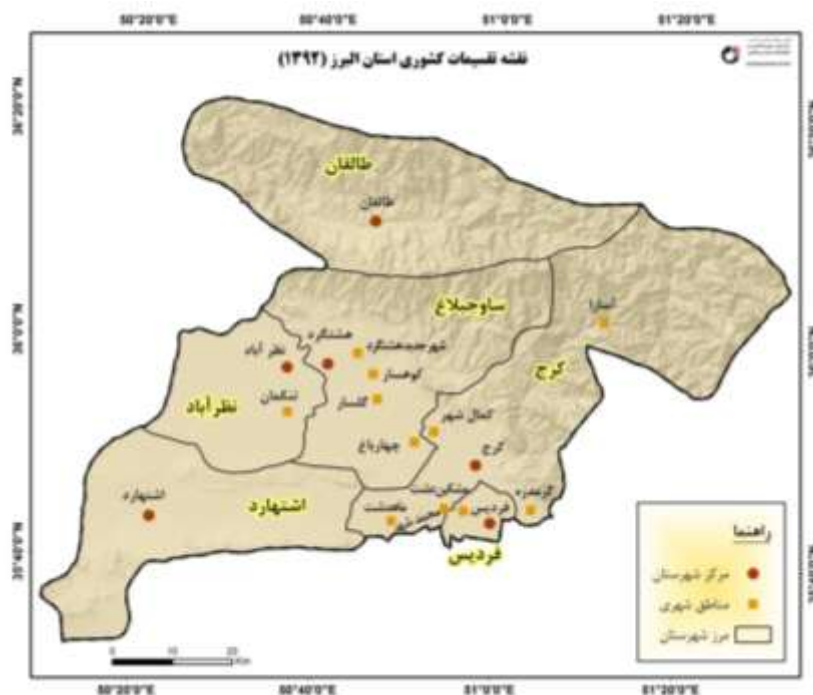
با مساحت ۱۱۲۴ کیلومتر مربع به مرکزیت طالقان، دارای دو بخش، چهار دهستان، یک شهر (طالقان) و ۸۳ آبادی دارای سکنه است. ۱- بخش مرکزی طالقان شامل دهستان پایین طالقان و میان طالقان و شهر طالقان است. ۲- بخش بالا طالقان شامل دهستان جوستان و کنارود است.

شهرستان اشتهارد

با مساحت ۷۹۰ کیلومتر مربع به مرکزیت شهر اشتهارد، دارای دو بخش، چهار دهستان، یک شهر (اشتهارد) و ۴۸ آبادی دارای سکنه است. ۱- بخش مرکزی شامل دهستان ایپک و صحت آباد و شهر اشتهارد است. ۲- بخش پلنگ آباد شامل دهستان پلنگ آباد و جارو است.

شهرستان فردیس

با مساحت ۷۷ کیلومتر مربع به مرکزیت شهر فردیس، دارای دو بخش، چهار دهستان، دو شهر (فردیس و مشکین دشت) و ۷ آبادی دارای سکنه است. ۱- بخش مرکزی شامل دهستان فردیس و وحدت است. ۲- بخش مشکین دشت شامل دهستان مشکین آباد و فرخ آباد و شهر مشکین دشت است.

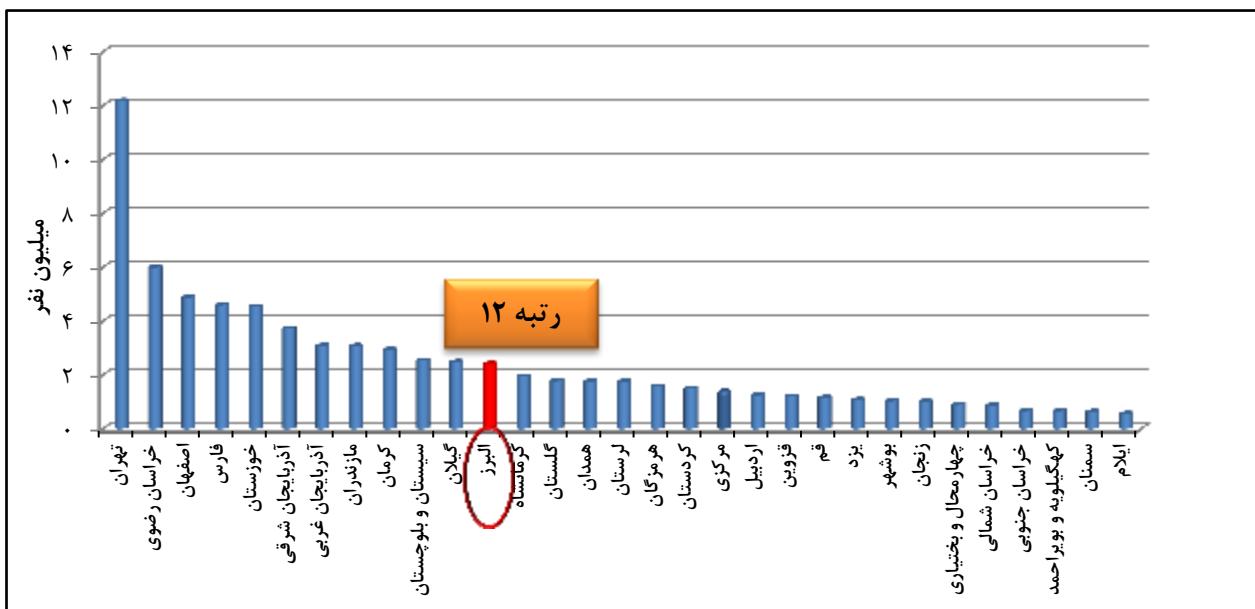

شکل ۲-۲- نقشه تقسیمات استانی استان البرز (منبع: استانداری استان البرز)

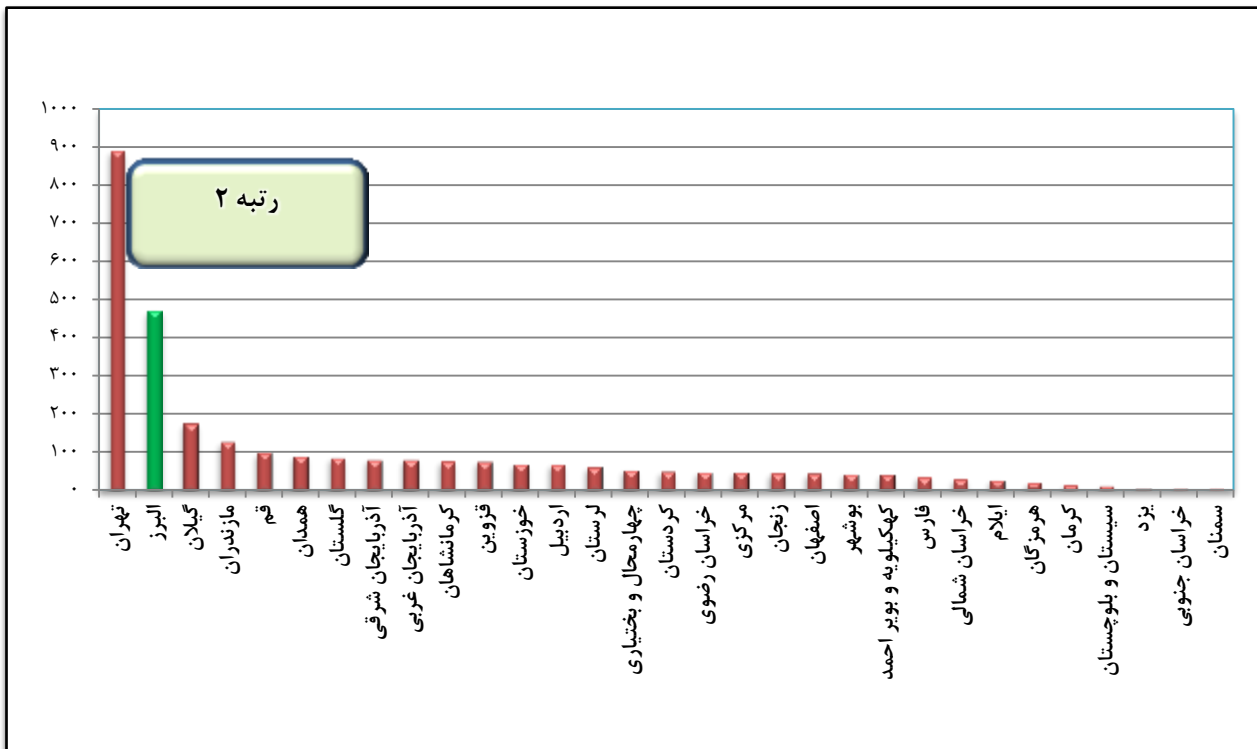
۲-۳- جمعیت و اشتغال

دامنه رشته کوه‌های البرز از دیرباز به دلیل آب و هوای مناسب و رودخانه‌های جاری و پناهگاه‌های مطمئن، محل استقرار موقت و دائم اقوام مختلف در طول تاریخ بوده است. براساس منابع و اسناد تاریخی و مطالعات باستان‌شناسی، قدیمی‌ترین نشانه‌های حضور انسان‌ها در این استان مربوط به دوران نوسنگی است که آثار آن در تپه ازبکی به دست آمده است. از عصر برنز پایگاه‌های متعددی در این استان به خصوص در ساوجبلاغ و نظرآباد شناخته شده است. از هزاره اول پیش از میلاد مسیح ده‌ها گورستان در نقاط مختلف استان به خصوص در طالقان و ساوجبلاغ مشاهده است. در واقع وجود این تپه‌ها و محوطه‌های باستانی و بناهای تاریخی در مناطق مختلف استان همچون کرج، طالقان، ساوجبلاغ و نظرآباد، بیانگر آن است که این منطقه در دوره‌های گذشته از فرهنگی غنی برخوردار بوده است. به تناسب اهمیت یافتن کرج و مناطق همجوار آن، اقوام مختلفی در دوره‌های مختلف به این سرزمین مهاجرت می‌نمایند به طوری که این استان یکی از مهاجرپذیرترین استان‌های کشور قلمداد می‌شود. از اقوام ساکن در استان البرز می‌توان به اقوام لر، کرد، گیلک، یزدی، ترک، مازندرانی و خوزستانی اشاره نمود که به صورت غیرمتمرکز در نقاط مختلف استان ساکن می‌باشند. در حقیقت نقطه قوت این استان همان ترکیب قومیتی آن می‌باشد.

براساس سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۹۰ خورشیدی جمعیت استان البرز ۲۴۱۲۵۱۳ نفر بوده است. استان البرز یکی از پرجمعیت‌ترین استان‌های کشور است و از این نظر رتبه دوازدهم را دارا می‌باشد (نمودار ۲-۲۳). نمودار ۲-۳ تراکم نسبی جمعیت استان‌های ایران و استان البرز را تا در سال ۱۳۹۱ نشان می‌دهد. استان البرز بعد از تهران پرتراکم‌ترین استان کشور از لحاظ جمعیت است و ۴۷۱ نفر در هر کیلومتر مربع سکونت دارد.

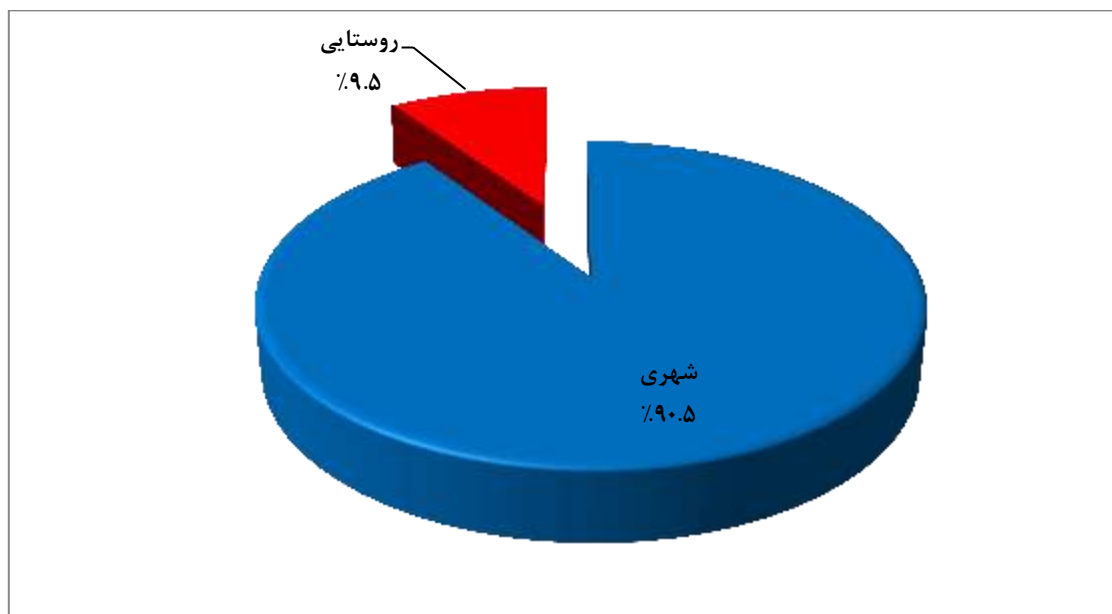

نمودار ۲-۲- جمعیت کشور به تفکیک استان

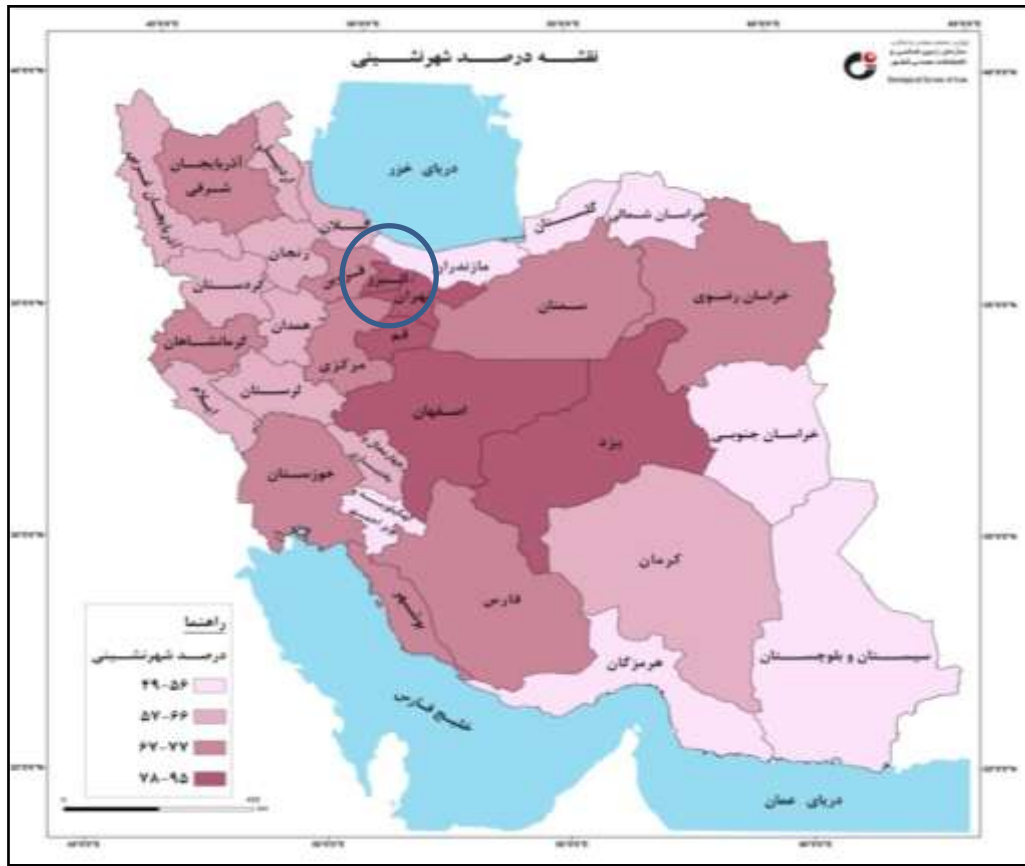

نمودار ۲-۳ تراکم نسبی جمعیت استان‌های ایران و استان البرز (سالنامه آماری کشور - ۱۳۹۰)

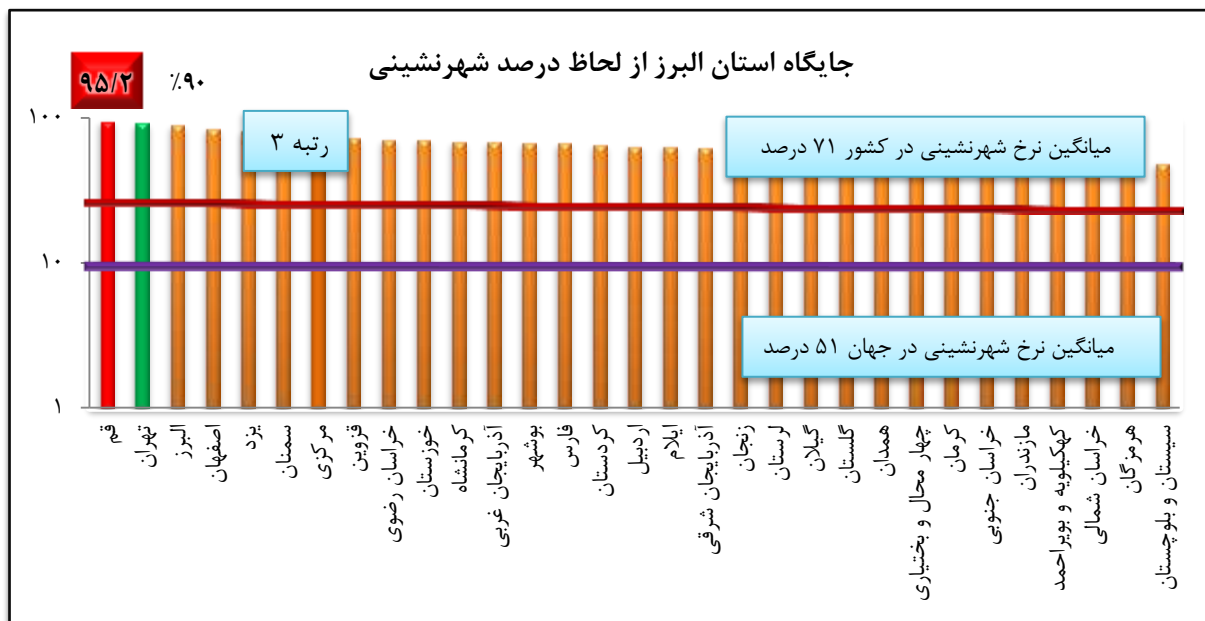
از مجموع جمعیت استان، ۹۰.۵ درصد در نقاط شهری و ۹.۵ درصد در نقاط روستایی سکونت داشته‌اند (نمودار ۲-۴). استان البرز از لحاظ درصد شهرنشینی در رتبه ۳ بعد از استان‌های قم و تهران قرار گرفته است. این در حالی است که نرخ درصد شهرنشینی در کشور ایران ۷۱ درصد و در جهان ۵۱ درصد می‌باشد (نمودار ۲-۵ و شکل ۲-۳).

نمودار ۲-۴- توزیع نسبی شهرستان بر اساس سکونت شهری و روستایی

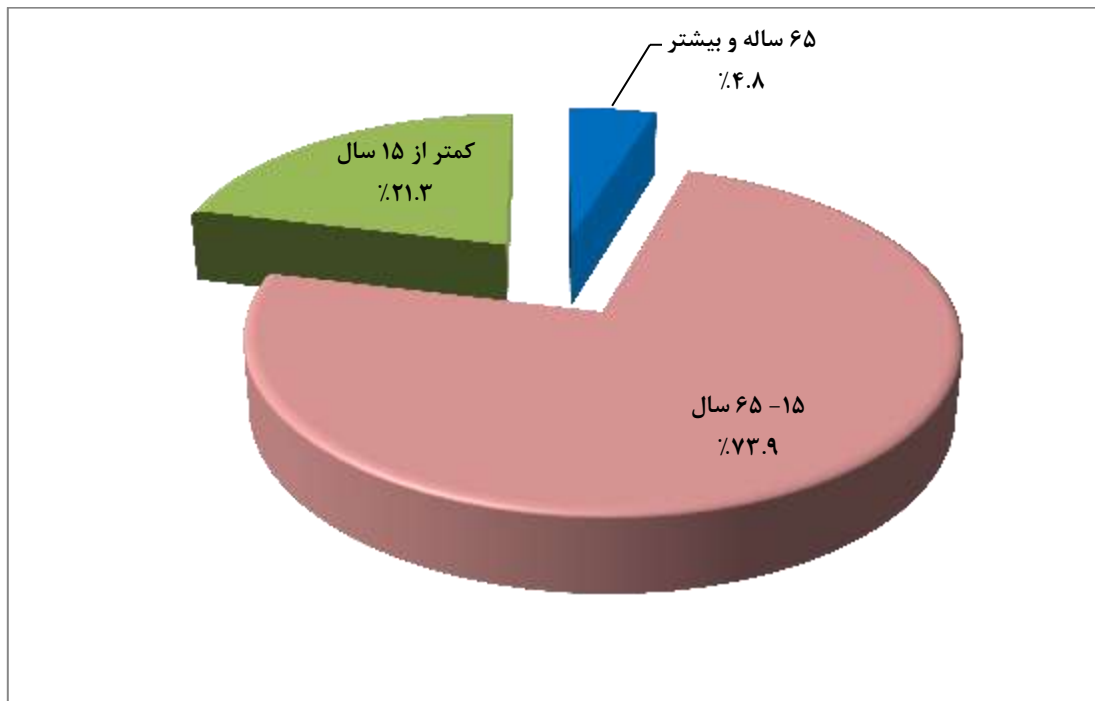
شکل ۲-۳- نقشه درصد شهر نشینی کشور

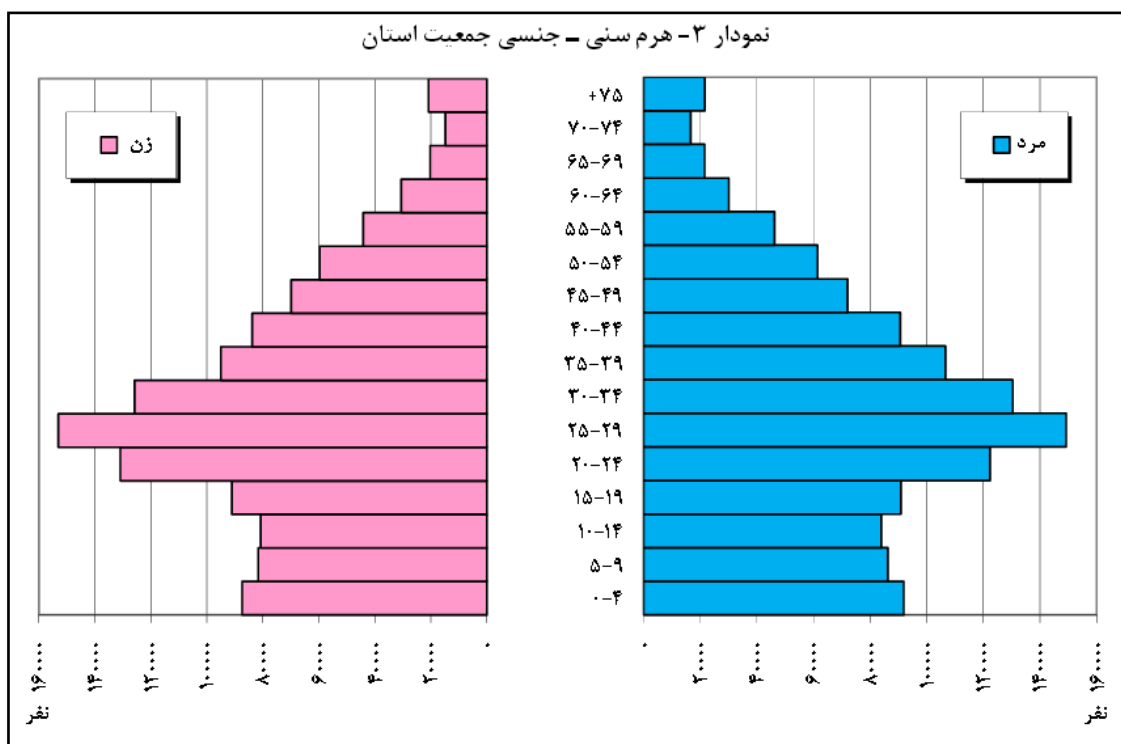
نمودار ۲-۵- جایگاه استان البرز از لحاظ درصد شهرنشینی در کشور

در آبان ماه ۱۳۹۰ از ۲۴۱۲۵۱۳ نفر جمعیت استان ۱۲۲۲۶۳۱ نفر مرد و ۱۱۸۹۸۹۲ نفر زن بوده است که در نتیجه نسبت جنسی برابر ۱۰۳ به دست می‌آید به عبارت دیگر در مقابل هر صد نفر زن، ۱۰۳ نفر مرد وجود داشته است.

این نسبت برای اطفال کمتر از یک ساله ۱۰۵ و برای بزرگسالان ۶۵ ساله و بیشتر ۱۰۷ بوده است (نمودار ۲-۶). از جمعیت استان ۲۱,۲۲ درصد در گروه سنی کمتر از ۱۵ ساله، ۷۳,۹۴ درصد در گروه سنی ۱۵-۶۴ ساله و ۴,۷۹ درصد در گروه سنی ۶۵ ساله و بیشتر قرار داشته اند (نمودار ۲-۷).

نمودار ۲-۶- توزیع نسبی جمعیت بر حسب گروه های عمده سنی

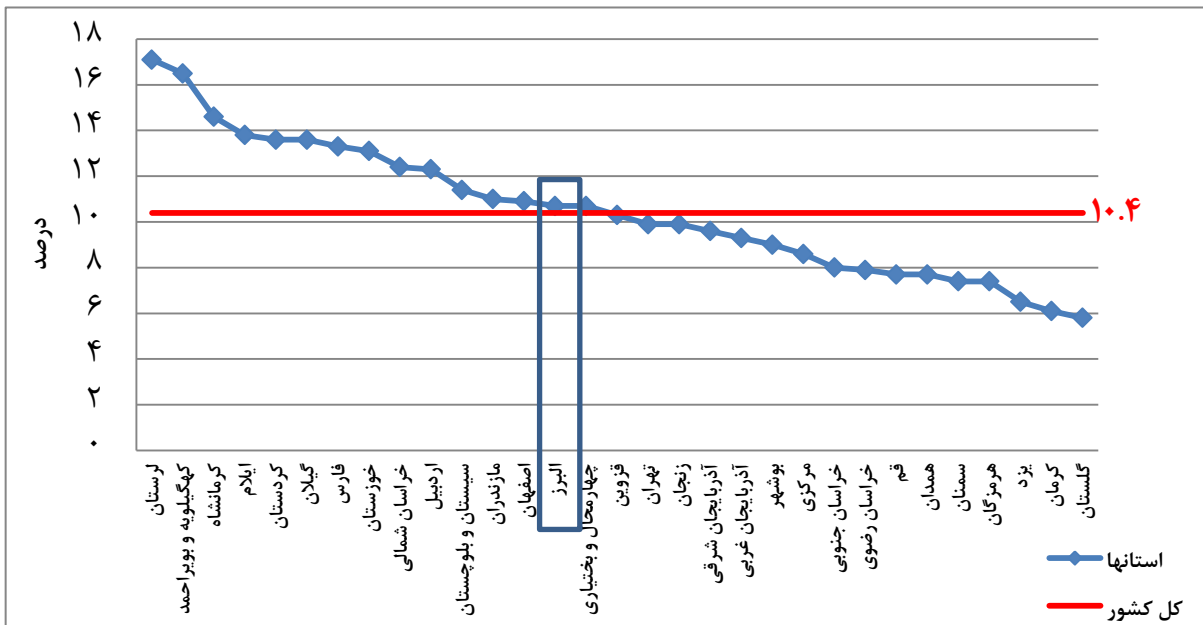
نمودار ۲-۷- توزیع نسبی جمعیت بر اساس هرم سنی آنها بر اساس جنسیت

نرخ مشارکت اقتصادی

نرخ مشارکت اقتصادی بیان کننده نسبت جمعیت فعال اقتصادی (شاغل و بیکار جوینای کار)، به جمعیت در سن کار ۱۰ ساله و بیشتر در کل جامعه می‌باشد. مقدار این شاخص در سال ۱۳۹۲ نشان می‌دهد که در استان البرز ۳۷,۴ درصد جمعیت از نظر اقتصادی فعال بوده‌اند، یعنی در گروه شاغلان یا بیکاران قرار گرفته‌اند.

نرخ بیکاری

بررسی نرخ بیکاری در استان نشان می‌دهد که در سال ۱۳۹۲، ۱۰,۷ درصد از جمعیت فعال استان البرز بیکار بوده‌اند و این نرخ در جمعیت زنان نسبت به مردان و در مناطق شهری نسبت به مناطق روستایی استان بیشتر بوده است. این استان از لحاظ نرخ بیکاری در رتبه چهاردهم کشور قرار گرفته و از متوسط نرخ بیکاری کشور بالاتر است (نمودار ۲-۸).

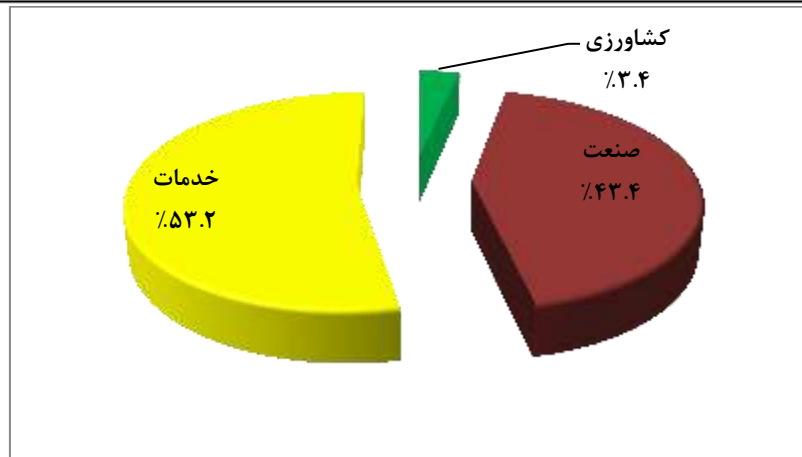

نمودار ۲-۸ مقایسه نرخ بیکاری استان قم نسبت به کشور (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۲).

شاغلین استان به تفکیک بخش های عمده اقتصادی

عمده فعالیت اقتصادی استان البرز را بخش‌های کشاورزی، صنعت، معدن، ساختمان و خدمات تشکیل می‌دهند. بررسی ترکیب اشتغال در سال‌های ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲ تغییرات اندکی را در ساختار اقتصادی استان آشکار می‌سازد. به عبارت دیگر ترکیب اشتغال در بخش‌های اقتصادی استان در این دو سال ثابت نبوده است.

همانطور که در نمودار ۲-۹ مشاهده می‌شود، بر اساس گزارش مرکز آمار ایران، در سال ۱۳۹۲ بخش خدمات بیشترین سهم، بخش کشاورزی کمترین سهم از شاغلان استان البرز را به خود نسبت داده است. سهم شاغلین بخش کشاورزی از کل شاغلین تنها ۳,۴ درصد، سهم شاغلین بخش صنعت و معدن ۴۳,۴ درصد و سهم شاغلین بخش خدمات ۵۳,۲ درصد می‌باشد.

نمودار ۲-۹- سهم اشتغال بخش‌های مختلف در استان زنجان (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۲)

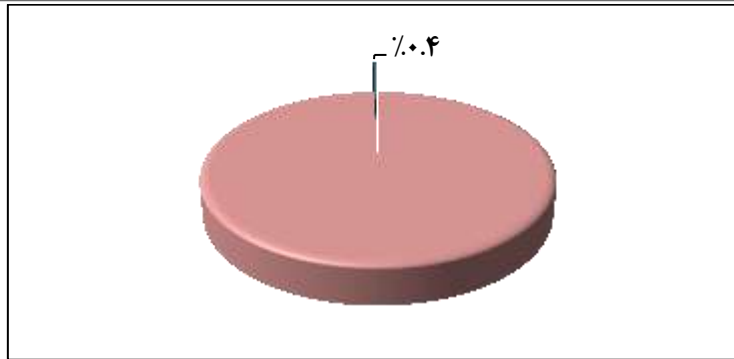
۲-۴- راه‌های ارتباطی

بخش حمل و نقل و راه‌های ارتباطی با توجه به ویژگی‌های خود از بخش‌های زیربنایی و کلیدی در اقتصاد کشور بوده و ارتباط بسیار نزدیکی با سایر بخش‌های اقتصادی دارد. به گونه‌ای که عدم رشد کافی و سرمایه گذاری لازم در این بخش می‌تواند سایر بخش‌های اقتصادی را نیز با مشکل روبرو ساخته و از پیشرفت هماهنگ آن‌ها جلوگیری نماید. از حمل و نقل به عنوان زیربنای رشد و توسعه و حلقه اتصال صنایع با یکدیگر و عامل ایجاد و حفظ ارتباط بازار تولید و مصرف یاد می‌شود.

جاده‌ها: براساس آمار منتشر شده مرکز آمار در سال ۱۳۹۱، طول آزاد راه‌های استان معادل ۶۱ کیلومتر، طول بزرگراه‌ها ۸۳ کیلومتر، و طول راه‌های اصلی استان ۱۴۱ کیلومتر و راه‌های فرعی ۱۰۷ کیلومتر می‌باشد. نمودار ۲-۱۰ سهم استان البرز از کل راه‌های کشور نشان می‌دهد که ۰,۴ درصد می‌باشد.

مهم‌ترین راه‌های ارتباطی کرج (شکل ۲-۴) عبارتند از:

- آزاد راه تهران- کرج- قزوین به ۱۵۹ کیلومتر
 - راه آسفالت کرج- هشتگرد به طول ۳۸ کیلومتر
 - راه آسفالت کرج- چالوس به طول ۱۶۱ کیلومتر
 - راه آسفالت کرج- شهریار به طول ۱۸ کیلومتر
 - راه آسفالت کرج- بوئین‌زهرا به طول ۹۸ کیلومتر
 - راه آسفالت کرج- رباط کریم به طول ۴۰ کیلومتر
 - راه آسفالت کرج- باط کریم به طول ۹۸ کیلومتر
 - جاده ترانزیت کرج- گاجر- دیزین- شمشک
- راه ماشین خور طالقان که در منطقه‌ی قشلاق از جاده کرج- قزوین جدا می‌شود و پس از گذشتن از روی آزاد راه تهران- قزوین و عبور از گردنه ابراهیم‌آباد به زیدشت و سپس به شهرک که مرکز بخش طالقان است، می‌رسد.

نمودار ۲-۱۰- سهم استان از کل راه‌های ارتباطی کشور

راه‌آهن: راه آهن استان البرز قسمتی از راه‌آهن محور تهران- تبریز است و دارای ۳ ایستگاه می‌باشد.

فرودگاه: شرکت خدمات هوایی پیام در سال ۱۳۶۹ تحت عنوان مرکز خدمات هوایی جهت ارائه خدمات هوایی و حمل و نقل و توزیع بار کالاهای پستی و ارائه خدمات هلی‌کوپتری به نقاط صعب‌العبور در شرایط جوی متفاوت و پشتیبانی از عملیات توسعه، تأیید، تجهیز و نگهداری مراکز، دستگاه‌ها و امکانات مخابراتی و پستی کشور فعالیت خود را شروع نمود و در سال ۱۳۷۴ اساس‌نامه شرکت خدمات هوایی پیام به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید. با توجه به موقعیت و جایگاه این شرکت و همجواری آن با تهران بنا به مصوب تیرماه ۱۳۸۲ هیئت محترم دولت ۳۶۰۰ هکتار از اراضی فرودگاه پیام بعنوان منطقه ویژه اقتصادی تعیین گردیده لذا با توجه به وظایف مندرج در اساس‌نامه و پتانسیل قانون منطقه ویژه و امکانات موجود فعالیت‌های شرکت در چهار زمینه خدمات فرودگاه، ایرلاین پیام، منطقه ویژه اقتصادی و هاب پستی تقسیم بندی می‌گردد.

شکل ۲-۴- نقشه راه‌های استان البرز

۲-۵- پستی و بلندی‌ها

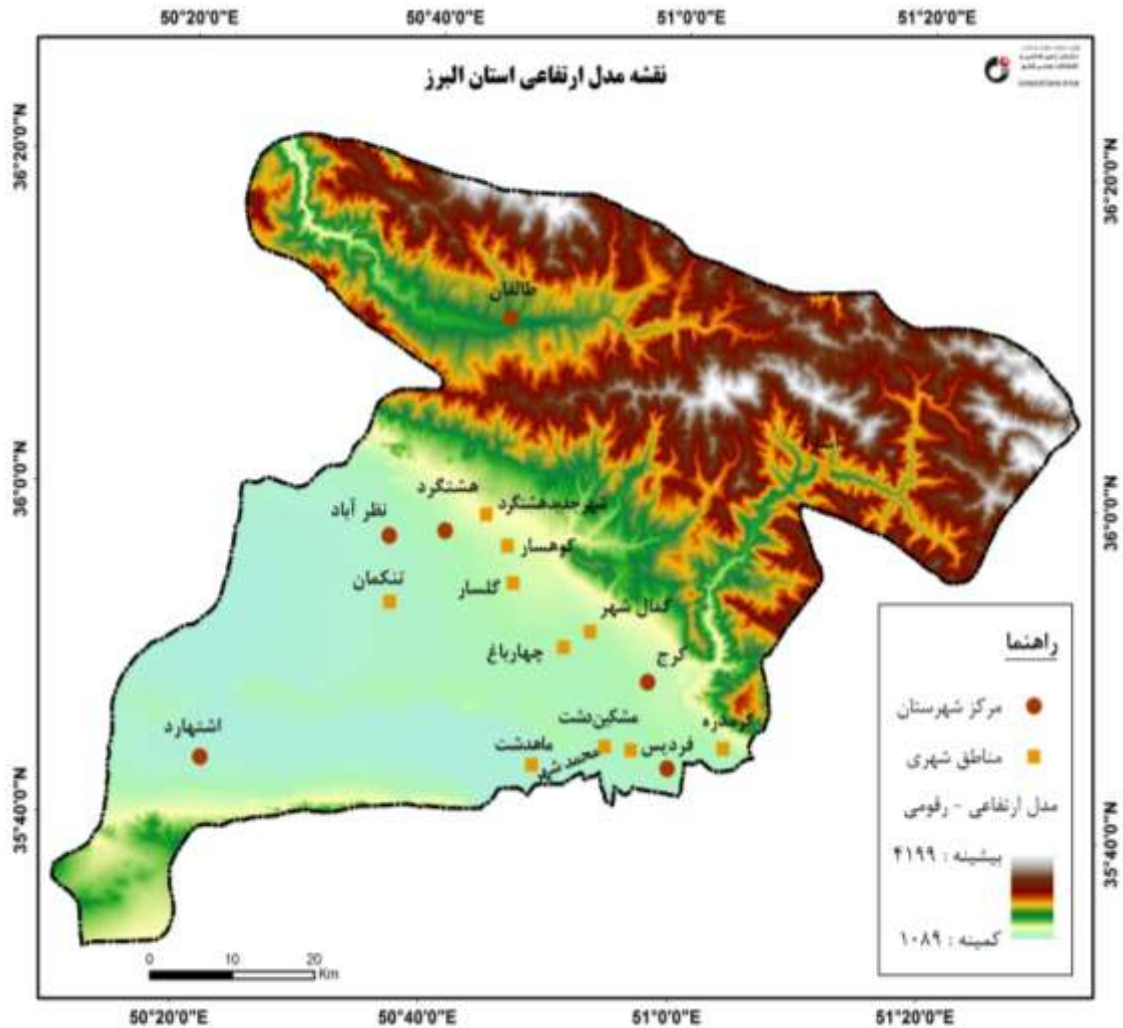
استان البرز در جنوب رشته کوه البرز مرکزی و در یک ناحیه تقریباً کوهستانی واقع شده است به گونه‌ای که بیش از دو سوم مساحت آن را مناطق کوهستانی و کمتر از یک سوم آن را دشت‌ها و زمین‌های خشک و شورزار، تپه‌ها، کوه‌های کم‌ارتفاع، اراضی تراس‌گونه، زمین‌های هموار و نیمه‌هموار پایکوهی و میان‌کوهی تشکیل داده است.

ارتفاع استان البرز از ۱۱۰۰ متر در پایین‌ترین نقطه در بستر رودخانه شور واقع در جنوب غربی شهریار شروع شده و به ۴۳۷۵ متر (کوه هفت‌خوان) می‌رسد. این اختلاف ارتفاع بیش از ۳۰۰۰ متر خود یکی از دلایل تنوع اقلیمی و زیستگاهی در این استان می‌باشد.

ارتفاع دشت کرج در قسمت‌های شمالی دشت ۱۴۰۰ متر، در جنوب به ۱۰۰۰ متر می‌رسد. در قسمت‌های شمالی تا فاصله ۱۰ الی ۱۲ کیلومتر اراضی با شیب توپوگرافی شش در هزار و در قسمت‌های جنوبی به کمتر از دو هزار می‌رسد. پستی و بلندیهای منطقه کرج از دامنه‌های جنوب البرز مرکزی تبعیت نموده که به ۳ دسته قابل تفکیک است. الف) اراضی کوهستانی با ارتفاع بیش از ۲۲۳۰ متر و شیب ۱۶ الی ۱۰۰ درصد، شامل کوه‌های حصار، بیلقان در شرق، بیجه کوه، سیاه کلان و آتشگاه و ورزان در شمال.

۲-۵-۱- ارتفاعات

کوه‌ها و قله‌های مهم استان عبارتند از: کوه کردها ۱۷۹۸ متر، کوه قراگونی ۱۹۲۵ متر، کوه جارو ۲۰۵۰ متر واقع در جنوب و جنوب شرقی شهرستان اشتهارد، ارتفاعات حلقه در ۱۳۲۴ متر در شمال رودخانه شور، کوه بیجی ۲۲۳۴ متر در شمال کرج، کوه کندر ۲۵۶۵ متر، کوه سیاه سنگ ۳۵۵۱ متر، کوه هزار بند ۳۳۵۶ متر، کوه سرک ۳۴۶۰ متر، کوه هفت‌خوان ۳۸۴۷ متر، کوه ونتار ۳۹۴۱ متر، کوه کهار بزرگ (قله ناز) ۴۱۰۸ متر (کوه ناز یکی از کوه‌های استان البرز است که در حاشیه شرقی منطقه البرز غربی واقع شده و از سمت جنوب به دره چالوس و رودخانه کرج و از شمال به دره وسیع طالقان محدود می‌شود. بلندترین نقطه کوه ناز «قله ناز» نام دارد که با ارتفاع ۴۱۰۸ متر یکی از مهم‌ترین قله‌های منطقه طالقان استان البرز می‌باشد (شکل ۲-۵). خط الرأس شرقی این قله به قله‌های میشینه نو، کهار، هفت‌خوان، کلاش ویا و کرجان متصل می‌باشد. در شمال این خط الرأس، دره زیبای طالقان و روستاهای گته ده و آزادبر قرار دارند. مسیر دسترسی به کوه ناز همچون کوه کهار از طریق روستای کلوان (جاده کرج- چالوس بعد از پل خواب) امکان‌پذیر است. روستای کلوان و روستای کلها در جبهه جنوبی کوه ناز قرار دارند. بر روی یال جنوبی این کوه در ارتفاع ۳۲۵۰ متری، جانپناه سیادر واقع شده است)، کوه دوهاله ۳۰۷۳ متر، کوه طالقان ۴۰۸۹ متر و کوه پالان گردن با ارتفاع ۴۳۷۵ متر، که همگی در شمال، شمال غرب و شمال شرق منطقه قرار دارند (پایان نامه موسوی جلالی، ۱۳۹۲). از کوه‌های دیگر منطقه کرج، می‌توان کوه نمک در حوالی مردآباد، کوه بلند جارو در جاده اشتهارد، کوه‌های حصار، سرجوب و بیلقان و کلاک و پرگیرک در شرق و شمال کرج و کوه‌های حصارک و باغستان، سیاه‌کلان و آتشگاه در غرب و شمال غرب نام برد.

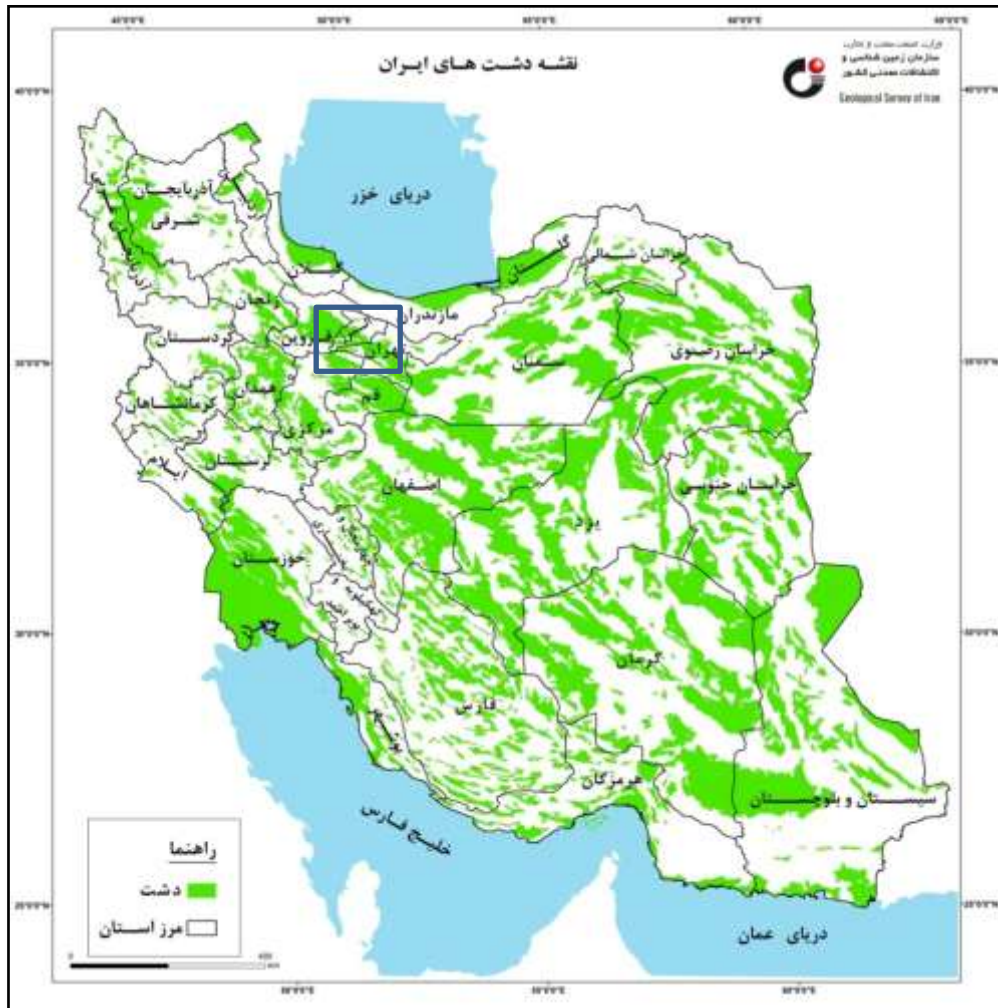

شکل ۲-۵- مدل ارتفاعی - رقومی استان البرز

۲-۵-۲- دشت‌ها

دشت‌ها و نقاط هموار استان البرز از جنوب شرق استان آغاز شده و در حد فاصل جاده شهريار، اشتهارد و بزرگراه تهران- قزوین تا غرب نظرآباد امتداد می‌یابد. دشت‌های استان البرز با برخورداری از شیب ملایم، خاک حاصلخیز و دسترسی به سفره‌های آب زیرزمینی، زمینه مساعدی برای تجمع و فعالیت‌های انسانی می‌باشند اما در برخی نواحی (دشت‌های جنوبی استان) به دلیل بالا بودن سطح آب‌های زیرزمینی، زه‌کشی آب به خوبی صورت نمی‌گیرد و این مناطق به صورت شوره‌زار و کویر درمی‌آید.

بخش اعظم این مناطق از رسوبات آبرفتی و بخش کمی از آن از رسوبات آهکی و نیکل و زمین‌های شوره‌زار تشکیل شده است. همان طور که در شکل ۲-۶ دیده می‌شود بخش‌های جنوبی استان بصورت دشت می‌باشد.

شکل ۲-۶- نقشه دشت های ایران

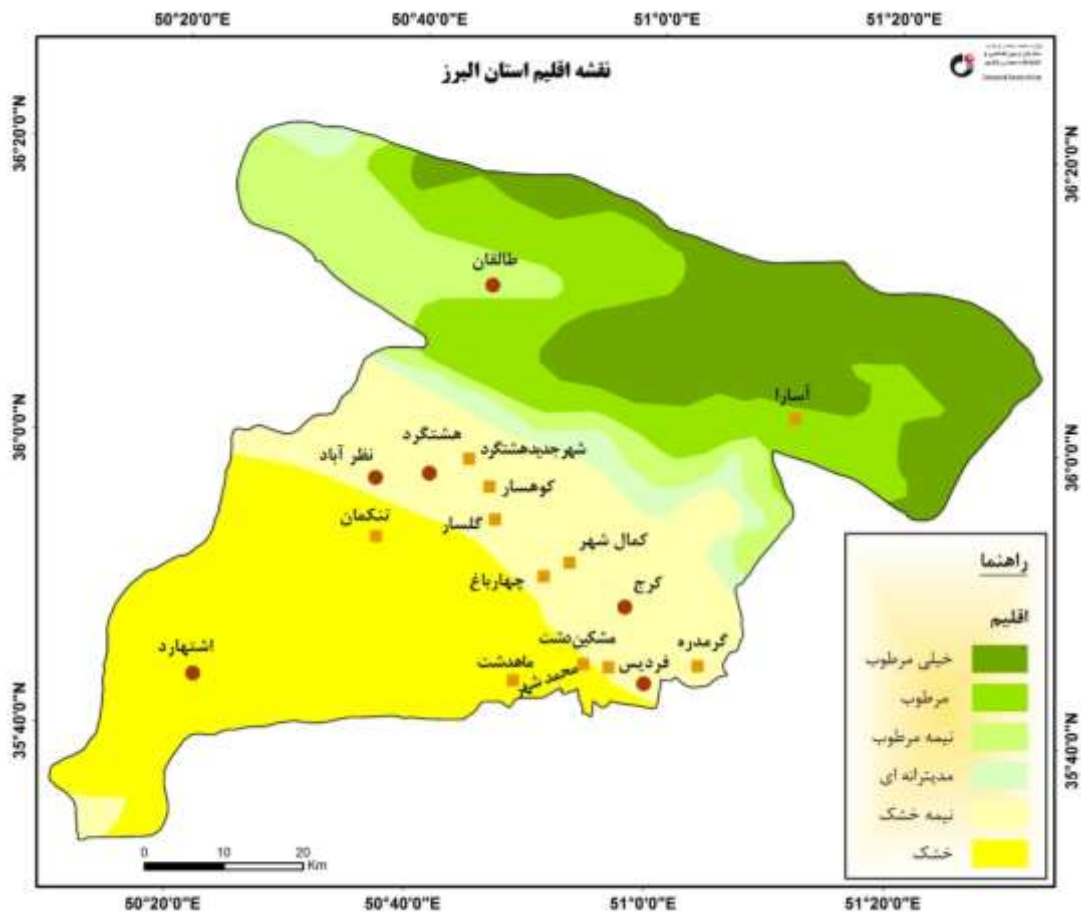
۶-۲- اقلیم

عوامل متعددی بر تنوع آب و هوایی استان البرز مؤثر می باشند اما در این میان ارتفاعات البرز مهم ترین نقش را در شکل گیری اقلیم استان به عهده دارند. استان البرز در دامنه های جنوبی رشته کوه های البرز واقع شده و این بخش از ارتفاعات البرز، مرتفع ترین قله البرز را به در خود جای داده است. ارتفاعات شمالی استان به صورت رشته کوه های بلند و کشیده از یک سو سبب کاهش دما می شوند و از سویی دیگر مانع نفوذ هوای مرطوب دریای خزر به قسمت های داخلی استان می گردد. مناطق کوهستانی شمال استان در فصل سرد سال بارش های توده های هوای مرطوب غربی را تشدید می کند و در فصل گرم سال به ویژه فصل بهار سبب بارش در دامنه کوه ها می شود در مقابل بخش های جنوبی که ارتفاع کمتری دارند، افزایش دما باعث می گردد از میزان بارندگی کاسته شود. عرض جغرافیایی یکی دیگر از عوامل مؤثر بر اقلیم این استان می باشد اما به سبب محدودیت گستردگی عرض جغرافیایی در این استان، تأثیر آن بر اقلیم این خطه، محدود می باشد.

این استان از نظر اقلیمی دارای تنوع زیادی می‌باشد به گونه‌ای که از اقلیم بیابانی در قسمت‌های جنوبی تا اقلیم‌های نیمه مرطوب و مرطوب در قسمت‌های شمالی این استان دیده می‌شود. به طور کلی در پهنه استان البرز اقلیم‌های زیر دیده می‌شود:

آب و هوای خیلی مرطوب تا مرطوب: از ویژگی‌های آب و هوای معتدل کوهستانی، زمستان‌های سرد و مرطوب و تابستان‌های معتدل است. این نوع آب و هوا در مناطق شمالی استان مشاهده می‌شود. این منطقه از تنوع زیستی خوبی برخوردار است.

آب و هوای نیمه خشک تا خشک: در بخش‌های جنوبی استان البرز بارش کم و دمای زیاد سبب ایجاد آب و هوای نیمه بیابانی شده است. در نواحی جنوب غربی استان (جنوب نظرآباد و اشتهارد) بر میزان خشکی افزوده شده به طوری که به شرایط بیابانی نزدیک می‌شود و حتی در برخی مناطق زمین به حالت کویری درمی‌آید. البته کویری شدن این نواحی علاوه بر شرایط اقلیمی (تبخیر شدید و بارش کم) بیشتر تحت تأثیر شرایط ژئومورفولوژیکی منطقه است (شکل ۲-۷).

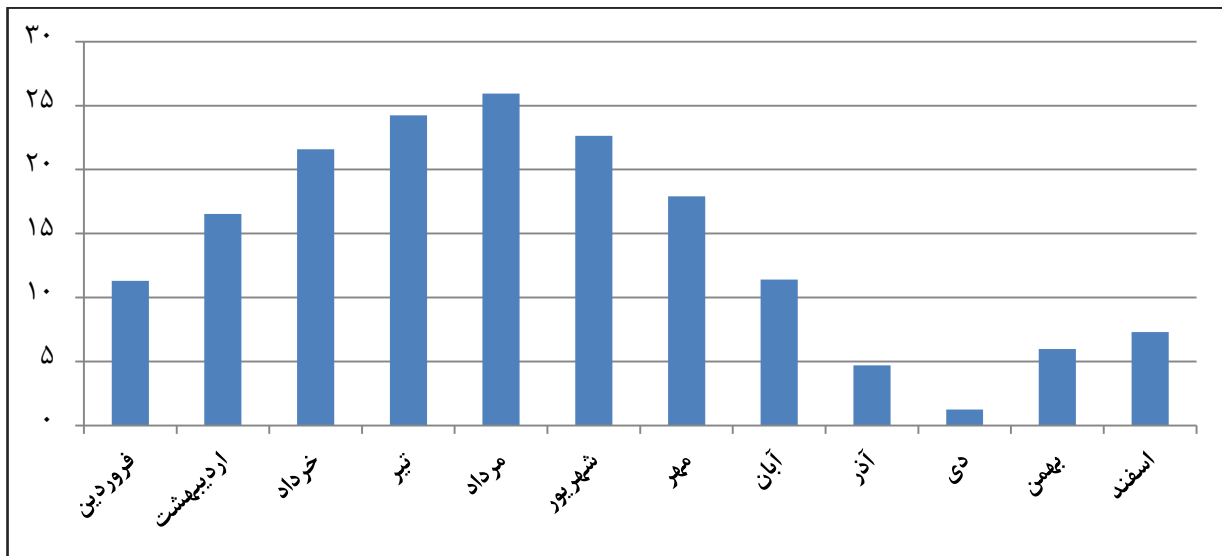

شکل ۲-۷- نقشه اقلیم استان البرز

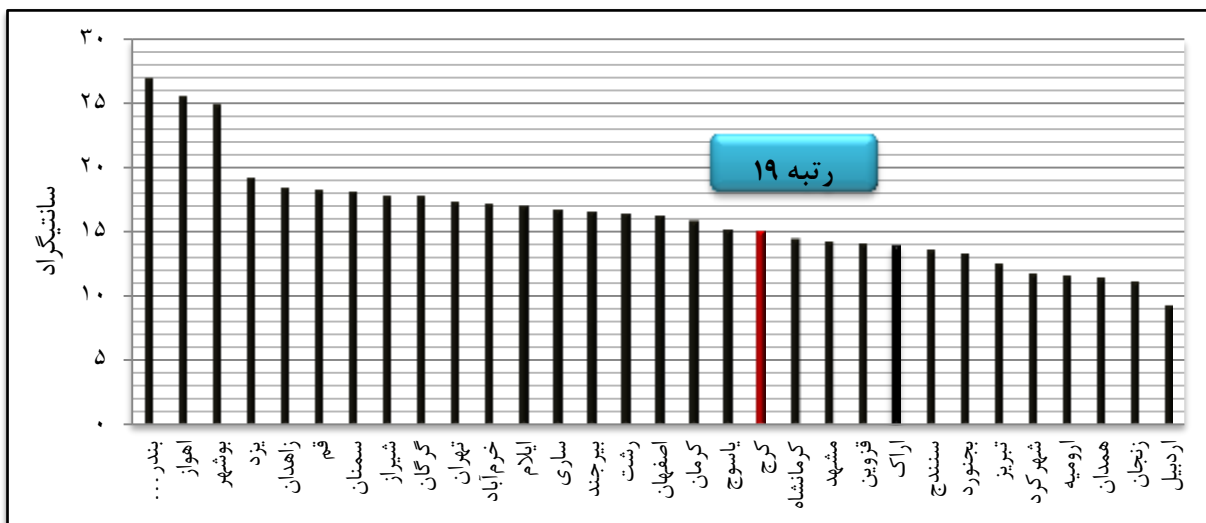
میانگین دمای استان البرز در سال ۱۳۹۱، (ایستگاه کرج، طالقان و هشتگرد) ۱۳ درجه سانتی‌گراد است که در این میان ماه دی سردترین و ماه مرداد گرم‌ترین ماه سال در استان البرز محسوب می‌شوند (نمودار ۲-۱۱). تعداد روزهای یخبندان در استان البرز ۵۰ روز در سال بوده است.

نمودار ۲-۱۲ میانگین دمای کلیه مراکز استان های ایران را نشان می دهد که بندرعباس با میانگین دمای ۲۷ درجه رتبه اول و اردبیل با میانگین دمای ۹ درجه رتبه ۳۱ را در بین استان های کشور کسب کرده اند. استان البرز در سی سال اخیر با میانگین دمای ۱۵,۱ درجه سانتی گراد رتبه ۱۹ را در بین استان های کشور کسب کرده است.

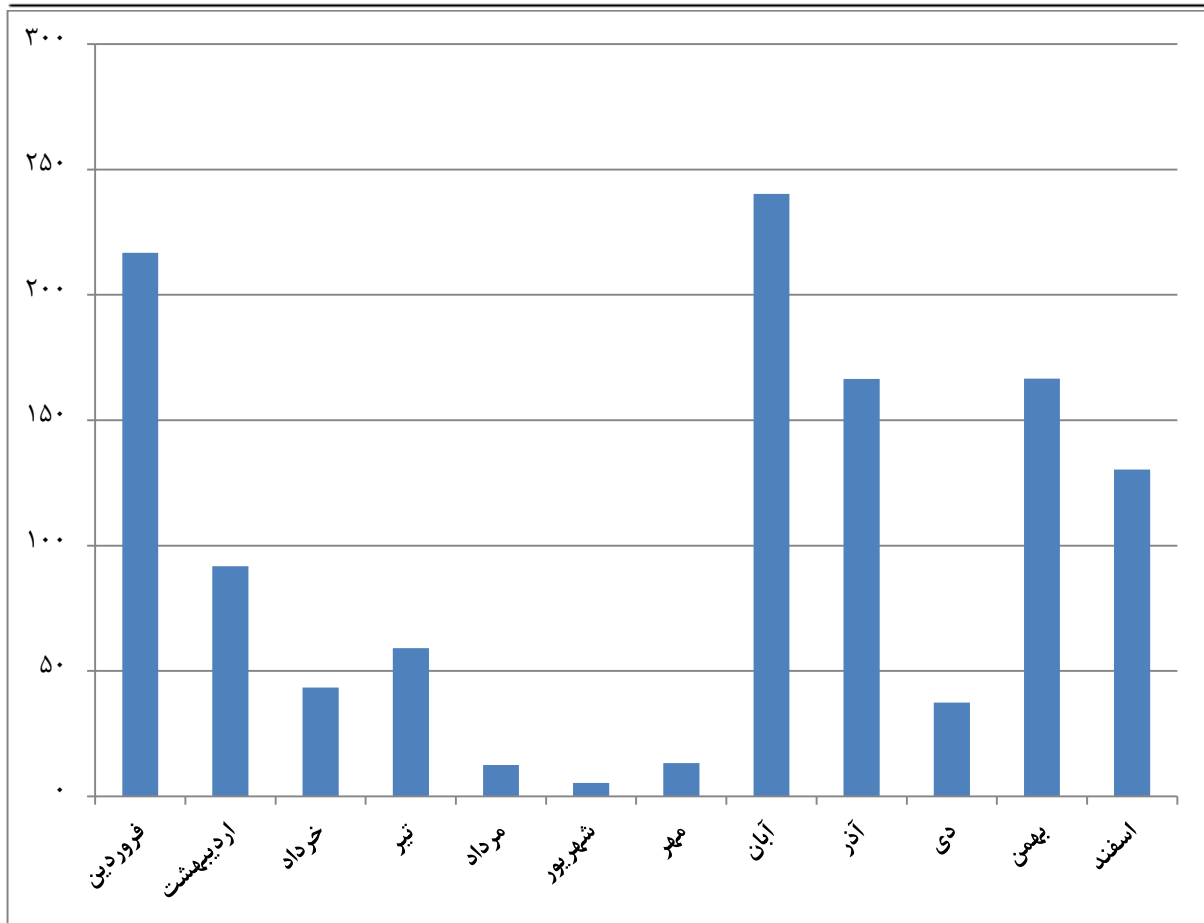
رژیم بارندگی در این استان در مجموع مدیترانه ای است به این معنا که در طول فصول پاییز و زمستان بیشترین میزان بارندگی های سالیانه ریزش می نماید و در فصل خشک که از اواسط خرداد تا اوایل مهرماه ادامه دارد، کمتر از ۵ درصد بارندگی سالیانه استان نازل می گردد. در نمودار ۲-۱۳ میانگین بارش استان در ماه های مختلف سال ۱۳۹۱ مشاهده می شود. متوسط بارندگی در سی سال اخیر استان ۳۳۰ میلی متر می باشد.

نمودار ۲-۱۱- دمای استان البرز در سال ۱۳۹۱

نمودار ۲-۱۲- میانگین دمای سی ساله استان های ایران و استان البرز

نمودار ۲-۱۳- میانگین بارش استان البرز در سال ۱۳۹۱

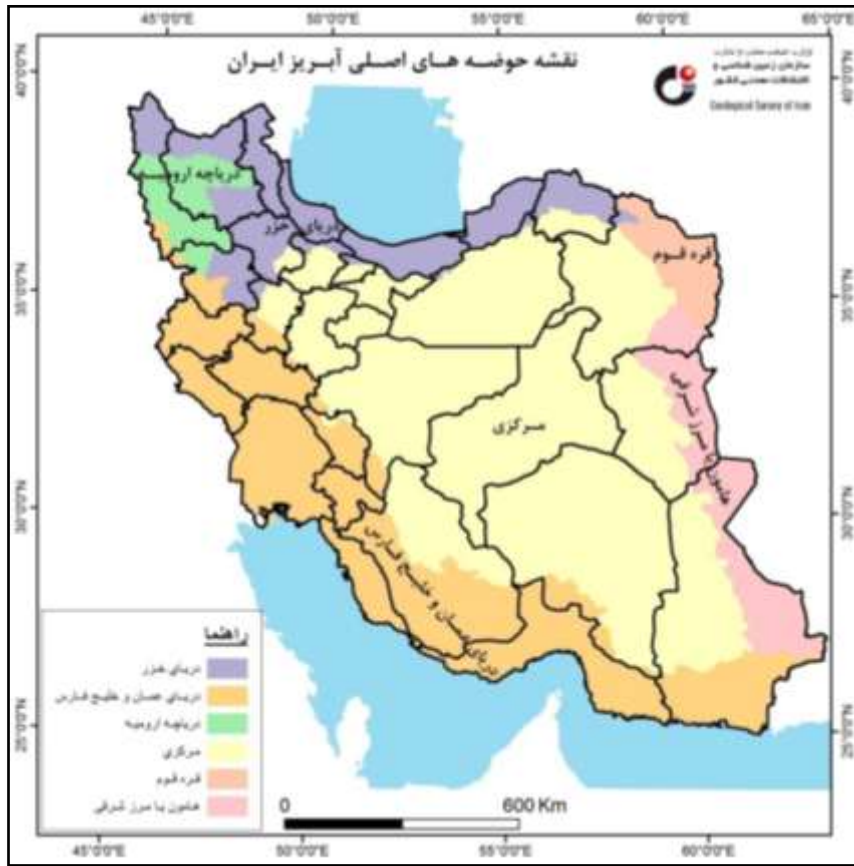
۲-۷- منابع آب

۲-۷-۱- منابع آب سطحی

ارتفاعات شمالی استان البرز سرچشمه رودهای دائمی از جمله کرج، طالقان و کردان است. در جنوب استان البرز به دلیل بارش کم، بیشتر رودها به شکل فصلی یا اتفاقی دیده می‌شوند.

- حوضه‌های آبریز

استان البرز بخش‌هایی از دو حوضه آبریز دریای مازندران و کویر مرکزی را از میان ۶ حوضه آبریز اصلی در برمی‌گیرد (شکل ۲-۸). این استان بخش‌هایی از دو حوضه آبریز درجه ۲ تحت عنوان حوضه آبریز دریاچه نمک و حوضه آبریز سفیدرود را شامل می‌شود (شکل ۲-۹) و در مجموع با ۵ محدوده مطالعاتی طالقان الموت، اشتهارد، هشتگرد، قزوین و تهران- کرج در ارتباط است. از میان این پنج محدوده مطالعاتی، محدوده‌های مطالعاتی اشتهارد و هشتگرد تقریباً بطور کامل در این استان واقع شده‌اند و همچنین فقط همین دو محدوده تحت توالی استان البرز هستند.

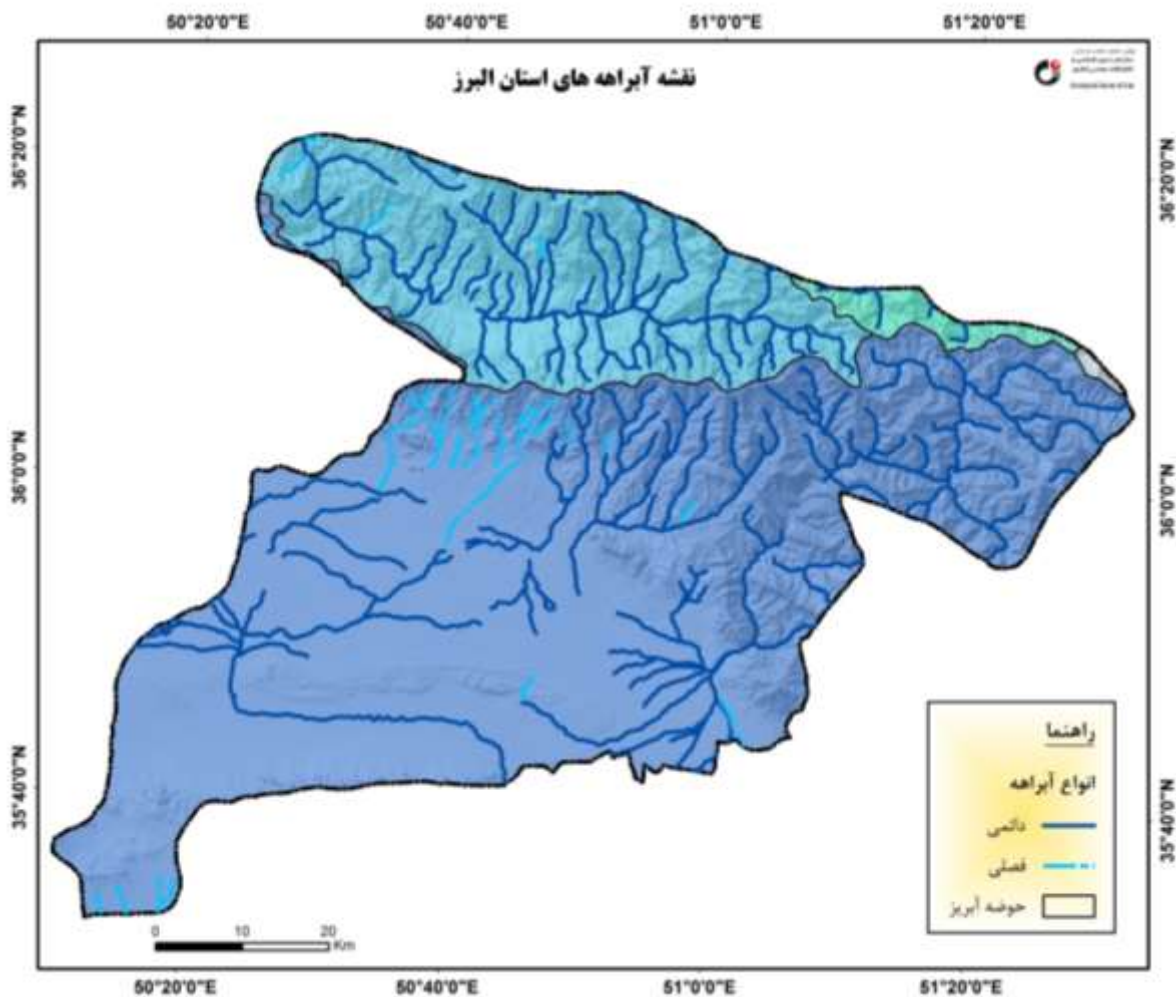
شکل ۲-۸- نقشه حوضه های اصلی آبریز ایران

شکل ۲-۹- موقعیت استان البرز در تقسیم بندی حوضه های آبریز کشور

– رودخانه‌ها

این استان دارای رودخانه‌های دائمی و پر آبی است که از ارتفاعات بلند سرچشمه می‌گیرد. ارتفاعاتی که ضریب برف یا ارتفاع آب معادل برف به کل بارندگی رقم بالایی در آن دارد که این شاخص ارزش کمی و کیفی آب این رودخانه‌ها را بسیار بالا برده است. بیشترین حجم جریان سالانه این رودخانه در فصل بهار است که حدود ۵۶ درصد از حجم سالانه را داراست. مهم‌ترین رودهای کرج عبارتند از: ۲- رود کرج، ۲- رود طالقان، ۳- رود شور، ۴- رود کردان. رودخانه‌هایی نظیر وارنگه رود، ولایت رود، تنگکسیل، شهرستان، آب لانیز، آب مورود، آزاد بر، رود سیرا و رود سیدک از رودهای مهم تامین کننده آب سد کرج هستند و رودهایی نظیر ارنگه و دره کندر و ریز آبه‌های دیگر بعد از سد به رودخانه کرج وارد می‌شوند (شکل ۲-۱۰).

شکل ۲-۱۰- نقشه رودخانه‌ها و آبراهه‌های استان البرز

رودخانه کرج

رودخانه کرج با طول تقریبی ۷۵ کیلومتری، از رودخانه‌های پرآب دامنه جنوبی البرز می‌باشد که در حد فاصل بیلقان تا دیزین در استان البرز قرار دارد. این رودخانه از ارتفاعات خرسنگ کوه سرچشمه گرفته و پس از عبور از شیب تند دره‌ها و صخره‌ها، به دریاچه نمک در استان قم می‌ریزد (شکل ۲-۱۱).

رودخانه کرج از ۸ تا ۱۵ متر عرض و ۱ الی ۲ متر عمق دارد. دبی متوسط آب این رودخانه ۱۷ مترمکعب در ثانیه است که این مقدار در تابستان و پاییز کمتر و در زمستان و اوایل بهار بیشتر می‌شود.

مهم‌ترین سرشاخه‌های این رودخانه خروشان عبارتند از کندر، کندرآب، دره نمرک- کلنا، دره انگلج (وینه)، دره نوجان، رشک بهشت، شاه دزد، خور، سیجان، چاران، سرزیارت، گوراب، ارنگه، هفت چشمه، آدران- دوران، خوزنکلا، اویزر، نشتارود- کلها، واریان، قصردره (رزکان)، مورود، وصال دره، شلنک، سرک، لانیز، شهرستانک، کلارود- گشتادر- کسپیل، گرماب، آزادبر- آسیاب درگاه، سرنساء، ولایت‌رود- دیزین، پی کنار، شیرکمر- سوتک و وارنگه رود.

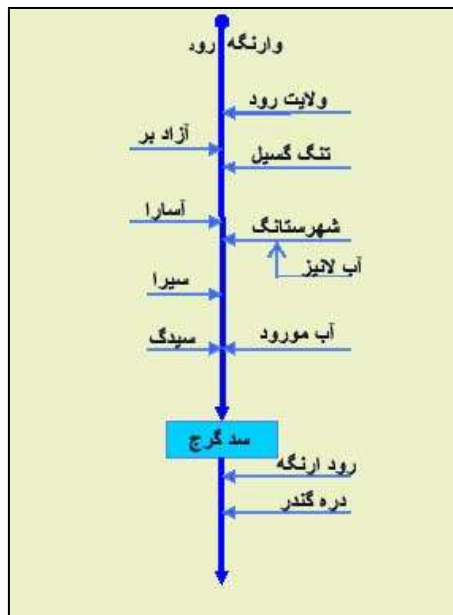
از مهم‌ترین چشمه‌های تغذیه‌کننده رودخانه حفاظت شده کرج نیز می‌توان به چشمه‌های سوتک، سفید سوتک، شیرکمر، سیکنو، کریم چال- وارنگه رود، نمرک، جیان- کندر، قل قل چشمه سرزیارت، شاهی‌خور، هفت‌چشمه، چشمه دره، قصر ناصرالدین شاه- شهرستانک، دره بصال- شهرستانک، بیدار چشمه باغستان و پی کنار اشاره نمود.

رودخانه کرج تأمین‌کننده آب آشامیدنی تهران، آب کشاورزی مناطق همجوار و منبع تأمین برق کشور است. این رودخانه در گذشته تمامی باغ‌های شهر کرج و منطقه ییلاقی سرحدآباد و شهریار و ساوجبلاغ را آبیاری می‌نمود ولی در چند سال اخیر به دلیل رشد بی‌رویه مصرف آب در کلانشهر تهران، بخش عمده آب این رودخانه برای مصرف آشامیدنی به تهران منتقل می‌شود در نتیجه سهم آب باغ‌های استان البرز از این رودخانه بسیار کاهش یافته است. در سال ۱۳۴۲ خورشیدی سد امیرکبیر به عنوان اولین سد چند منظوره ایران بر روی این رودخانه احداث شد.

شکل ۲-۱۱- نمایی رودخانه کرج

در شکل ۲-۱۲ نحوه اتصال رودخانه‌های مهم به مادر رود کرج نشان داده شده است. دو شعبه اصلی رود کرج عبارتند از: ولایت‌رود که پس از دریافت شعبه گچسر در پای گردنه‌ی کندوان رود کرج نامیده می‌شود. این رود پس از دریافت شعبه‌هایی در کوهستان به سوی شهر کرج جریان می‌یابد.

شکل ۲-۱۲- نحوه اتصال رودخانه‌های مهم به مادر رود کرج

رودخانه طالقان

رودخانه طالقان یا طالقان رود، رودخانه مهم شهر طالقان استان البرز است که از کوه‌های کندوان و کهار بزرگ سرچشمه گرفته می‌گیرد. این رود با دریافت بیش از ۱۵ رود بزرگ و کوچک از جمله دیزان و کرکبود، در دره طالقان به سمت غرب جریان می‌یابد و پس از عبور از حاشیه جنوبی شهر طالقان و ۱۱ کیلومتری غرب روستای شهرک، به رودخانه اندج و الموت می‌پیوندد که در نتیجه آن رودخانه پرآب شاهرود تشکیل می‌شود. رودخانه طالقان حدود ۱۸۰ کیلومتر طول دارد (شکل ۲-۱۳).

شکل ۲-۱۳- نمایی از رودخانه طالقان

رودخانه شاهرود

رودخانه شاهرود با طول ۱۷۵ کیلومتر، از پیوستن آب دو رود طالقان رود و الموت رود در روستای شیرکوه تشکیل می‌شود. این رود با جهت شرقی- غربی از منطقه الموت استان قزوین و شهرستان طالقان استان البرز گذشته و پس از دریافت حدود ۳۵ شاخه فرعی، در محل سد منجیل به دریاچه سد سفیدرود می‌ریزد. رودخانه شاهرود از نظر خصوصیات آب و هوایی، رژیم بارندگی، نظام هیدرولوژیک و سایر مشخصات، در شمار رودخانه‌های کوهستانی قرار می‌گیرد. رودخانه شاهرود همواره طغیانی است و تا اواخر بهار، گل و لای فراوانی همراه آب حمل می‌شود. آبرفت این رود برای شالیزارهای پیرامون اهمیت قابل توجهی دارد. از آنجا که رودخانه شاهرود مهم‌ترین و پرآب‌ترین رودخانه قزوین است، به «شاهرود» به معنای رود بزرگ می‌باشد.

رودخانه شور

رودخانه شور از رودهای دائمی استان البرز است که از ارتفاعات شهرستان ساوجبلاغ سرچشمه گرفته و پس از عبور از شهرستان‌های نظرآباد، کرج، شهریار، رباط کریم و ری، به استان قم رسیده و در نهایت به شوره‌زارهای اطراف دریاچه نمکی قم می‌ریزد. رودخانه شور با طول ۱۷۰ کیلومتر تنها رودخانه بخش اشتهارد است و بستر آن از نوع گلی و دارای بافت سنگین و رسی می‌باشد. عمق این رودخانه حداکثر یک متر و دبی آن حدود یک مترمکعب در ثانیه است. حضور و دسترسی کم فعالیت‌های انسانی در حاشیه این رودخانه سبب شده است که آب این رودخانه از سلامت خوبی برخوردار باشد که رشد کم جلبک‌ها در بستر رودخانه این امر را تأیید می‌نماید.

رودخانه کردان

رودخانه کردان از رودخانه‌های استان البرز است که از ارتفاعات چهار بزرگ سرچشمه می‌گیرد. این رود با جهت شمال شرقی- جنوب غربی از شهرستان ساوجبلاغ و نظرآباد عبور کرده و در اطراف روستای نجم‌آباد وارد رودخانه شور می‌شود. از شاخه‌های اصلی رودخانه کردان می‌توان به دروان و برغان اشاره نمود.

رودخانه وارنگه رود

رودخانه وارنگه رود یکی از رودخانه‌های دائمی استان البرز است که از دامنه‌های غربی ارتفاعات پالون گردن (آبخیز مشترک رودخانه لار و کرج) و ارتفاعات رستم‌چال (آبخیز مشترک ریزآب‌های رودخانه هراز و کرج) در شرق و خارج از شهرستان کرج (جنوب غربی مازندران) سرچشمه گرفته و در جهت شرق به غرب بعد از عبور از دره خرسرک و سیکنو با طی یک قوس چپگرد، جهت آن شمال به جنوب می‌شود (شکل ۲-۱۴). این رود پس از عبور از روستای وارنگه رود تقریباً در ۳ کیلومتری جنوب این روستا پس از عبور از زیر پل جاده ارتباطی ولایت‌رود- دیزین، به رودخانه ولایت‌رود می‌پیوندد و به این ترتیب رودخانه کرج را تشکیل می‌دهند. رودخانه وارنگه‌رود زیستگاه ماهی قزل‌آلای خال قرمز می‌باشد. این ماهی از ماهیان بسیار باارزش رودخانه‌های سردآبی است.

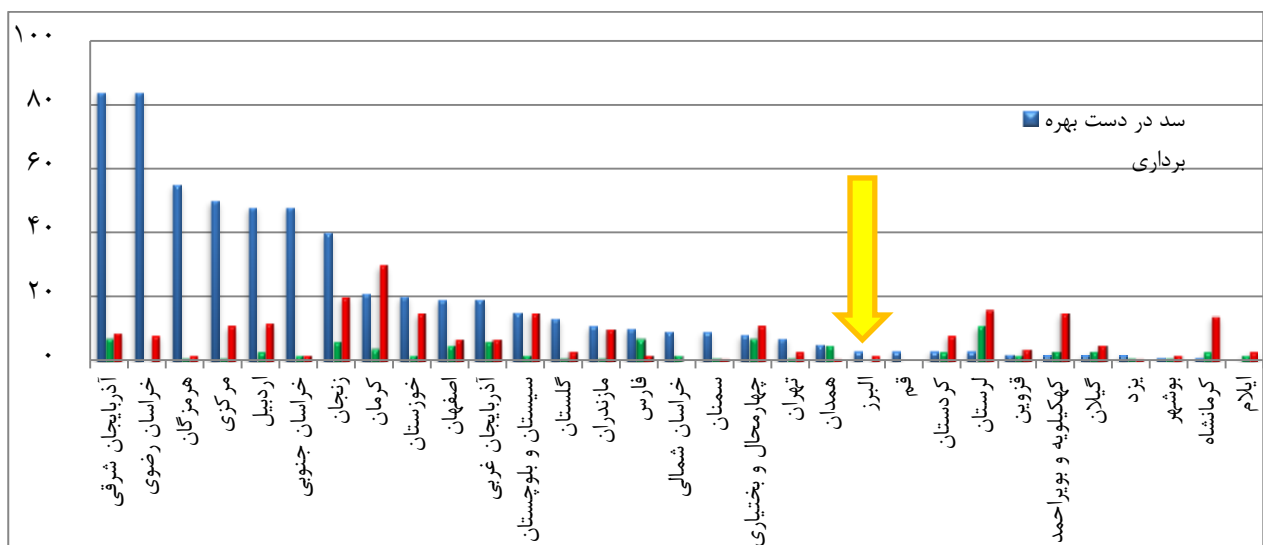
شکل ۲-۱۴- نمایی از رودخانه وارنگه رود

رودخانه ولایت رود

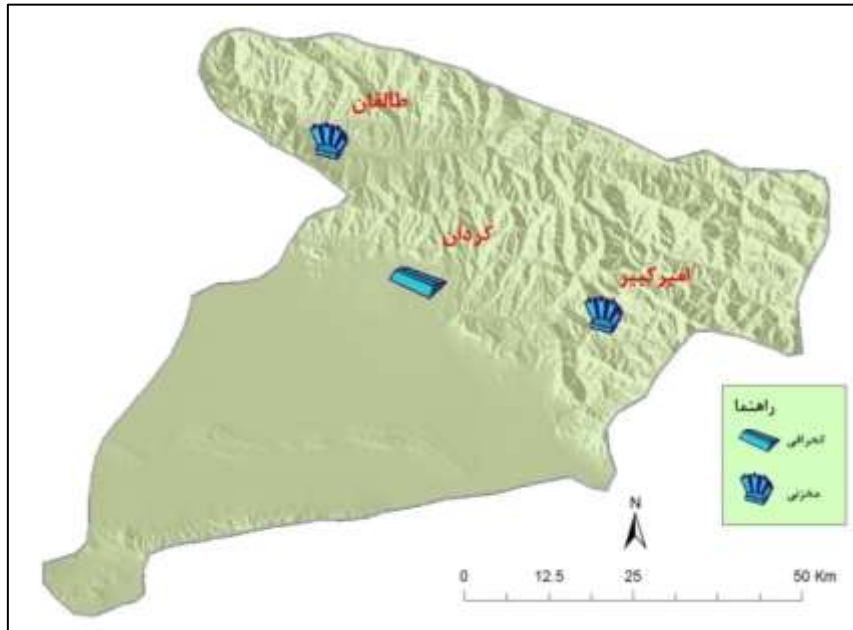
رودخانه ولایت رود از رودهای دائمی و پرآب استان البرز است که در جنوب روستای ولایت رود جریان دارد. روستای ولایت رود در دهستان نساء از توابع بخش آسارای شهرستان کرج قرار دارد. این روستا از جنوب به کوه لارک و از جنوب شرقی به کوه‌های دیزین محدود می‌شود. روستای ولایت رود که در ارتفاع ۲۴۶۰ متری از سطح دریا واقع شده است، اقلیمی سرد و کوهستانی دارد. آب و هوای این روستا در فصل بهار و تابستان معتدل و مطبوع و در زمستان سرد است. روستای ولایت رود از مناطق بیلابقی و خوش آب و هوای استان البرز است که از دوره قاجاریه مورد توجه بوده است. روستای ولایت رود نزدیک‌ترین روستا به پیست اسکی دیزین می‌باشد.

۲-۷-۲- وضعیت سدها

استان البرز دارای ۳ سد در حال بهره‌برداری (سد امیرکبیر، طالقان و سد انحرافی کردان) و ۲ سد در دست مطالعه در استان موجود می‌باشد (نمودار ۲-۱۴). در شکل ۲-۱۵ موقعیت سدهای استان البرز نمایش داده شده است.

نمودار ۲-۱۴- مقایسه تعداد سدها به تفکیک استان

شکل ۲-۱۵- موقعیت سدهای استان البرز

سد امیرکبیر (سد کرج)

سد امیرکبیر اولین سد چندمنظوره کشور است که به منظور کنترل سیلاب‌های بهاره و جلوگیری از خسارت‌های ناشی از سیل، تأمین آب آشامیدنی تهران (به میزان ۳۴۰ میلیون مترمکعب)، تنظیم آب برای مصارف آبیاری و کشاورزی اراضی حومه کرج (به میزان ۱۳۰ میلیون مترمکعب) و تولید انرژی برق-آبی برای کمک به شبکه سراسری برق به ویژه در ساعات اوج مصرف (به میزان سالانه ۱۵۰ هزار مگاوات ساعت) احداث شد. گنجایش مخزن این سد ۲۰۵ میلیون مترمکعب می‌باشد که در مقایسه با سدهای بزرگ ایران که گنجایش میلیاردی دارند، چندان بزرگ نیست اما از لحاظ موقعیت، اهمیت و جاذبه‌های طبیعی، یکی از مشهورترین سدهای ایران است (شکل ۲-۱۶).

شکل ۲-۱۶- نمایی از سد امیرکبیر

- سد طالقان

دریاچه سد طالقان در جنوب رشته‌های البرز در دره طالقان از توابع استان البرز و ۱۳۵ کیلومتری شمال غرب تهران قرار دارد. در سال ۱۳۴۸ خورشیدی به منظور انتقال آب طالقان به دشت قزوین، ساخت سد انحرافی سنگبان در طالقان و تونل انتقال آب به طول ۹ کیلومتر تا زیاران (از توابع بخش مرکزی شهرستان آبیک استان قزوین) و سد انحرافی زیاران و مجموعه کانال‌های آبیاری دشت قزوین آغاز شد و در همان زمان مطالعاتی پیرامون سد مخزنی ذخیره سیلاب‌های بهاره رود طالقان نیز انجام شد اما ساخت آن با توجه به شرایط کشور تا سال ۱۳۸۱ خورشیدی به تعویق افتاد. در ابتدای سال ۱۳۸۱ خورشیدی عملیات ساخت سد مخزنی طالقان آغاز شد و در سال ۱۳۸۵ به بهره‌برداری رسید. سد طالقان از نوع سدهای انحرافی است که برای هدایت آب طالقان رود (شاهرود) به دشتهای جنوبی شرقی قزوین احداث شد (شکل ۲-۱۷).

شکل ۲-۱۷- نمایی از سد طالقان

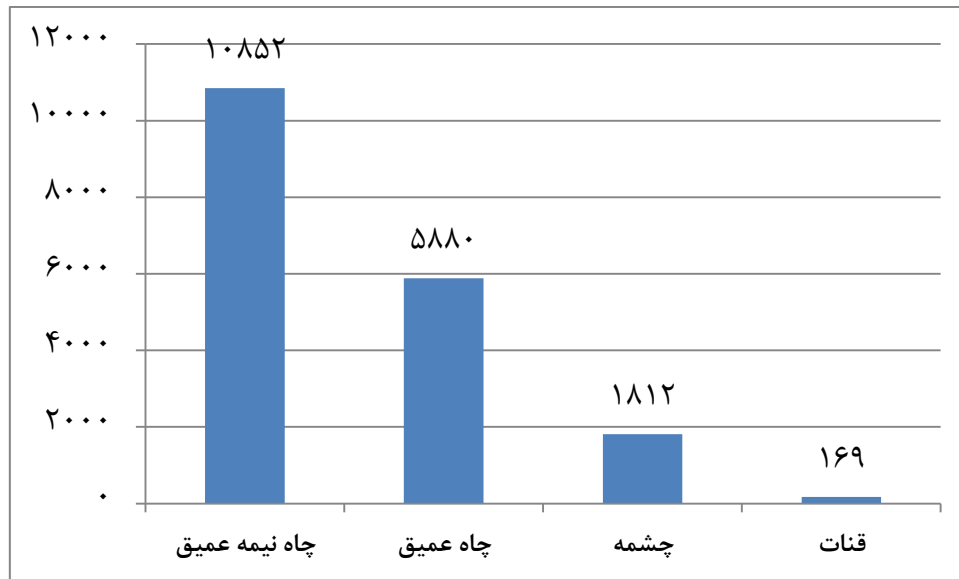
۲-۷-۳- منابع آب زیرزمینی

کمی بارش، فصلی بودن رودها و نیاز روز افزون به آب در جنوب استان البرز سبب شده که بیشترین آب مورد نیاز فعالیت‌های کشاورزی، صنعتی و آشامیدنی از منابع آب زیرزمینی تامین شود.

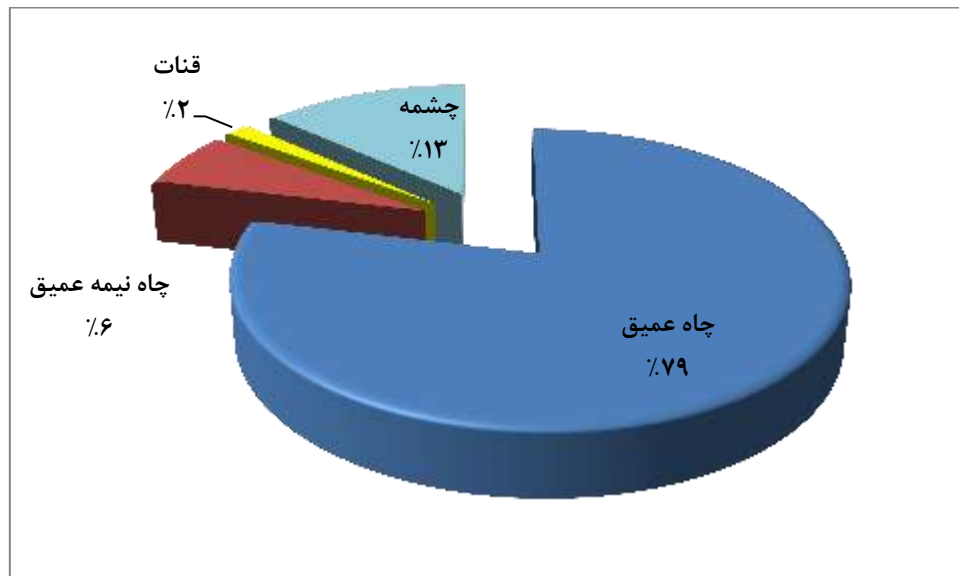
در حال حاضر بیش از ۱۶۷۳۲ حلقه چاه در استان وجود دارد. حجم برداشت آب از چاه‌های عمیق بیش از ۷۰۰ میلیون متر مکعب بوده و از این مقدار ۷۹ درصد آب از چاه‌های عمیق تخلیه می‌شود (نمودار ۲-۱۵ و ۲-۱۶).

همچنین استان البرز دارای ۱۸۱۲ چشمه می‌باشد که ۱۱۳ میلیون متر مکعب آب بهره‌برداری می‌شود (شکل ۲-۱۲) که از مهمترین آنها چشمه گله‌گیله، چشمه وله، چشمه شاهدشت، چشمه گراب، چشمه آبگرم خُچیره می‌باشد. از دیگر چشمه‌های استان البرز چشمه آبگرم چهل دختران، چشمه آب سرد الرویا، چشمه آبگرم چاکسر، چشمه آبگرم سه کوه، چشمه آبگرم گنداب، چشمه آب معدنی عسلک، چشمه آب معدنی لمبران و چشمه آب

معدنی سرب جوستان می‌باشند. نمودار ۲-۱۵ منابع آب زیرزمینی به تفکیک شرکت‌های آب منطقه‌ای استانی را نشان می‌دهد که استان البرز در آن مشخص شده است. نمودار ۲-۱۶ مقدار تخلیه آب زیرزمینی به تفکیک شرکت‌های آب منطقه‌ای استانی را نشان می‌دهد.

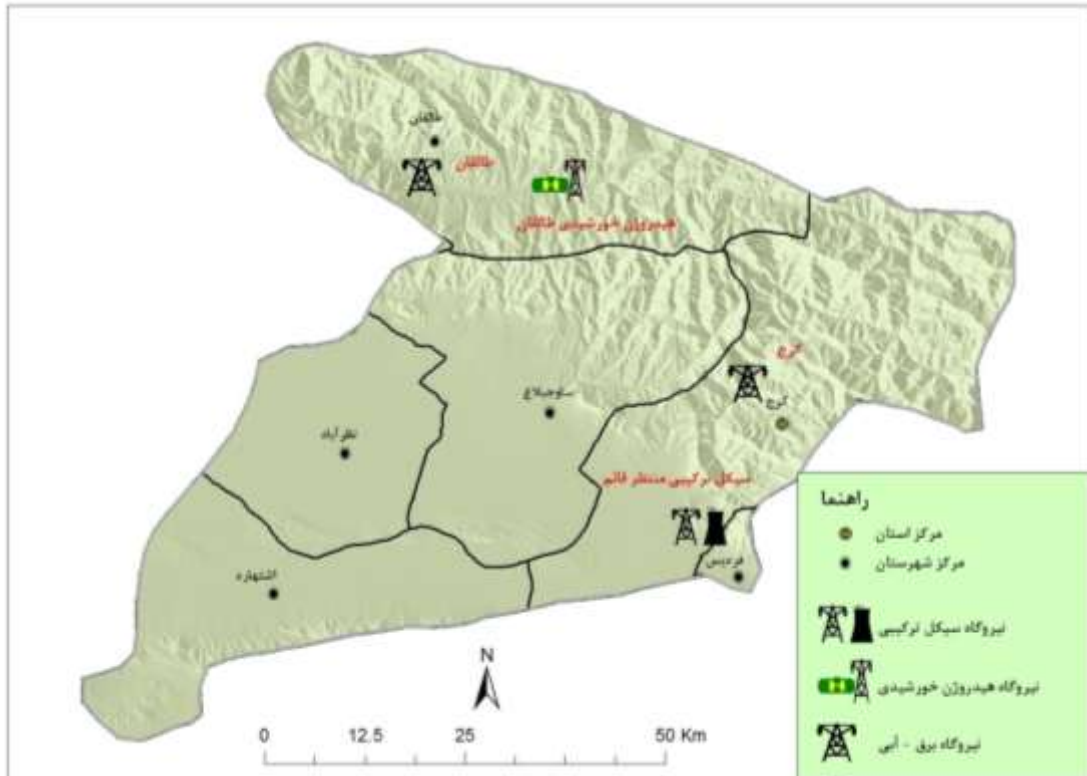
نمودار ۲-۱۵- منابع آب زیرزمینی به تفکیک

نمودار ۲-۱۶- مقدار تخلیه آب زیرزمینی استان البرز

۲-۸- منابع انرژی

استان البرز دارای ۲ نیروگاه برق‌آبی سد کرج و طالقان، یک نیروگاه سیکل ترکیبی منتظر قائم و یک نمودار هیدروژنی خورشیدی می‌باشد. موقعیت این نیروگاه‌ها در شکل ۲-۱۸ آمده است.

شکل ۲-۱۸- موقعیت نیروگاه های استان البرز

۲-۸-۱- انرژی های تجدید ناپذیر

انرژی های تجدیدناپذیر انرژی هایی هستند که به آسانی مانند انرژی های تجدید پذیر در دسترس نمی باشند. این نوع انرژی ها برای تولید به زمان بسیار طولانی و حتی میلیون ها سال نیازمند می باشند. البته در حقیقت این انسان ها می باشند که نیاز مهم و اولیه به آن ها را دارند. برای نمونه نفت (تیل) در طی میلیون ها سال از گیاهان و حیوانات درست شده و برای تجدید آن به این شکل باید میلیون ها سال بگذرد. میزان استفاده ی فراوان و نیاز شدید بشر به این نوع انرژی ها باعث شده که به سرعت به سمت پایان حرکت کنند. از نمونه های انرژی های تجدید ناپذیر می توان به نفت، گاز، زغال سنگ و اورانیوم اشاره کرد.

- نیروگاه های فسیلی

مجموعه نیروگاه سیکل ترکیبی شهید منتظر قائم (در ۷ کیلومتر ۷ جاده کرج به ملارد، تأسیس شهریور ۱۳۵۰)، یکی از نیروگاه های ایران با ظرفیت تولید ۲۰۶۲۵ مگاوات است که شامل ۴ واحد بخاری ۱۵۶۳ مگاواتی ساخت جنرال الکتریک است.

قرار است ۶ واحد گازی و ۳ واحد سیکل ترکیبی ساخت زیمنس آلمان به نیروگاه اضافه شود، قرارداد احداث این نیروگاه در سال ۱۳۴۶ میان وزارت نیروی ایران و شرکت جنرال الکتریک منعقد شد. واحدهای یک و دو بخاری این نیروگاه به ترتیب در شهریور و بهمن ۱۳۵۰ و واحدهای سه و چهار بخاری این نیروگاه در مهر سال ۱۳۵۴ مورد بهره برداری قرار گرفت. بخش گازی نیروگاه در سال ۱۳۷۱ مورد بهره برداری قرار گرفت. همچنین سه واحد سیکل

ترکیبی نیز در سال ۱۳۷۹ به این مجموعه اضافه گردید. طبق قرارداد وزارت نیروی ایران با شرکت یونیت اینترنشنال ۲ واحد گازی در سال ۱۳۷۱ و ۴ واحد گازی در ۱۳۷۲ به بهره‌برداری رسید. به موجب قرارداد با شرکت مپنا نیز در ۱ واحد سیکل ترکیبی در سال ۱۳۷۸ و ۲ واحد سیکل ترکیبی نیز در سال ۱۳۷۹ بهره‌برداری رسید. همچنین از شهریور ماه سال ۹۲، این نیروگاه در بازار فیزیکی بورس انرژی کشور پذیرفته شد.

در حال حاضر این نیروگاه دارای ۴ واحد بخار به ظرفیت اسمی هر واحد ۱۵۶۰۲۵ مگاوات به ظرفیت اسمی ۶۲۵۰۲ مگاوات است و در آینده سه واحد سیکل ترکیبی (هرکدام شامل دو واحد گازی و یک واحد بخار)، به عنوان یکی از بزرگترین نیروگاه‌های ایران تامین کننده برق مصرفی مشترکین است.

۲-۸-۲- انرژی های تجدید پذیر

فناپذیری سوخت‌های فسیلی، تنوع‌بخشی به منابع انرژی، توسعه پایدار ایجاد امنیت انرژی، مشکلات زیست محیطی ناشی از مصارف انرژی فسیلی از یک طرف و تجدیدپذیر بودن منابع انرژی های نو نظیر خورشید، باد، زیست توده و کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای از طرف دیگر باعث توجه جدی جهانیان به توسعه و گسترش استفاده از انرژی های تجدید پذیر و افزایش سهم این منابع در سبد انرژی جهانی شده است.

- انرژی برق آبی

برق آبی فقط یک منبع کم هزینه انرژی تجدیدپذیر نیست. این منبع جزو مقرون به صرفه‌ترین منابع انرژی تجدید-پذیر موجود است. و از آنجایی که برق آبی انرژی خود تجدید را از رودخانه‌ها دریافت می‌کند، تولید برق از آب وابسته به نوسانات غیر قابل پیش بینی قیمت انرژی در بورس‌های انرژی نمی‌باشد.

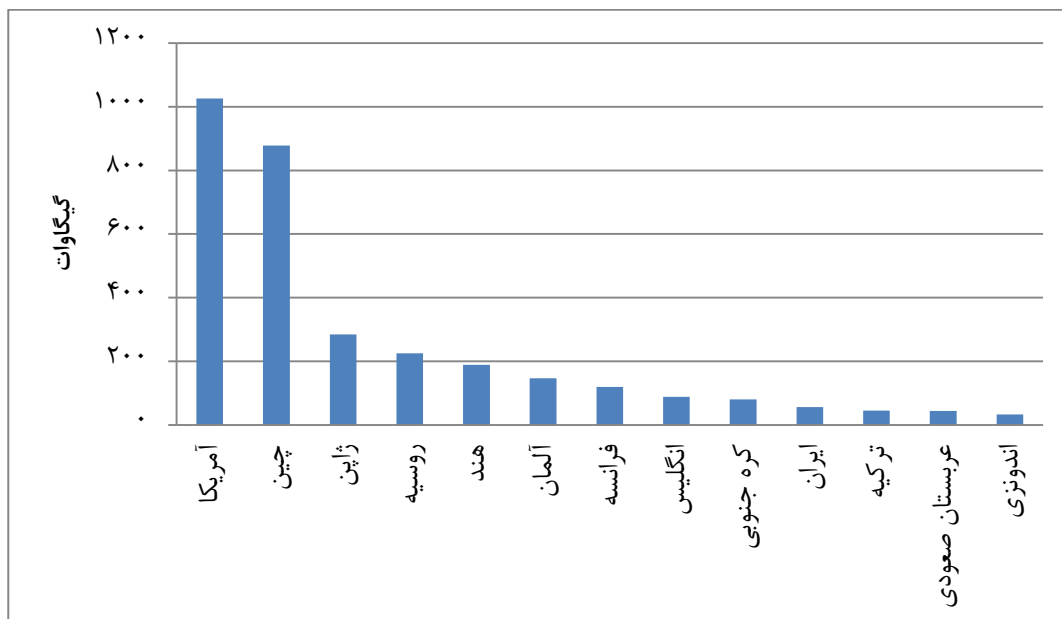
رودخانه‌ها، جزر و مدها و امواج منابع با ثبات انرژی می‌باشند و انرژی برق آبی قابل اطمینان و ثابت شده بدین معنی است که این انرژی بخش جدایی ناپذیر از سیستم کلی انرژی‌های تجدید پذیر می‌باشد و می‌تواند سایر منابع انرژی تجدید پذیر را روی شبکه توزیع حمایت کند. مخزن تلمبه ذخیره‌ای نوعی از تکنولوژی برق آبی است که واقعا می‌تواند به ذخیره برق تولید شده توسط دیگر ذخایر انرژی مانند خورشیدی، بادی و هسته‌ای برای استفاده‌های آتی آینده کمک کند. این تکنولوژی انرژی را در قالب آب در پشت یک مخزن که از مخزن دوم به یک تراز پایین تر پمپ شده ذخیره می‌کند.

با توجه به اینکه برق آبی فقط وابسته به انرژی حرکت آب است، هزینه های برق آبی به نوسانات غیر قابل پیش بینی قیمت سوخت‌های فسیلی بستگی ندارد.

صنعت برق آبی ایران پتانسیل ایجاد ۱۰۰,۰۰۰ شغل متراکم را تا سال ۱۳۹۳ داراست که در قرن ۲۱ ایرانی‌ها را به ایجاد زیرساخت‌های انرژی پاک متعهد می‌کند. صنعت برق آبی ایران در حال حاضر حدود ۵۰,۰۰۰ کارگر در بخش-های توسعه پروژه، ساخت، امکانات بهره برداری و تعمیر و نگهداری را به کار گماشته است.

با سیاست‌های درست و بجا، برق آبی می‌تواند نیروی کار ایرانی خود را گسترش دهد. مطالعات اخیر نشان می‌دهد با به کارگیری سیاست‌هایی مانند اجرای استاندارد انرژی برقی تجدید پذیر ۱۰۰,۰۰۰ شغل متراکم تا سال ۱۳۹۳ می‌توان توسط برق آبی ایجاد کرد.

ایران در حال حاضر دهمین ظرفیت بزرگ انرژی برق آبی نصب شده به میزان تقریبی ۹,۵ گیگاوات در جهان را داراست، که این مجموع شامل امکانات مخزن تلمبه ذخیره ای نیز می‌باشد. اما پتانسیل عظیم دست نخورده‌ای برای این منابع باقی می‌ماند، تخمین زده می‌شود که ایران می‌تواند تا سال ۱۳۹۳ به میزان ۴۵,۰۰۰ مگاوات به ظرفیت جدید برق آبی اضافه کند (نمودار ۲-۱۷).

نمودار ۲-۱۷- ظرفیت اسمی نیروگاه‌های برق آبی در برخی کشورهای منتخب

استان البرز دارای دو نیروگاه برق آبی سد کرج و طالقان می‌باشد و این دو نیروگاه در مجموع ۹۸ مگاوات برق تولید می‌کند.

نیروگاه برق آبی سد کرج با بیش از چهل و شش سال فعالیت به شبکه برق کشور متصل و توانایی تولید ۹۰ مگاوات برق را داراست.

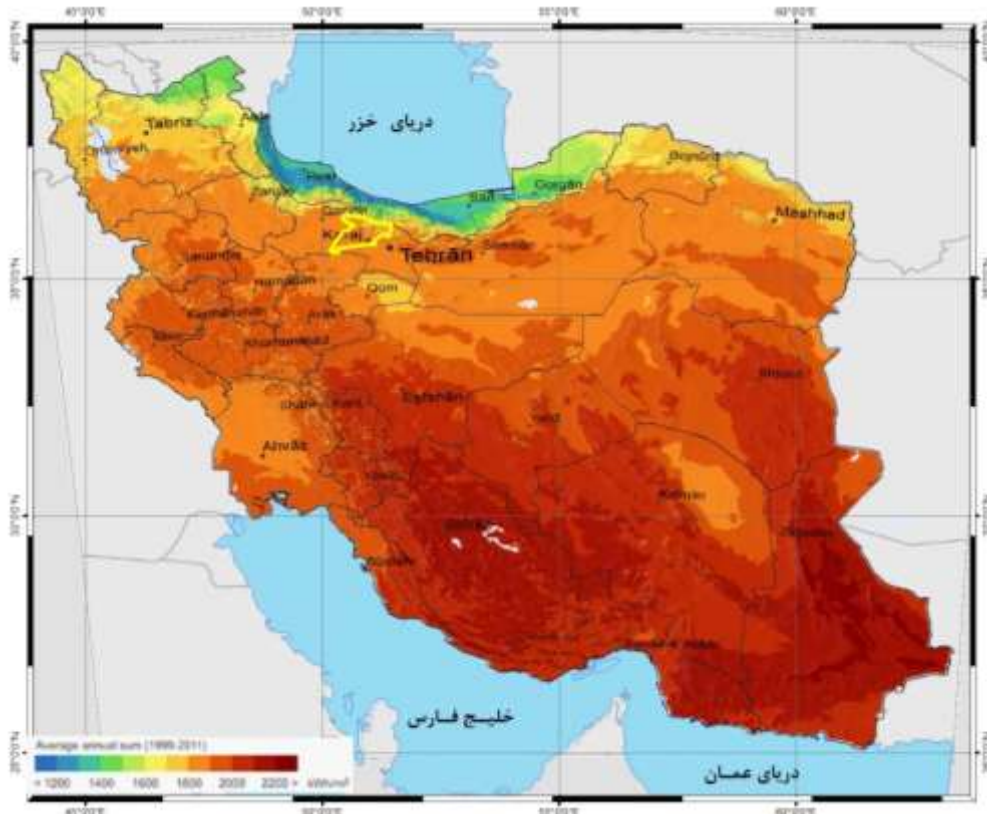
نیروگاه برق آبی سد طالقان تنها نیروگاهی در جهان است که زیر دریاچه سد ساخته شده است. هدف اصلی از ساخت این نیروگاه، کنترل فشار جریان به درون تونل انتقال آب زیاران است. ظرفیت طراحی نیروگاه برق آبی طالقان ۸/۱۷ مگاوات است و متوسط تولید سالیانه آن ۶۱ گیگاوات ساعت خواهد بود.

- انرژی خورشیدی

مشخصات اقلیمی کشور باعث شده تا در بیشتر فصول، هوای آفتابی و تابش بیش از ۳۳۰ روز در سال را دارا باشیم که به نوبه خود امکان استفاده از ماژول‌های تولید برق (PV) را میسر می‌سازد.

بر اساس داده‌های دریافتی در مناطق مستعد ایران، در روشنایی یک روز آفتابی، تابش خورشید حدود ۱۰۰۰ وات انرژی در مترمربع تولید میکند و اگر بتوانیم کل انرژی را جمع آوری کنیم، خانه، محل کار و حتی شهر خود را می‌توانیم به صورت رایگان روشن کنیم. به عنوان مثال قسمت کویری کشور مانند استان کرمان می‌تواند مکانی مناسب برای ایجاد نیروگاه های خورشیدی باشد. چنین مناطقی پتانسیل تبدیل به قطب برق خورشیدی کشور و حتی اتصال آن به شبکه سراسری را دارند. شاید این گونه به نظر آید که سرمایه‌گذاری اولیه برای احداث این سیستم‌ها مبلغ قابل توجهی است، اما باید توجه داشت که این نوع انرژی به دلیل عدم وابستگی به شبکه، نداشتن آلاینده‌گی زیست محیطی، عدم نیاز به مواد مصرفی مانند آب، سوخت و غیره، هزینه نگهداری نزدیک به صفر و عدم پرداخت بهای انرژی تولید شده، در مدت زمان مناسب سرمایه اولیه را جبران می‌نماید و قادر خواهد بود بطور مستمر سال‌ها به تولید انرژی رایگان ادامه دهد.

هزینه تولید برق از انرژی خورشیدی در ایران برای هر کیلو وات ساعت ۵۰۰ تا ۱۹۰۰ ریال بر آورد شده که با تسهیلات دولتی که ۵۰٪ وام بلا عوض است با هزینه تولید سایر انرژی‌ها که کمتر از ۲۰۰ ریال است همسانی می‌کند. چنانچه مساحتی معادل ۱۰۰ در ۱۰۰ کیلومترمربع زمین را به ساخت نیروگاه خورشیدی فتوولتائیک اختصاص دهیم، برق تولیدی آن معادل کل تولید برق کشور در سال ۱۳۸۹ خواهد بود. یک ژنراتور خورشیدی با ظرفیت ۲۵۰ کیلو وات در شیراز وجود دارد. در استان تهران، طالقان و فارس نیروگاه فتوولتائیک با ظرفیت ۲ مگاوات و یک کارخانه در حال ساخت در شیراز وجود دارد.

شکل ۲-۱۹- نقشه انرژی‌های خورشیدی ایران و موقعیت استان البرز سال ۲۰۰۹

نیروگاه خورشیدی طالقان

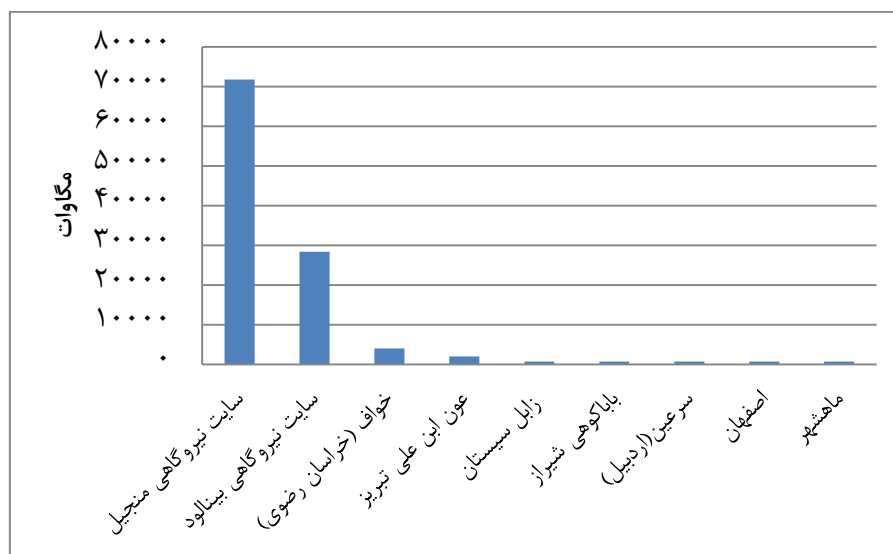
در ابتدای جاده طالقان بعد از عبور از شهرک زیاران و روستای خوزنان در کیلومتر ۱۱ مجموعه تاسیسات نو پدید می‌آید. پروژه نیروگاه خورشیدی طالقان در ابتدای جاده ورودی روستای زیبای آقچری دیده می‌شود. پروژه نیروگاه خورشیدی طالقان به شبکه طالقان به ظرفیت ۳۰ کیلووات اولین و بزرگ‌ترین نیروگاه خورشیدی فتوولتائیک تزریق به شبکه در ایران می‌باشد.

در حال حاضر تولید متوسط روزانه این مجموعه براساس ماه‌های مختلف سال در حدود یک صد کیلووات می‌باشد و مشتمل آینه‌های تخت و آینه‌های سهموی بر تعداد ۶۸۴ عدد پانل خورشیدی ۴۵ واتی ساخت شرکت فیبر نوری ایران، ۱۲ عدد اینورتر ۲۵۰۰ واتی و یک دستگاه سیستم ثبت و کنترل اطلاعات ساخت شرکت SMA آلمان می‌باشد. میزان انرژی تولیدی توسط این نیروگاه حدود ۴۰ مگاوات در سال می‌باشد. از بین انرژی‌های نو و تجدیدپذیر، هیچ انرژی به اندازه انرژی خورشیدی گستردگی و فراگیری ندارد، بهره‌گیری از این نوع انرژی در دستور کار وزارت نیرو به ویژه «سازمان انرژی‌های نو ایران» قرار دارد.

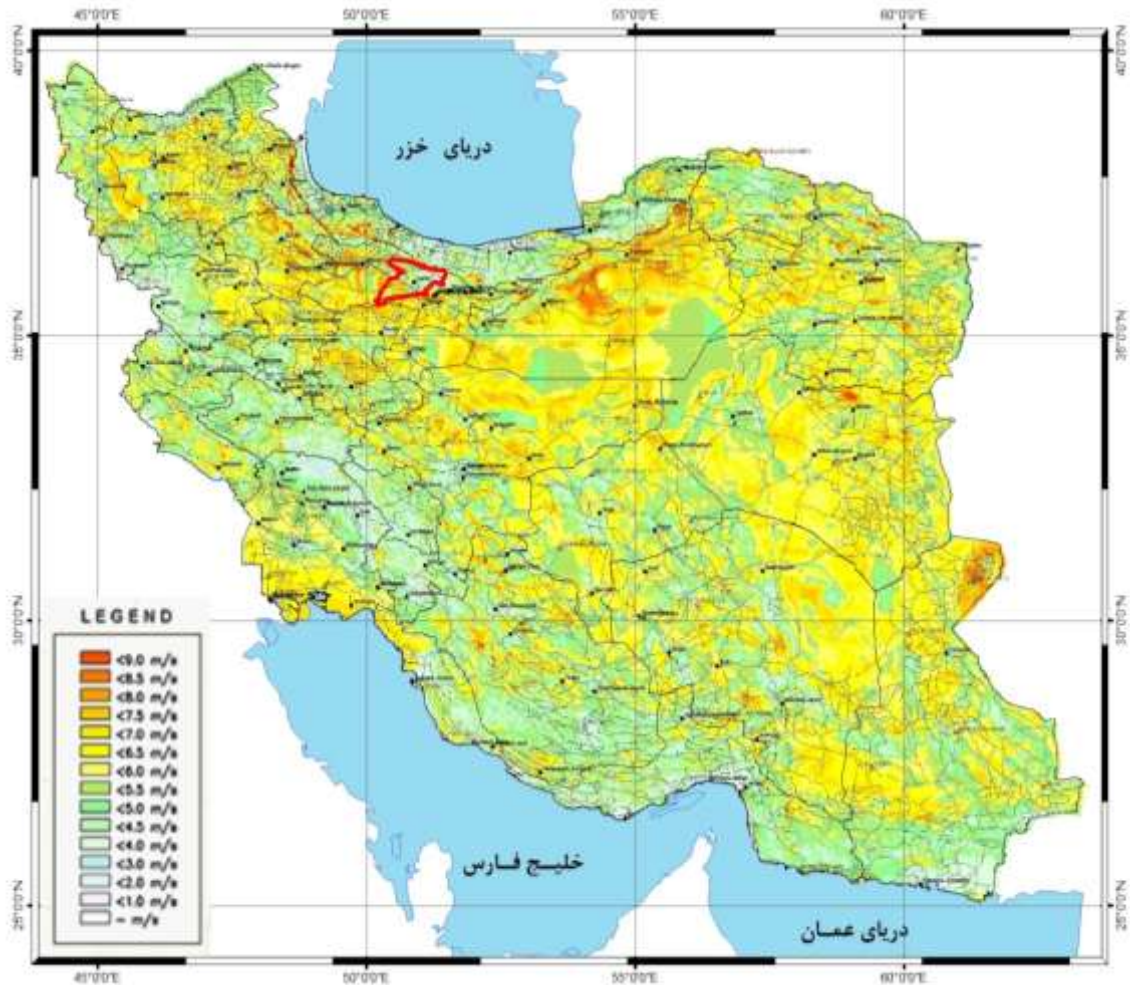
انرژی بادی

کشور ایران نیز به علت موقعیت جغرافیایی خود قابلیت دسترسی بسیار مناسب به انرژی باد دارد (شکل ۲-۲۰). از سال ۱۳۷۳ تا به حال کوشش‌هایی نیز برای احداث نیروگاه‌های برق بادی انجام شده که نتیجه آن احداث سایت‌های بادی در استان‌های گیلان و خراسان بوده است (نمودار ۲-۱۸).

طبق اطلس بادی تهیه شده و بر اساس اطلاعات دریافتی از ۶۰ ایستگاه و در مناطق مختلف کشور، میزان ظرفیت اسمی سایت‌ها در حدود ۶۰۰۰۰ مگاوات می‌باشد. بر پایه پیش‌بینی‌های صورت گرفته، میزان انرژی قابل استحصال بادی کشور از لحاظ اقتصادی بالغ بر ۱۸۰۰۰ مگاوات تخمین زده می‌شود که مؤید پتانسیل قابل توجه کشور در زمینه احداث نیروگاه‌های بادی و همچنین اقتصادی بودن سرمایه‌گذاری در صنعت انرژی بادی می‌باشد.

نمودار ۲-۱۸- نمودار ظرفیت نیروگاه‌های بادی نصب شده در کشور تا سال ۱۳۹۱

شکل ۲-۲۰- موقعیت استان البرز بر روی نقشه میزان سرعت وزش باد

انرژی زیست توده

منابع زیست توده به ۵ منبع مختلف و عمده شامل زباله‌ها، فاضلاب‌های صنعتی، زائدات جنگلی- کشاورزی و دامی تفکیک می‌شود. سیستم‌هایی که زیست توده را به انرژی قابل مصرف تبدیل می‌کنند، می‌توانند در ظرفیت‌های کوچک به صورت ماژول و ظرفیت‌های متوسط و بالا بکار روند. میزان نشر مواد آلاینده ناشی از احتراق زیست توده، معمولاً کمتر از سوخت‌های فسیلی است. بعلاوه استفاده و بهره‌برداری تجاری از زیست توده می‌تواند مشکلات مربوط به انهدام ضایعات و زباله بخصوص ضایعات جامد شهری را حذف و یا کاهش دهد. در مجموع مزایای استفاده از این سیستم را به شرح زیر می‌توان بیان نمود:

رفع مشکلات زیست محیطی حاصل از رهاسازی منابع زیست توده در طبیعت (آلودگی آب، خاک، هوا، بوی نامطبوع و غیره)

- کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای بویژه متان در جو (بیش از ۵۰٪ متان منتشره از این منابع می‌باشد)
- امکان تولید انرژی در محل مصرف (کاهش تلفات شبکه)
- امکان تحویل انرژی پاک به شکل جامد، مایع و گاز

- امکان تحویل انرژی به فرم برق، حرارت و سوخت خودروها و یا خوراک واحدهای پتروشیمی
- ایجاد ارزش افزوده و اشتغال مولد قابل توجه
- کمک به ارتقای بهداشت عمومی
- تولید انرژی با قابلیت دسترسی بالا

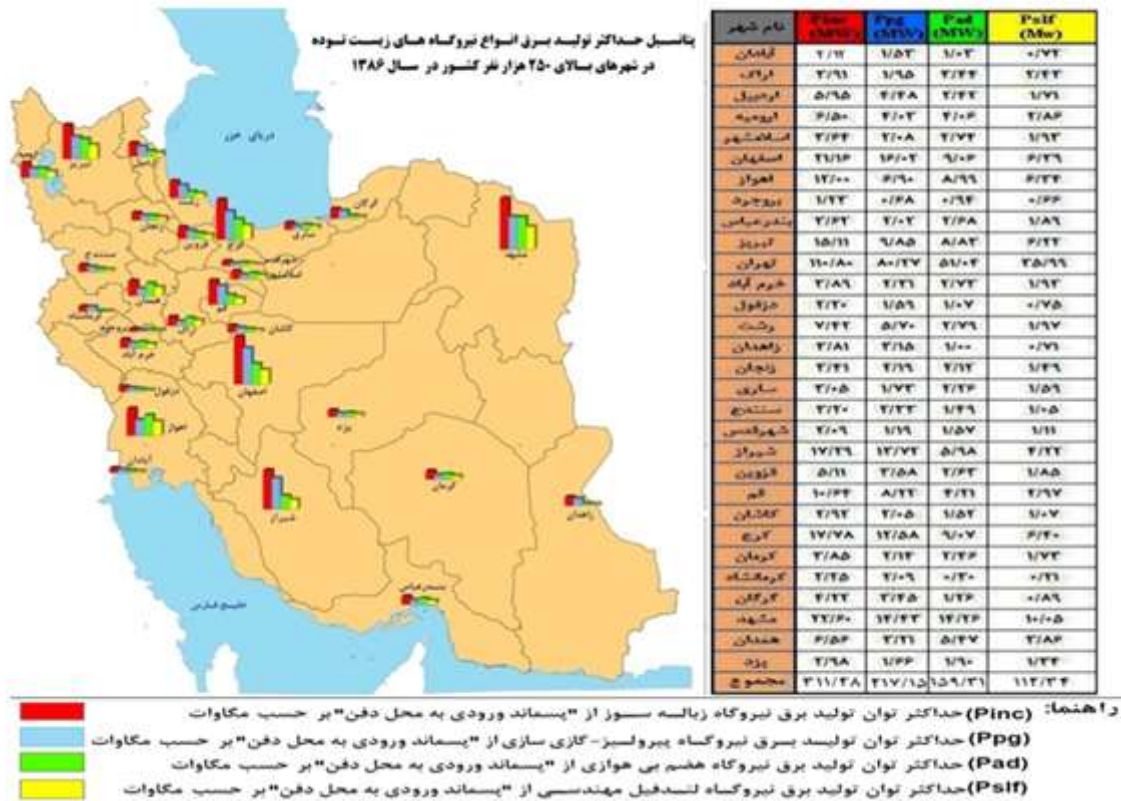
با توجه به تولید سالانه ۲۵ میلیون تن زباله شهری و صنعتی، بیش از ۵ میلیارد مترمکعب فاضلابهای شهری و صنعتی، بیش از ۴۰۰ میلیون تن زائدات و ضایعات کشاورزی- جنگلی و دامی در کشور امکان استفاده از انرژی زیست توده به خوبی در کشور فراهم است.

در نقشه شکل ۲-۲۱ پتانسیل پسماند ورودی به محل دفن (بر حسب تن در روز) در شهرهای با جمعیت بالای ۲۵۰ هزار نفر در سال ۱۳۸۶ نشان داده شده است. محاسبه جمعیت شهرستانها بر اساس نتایج سرشماری سال ۱۳۸۵ بوده است.

بر اساس مطالعات انجام گرفته پتانسیل حداکثر تولید برق از انواع نیروگاههای زیست توده در سال ۸۶ برای شهرهای بالاتر از ۲۵۰ هزار نفر (۳۰ شهر) بالغ بر ۸۰۰ مگاوات به تفکیک ۳۱۱ مگاوات نیروگاه زباله سوز، ۲۱۷ مگاوات نیروگاه پیرولیز-گازی سازی، ۱۵۹ مگاوات نیروگاه هضم بی‌هوازی و ۱۱۲ مگاوات نیروگاه لندفیل بوده است (شکل ۲-۲۲).

شکل ۲-۲۱- پتانسیل پسماند ورودی به محل دفن زباله بر حسب تن در روز (۱۳۸۶)- وزارت نیرو- سازمان انرژی های نو

شکل ۲-۲- پتانسیل حداکثر توان تولید برق نیروگاه های زیست توده (۱۳۸۶) - وزارت نیرو - سازمان انرژی های نو

انرژی زمین گرمایی

انرژی زمین گرمایی، انرژی موجود در عمق زمین است که از انرژی خورشیدی که در طول هزاران سال در داخل زمین ذخیره شده و همچنین فروپاشی ایزوتوپ های اورانیوم، توریم و پتاسیم در طی سالیان دراز در پوسته زمین و یا در اثر عوامل تکتونیکی و آتشفشانی جوان ناشی از حرکت صفحات تکتونیکی سرچشمه می گیرد و بنابراین بیشتر در نواحی زلزله خیز و آتشفشانی منطبق بر حاشیه صفحات تکتونیکی متمرکز است.

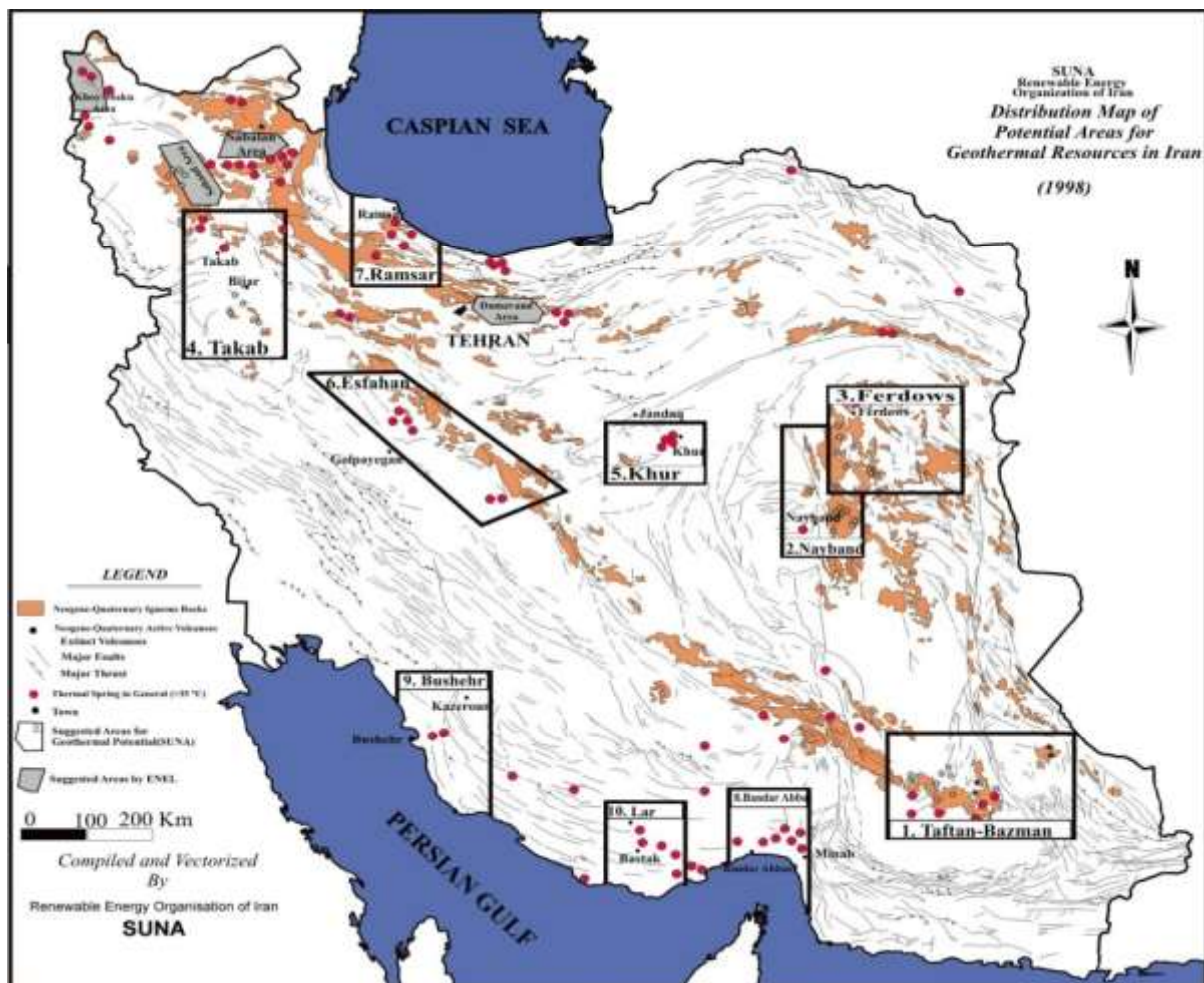
حرارت زمین به طرق مختلف از جمله فوران آتشفشان، چشمه های آبگرم، آبفشان ها و گل فشان ها در اثر کاهش چگالی زمین و خاصیت رسانایی از بخش هایی از زمین به سطح آن هدایت می شود. درجه حرارت زمین با توجه به عمق آن به صورت غیر خطی زیاد می شود. انرژی حرارتی ذخیره شده در ۱۱ کیلومتر فوقانی پوسته زمین (با تقریب خطی هر ۱۰۰ متر ۳ درجه سانتی گراد) معادل پنجاه هزار برابر کل انرژی به دست آمده از منابع نفت و گاز شناخته شده امروز جهان است. انرژی زمین گرمایی بر خلاف سایر انرژی های تجدیدپذیر محدود به فصل، زمان و شرایط خاصی نبوده و بدون وقفه قابل بهره برداری می باشد. همچنین قیمت تمام شده برق در نیروگاه های زمین گرمایی با برق تولیدی از سایر نیروگاه های متعارف (سوخت فسیلی) قابل رقابت بوده و حتی از انواع دیگر انرژی های نو به مراتب ارزان تر است.

در ایران از سال ۱۳۵۴ مناطق سبلان، دماوند، خوی، ماکو و سهند و در ادامه در سال ۱۳۶۱ در منطقه سبلان نواحی مشکین شهر، سرعین و بوشلی، در منطقه دماوند ناحیه نونال، در منطقه ماکو- خوی نواحی سیاه چشمه و قطور و در

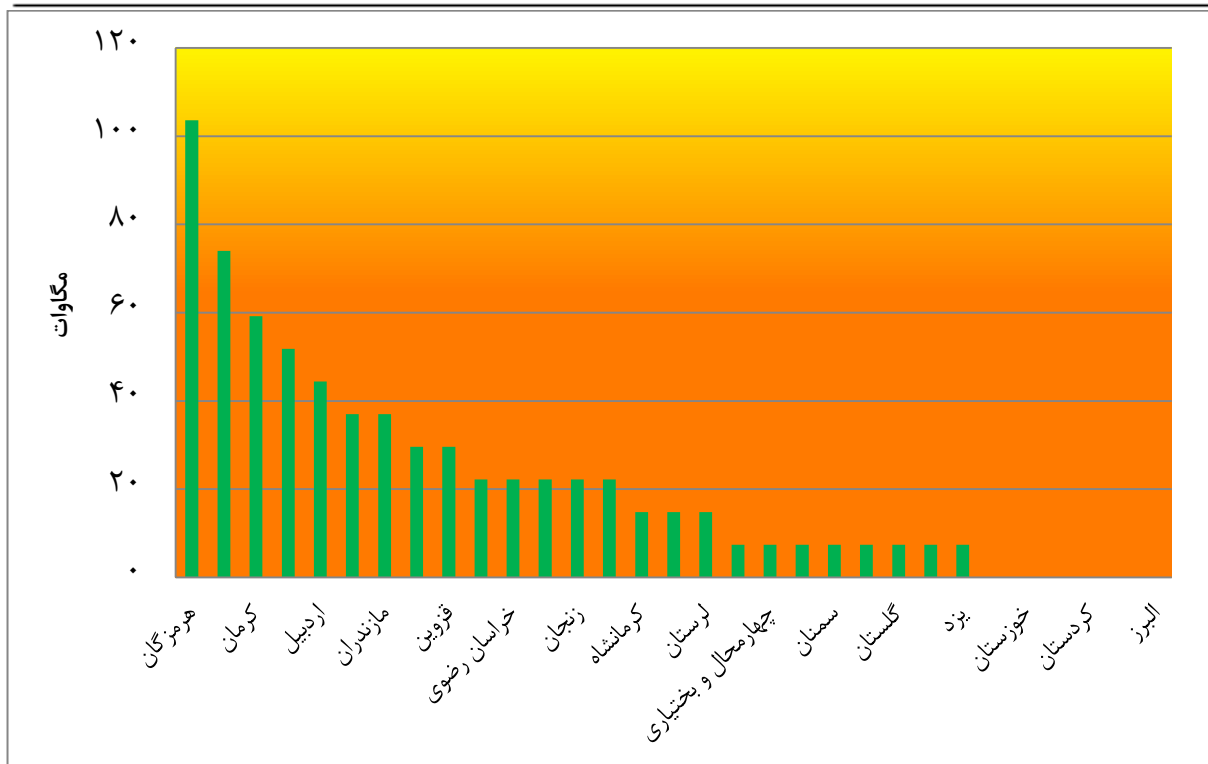
منطقه سهند پنج ناحیه کوچکتر جهت تمرکز فعالیت‌های فاز اکتشاف تکمیلی انتخاب شدند. نقشه پتانسیل‌های زمین گرمایی کشور در شکل ۲-۲۳ نشان داده شده است.

در سال ۱۳۶۹ منطقه زمین گرمایی مشکین شهر بعنوان اولین اولویت جهت ادامه مطالعات اکتشافی معرفی شد. در سال ۱۳۷۷ منطقه سبلان، مشکین شهر، سرعین و بوشلی - منطقه دماوند، ناحیه ناندل - منطقه ماکو، ناحیه سیه چشمه - منطقه خوی، ناحیه قطور - منطقه سهند - منطقه تفتان، بزمان - منطقه نایبند - منطقه بیرجند، فردوس - منطقه تکاب، هشترود - منطقه خور، بیابانک - منطقه اصفهان، محلات - منطقه رامسر - منطقه بندرعباس، میناب - منطقه بوشهر، کازرون و منطقه لار بستک مناطق با پتانسیل انرژی زمین گرمایی معرفی شدند. برای ایران قابلیت تولید برق زمین گرمایی با ظرفیت بیش از ۲۰۰ مگاوات، پیش بینی شده است. پروژه پتانسیل سنجی انرژی زمین گرمایی منطقه محلات در سالهای ۷۸-۱۳۷۷ انجام شد نمودار ۲-۱۹ پتانسیل سنجی زمین گرمایی استان‌های کشور را نشان می‌دهد. استان البرز در رتبه آخر قرار گرفته است.

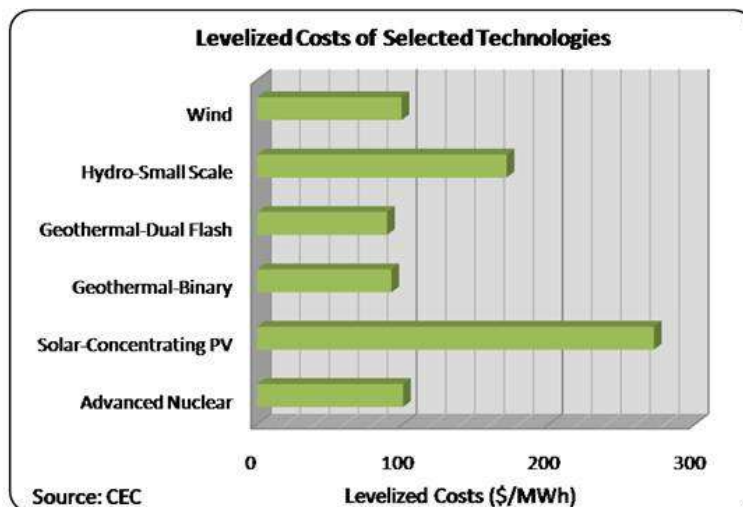
در نمودار ۲-۲۰ قیمت تمام شده انرژی‌های تجدیدپذیر با یکدیگر مقایسه شده است. لازم به ذکر است که ۳۰٪ از هزینه‌های یک نیروگاه زمین گرمایی مربوط به حفاری و هزینه‌های توسعه منابع بوده و ۷۰ درصد مربوط به نیروگاه می‌باشد.

شکل ۲-۲۳- نقشه پتانسیل زمین گرمایی کشور

نمودار ۲-۱۹- پتانسیل زمین گرمایی کشور به تفکیک استان‌ها و موقعیت استان البرز

نمودار ۲-۲۰- مقایسه قیمت تمام شده برق نیروگاه‌های زمین گرمایی با سایر گزینه‌ها

۸-۲- کاربری اراضی

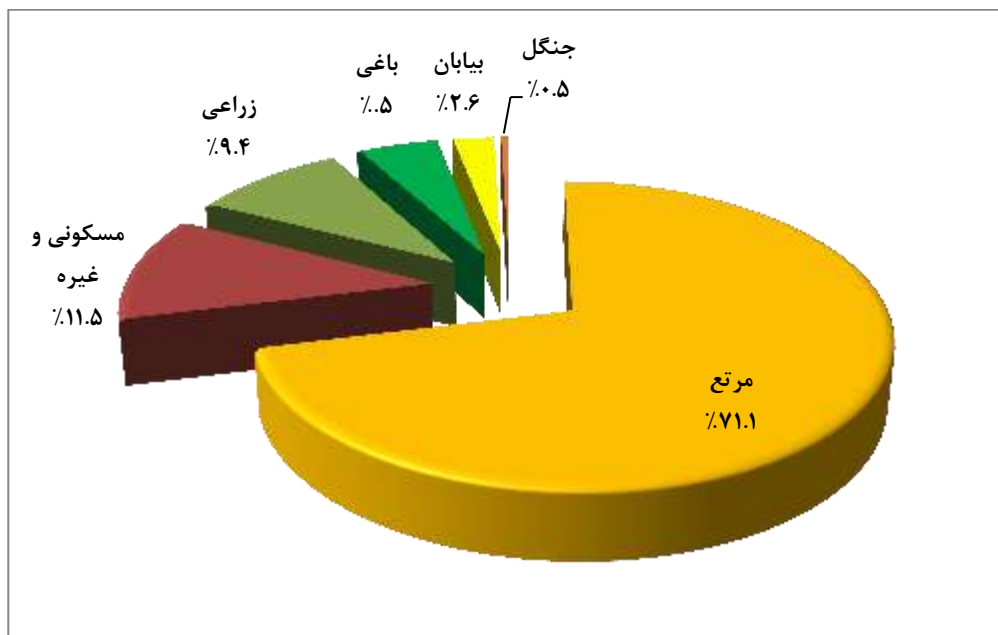
مراع استان البرز، ۳۷۲ هزار هکتار معادل ۷۱ درصد از مساحت استان را تحت پوشش قرار می‌دهد. به علت چرای بیش از ظرفیت، توسعه شهرها، تبدیل شدن آن‌ها به زمین‌های کشاورزی، ایجاد شهرک‌های صنعتی و خشکسالی، پوشش گیاهی خود را از دست داده است. آبخیزداری، کاهش تعداد دام‌ها و مرتع‌کاری از جمله اقداماتی است که برای احیای مراتع انجام شده است.

وسعت جنگل‌های استان با احتساب درختچه‌زار و بیشه زارهای طبیعی ۲۴۲۰ هکتار می‌باشد. این جنگل‌ها را می‌توان به دو قسمت عمده تفکیک نمود که شامل (۱) جنگل‌های طبیعی و ذخیره گاه‌ها (۲) جنگل‌های دست کاشت می‌باشد. به منظور پاکیزگی هوا، جلوگیری از توسعه بی‌رویه شهرها، جلوگیری از وقوع سیل و فرسایش خاک و ایجاد گردشگاه، در بخش‌های مختلف استان جنگل‌های دست کاشت ایجاد شده است. از مهم‌ترین گونه‌های گیاهی این جنگل‌ها می‌توان به افاقیا، زبان‌گنجشک، تاغ، گز و گون اشاره نمود. پارک‌های جهان‌نما و هلج‌رد از جمله جنگل‌های دست کاشت استان البرز می‌باشند.

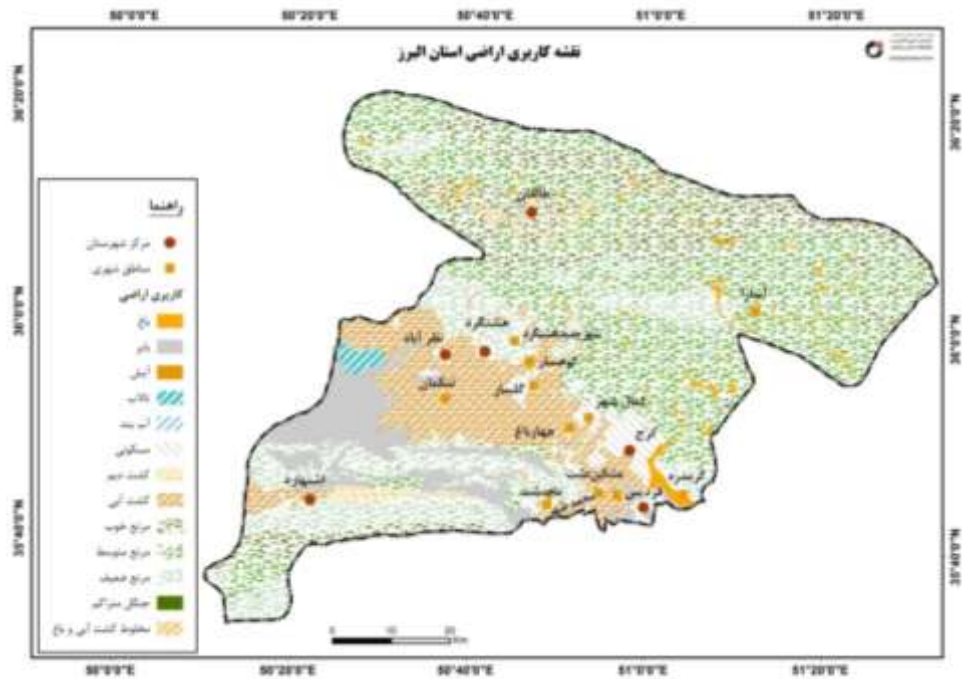

شکل ۲-۲۴- بیابان زدایی

حدود ۱۳۵۶۵ هکتار از اراضی استان البرز از زمین‌های کویری پوشیده شده است که در نظرآباد و اشتهاارد واقع شده‌اند. در این مناطق به دلیل کمبود پوشش گیاهی، فرسایش بادی، گرد و غبار و آلودگی هوا، ضرورت انجام عملیات بیابان‌زدایی ایجاب می‌کند. اراضی کشاورزی ۱۴,۴ درصد از اراضی استان را پوشش داده است (شکل ۲-۲۵ و نمودار ۲-۲۱).

نمودار ۲-۲۱- کاربری اراضی استان البرز

شکل ۲-۲۵- نقشه کاربری اراضی استان البرز

۲-۹- مناطق تحت حفاظت محیط زیست

تنوع اقلیمی و شرایط خاص اکولوژیکی و توپوگرافی استان البرز، شرایط زیستی متنوعی را برای انواع وحوش در این استان فراهم آورده است. در استان البرز گونه‌های جانوری مختلفی همچون کل و بز، قوچ و میش، خوک، خرس قهوه‌ای، گرگ، گراز، آهو، روباه، انواع مار، کرکس، بلدچین، کبک دری، کبک، شاهین، عقاب و انواع گنجشک‌سانان دیده می‌شود. در شکل ۲-۲۶ موقعیت مناطق تحت حفاظت محیط زیست استان نشان داده شده است.

- منطقه حفاظت شده البرز جنوبی

منطقه حفاظت شده البرز جنوبی با مساحتی در حدود ۹۱ هزار هکتار، در محدوده شهرستان‌های البرز، تهران و مازندران واقع شده است. منطقه حفاظت شده البرز جنوبی به دلیل شرایط طبیعی خود و نزدیکی به مراکز حکومتی، همواره مورد توجه حاکمان وقت بوده است به همین جهت این منطقه از سال ۱۳۴۶ خورشیدی، بر اساس مصوبه قانونی شورای عالی شکاربانی و نظارت بر صید به عنوان «منطقه حفاظت شده» معرفی شد. شناسایی بیش از ۹۵۰ گونه گیاهی متعلق به حدود ۵۷ خانواده از گیاهان اصلی این منطقه اکولوژیکی که تعداد بسیاری از آن‌ها به طور اختصاصی در البرز یافت می‌شوند، نمایانگر پوشش گیاهی بسیار غنی و متنوع منطقه و بالاترین گستره پراکندگی در این عرصه می‌باشد که از قوی‌ترین فلورهای گیاهی در میان مناطق تحت حفاظت به شمار می‌رود. البته غنای گیاهی موجود در این منطقه نتیجه وضعیت خاص توپوگرافی و اقلیمی منطقه است و پوشش در ارتفاعات بیش از ۳۲۰۰ متر از سطح دریا مناسب‌تر و از تنوع ژنتیکی خاصی برخوردار است. تنوع اقلیمی و شرایط خاص اکولوژیکی و توپوگرافی منطقه البرز جنوبی شرایط زیستی مساعدی را برای زندگی انواع وحوش فراهم آورده است. این منطقه

زیستگاه ۱۵۵ گونه پرنده و ۲۵ گونه پستاندار می‌باشد. خزندگان و دوزیستان نیز در این منطقه از تنوع بالایی برخوردارند. از حیات وحش این منطقه می‌توان به کل و بز، قوچ و میش، پلنگ، خرس قهوه‌ای، کبک و کبک دری اشاره نمود. در حال حاضر قسمت جنوبی این منطقه که در حدود یک سوم از کل مساحت آن را شامل می‌شود، تحت مدیریت اداره کل حفاظت محیط زیست استان تهران است و از نظر تقسیم‌بندی رویشگاهی، جزو ناحیه ایرانی-تورانی محسوب شده و یکی از ذخیره‌گاه‌های ژنتیکی ایران می‌باشد.

- رودخانه حفاظت شده کرج

رودخانه حفاظت شده کرج تامین کننده آب شرب تهران، آب کشاورزی مناطق همجوار و منبع تامین برق کشور است. با توجه به ساختار بستر و مشخصه‌های هیدرولوژیکی و برخورداری از پتانسیل های بالقوه زیستی، نظیر قدرت خودپالایی چشمگیر و اکسیژن سرشار توانسته از لحاظ بوم شناختی اکوسیستمی در خور زیست انواع پرندگان آبی و کنارآبی و آبزایی که در نوع خود کم نظیر هستند باشد. محدوده تحت حفاظت رودخانه کرج شامل رودخانه کرج و رودخانه‌هایی که به آن میریزند از سر چشمه (ارتفاعات کندوان، دیزین کوه خرسنگ) تا پل جاده کرج- تهران با طول تقریبی ۷۵ کیلومتر در تمام طول مسیر خود از شیب تند دره ها و صخره ها عبور می‌نماید. از ویژگی‌های اکولوژیکی رودخان‌های کوهستانی کلاس ۲ تبعیت نموده و در طول مسیر در عرض های گوناگون ۸ تا ۱۵ متر و ژرفاهای ۱ تا ۲ متر ظاهر شده است، در انتها به دریاچه نمک واقع در نزدیکی شهر قم می‌ریزد. دبی متوسط آب رودخانه کرج ۱۷ مترمکعب در ثانیه است که این مقدار در تابستان و پائیز کمتر و در زمستان و اوایل بهار به حداکثر خود می‌رسد.

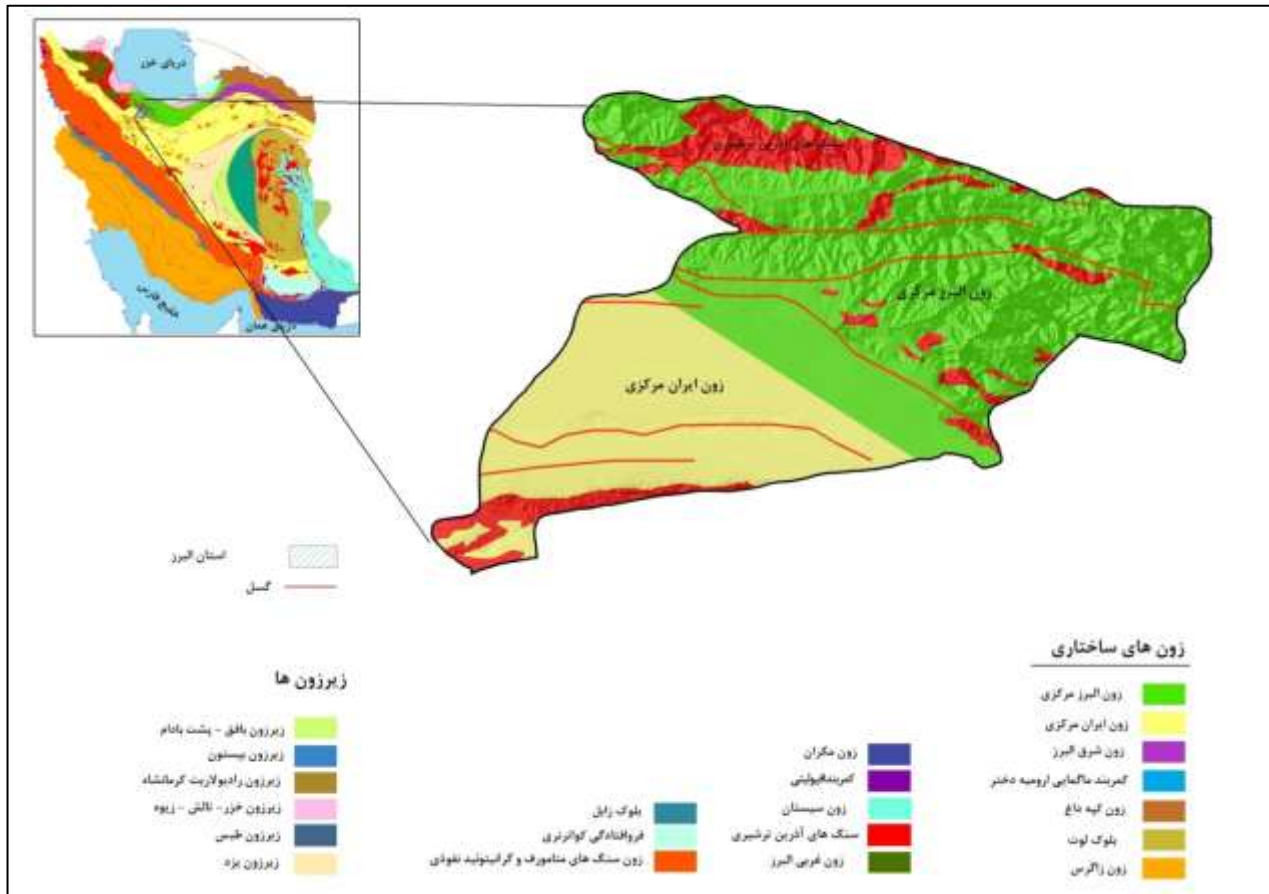
شکل ۲-۲۷- نقشه زیست محیطی استان البرز و مناطق حفاظت شده آن

فصل سوم

وضعیت استان در بخش زمین‌شناسی و معدن

۳-۱- موقعیت ساختاری

منطقه مورد بررسی از نظر ساختار زمین‌شناسی شامل دو محدوده کاملاً جدا است. بخش شمال خاوری نقشه در زون البرز مرکزی و بخش جنوبی و مرکزی در زون ایران مرکزی جای می‌گیرد. مرز میان البرز و ایران مرکزی فروافتادگی اروفتادگی اشتهاارد، که بر اثر راندگی شمال تهران با راستای خاوری-باختری تا شمال باختری-جنوب خاوری بوجود آمده و ادامه دشت تهران بشمار می‌آید (نقشه ساختاری ایران، سهندی-۱۳۸۵). موقعیت ساختاری استان به همراه گسل-های مهم در شکل ۳-۱ نشان داده شده است.

شکل ۳-۱- موقعیت استان البرز بر روی نقشه ساختاری ایران (سهندی، ۱۳۸۵)

۳-۲- زمین شناسی عمومی

در ائوسن، سازند کرج شامل تناوبی از سنگ‌های ولکانیکی آندزیتی و پیروکلاستیک‌های آن است که حد زیرین این سنگها کنگلومرای فجن بوده و روی سازند کرج را سازند کند پوشانده است که تنوع و نسبت سنگ‌ها در بخش‌های مختلف میباید. عمده بیرون‌زدگی‌های سنگ‌های ائوسن در امتداد باختر-شمال باختری و خاور-جنوب خاوری گسترش داشته و از شمال کرج تا خاور دماوند ادامه می‌یابد. سنگ‌های الیگوسن عمدتاً از ماسه سنگ، مارن، شیل، کنگلومرا و سنگ‌های آتشفشانی تشکیل شده است. طبقات دارای نمک و گچ گسترش و ضخامت قابل توجهی دارند.

سازند کرج به عنوان یکی از شاخص‌ترین واحدهای سنگ‌چینه‌ای البرز جنوبی، شامل توالی به نسبت ستبری از توف‌های سبزرنگ، سنگ‌های رسوبی و گدازه‌های آتشفشانی و به ندرت تبخیری است. در ۱۹۶۷، ددوآل، در دره کرج برشی از این سازند را معرفی و به آن «سازند کرج» نام داد. برش الگوی سازند کرج نوعی برش مرکب است که در دو مقطع جداگانه اندازه‌گیری شده است، اگرچه سازند کرج یادآور توف‌های سبز البرز جنوبی است، ولی در برش الگو و همچنین در دیگر رخنمون‌ها، سازند کرج ترکیب سنگ‌شناسی همگن ندارد، به همین علت، در برش الگو، با ۳۳۰۰ متر ضخامت، به ۵ عضو تقسیم شده که از پایین به بالا عبارتند از:

«بخش شیل پایینی»، با ۱۰۵۵ متر، شامل شیل‌های آهکی و سیلتی خاکستری تیره است که میان‌لایه‌هایی از توف خاکستری، توف شیشه‌ای به رنگ سبز-خاکستری دارد. در نزدیکی قاعده این عضو، ۲۰ متر گدازه پورفیری اوژیت‌دار وجود دارد. «بخش توف میانی»، با ۱۱۷۷ متر ستبر، شامل توف‌های ضخیم‌لایه و شیشه‌ای به رنگ سبز آبی تا سبز روشن است که در قسمت بالایی، شیل‌های آهکی دارد. «شیل آسارا»، شامل ۱۶۷ متر شیل آهکی با مقدار ناچیزی از توف و شیل توفی است. در این بخش، باقیمانده گیاه گزارش شده است. «بخش توف بالایی»، با ۹۱۷ متر ستبر، به طور عمده شامل توف سبز است که لایه‌هایی از شیل توفی، ماسه‌سنگ توف‌دار و شیل آهکی دارد.

«شیل کندوان»، شامل حدود ۱۵۰ متر شیل آهکی و آهک قیری و گاه به شدت متخلخل و ژئوپس‌دار است که در گردنه کندوان (شمال گچسر) برونزد دارد. گفتنی است که عضو پنجم در برش الگو دیده نشده و تعلق آن به سازند کرج پرسش‌آمیز است. اشتوکلین (۱۹۷۲) بر این باور است که از نگاه سنگ‌شناسی، شیل‌های کندوان ممکن است هم‌ارز «سازند گند» باشد که جوان‌تر از سازند کرج است و ارتباط ناپیوسته‌ای با آن (سازند کرج) دارد. عضوهای چندگانه برش الگوی سازند کرج، سنگ‌شناسی و ستبرای پایداری ندارند و تغییرات آن‌ها در فواصل کوتاه، درخور توجه است به همین رو، عضوهای یاد شده تنها در طول برش الگو کاربرد دارد. در دیگر نقاط البرز، سازند کرج عضو بندی نمی‌شود و یا از عضوهای غیررسمی و محلی استفاده می‌شود. برای نمونه، در کوه‌های طارم (شمال خاوری زنجان)، این سازند به دو عضو غیررسمی به نام «گردگند» (۲۴۰۰ متر توف ماسه‌سنگی و مارن) در زیر و «آمند» (۱۴۰۰ متر ماسه‌سنگ و آندزیت) در بالا تقسیم شده است.

در دره چالوس (برش الگو)، مرز پایینی سازند کرج به طور مستقیم بر روی شیل‌های سبز تیره و سنگ‌ماسه‌های سازند شمشک است و مرز بالایی آن به کنگلومرای سُرخ‌رنگی است که به احتمال سن نئوژن دارد (اشتوکلین، ۱۹۷۲). ولی، در بیشتر نقاط البرز جنوبی، مرز زیرین سازند کرج با سنگ‌آهک‌های نومولیت‌دار سازند زیارت و هم‌شیب است. گاهی نیز توف‌های سازند کرج، بدون حضور سنگ‌آهک‌های زیارت، با ردیف‌های کنگلومرای سازند فجن (فاجان) هم‌مرز است.

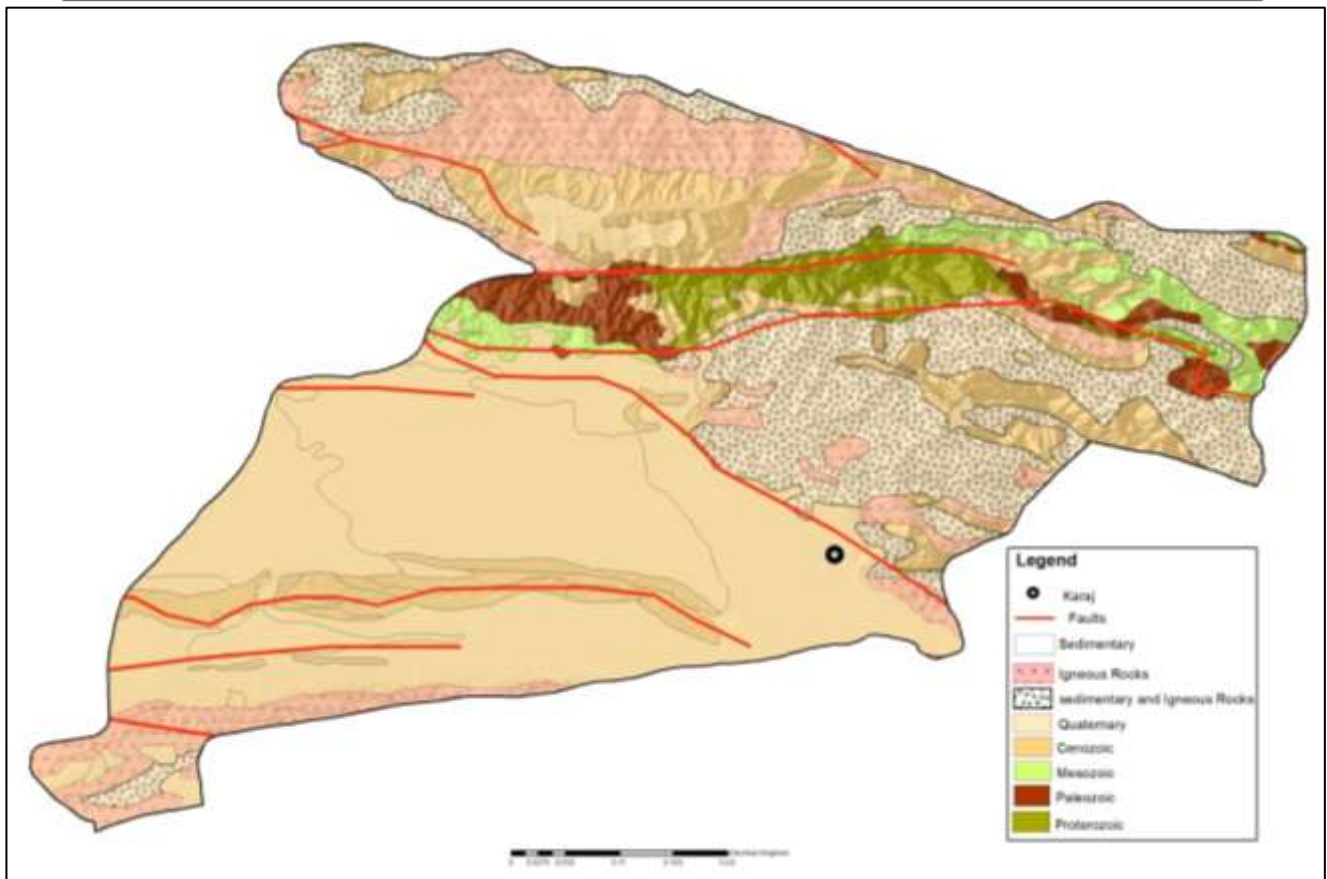
آثار گیاهان تک لبه قاره‌ای (در توف بالایی)، روزنه‌دار پلانکتون نواحی ژرف، آثار و بقایای ماهیان (در شیل پایینی) سنگواره‌های گزارش شده از سازند کرج هستند که به طور عمده به زمان ائوسن میانی تعلق دارند. از ناهمگونی سنگواره‌ها و حفظ شدگی ضعیف آن‌ها چنین برمی‌آید که شاید فسیل‌ها در جا نباشند، ولی جایگاه چینه‌شناسی سازند کرج، سن ائوسن میانی آن را تأیید می‌کند. تنوع سنگواره‌ها به ویژه ساخت‌های رسوبی، تفسیر محیط رسوبی سازند کرج را دشوار ساخته است. این باور وجود دارد که سازند کرج به رغم ستبرای زیاد، در یک دوره کوتاه نهشته

شده که محدود به بخش میانی و پسین ائوسن میانی است. در ضمن، تغییر عمق و تغییر شرایط رسوبی سازند کرج درخور توجه است. ساخت‌های رسوبی موجود در نهشته‌های آذرآواری، آتشفشانی آواری، نظیر لایه‌بندی، لایه‌بندی تدریجی، ریزلایه‌بندی خمیده، قالب شیاری و لغزش‌های گرانشی، نه تنها گویای نهشت در محیط دریایی است بلکه حاکی از جریان‌های آشفته در محیط رسوبی است. بازن‌های زیردریایی و اولیستوستروم‌ها همچنان نشانه جریان و حمل توده‌های رسوبی است. به همین‌رو، لاسمی (۱۳۷۰) بر این باور است که بخش بزرگی از مجموعه ماگمایی البرز در گودال‌های ژرف قاره‌ای، در کف شیب قاره و در جلوی یک کمان ماگمایی فعال تشکیل شده‌اند در ضمن، گالپیرین و همکاران (۱۹۶۲) با توجه به داده‌های ژئوفیزیکی نیز بر این باورند که جنوب دریای خزر شبیه گودال اقیانوسی است که موهو در ۴۰ کیلومتری به اعماق فرورفته و احتمال دارد که توفیت‌های سبز البرز به وسیله آتشفشان‌های انفجاری از نوع جزایر کمائی و حاشیه قاره‌ای به وجود آمده باشند. مراحل آخر این گونه آتشفشان‌ها، به فعالیت شوشونیتی پایان می‌یابد که شوشونیت‌های طالقان (ائوسن پایانی) می‌توانند نمونه‌ای از آن باشند.

دلنباخ (۱۹۶۴)، در شمال خاوری تهران (لتیان)، سازند کرج را به ۱۹ چرخه رسوبگذاری متناوب تقسیم کرده که بیشتر شامل توف (اوپالی، ماسه‌ای، چندزادی، شیشه‌ای، فلدسپاتی)، سیلکسیت، کالسدونیت، روانه‌های گدازه‌ای، ماسه‌سنگ میکروکنگلومرایی، پُرسلانیت و سنگ‌آهک است. وجود توف‌های دانه‌درشت در قاعده هر چرخه رسوبی و ریزدانه شدن آنها به سمت بالا و سرانجام پایان گرفتن چرخه با رسوبات سیلیسی رادیولردار سبب شده تا واتان (۱۹۶۹) برای سازند کرج ویژگی سیکلوتمی پیشنهاد کند.

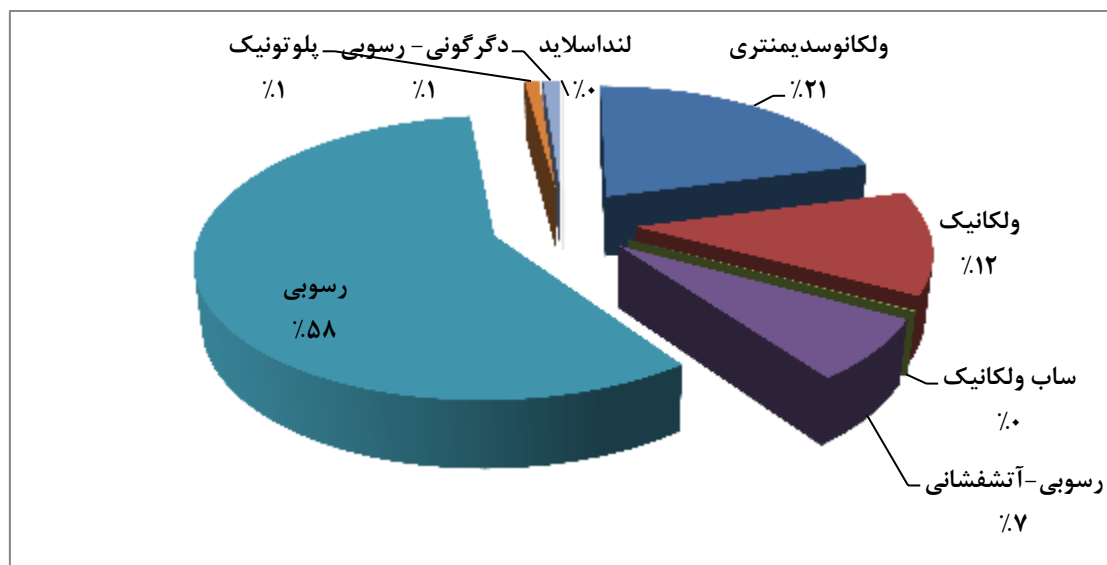
باید گفت که سازند کرج منحصر به توف و نهشته‌های رسوبی نیست. در دره کرج-چالوس، در میان نهشته‌های سبز سازند کرج، بخش‌های گدازه‌ای زیردریایی وجود دارد که به طور عمده به صورت فوران‌های انفجاری به شکل نهشته‌های هیالوکلاستیک همراه با دایک‌های تغذیه کننده نمایان هستند. در کوه‌های تالش نیز، در بخش بالایی سازند کرج روانه‌های گدازه سبز تیره از جنس پیروکسن آندزیت، با بافت پورفیری، وجود دارد. در منطقه طارم، انواع فرعی روانه‌ها، در بخش بالایی سازند دیده می‌شود که شامل انواع بازیک مانند البوین و البوین - اورژیت بازالت هستند. انواع اسیدی‌تر مانند بیوتیت داسیت و بیوتیت ریولیت هم در بین توف‌ها وجود دارند. در البرز مرکزی و مناطق شمال تهران نیز واحدهای گدازه‌ای و برش‌های هیالوکلاستیک وابسته به فعالیت‌های انفجاری زیردریایی شایان توجه است.

از نظر گسترش جغرافیایی، اگرچه سازند توفی کرج یادآور فوران‌های انفجاری ائوسن میانی البرز جنوبی، است ولی باید گفت که جدا از البرز جنوبی، این سازند با ویژگی‌های سنگی و رنگی مشابه، همچنان در کوه‌های سلطانیه زنجان، تکاب، باختر قم، تفرش، آران و پاره‌ای از نقاط ایران مرکزی گسترش درخور توجه دارد و لذا، فوران‌های انفجاری ائوسن میانی پدیده‌ای گسترده‌تر از البرز جنوبی است که به طور کلی به صورت خاکستر و در برخی نقاط (عباس‌آباد شاهرود) به صورت آگلومراست که تا ۱۵۰۰ متر ضخامت دارد.

شکل ۳-۲- نقشه زمین‌شناسی ساده شده استان البرز

نقشه سنگ چینه ای ساده شده استان البرز نشان می‌دهد که بیشترین سنگ‌های منطقه حدود ۵۸ درصد سنگ‌های رسوبی و ۲۱ درصد ولکانوسدیمتری و ۱۲ درصد سنگ‌های ولکانیکی است نمودار ۱-۳ نمودار سنگی استان البرز را نشان می‌دهد.

نمودار ۱-۳- درصد واحدهای سنگی استان البرز

۳-۳- فعالیت‌های زمین‌شناسی و اکتشافی

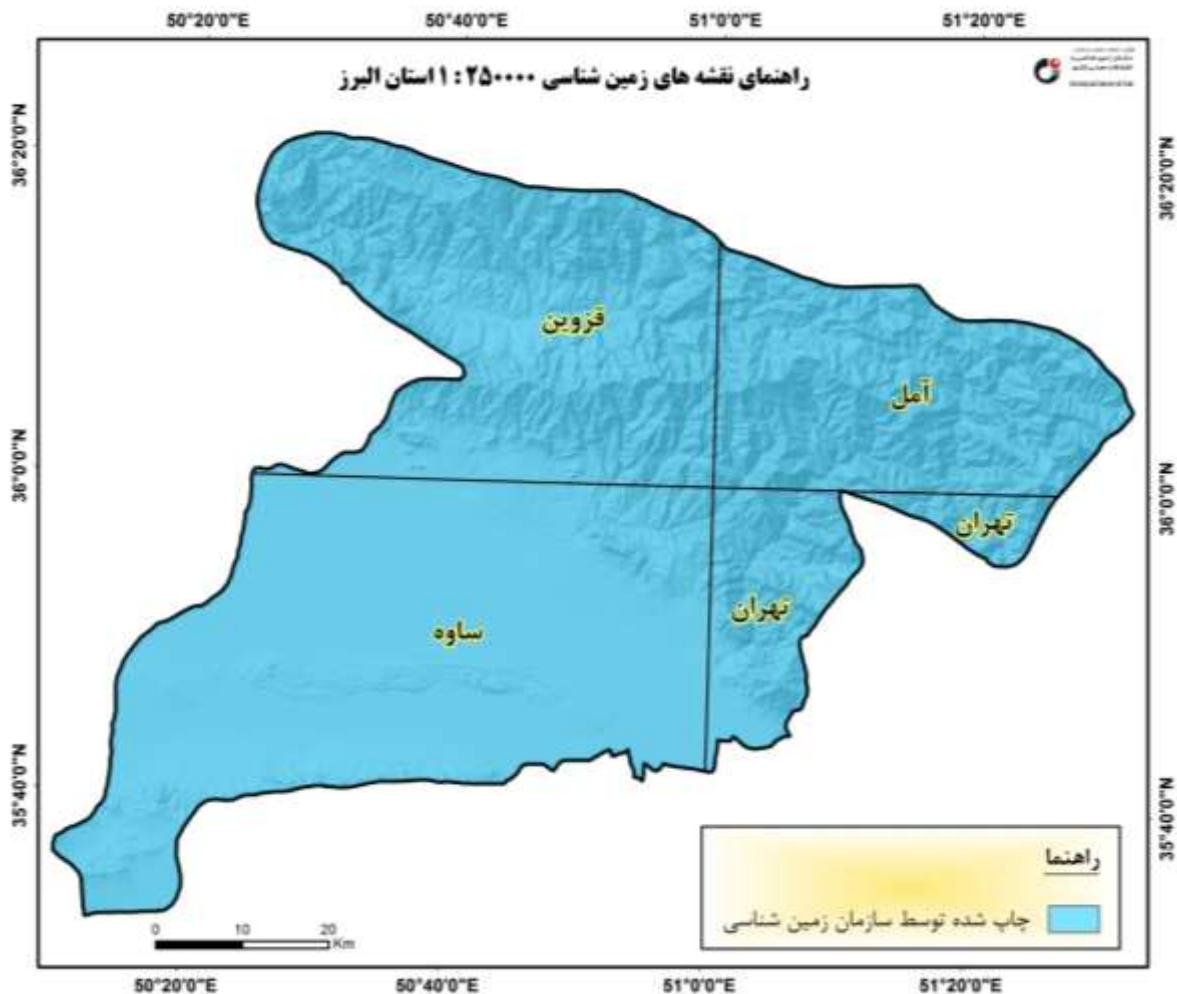
۳-۳-۱- مقیاس ناحیه‌ای

- نقشه‌های زمین‌شناسی در مقیاس ۱:۲۵۰۰۰۰

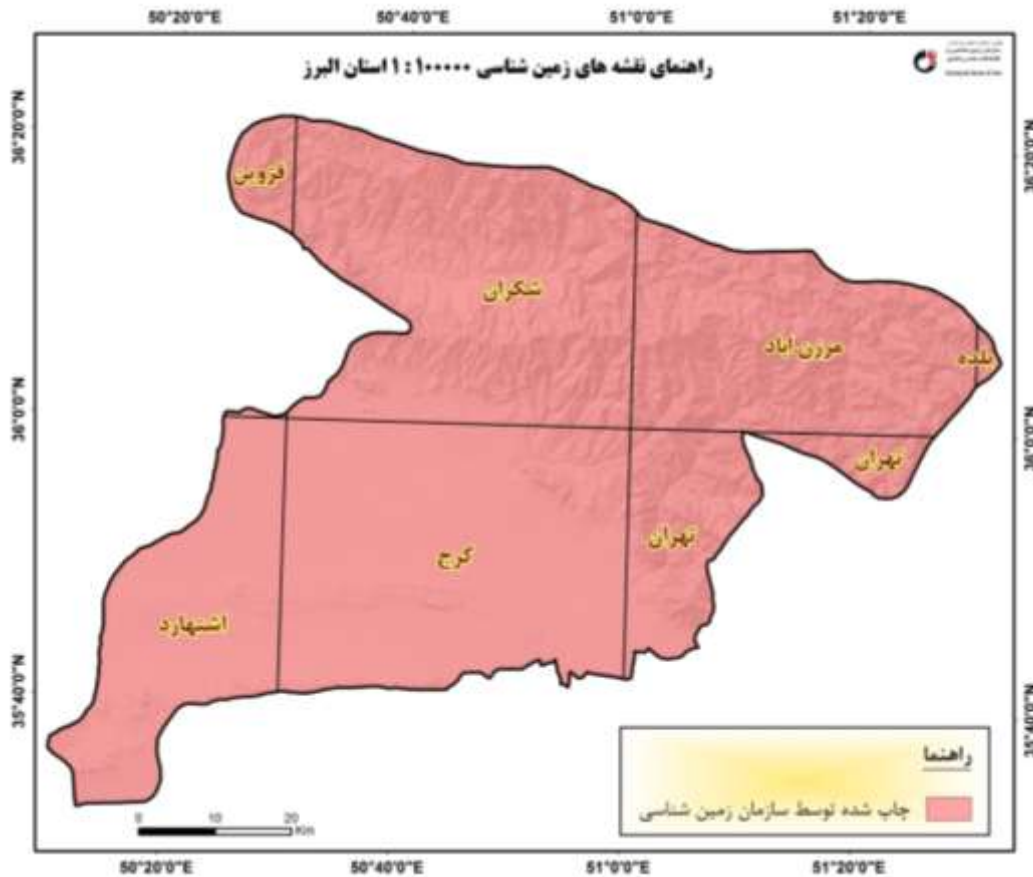
تهیه نقشه‌های زمین‌شناسی در محدوده استان البرز در مقیاس ۱:۲۵۰,۰۰۰ تکمیل شده و تمامی آن‌ها چاپ شده است که شامل چهار برگه به نام‌های آمل، قزوین-رشت ۲، تهران و ساوه می‌باشد (شکل ۳-۳). که این نقشه‌ها به صورت فایل‌های رقومی تهیه شده‌اند.

- تهیه نقشه‌های زمین‌شناسی در مقیاس ۱:۱۰۰۰۰۰

در استان البرز نقشه‌های زمین‌شناسی به مقیاس ۱:۱۰۰۰۰۰ با نام‌های قزوین، لنکران، اشتهارد، هشتگرد، تهران، مرزن آباد تهیه شده است تا بصورت اطلاعات پایه زمینه ساز مطالعات اکتشافی و سایر برنامه‌های عمرانی باشند که پاره‌ای از آن‌ها با استان‌های همجوار مشترک‌اند. این نقشه‌ها بصورت فایل‌های رقومی تهیه شده است (شکل ۳-۴).

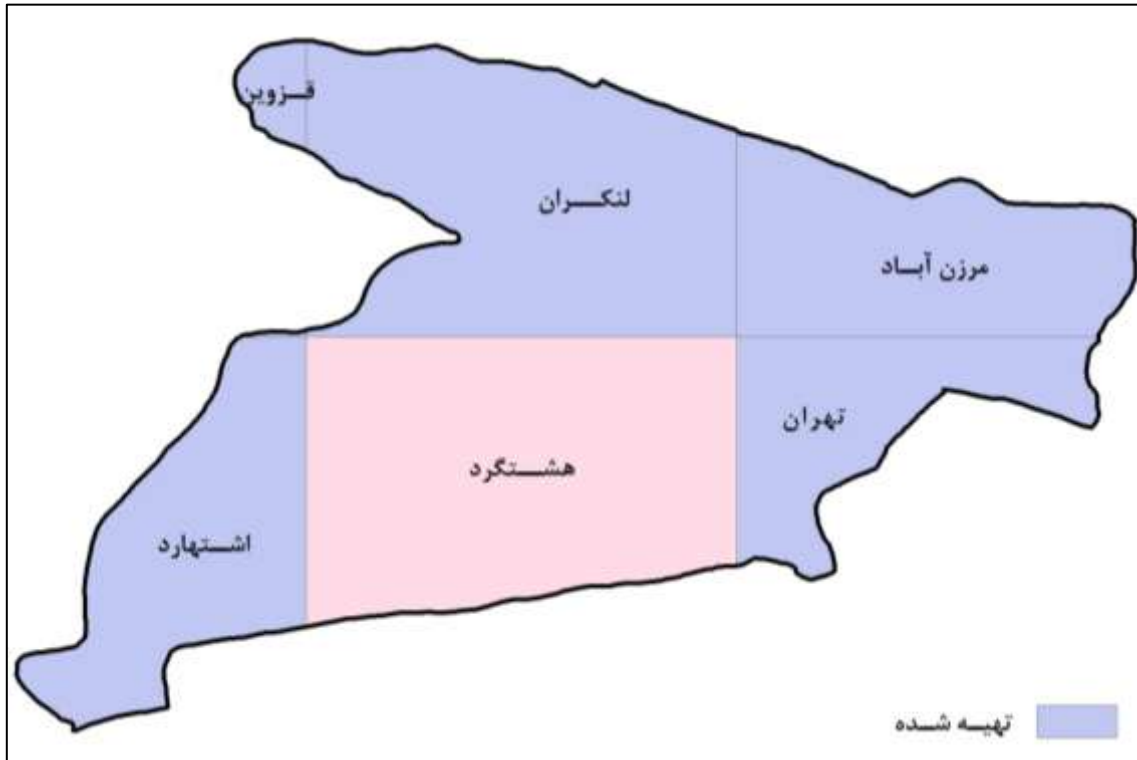
شکل ۳-۳ وضعیت نقشه‌های زمین‌شناسی تهیه شده در مقیاس ۱:۲۵۰,۰۰۰

شکل ۳-۴ وضعیت نقشه‌های زمین شناسی تهیه شده در مقیاس ۱:۱۰۰۰۰۰۰

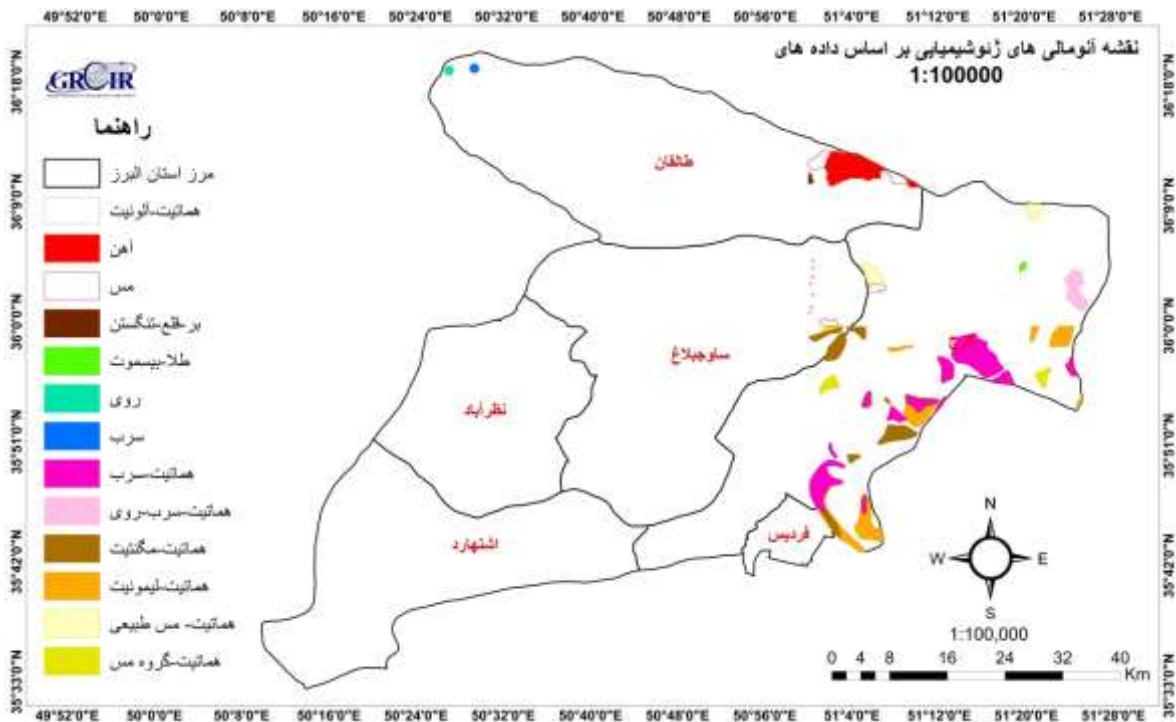
- تهیه نقشه‌های ژئوشیمیایی در مقیاس ۱:۱۰۰۰۰۰۰

نقشه‌های ژئوشیمیایی الگوی پراکندگی عناصر مختلف را جهت بررسی‌های سطحی نشان می‌دهد. این نقشه‌ها پیش‌نیاز شناسایی و اکتشاف مواد معدنی می‌باشند. در راستای تحقق این هدف برداشت‌های ژئوشیمیایی در مقیاس ناحیه‌ای در نواحی اولویت‌دار کشور در طی برنامه‌های گذشته به اتمام رسیده است ولی با توجه به افزایش داشته‌های بشر و کشف تیپ‌های مختلفی از کانی‌سازی و شناسایی مواد معدنی با ارزش افزوده بالا، نیاز به تکمیل این اطلاعات می‌باشد و به برداشت‌های ژئوشیمیایی در مقیاس ۱:۱۰۰۰۰۰۰، در یک بازه زمانی ۳۰ تا ۴۰ ساله که با روش‌های متفاوت و با دقت و صحت‌های متفاوت در آنالیز نمونه‌های مختلف و نیز تعداد برداشت نمونه و همچنین تعداد آنالیزهای مختلف عناصر صورت پذیرفته است. لازم است که با توجه به گسترش دانسته‌های بشری، روش‌های جدید برداشت و آماده‌سازی نمونه، روش‌های نوین آزمایشگاهی و نرم‌افزارهای پیشرفته پردازش و تفسیر اطلاعات این داده‌ها به ویژه در مناطق پرتانسیل شناخته شده مورد ارزیابی مجدد قرار گیرد تا کشف ذخایر پنهان از مواد معدنی را امکان‌پذیر نماید. اکتشافات ژئوشیمیایی ناحیه‌ای در مقیاس ۱:۱۰۰۰۰۰۰ در ۶ ورقه استان به این صورت بوده است که ۵ برگه کار شده است تنها برگه هشتگرد کار نشده است (شکل ۳-۵). این روش هم برای رسوبات آبراهه‌ای و هم برای اکتشافات کانی سنگین انجام شده است. از نقشه‌های تهیه شده این روش استفاده‌های مهمی در اکتشاف علی‌الخصوص اکتشاف طلای منطقه شده است.

شکل ۳-۵- وضعیت نقشه‌های ژئوشیمی تهیه شده در مقیاس ۱:۱۰۰۰۰۰

آنومالی‌های ژئوشیمیایی عناصر طلا، مس، مولیبدن، سرب و روی در ورقه‌های ۱:۱۰۰۰۰۰ شکران (لنکران)- اشتهارد و مرزن آباد و قزوین در شکل ۳-۶ نمایش داده شده است.

شکل ۳-۶ - نقشه آنومالی‌های ژئوشیمیایی کلی استان البرز را برای عناصر مختلف در برگه‌های ۱:۱۰۰۰۰۰

- تهیه نقشه‌های هیدروژئوشیمی در مقیاس ۱:۱۰۰۰۰۰

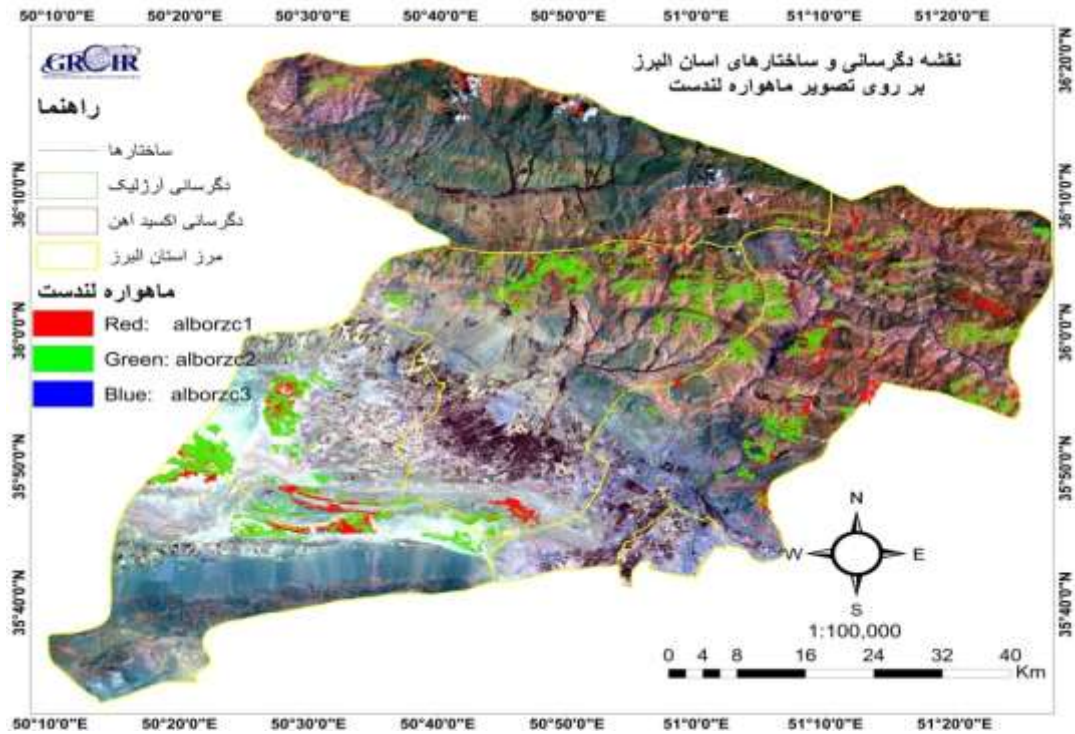
بررسی‌های هیدروژئوشیمی در استان البرز فقط در برگه ۱:۱۰۰۰۰۰ (کرج) توسط گروه هیدروژئوشیمی مرکز کرج انجام شده است (اشکال ۳-۱۶). بررسی پارامترهای فیزیکی و شیمیایی آب شامل: pH، درجه حرارت (T)، Eh پتانسیل اکسیداسیون- احیا، میزان هدایت الکتریکی (EC)، اکسیژن محلول (DO)، کل مواد جامد حل شده (TDS) و شوری (Salinity) در برگه هشتگرد انجام شده است.

مطابق بررسی‌های انجام شده در برگه ۱:۱۰۰۰۰۰ هشتگرد و تهیه نقشه‌های پراکندگی میزان غلظت عناصر زیست محیطی در آب‌های زیرزمینی، برخی از پارامترهای مورد سنجش در نمونه‌های آب (آنیون‌ها، کاتیون‌ها، کلرات، نیترات، سولفات، مواد جامد محلول، شوری و اسیدیته) در حد نرمال بوده ولی برخی از پارامترها بالاتر از حد مجاز بوده و می‌توانند تهدیدی برای سلامت در منطقه باشند. با توجه به نمودارهای گرافیکی آب‌های زیرزمینی منطقه دارای تیپ بیکربناته و از لحاظ قابلیت شرب در رده خوب تا قابل شرب قرار می‌گیرند. با توجه به پارامترهای فیزیکوشیمیایی، آب‌های زیرزمینی منطقه از نوع آب شیرین تا آب با شوری خیلی کم می‌باشند. میزان مواد جامد محلول، سختی آب، میزان یون‌های کلسیم، منیزیم، سدیم، کلر، نیترات، سولفات و کلراید در آب‌های زیرزمینی در برخی از نمونه‌ها از حد استاندارد شرب، تا حدودی بالاتر نشان می‌دهند که بالا بودن این مقادیر می‌تواند دلیلی بر شرایط اقلیم و زمین‌شناسی محدوده مورد مطالعه باشد. برای بررسی‌های بیشتر نیاز به نمونه برداری‌های تکمیلی می‌باشد.

میزان فلئور نیز در بیش از ۸۰ درصد از آب‌های زیرزمینی و شرب کمتر از میزان مورد نیاز بدن در برگه ۱:۱۰۰۰۰۰ هشتگرد است.

- سنجش از دور

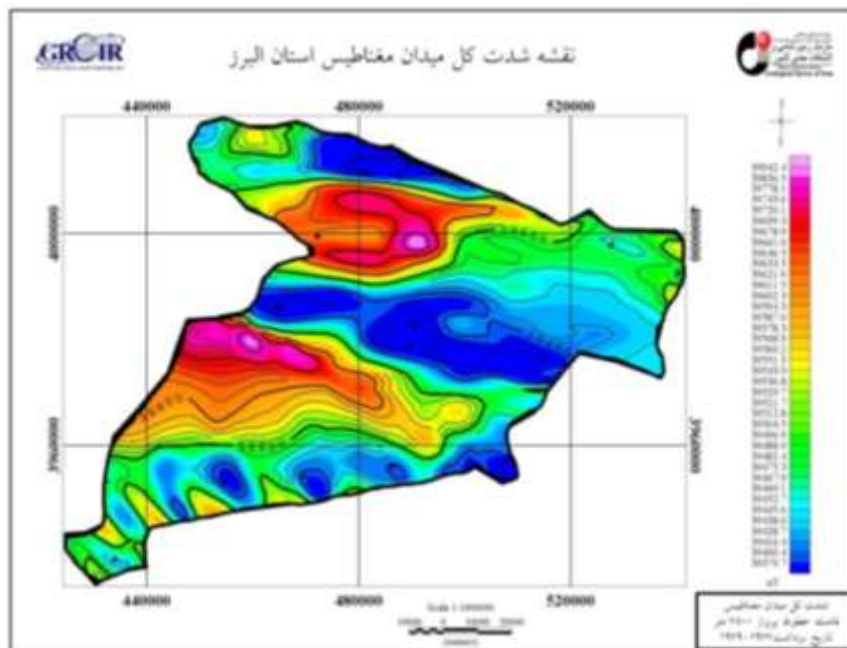
تکنیک‌های سنجش از دور نقش بسیار مهمی را در تعیین محل نهشته‌های معدنی ایفا می‌نمایند و به طور قابل توجهی هزینه‌های پی‌جویی و اکتشاف را کاهش می‌دهند. استفاده از تصاویر و اطلاعات ماهواره‌ای در بهنگام‌سازی نقشه‌های زمین‌شناسی، بهبود کیفی نقشه‌ها و تهیه نقشه‌های موضوعی مانند زون‌های دگرسانی، واحدهای سنگی، خطواره‌ها و الگوهای شکستگی در تهیه نقشه پتانسیل معدنی بسیار مثمر ثمر بوده و از نظر وقت و هزینه نیز بسیار مقرون به صرفه می‌باشد. جهت مطالعات دورسنجی در استان البرز از تصاویر سنجنده استر در ترکیب‌های بانندی و الگوریتم‌های مختلف برای استخراج ساختارهای زمین‌شناسی (گسل‌ها و خطواره‌ها)، و انواع دگرسانی (آرژیلی، اکسید آهن، سیلیسی، پروپلتیک و سربیسیتیک و شناسایی منابع باریت) استفاده شده است. شناسایی دگرسانی‌ها با استفاده از پردازش تصاویر ماهواره‌ها ترا سنجنده استر بصورت دقیق و جزئی تر تحت عنوان پروژه‌ای به نام بررسی زمین‌شناسی اقتصادی استان البرز در گروه اکتشاف و گروه کواترنری در حال انجام است. شکل ۳-۷ دگرسانی‌های رسی و اکسید آهن را در به همراه ساختاره در محدوده استان البرز نشان می‌دهد.

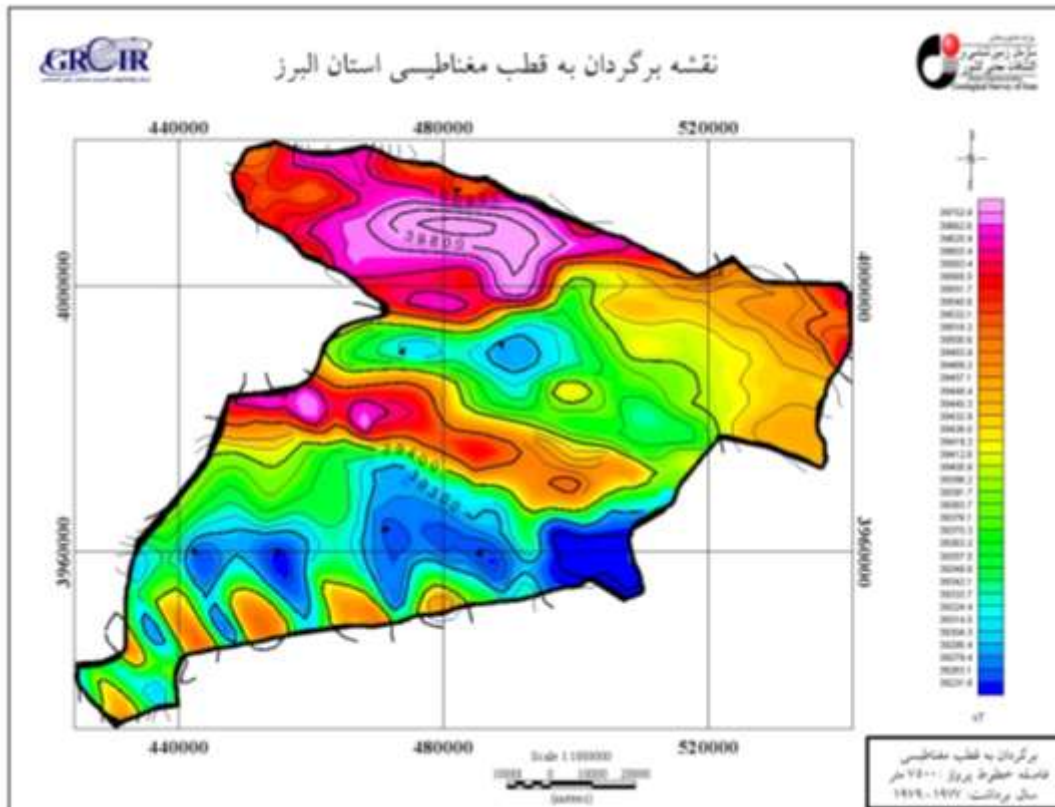
شکل ۳-۷- نمایی از دگرسانی های رسی و اکسید آهن در محدوده استان البرز بر روی تصویر ماهواره لندست

- ژئوفیزیک هوایی

در استان البرز فقط داده های مغناطیس با فاصله خطوط ۷۵۰۰ متر وجود دارد و نمی توانند جزئیات را نشان دهند و هیچ برداشت جدید روی استان انجام نگرفته است. پردازش و تفسیر این داده ها در حال انجام است. نقشه شدت میدان مغناطیس کل با فاصله خطوط ۷۵۰۰ متر در اشکال ۳-۸ و ۳-۹ و برگردان به قطب آن نمایش داده شده است.

شکل ۳-۸- نقشه شدت کل میدان مغناطیسی استان البرز

شکل ۳-۹- نقشه برگردان به قطب استان البرز بافاصله خطوط پرواز ۷۵۰۰ متر

- زون‌های اکتشافی

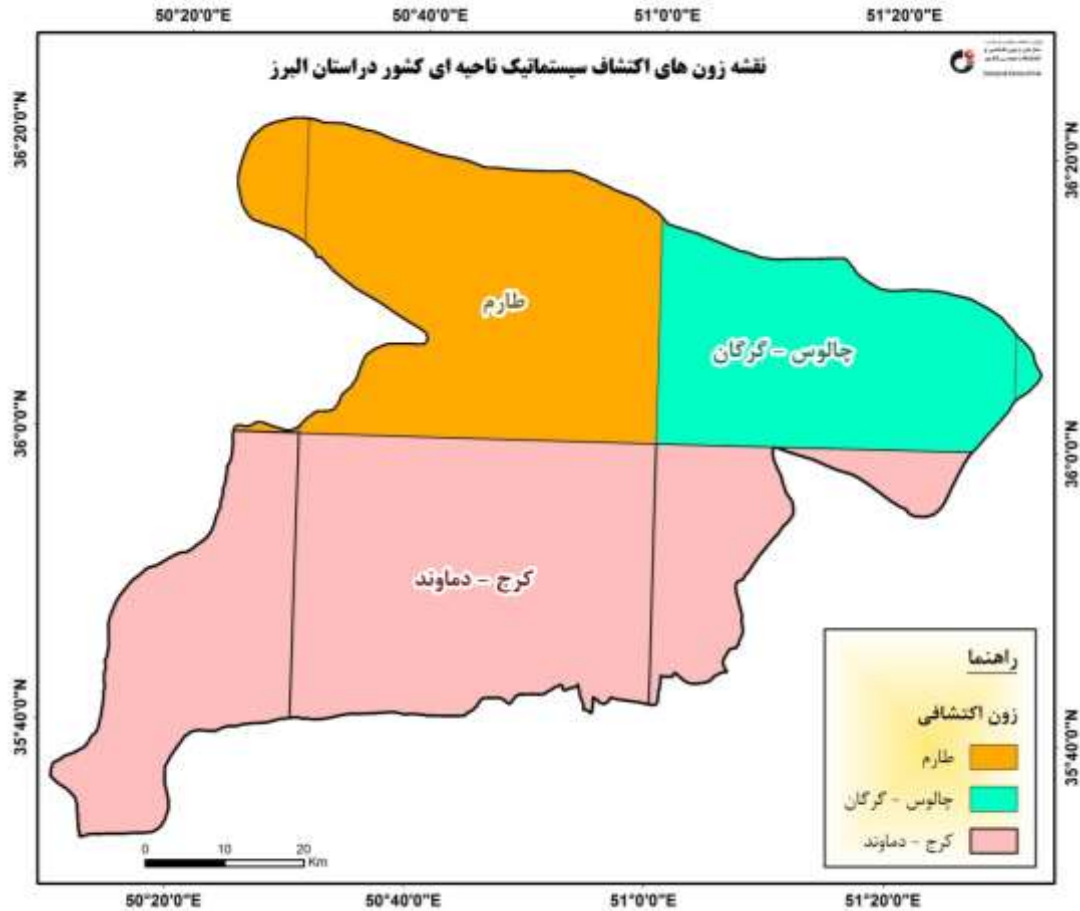
این اکتشافات مطابق آخرین روش‌های اکتشافی متداول شامل تهیه ۵ لایه اطلاعاتی زمین‌شناسی، ژئوفیزیک هوایی، بررسی‌های تصاویر ماهواره‌ای و لایه زمین‌شناسی اقتصادی است که در مقیاس یکصد هزارم انجام می‌گیرد و پس از این مرحله تلفیق اطلاعات ۵ لایه مذکور در سیستم GIS و معرفی مناطق امید بخش معدنی برای مراحل بعدی اکتشاف صورت می‌گیرد. این تلفیق منجر به ایجاد زون‌های ۲۰ گانه اکتشافی در سراسر کشور شده است. استان البرز در بخشی از سه زون اکتشافی دارای اولویت در کشور قرار دارد.

زون چالوس- گرگان

زون کرج- دماوند

زون آوج- سلفچکان

در شکل ۳-۱۰ موقعیت زون‌های پوششی استان البرز از زون‌های بیست گانه اکتشاف سیستماتیک کشور نمایش داده شده است.

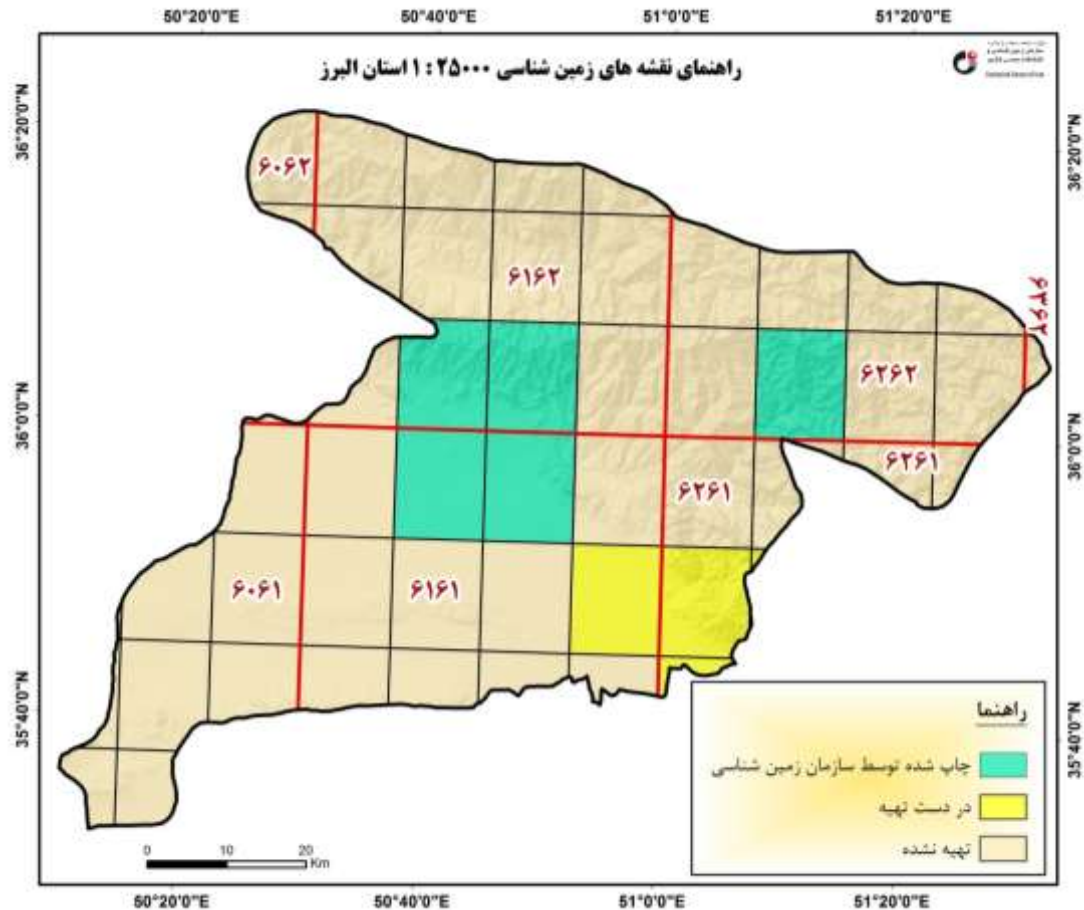

شکل ۳-۱۰- نقشه زون های پوششی استان البرز

۳-۳-۲- منطقه ای

- نقشه های زمین شناسی در مقیاس ۱:۲۵۰۰۰

از سال ۱۳۸۶ پس از اتمام نقشه های ناحیه ای، نقشه های ۱:۲۵۰۰۰ با هدف مطالعه دقیق تر و تفکیک جزئی تر سازندهای موجود و شناسایی پدیده های ساختاری آغاز گردید و در حال حاضر در کل کشور بر حسب اولویت در حال انجام است. حدود ۵۰ شیت استان البرز را پوشش می دهد که در این بین، ۵ شیت آن تهیه و چاپ شده، ۳ شیت در حال تهیه است (شکل ۳-۱۱).

شکل ۳-۱۱ وضعیت نقشه‌های زمین شناسی تهیه شده در مقیاس ۱:۲۵,۰۰۰

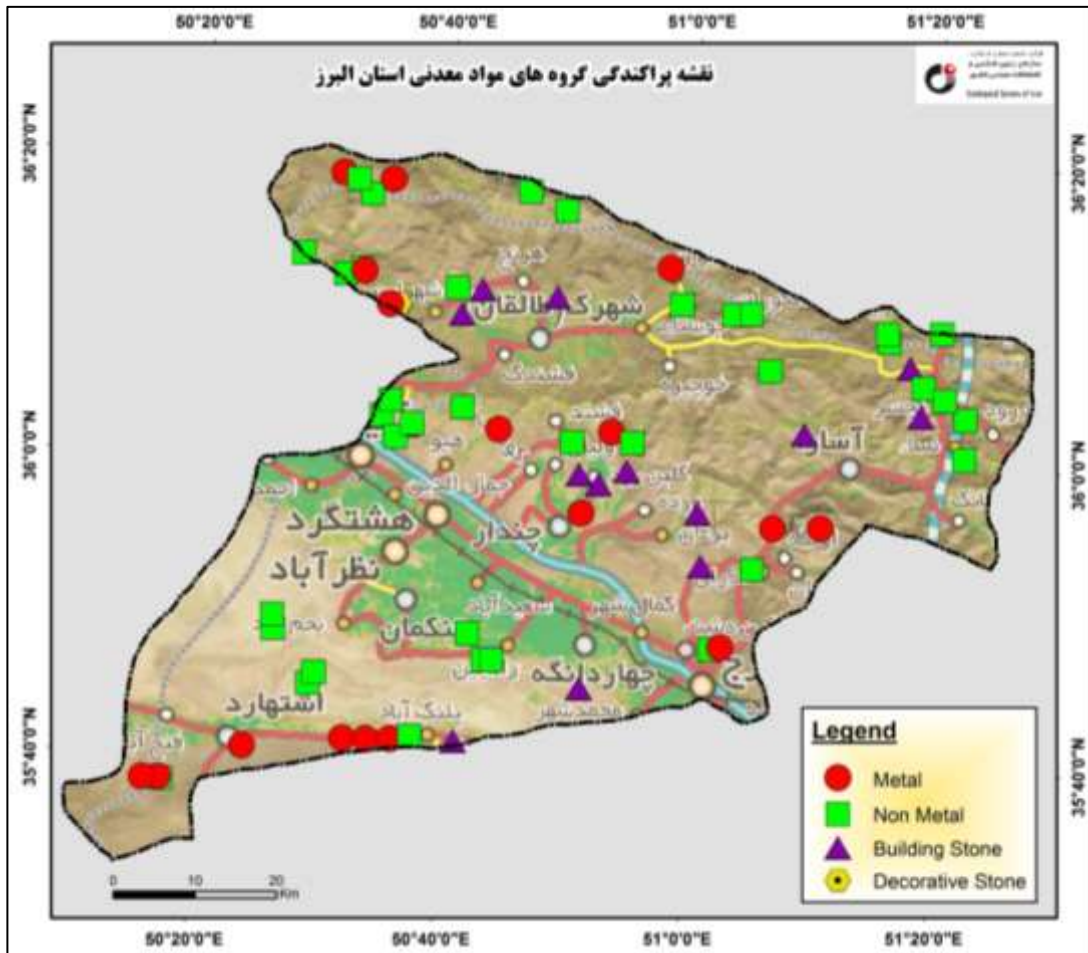
- اکتشافات موضوعی

اکتشافات موضوعی خاص یک ماده معدنی است که بر اساس توان موجود در استان همچنین نیاز مبرم صنایع داخلی و یا صادرات مواد معدنی صورت می‌گیرد.

- شناسایی طلا در زون کرج-دماوند
- اکتشاف بوکسیت در استان
- اکتشاف فسفات در استان
- اکتشاف منگنز در استان
- اکتشاف املاح در استان
- اکتشاف فلدسپات در استان
- پی جویی طلا در زون چالوس-گرگان
- اکتشاف مولیبدن در محدوده معدن سنج
- اکتشاف مس در محدوده معدن جارو
- اکتشاف مس در محدوده معدن چاقو

۳-۴- ذخایر معدنی استان

ذخایر مواد معدنی در استان البرز شامل منگنز، باریت، نمک، سنگ آهک، سنگ لاشه و... می‌باشد. در شکل ۳-۱۲ پراکندگی مواد معدنی استان در چهار گروه فلزی، غیر فلزی، سنگ تزئینی و نما و مصالح ساختمانی نمایش داده شده است.

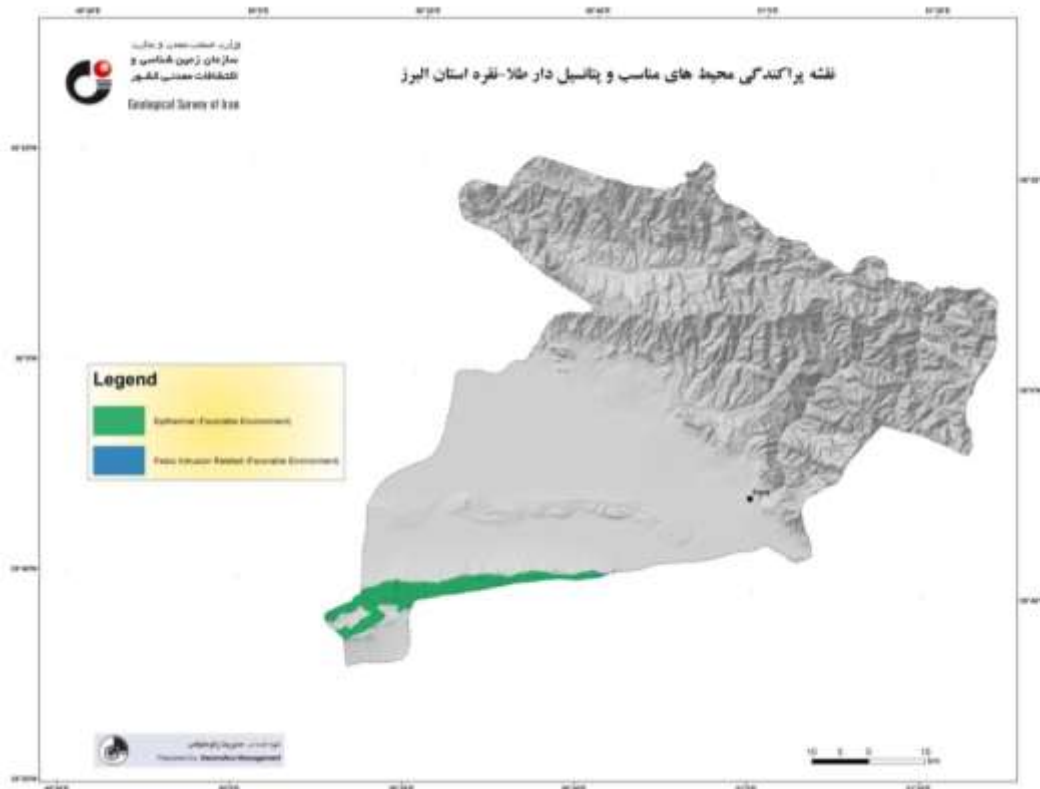

شکل ۳-۱۲- پراکندگی گروه های معدنی استان البرز

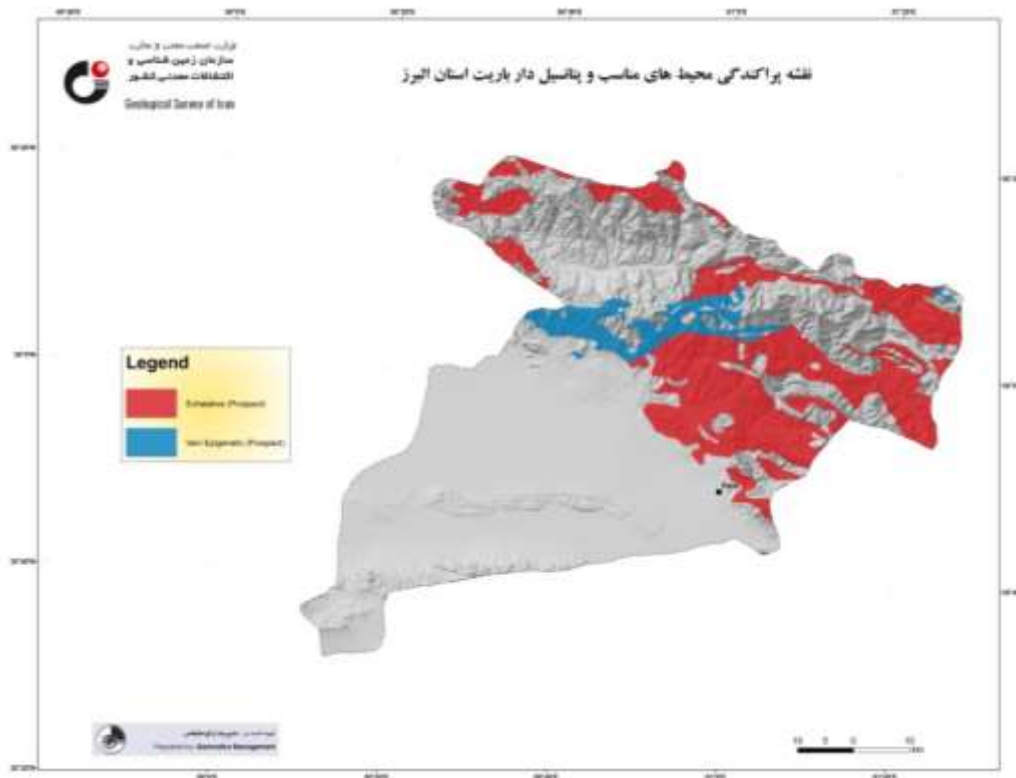
۳-۴-۱- پتانسیل‌ها

مدل سازی کانسارها روشی جامع و فراگیر در سهولت بخشی به شناخت کانسارهایی است که دارای ویژگیهای مشترکی در محیط تشکیل هستند. نقشه‌های ذیل با عنوان نقشه‌های پتانسیل معدنی مناطق دارای احتمال پیدایش بیشتر تیپ معینی از کانسارهاست که از ترکیب ویژگی محیطی و سن غالب جهت محدود کردن مناطق دارای پتانسیل استفاده شده است. در مدل سازی انجام شده از ملاک خاستگاه تکتونیکی، نوع سنگ درونگیر و محدوده سنی بر طبق مدل‌های انتشار یافته توسط USGS استفاده شده است. این نقشه‌ها برگرفته از اطلس ملی نقشه‌های موضوعی زمین شناسی و اکتشافی منتشر شده توسط سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور است که بصورت استانی بررسی شده است.

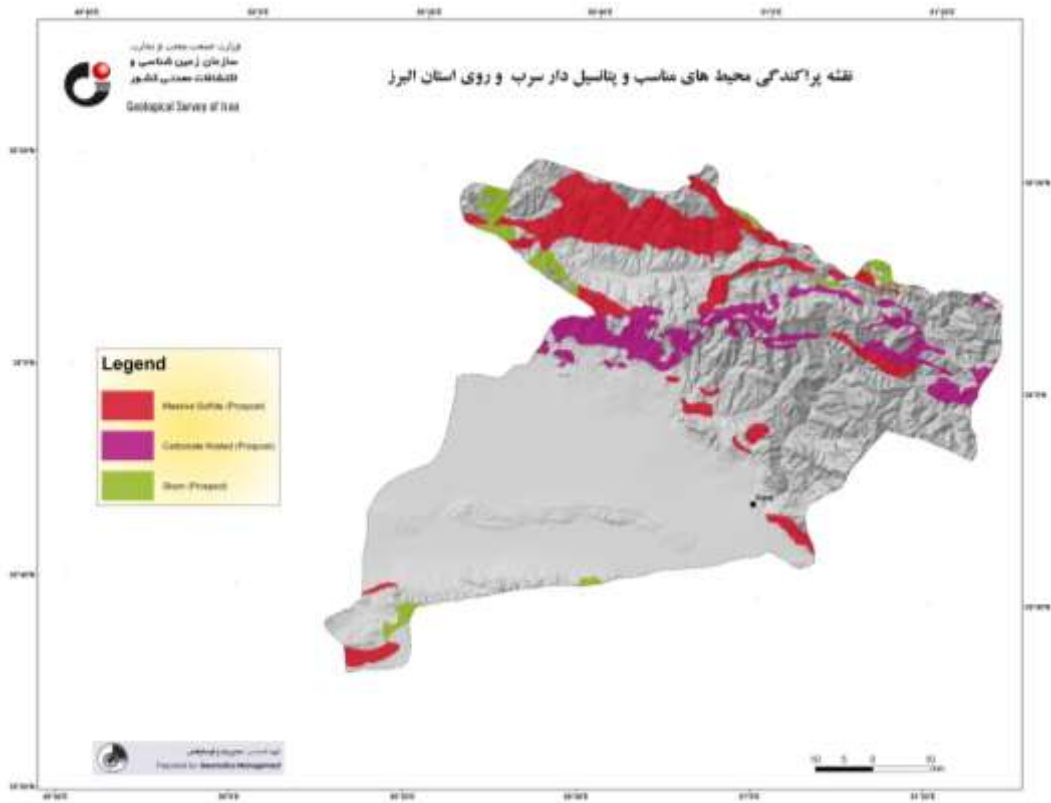
اشکال ۳-۱۳ تا ۳-۱۹ نواحی امید بخش عناصر طلا، باریت، سرب و روی، مس و را نشان می‌دهد.

شکل ۳-۱۳- نواحی امید بخش عناصر طلا در استان البرز

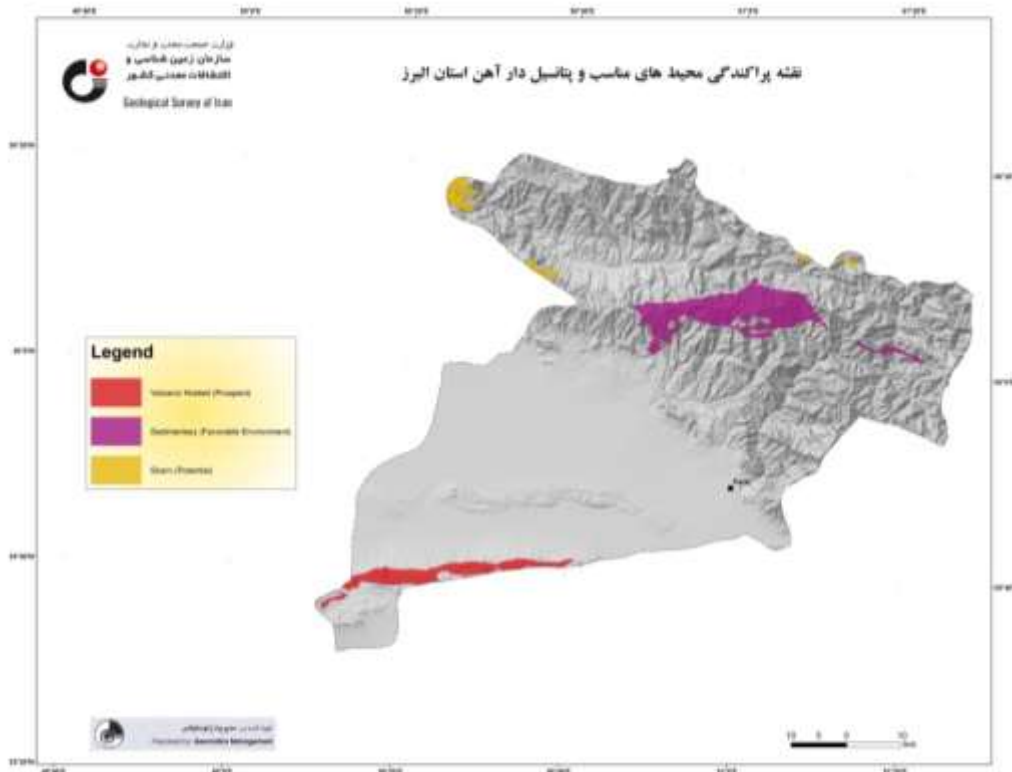
شکل ۳-۱۴- نواحی امید بخش عناصر باریت در استان البرز

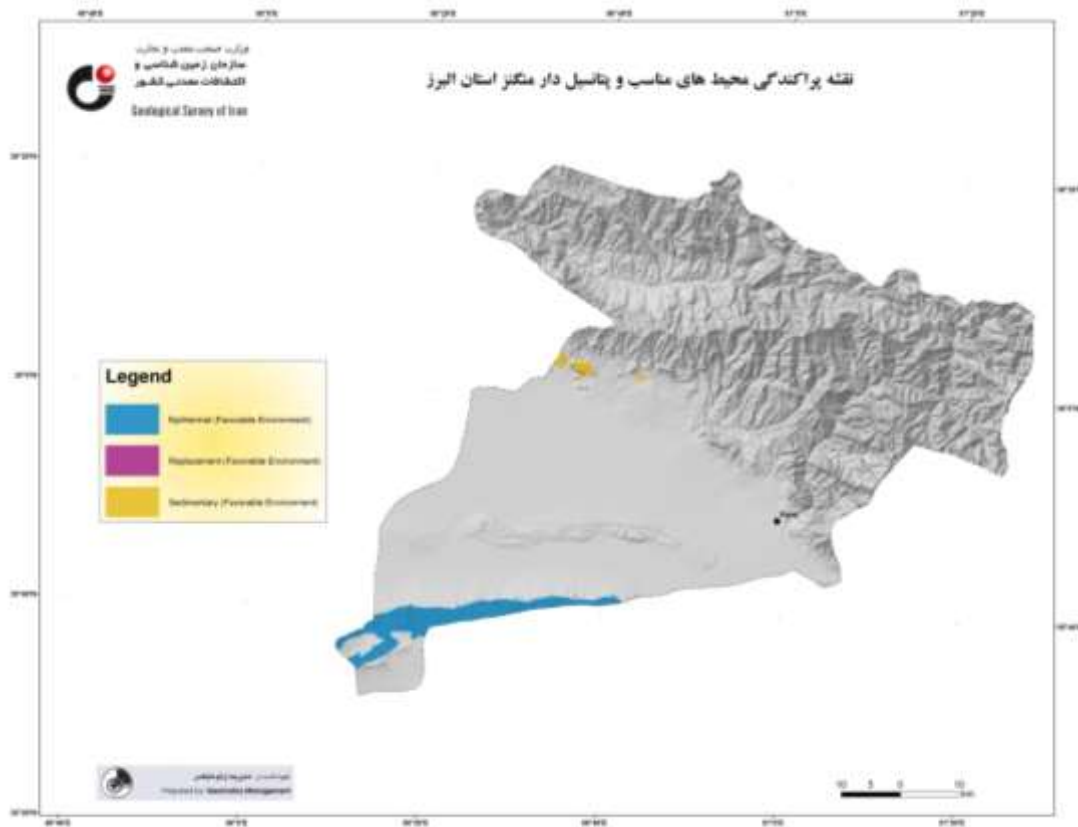
شکل ۳-۱۵- نواحی امید بخش عناصر سرب و روی در استان البرز

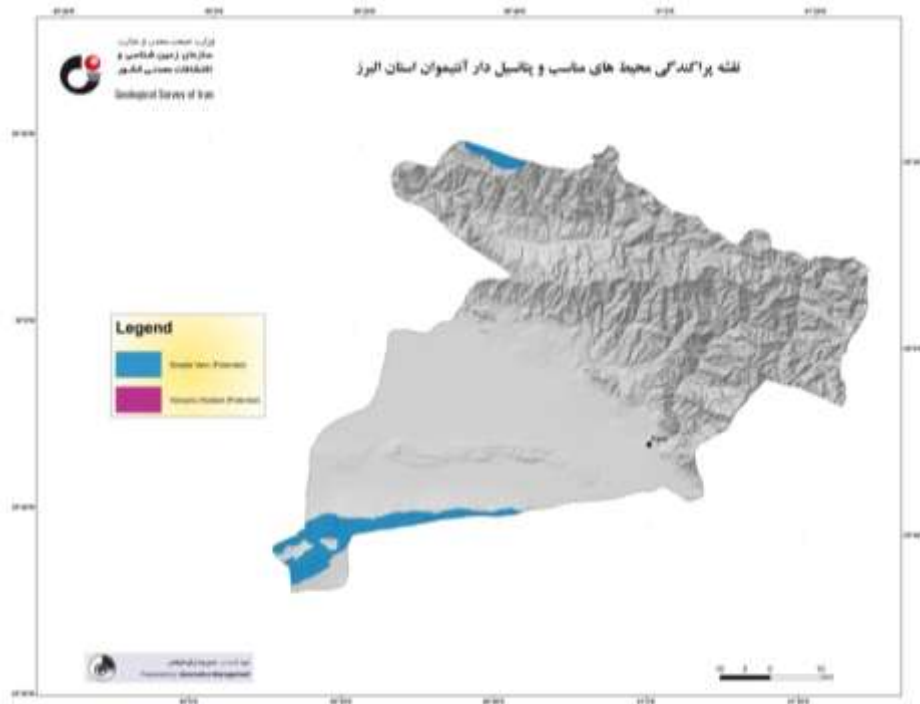
شکل ۳-۱۶- نواحی امید بخش عناصر مس در استان البرز

شکل ۳-۱۷- نواحی امید بخش عناصر آهن در استان البرز

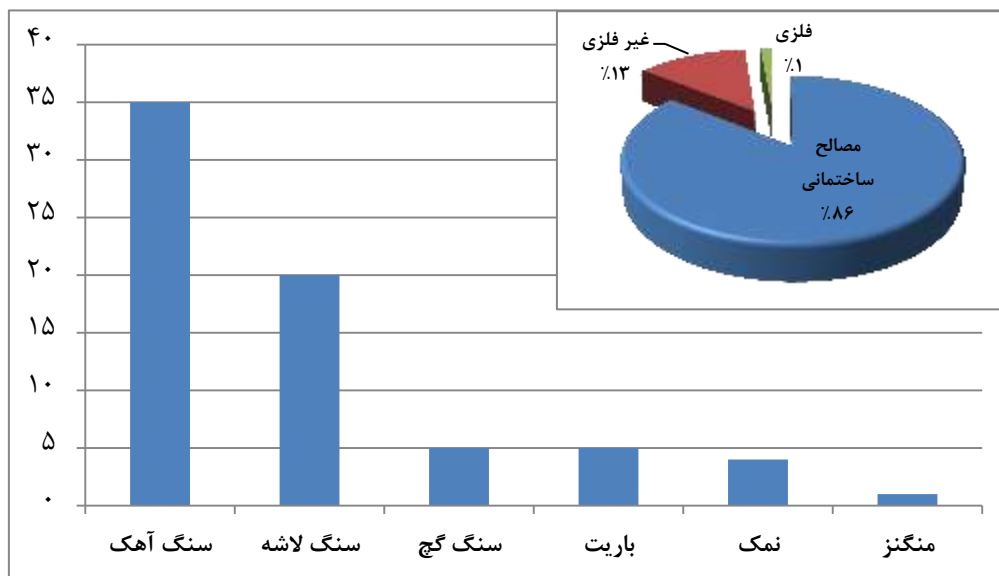
شکل ۳-۱۸- نواحی امید بخش عناصر منگنز در استان البرز

شکل ۳-۱۹- نواحی امید بخش عناصر آنتیموان در استان البرز

۳-۴-۲- معادن و کانسارها

استان البرز با ۵۱۶۷ کیلومتر مربع وسعت، تنها ۰,۳ درصد از مساحت کل کشور به خود اختصاص داده است. در حال حاضر ۹۴ معدن در استان وجود دارد و ۱,۱ درصد از تعداد کل معادن کشور را داراست، این مواد شامل سنگ آهک، نمک، منگنز، سنگ لاشه، باریت و... نمودار ۳-۲ تعداد معادن برحسب نوع ماده معدنی و نیز درصد تعداد معادن به گروه های مواد معدنی در استان را نشان می‌دهد.

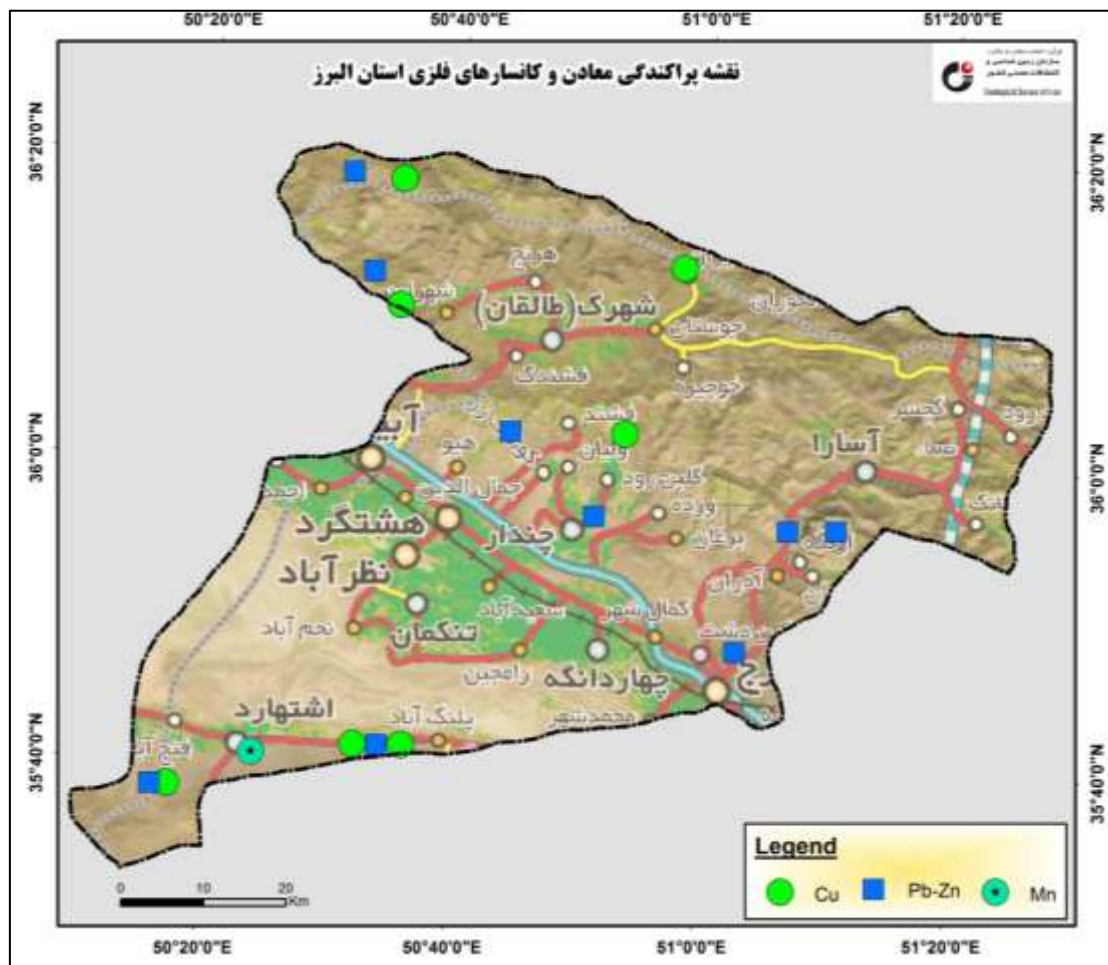

نمودار ۳-۲- تعداد معادن استان البرز به تفکیک مواد معدنی (وزارت صنعت، معدن و تجارت، ۱۳۹۱)

با وجود کشف معادن مختلف هنوز استان پتانسیل های ناشناخته زیادی در این زمینه دارد. با وجود این که صنعت فرآوری مواد معدنی نقش بسیار مهمی در تولید مواد معدنی با ارزش افزوده ایفا می کند اما درصد شناسایی و فرآوری ذخایر معدنی استان با استانداردهای جهانی فاصله بسیار زیادی دارد. در ادامه به شرح مواد معدنی استان البرز در قالب چهار گروه پرداخته ایم:

- گروه فلزی

انواع معادن و کانسارهای گروه فلزی شامل مس، سرب و روی، منگنز و ... در نقشه ۳-۲۰ نمایش داده شده است.

شکل ۳-۲۰- پراکندگی انواع مواد معدنی فلزی در پهنه استان البرز

- مس

مس جارو اشتهارد

کمربند آتشفشانی- نفوذی مردآباد- بوئین زهرا در ۶۰ کیلومتری جنوب باختر کرج، میزبان نشانه ها و معادن متروکه فلزات پایه و گرانبهای متعددی است. کانسار چند فلزی جارو به سن ائوسن میانی- الیگوسن در بخش خاوری این کمربند در سنگ میزبان برشی ولکانوکلاستیک و ساب ولکانیک با ترکیب اسیدی تا بازیک و ماهیت کالکوالکالن تا آلکالن رخ داده است.

این معدن در $35^{\circ}41'$ عرض شمالی و $50^{\circ}33'25''$ طول شرقی واقع است. مسیر دسترسی به آن از طریق جاده کرج- اشتهارد و ۵۰ کیلومتری غرب کرج، روستای جارو است.

این منطقه از نظر تقسیمات ساختمانی- رسوبی کشور بخش کوچکی از پهنه ارومیه دختر و از لحاظ متالورژی در بخش غربی زون مس- طلا دار ساوه- کاشان نائین قرار دارد که در آن نفوذ توده‌های گرانیتی و دیوریتی منجر به ایجاد زون‌های کانه دار شده است.

این معدن با ارتفاعی نزدیک به ۱۴۵۰ متر در دامنه شمالی کوه جارو واقع است. ساختار اصلی کوه یک طاق‌دیس با محور شرقی- غربی است. سنگ‌های آن بیشتر توف، گدازه و رسوبات ترشیری آغازین هستند. نفوذ توده داسیتی پورفیری و آندزیت سبب دگرسانی توف‌ها و گدازه‌ها شده است. همچنین نفوذ دایک‌های دیابازی مختلف سبب دگرسانی آن شده است. سنگ‌های داسیتی قهوه‌ای رنگ با امتداد شرقی- غربی و شیب جنوبی دارای چند پهنه کانه‌زایی است. یکی از آن‌ها به حد کافی بزرگ است تا دارای ارزش اقتصادی باشد.

کانی‌سازی با ماهیت آزاد (مس طبیعی)، سولفیدی (درونزاد و برونزاد)، کربناتی و اکسی- هیدروکسیدی با بافت و ساخت رگه- رگچه‌ای، برشی، انتشاری، جان‌شینی و شکافه پرکن به همراه کانی‌های باطله کوارتز، کلسیت، باریت و کلریت در منطقه شکل گرفته است. دگرسانی‌های سیلیسی، کلریتی، پروپیلیتیک و سریسیتیک دگرسانی‌های رایج در منطقه هستند. مطالعات ژئوشیمی کانسنگ بر اساس ماتریس رتبه‌ای اسپیرمن- پیرسون و تجزیه فاکتوری، حاکی از ارتباط معنادار زوج عناصر سرب- روی ۸/۰، سرب- مس ۷/۰، طلا- نقره ۶/۰، و طلا- مس ۵/۰ و دو گروه عنصری شامل سرب، روی، مولیبدن و مس (فاکتور ۱) و مس، طلا و نقره (فاکتور ۲) است. طبق مطالعات زمین- شناسی اقتصادی و شواهد سنگ‌شناسی، کانی‌شناسی، بافت و ساخت و مطالعات ژئوشیمیایی، کانسار جارو در ردیف کانسارهای اپی‌ترمال رگه‌ای فلزات پایه (مس و سرب- روی) و گرانبها (نقره) با نسبت بالای نقره $ppm > 200$ قرار می‌گیرد. با توجه به بررسی‌های انجام شده در منطقه می‌توان نتیجه‌گیری کرد که کانی‌سازی در این منطقه عمدتاً به صورت رگه‌ای بوده و به روش پرکردن فضاهای خالی انجام گرفته و بطور مستقیم با گسل‌های موجود در منطقه مرتبط است روند اصلی کانی‌سازی در امتداد شرقی- غربی در طول کمتر از ۱۲۰۰ متر و عرض کمتر از ۲۰۰ متر است که ضخامت کانی‌سازی ضخامت رگه‌ها ۱ تا ۲ متر می‌باشد از لحاظ کانی‌شناسی کانی‌های مالاکیت و آزوریت. در قسمت‌های سطحی و کانی‌های کالکوپیریت، کالکوسیت، بورنیت، کولیت در بخش‌های عمیق‌تر منطقه اکتشافی دیده می‌شود.

مس چاقو

کانسار مس چاقو در جنوب غربی کرج و در استان البرز قرار دارد. این کانسار در نزدیکی روستای چاقو و شامل دو مظهر معدنی یکی در جنوب و دیگری در شمال شرقی آن است.

واحدهای زمین‌شناسی منطقه شامل آندزیت، تراکی آندزیت، تراکی بازالت و به سن ائوسن می‌باشند.

پاراژنز کانیایی در قسمت جنوبی کانسار چاقو شامل کالکوپیریت، مالاکیت و آزوریت و در قسمت شمال شرقی آن شامل پیریت، کالکوپیریت، بورنیت، مالاکیت- آزوریت می‌باشد. کانه‌زایی تیپ رگه‌ای در این منطقه از سیالات

کانهداری که حاصل فعالیت پس ماگمایی یک توده ساب ولکانیک می باشد منشأ گرفته است. توده نفوذی در این کانسار کوارتز پورفیر می باشد و در سنگ های ولکانیکی ائوسن نفوذ کرده و ایجاد کاندهزایی کرده است. برطبق موقعیت لیتواستراتیگرافی، جایگزینی و نفوذ توده ساب ولکانیک می تواند مربوط به فاز کوهزایی پیرنین باشد که بین ائوسن پسین تا اولیگوسن پیشین اتفاق افتاده است. طیف دمای همگن شدگی رگه های مس دار بین ۱۲۳ تا ۳۱۹ درجه سانتیگراد متغیر می باشد. درصد شوری سیال بین ۱۵/۷ تا ۱۷/۲ درصد وزنی معادل NaCl می باشد. عمق تأثیر محلول کانده دار نسبت به سطح ایستابی بین ۴۰ تا ۱۱۰۰ متر و فشار وارد بر سیال نیز به ترتیب ۱۰/۶ تا ۲۹۱ بار می باشد. بر این اساس کانسار در دسته مزوترمال قرار می گیرد. بطور کلی کاندهزایی در این منطقه از تیپ مزوترمال است که در افق های بالاتر با تولیدات کانیاپی اکسیدی و سوپرژن ناشی از رخدادهای سطحی همراه است.

شکل ۳-۲۱- دهانه یکی از تونل های امتدادرو که در امتداد زون کانده ساز حفر شده است

مس - مولیبدن سنج

معدن متروکه مس- مولیبدن سنج در ۱۵ کیلومتری شمال کرج (شمال خاور برغان)، از جمله رخدادهای فلزی متعدد در بخش مرکزی کمان ماگمایی البرز است که با بافت و ساخت رگه-رگچه ای، انتشاری و جانیشینی، در میزبان توف، مونزونیت- مونزودیوریت و سنگ های ولکانو- کلاستیک منطقه رخ داده است. کانی های سولفیدی و سولفوسالتی از جمله کالکوپیریت، بورنیت، مولیبدنیت، پیریت، گالن، تتراهدريت-تنانتیت، کالکوسیت و کوولین مهمترین فازهای کانی سازی در منطقه هستند. بیشترین تمرکز عیاری عناصر مولیبدن و مس به ترتیب در دگرسانی های پتاسیک، آرژلیک و پروپیلیتیک صورت گرفته است. مطالعات سیالات درگیر بر روی سیالات با ماهیت اولیه در میزبان کوارتز و سه نسل کانی سازی شامل، (۱) سامانه رگه- رگچه ای مس- مولیبدن (دمای همگن شدن نهایی بین ۲۶۵ تا ۳۲۸ درجه سانتی گراد و شوری ۷ تا ۱۶ بر حسب wt\% NaCl) (۲) سامانه رگه ای مس (دمای همگن شدن نهایی بین ۲۲۴ تا ۲۷۶°C و شوری ۸ تا ۱۴ بر حسب wt\% NaCl) و (۳) سامانه کانی سازی انتشاری مولیبدن-مس (دمای همگن شدن نهایی بین ۲۸۷ تا ۳۷۷ و شوری ۱۱ تا ۱۸ بر حسب wt\% NaCl) انجام شد.

طبق مطالعات، سامانه کانه‌زایی انتشاری مولیبدن- مس در فشار لیتواستاتیک پایین و دما و شوری بالاتری نسبت به سامانه کانه‌زایی مس رگه‌ای و مس- مولیبدن رگه- رگچه‌ای اتفاق افتاده و احتمالاً کانی‌سازی در کانسار سنج در ارتباط با تحولات فیزیکی- شیمیایی سیال گرمایی متأثر از رقیق‌شدگی و اختلاط آب‌های ماگمایی و جوی با دما و شوری پایین است (مهرابی و همکاران، ۱۳۹۰).

با نگاهی به مجموع فعالیت‌های انجام شده می‌توان چنین استنباط کرد که منطقه از دیدگاه ماده معدنی مولیبدن مقرون به صرفه نباشد لیکن با توجه به ویژگی‌های ژنتیکی و ژئوشیمیایی کانسار در زیر سطح ایستایی احتمال وجود ذخایر اقتصادی می‌باشد.

- منگنز

منگنز تیپ گراب (کوبا) محور طالقان - گچسر

در این محور سه نشانه معدنی منگنز شناسایی شده که عبارتند از شمال غرب روستای پراچان، جنوب غرب روستای پراچان (شکل ۳) و منگنز گراب.

- منگنز گراب

کانسار منگنز گراب در ۱۸۵ کیلومتری شمال باختر تهران و ۳۲ کیلومتری شمال خاور شهر طالقان در زون البرز مرکزی- باختری قرار دارد. عمده ترین واحدهای سنگی رخنمون یافته در منطقه، سنگ‌های آتشفشانی ائوسن بالایی و واحدهای آتشفشانی- رسوبی الیگومیوسن می‌باشند که به صورت کمربندی با روند شمال باختر- جنوب خاور بین دو راندگی کندوان در شمال و طالقان در جنوب گسترش دارند.

کانه زایی منگنز لایه‌ای شکل در واحدهای آتشفشانی- رسوبی الیگومیوسن رخ داده است که بر حسب نوع سنگ درونگیر، موقعیت آن در ستون چینه‌ای و ساخت و بافت می‌توان به سه گروه دسته‌بندی کرد:

الف - منگنز لایه‌ای شکل با سنگ درونگیر لیتیک توف سرخ (افق اصلی منگنز گراب- افق I)

ب - منگنز عدسی شکل با سن گدرونگیر آهک توفی (افق محدوده معدنی II گراب)

ج - منگنز با بافت لامینه و دانه پراکنده با سنگ درونگیر لیتیک توف سرخ متمایل به قهوه‌ای (افق دهر، افق II).

شکل هندسی کانسنگ منگنز لایه‌ای- عدسی شکل بوده و در گستره‌ای به طول ۲۵ کیلومتر (طالقان تا گچسر) قابل ردیابی است.

وجود فسیل‌های اकिनودرم و گاستروپود در آهک‌های موجود در توالی آتشفشانی- رسوبی منطقه و نیز رنگ قرمز واحد در برگزیده لیتک توف، بیانگر محیط دریای کم عمق برای تشکیل این کانسار می‌باشد.

این کانسار بر اساس مقایسه با ویژگی‌های تیپ‌های مختلف از کانسارهای منگنز آتشفشانی- رسوبی، از جمله محیط زمین‌شناسی ته‌نشست، محیط تشکیل، نوع سنگ‌های میزبان و همراه، ژئومتری، بافت و ساخت و کانی‌شناسی، بیشترین شباهت و مطابقت را با کانسارهای منگنز تیپ کوبا نشان می‌دهد.

به نظر می‌رسد کانه‌زایی منگنز در واحدهای آتشفشانی- رسوبی الیگومیوسن در اثر فعالیت‌های برون‌دمی در یک محیط کافتی قاره‌ای تشکیل شده است.

- گروه غیر فلزی

انواع معادن و کانسارهای گروه غیر فلزی شامل فلدسپات، باریت، نمک، زغال سنگ، تالک و ... در نقشه ۳-۲۲ در نمایش داده شده است.

شکل ۳-۲۲- پراکندگی انواع معدنی غیر فلزی در پهنه استان البرز

- باریت

باریت امیرنان

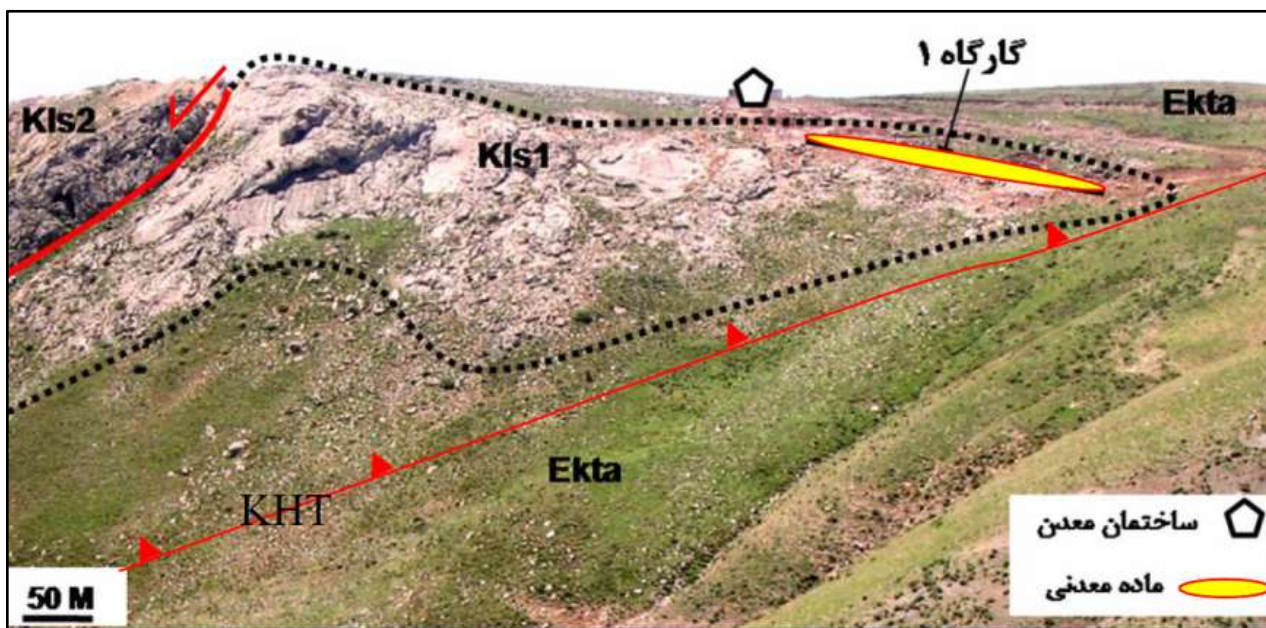
کانسار باریت (سرب) امیرنان در فاصله ۱۱۰ کیلومتری شمال غربی تهران و ۲۵ کیلومتری غرب شهرک طالقان و ۱۷ کیلومتری شمال شرق روستای زیاران، در مختصات جغرافیایی $33^{\circ}50'$ تا $32^{\circ}50'$ طول شرقی و $11^{\circ}36'$ تا $13'$ عرض شمالی و در پهنه ساختاری -رسوبی البرز مرکزی قرار دارد.

مساحت محدوده معدنی ۱۰ کیلومتر مربع است. ساختمان منطقه معدنی، متشکل از یک تاق‌دیس مرتبط با گسل راندگی است که هسته آن واحدهای کربنات- آذرآواری کرتاسه زیرین بوده و یال‌های آن به ترتیب واحدهای تخریبی-کربناته سازند زیارت و آتشفشانی- آذرآواری- رسوبی سازند کرج تشکیل شده است.

واحدهای سنگی کربنات - آذرآواری کرتاسه زیرین با داشتن حدود ۲۵۰ متر ضخامت، در برگیرنده کانه‌زایی بوده و ژئومتری ماده معدنی، همروند با لایه بندی و رگه‌ای می‌باشد (شکل ۳-۲۳).

بافت‌های اولیه باریت با سنگ درونگیر کربناته، دانه پراکنده، پرکننده فضای خالی، جانشینی، رگه-رگچه و با سنگ درونگیر آذرآواری شامل بافت لامینه، دانه پراکنده، جانشینی، پرکننده فضای خالی و رگه-رگچه است. پاراژنهای باریت کانی‌های گالن، کالکوزین، کالکوپیریت، اسفالریت، تتراهدريت و کربنات‌های مس، سرب، اکسید و هیدروکسیدهای آهن هستند.

مطالعه ژئومتری، ساخت و بافت کانه‌ها و کانی‌ها حاکی از آن است که ماده معدنی در ۳ مرحله تشکیل و تمرکز یافته است. آخرین مرحله تشکیل و تمرکز باریت، در شکستگی و گسل‌ها است که عمده فعالیت‌های معدنکاری در منطقه بر روی این تیپ صورت می‌گیرد.

شکل ۳-۲۳- نمایی از رخنمون واحد KIs1 در شمال ساختمان معدن که به وسیله گسل راندگی خورانک (KHT) بر روی واحدهای ائوسن (Ekta) رانده شده است. علاوه بر آن، مرز بالایی این واحد با واحد KIs2 نیز گسله است (دید به سمت جنوب).

کانسار شلمزار

این کانسار در جنوب غرب طالقان که در پهنه ساختاری البرز مرکزی و درون آهک و دولومیت‌های سازند روته به سن پرمین بالایی قرار دارد. ماده معدنی به شکل رگه‌ای است که به صورت گرمابی تشکیل شده است.

دونا

این کانسار در ۸۰ کیلومتری کرج که در پهنه ساختاری البرز مرکزی و درون آهک و دولومیت‌های سازند روته به سن پرمین بالایی قرار دارد. ماده معدنی به شکل عدسی است. پاراژن کانسار سرب-روی و باریت است و جز ذخایر تیپ MVT می‌باشد (بازرگانی، ۱۹۸۲).

سپیدارک در جنوب شرق طالقان، در پهنه ساختاری البرز مرکزی و درون ماسه‌سنگ سازند شمشک به سن ژوراسیک زیرین با ژئومتری رگه‌ای و به صورت گرمایی تشکیل شده است.

تیخور

این کانسار در شمال غرب طالقان، در پهنه البرز مرکزی و درون آندزیت‌های سازند کرج به سن ائوسن میانی-بالایی به صورت رگه‌ای با پاراژنز باریت-گالن و به طریق گرمایی شکل گرفته است.

وندر

در شمال غرب طالقان، در پهنه البرز مرکزی و درون آندزیت‌های سازند کرج به سن ائوسن میانی-بالایی به صورت رگه‌ای با پاراژنز باریت-گالن و به طریق گرمایی شکل گرفته است.

سیباندیره (ورده کردان)

این کانسار در شمال غرب کرج، در پهنه البرز مرکزی و درون آندزیت‌های سازند کرج به سن ائوسن میانی-بالایی به صورت رگه‌ای با پاراژنز باریت-گالن است (قربانی، ۱۳۸۶).

معدن باریت ورده کردان کرج از ذخایر باریت در زون البرز مرکزی است که مطالعات صحرایی، پتروگرافی و هاله‌ی دگرسانی آن را در شمار معادن رگه‌ای گرمایی قرار می‌دهد. سازند در بر گیرنده‌ی رگه‌های باریت توفهای سبز کرج با سن ائوسن میانی می‌باشد. کانی‌سازی در این معدن به صورت پرکننده‌ی فضای خالی در امتداد گسل‌های منطقه و در دو مرحله صورت گرفته است. روند گسل‌های منطقه از همان روند گسل‌های البرز مرکزی (شمال غرب، جنوب شرق) تبعیت می‌کند. در منطقه چهار رگه‌ی اصلی وجود دارد و بقیه رگه‌ها فرعی هستند. بیشترین ذخیره‌ی موجود در رگه‌ی شماره‌ی یک قرار دارد. وزن مخصوص متوسط باریت 2.4 gr/cm^3 و میزان ذخیره‌ی معدن ۲۰۰۰۰ تن می‌باشد. از دگرسانی‌های موجود در جوار رگه‌ها می‌توان به انواع هماتیتی، کائولینیتی و کربناتی شدن اشاره نمود.

- فلدسپات

معدن فلدسپات گته ده

عملیات اکتشاف مقدماتی معدن مذکور در سال ۱۳۵۶ و عملیات اکتشاف نیمه تفصیلی در سال ۱۳۶۷ توسط سازمان زمین‌شناسی کشور اجرا شد. محدوده فوق در سال ۱۳۸۰ به نام شرکت مهندسی آذر الماس پویا درآمدی است. معدن مذکور در طول جغرافیایی $51^{\circ}06'$ و عرض جغرافیایی $36^{\circ}10'$ در حدود ۲ کیلومتری جنوب روستای گته ده و ۳۱ کیلومتری طالقان واقع است. منطقه دارای زمستان سرد می‌باشد. افق توف-فلدسپات گته ده بخش کوچکی از سازند ضخیم کرج است که با روند شرقی-غربی گسترش زیاد داشته است و از چهار بخش: توف بالایی، شیل آسارا، توف میانی و شیل پایینی تشکیل یافته است که ماده معدنی در بخش توف میانی است در ضمن نقشه زمین‌شناسی به مقیاس ۱:۵۰۰۰۰ موجود است (شکل ۳-۲۴). استخراج به صورت روباز و پلکانی است.

شکل ۳-۲۴- نمایی از معدن فلدسپات گته ده

- زغال سنگ

زغال سنگ هیو واسکنان

این معدن در ۵۵ کیلومتری شمال غرب کرج واقع است و به صورت زیرزمینی استخراج می‌شود. و یکی از قدیمی‌ترین معادن کشور محسوب می‌شود.

- گروه سنگ های تزئینی و نما

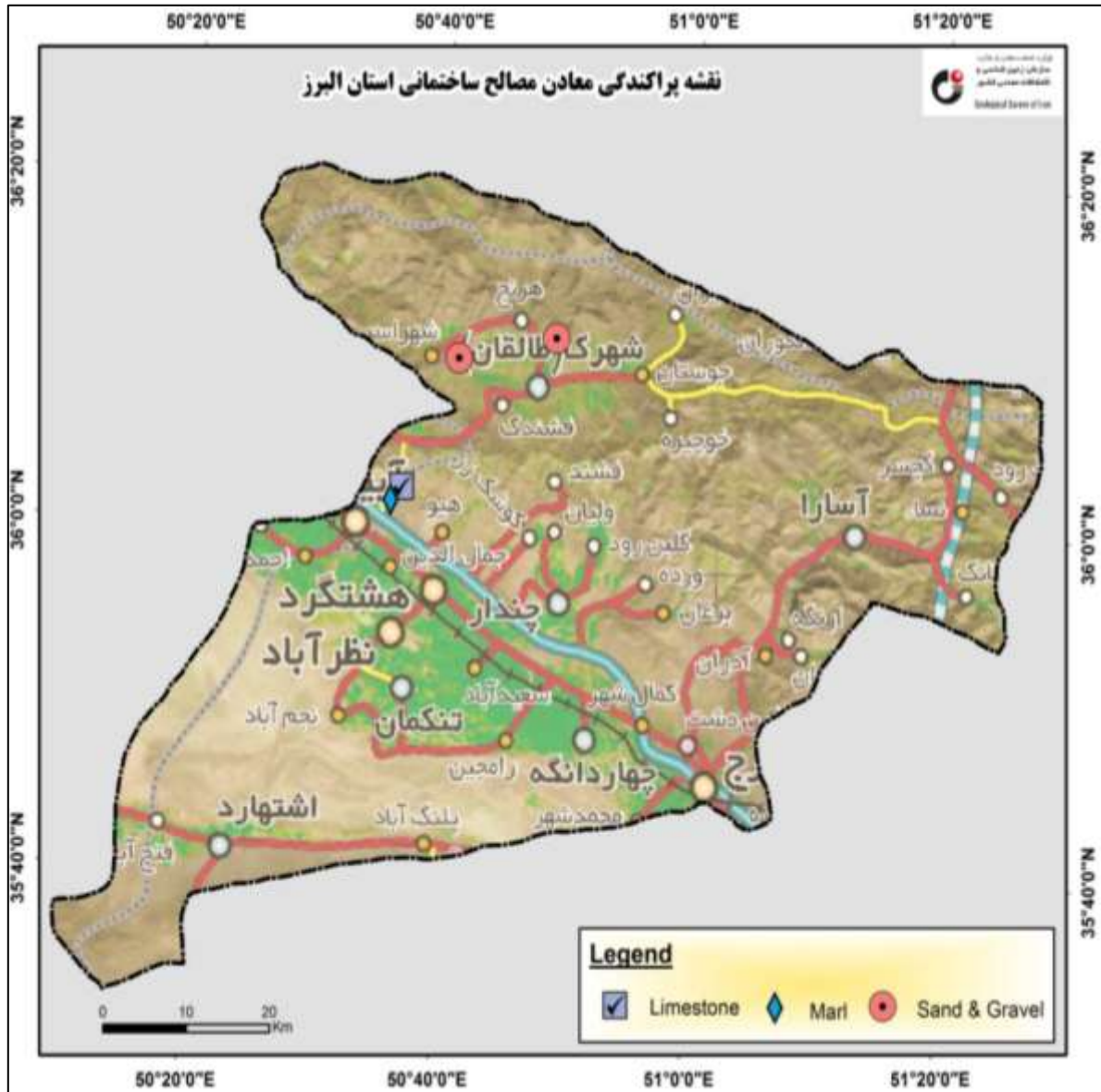
در شکل ۳-۲۵ پراکندگی انواع سنگ های تزئینی در پهنا استان البرز به نمایش در آمده است.

شکل ۳-۲۵- پراکندگی سنگ های تزئینی و نما در پهنا استان البرز

- گروه سنگ های ساختمانی

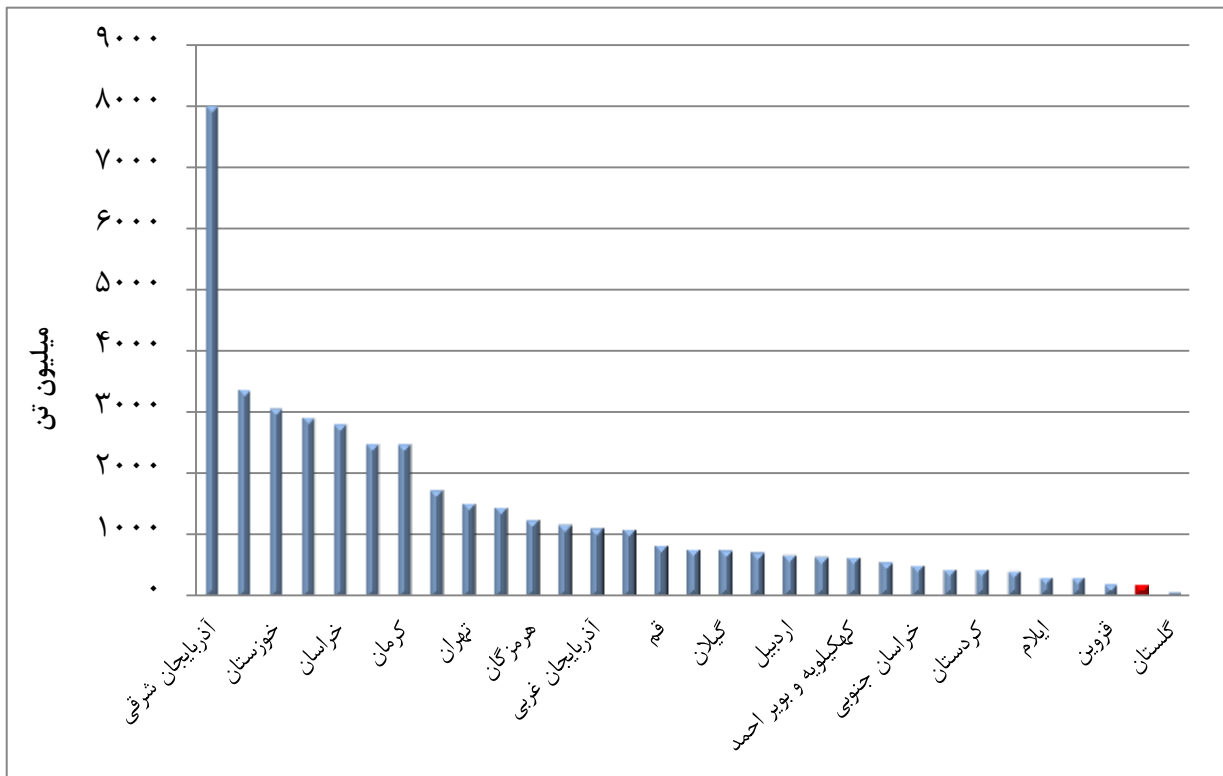
در شکل ۳-۲۶ پراکندگی انواع مصالح ساختمانی، شامل سنگ آهک، مارن و ... در پهنه استان البرز به نمایش در آمده است.

شکل ۳-۲۶- پراکندگی مصالح ساختمانی در پهنه استان البرز

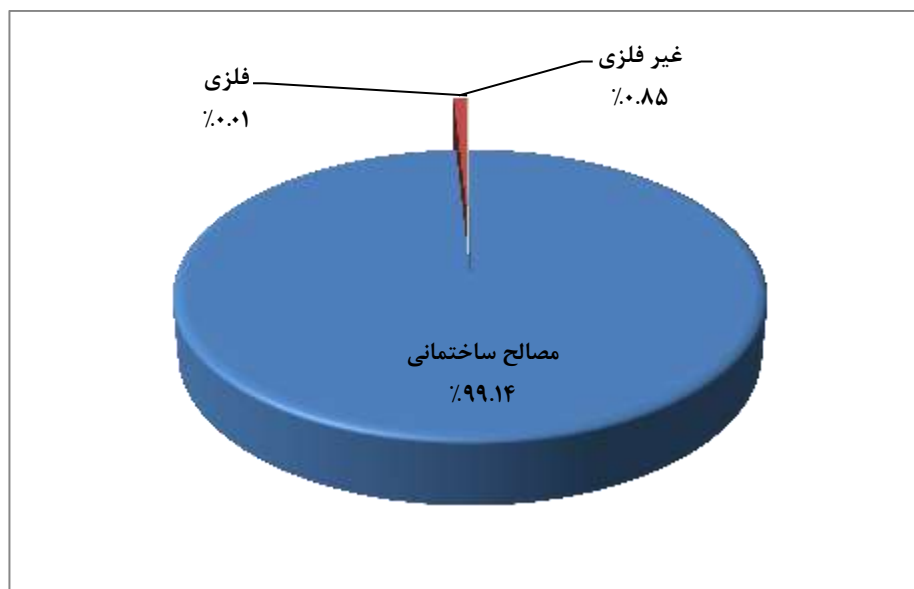
۳-۵- وضعیت ذخایر و تولید مواد معدنی

براساس آمارهای سال ۱۳۹۱ وزارت صنعت، معدن، تجارت، استان البرز با ذخیره ۱۷۴ میلیون تن از لحاظ میزان ذخایر معدنی رتبه سی ام کشور را به خود اختصاص داده است (نمودار ۳-۳).

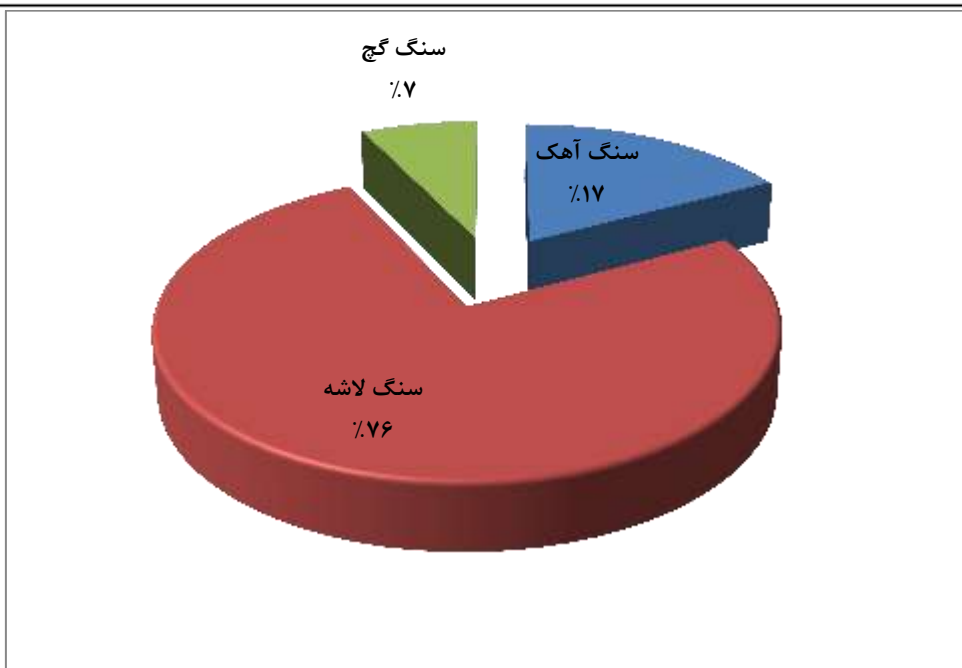
نمودار ۳-۳- میزان ذخایر مواد معدنی استان‌ها (وزارت صنعت، معدن و تجارت، ۱۳۹۱)

همانطور که در نمودار ۳-۴ مشاهده می‌شود، گروه مصالح ساختمانی ۹۹٪ درصد، غیر فلزی یک درصد و گروه فلزی کمتر از یک درصد ذخیره استان را به خود اختصاص داده است.

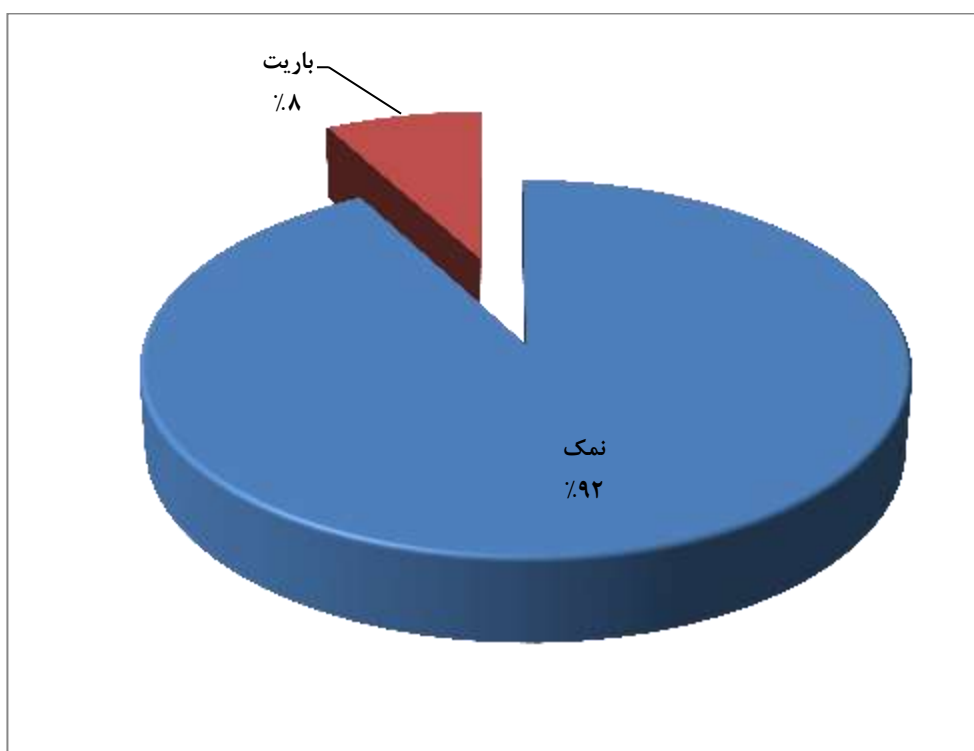

نمودار ۳-۴- درصد ذخایر انواع مواد معدنی در استان البرز (وزارت صنعت، معدن و تجارت، ۱۳۹۱)

در نمودارهای ۳-۵ و ۳-۶ ذخایر گروه‌های مواد معدنی استان به تفکیک نوع ماده معدنی نمایش داده شده است. در گروه فلزی، بر اساس آمار وزارت صنعت، معدن و تجارت در سال ۱۳۹۱، منگنز با ذخیره‌ای بالغ بر ۲۲ هزار تن تنها ذخیره فلزی در این استان است.

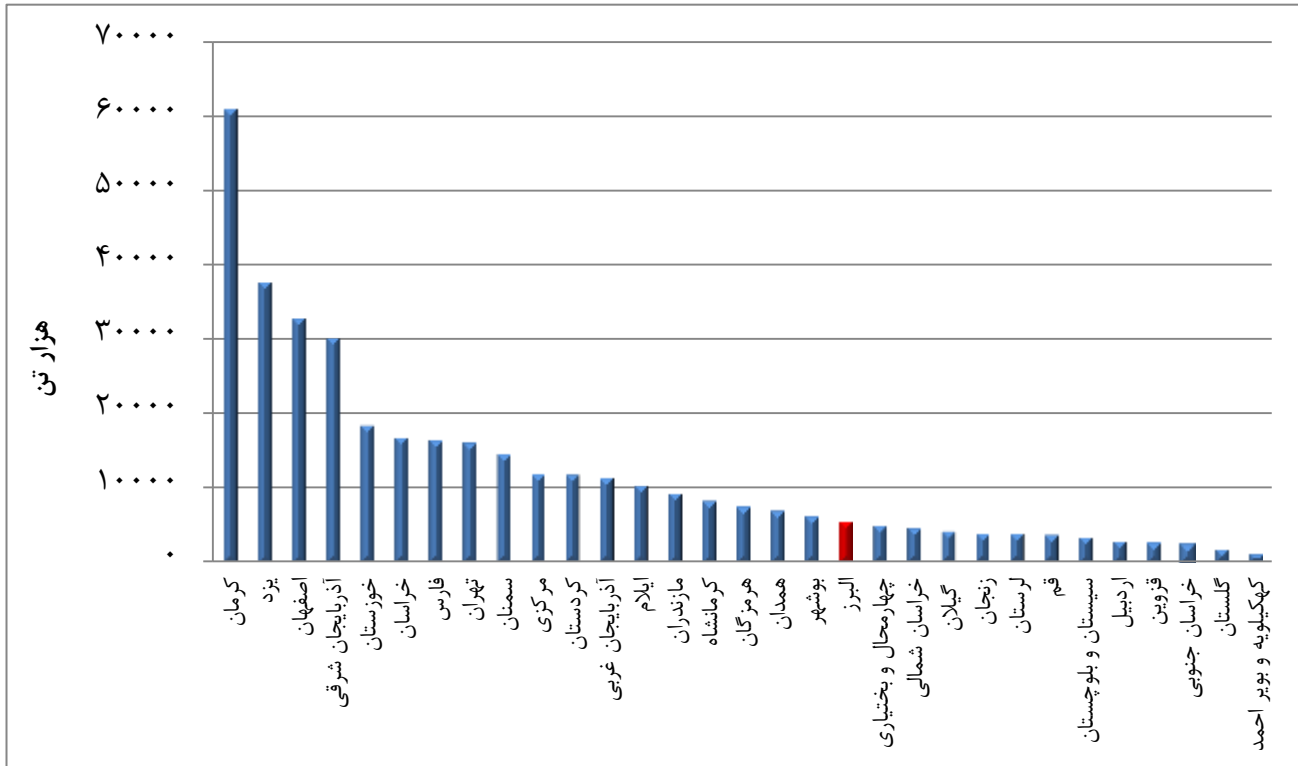

نمودار ۳-۵- درصد ذخیره مصالح ساختمانی (وزارت صنعت، معدن و تجارت، ۱۳۹۱)

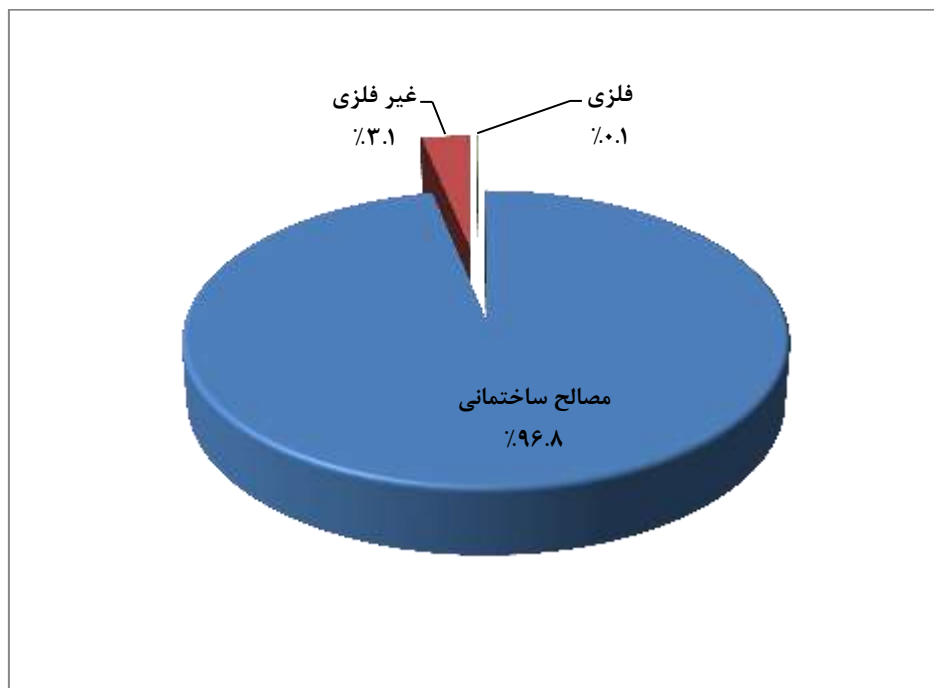

نمودار ۳-۶- درصد ذخایر گروه مواد معدنی غیرفلزی (وزارت صنعت، معدن و تجارت، ۱۳۹۱)

همچنین استان البرز با تولید ۵,۳ میلیون تن از نظر تولید در رتبه نوزدهم کشور قرار گرفته است (نمودار ۳-۷). براساس گروه بندی مواد معدنی، مصالح ساختمانی ۹۷ درصد، غیرفلزی ۳ درصد و مواد معدنی فلزی کمتر از یک درصد از تولیدات استان را شامل می شوند (نمودار ۳-۸).

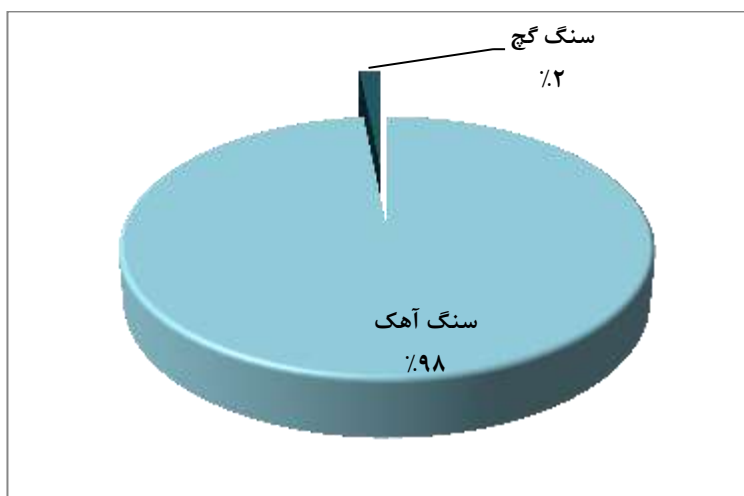

نمودار ۳-۷- میزان تولیدات مواد معدنی استان (وزارت صنعت، معدن و تجارت، ۱۳۹۱)

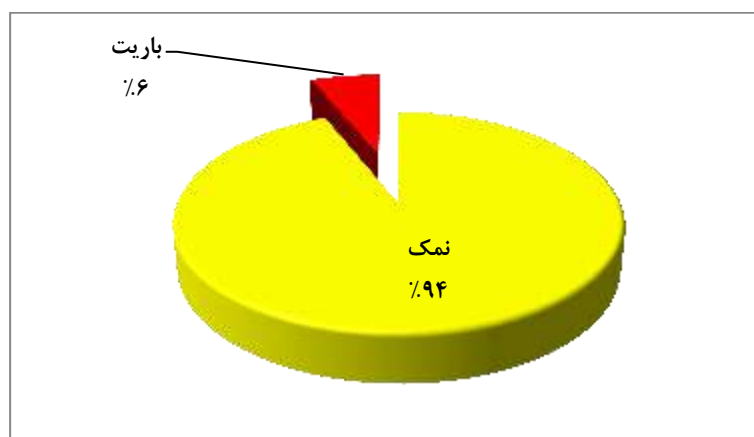

نمودار ۳-۸- درصد تولید مواد معدنی استان البرز (وزارت صنعت، معدن و تجارت، ۱۳۹۱)

در نمودارهای ۳-۹ و ۳-۱۰ تولیدات گروه‌های مواد معدنی استان به تفکیک نوع ماده معدنی نمایش داده شده است. در گروه فلزی، منگنز با تولیدی بالغ بر ۱۰۰۰ تن تنها تولید در این گروه است.

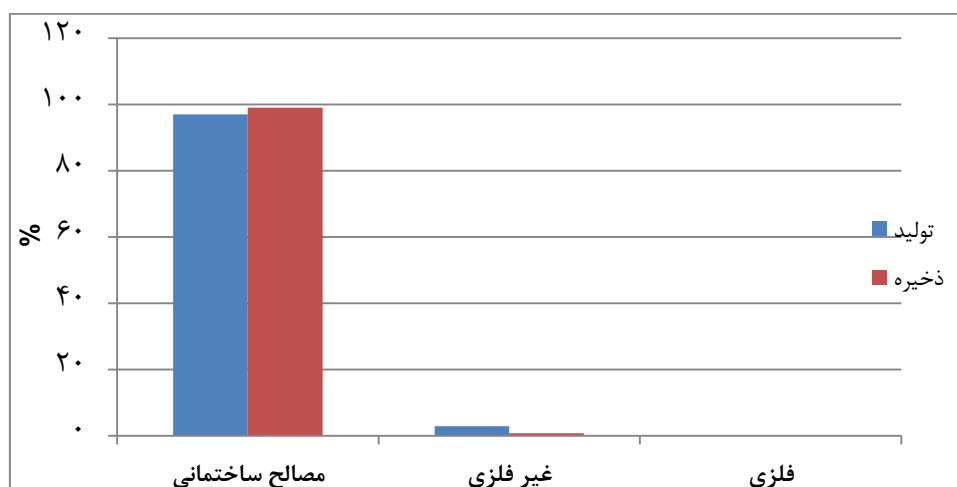

نمودار ۳-۹- درصد تولید مصالح ساختمانی (وزارت صنعت، معدن و تجارت، ۱۳۹۱)

نمودار ۳-۱۰- درصد تولیدات مواد معدنی غیرفلزی (وزارت صنعت، معدن و تجارت، ۱۳۹۱)

نمودار ۳-۱۱ میزان ذخیره و تولید مواد معدنی در استان البرز را نشان می دهد.

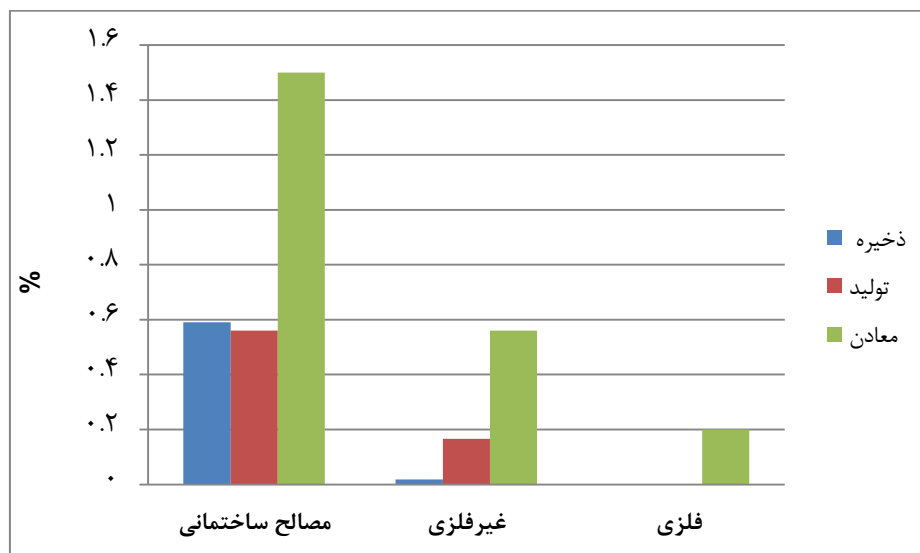

نمودار ۳-۱۱- مقایسه میزان ذخیره و تولید مواد معدنی در استان البرز (وزارت صنعت، معدن و تجارت، ۱۳۹۱)

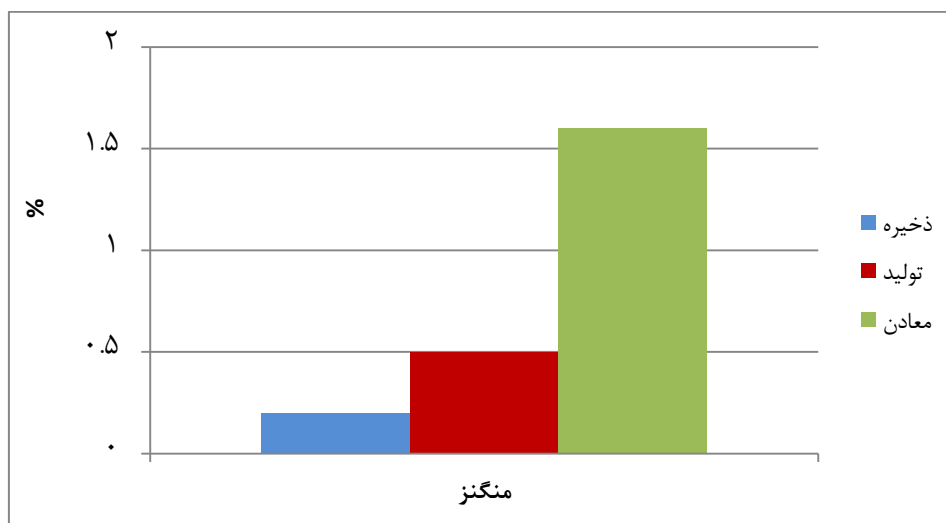
۳-۵-۱- سهم استان از ذخیره و تولید کشور

سهم ذخیره و تولید مواد معدنی استان به تفکیک گروه‌های مواد معدنی بدین شرح است:

- از مجموع کل ذخیره غیر فلزی کشور، حدود کمتر از ۰,۱ درصد یعنی در حدود ۱,۴ میلیون تن در استان البرز قرار دارد و از مجموع تولید مواد غیر فلزی کشور، حدود ۰,۲ درصد (۴۰ هزار تن) تولید می شود.
 - از مجموع کل ذخیره مصالح ساختمانی کشور، حدود ۰,۶ درصد یعنی در حدود ۱۷۲ میلیون تن در استان البرز قرار دارد و از مجموع کل تولید کشور، در حدود ۰,۵ درصد (۱,۲ میلیون تن) در تولید می‌شود.
 - از مجموع کل ذخیره فلزی کشور، حدود کمتر از ۰,۱ درصد یعنی در حدود ۲۲ هزارتن در استان البرز قرار دارد و از مجموع کل تولید کشور، در حدود کمتر از ۰,۱ درصد (۱۰۰۰ تن) در استان البرز تولید می شود.
- در نمودار ۳-۱۲ تا ۳-۱۵ آمار ذخیره، تولید و تعداد معادن گروه های مواد معدنی و استان البرز نسبت به کل کشور را مشاهده می کنید.

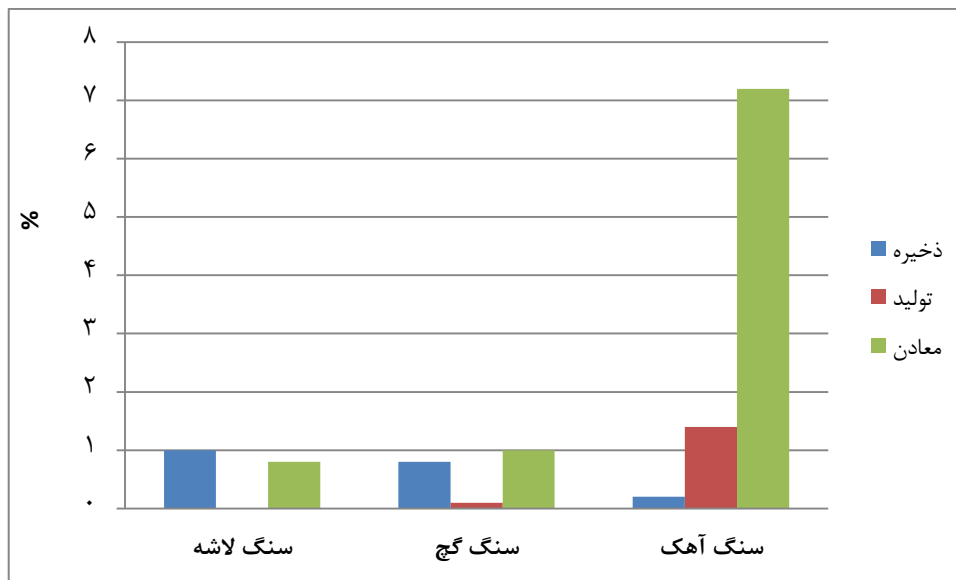
نمودار ۳-۱۲- مقایسه میزان ذخیره و تولید گروه های مواد معدنی در استان البرز نسبت به کل کشور

نمودار ۳-۱۳- وضعیت ذخیره، تولید و تعداد معادن گروه فلزی استان البرز نسبت به کل کشور

نمودار ۳-۱۴- وضعیت ذخیره، تولید و تعداد معادن گروه مواد غیرفلزی استان نسبت به کل کشور

نمودار ۳-۱۵- وضعیت ذخیره، تولید و تعداد معادن مصالح ساختمانی استان نسبت به کل کشور

۳-۶- وضعیت معادن در حال بهره برداری

با توجه به آمار سال ۱۳۹۱ وزارت صنعت، معدن و تجارت نتایج زیر اعلام شده است، لازم به ذکر است ارقام اعلام شده از سوی وزارتخانه با آنچه که از سوی مرکز آمار کشور در مورد وضعیت معادن در حال بهره برداری در همین سال اعلام شده متفاوت می‌باشد.

تعداد معادن فعال: ۷۴ معدن

وضعیت فعالیت معادن: ۸۱ درصد فعال

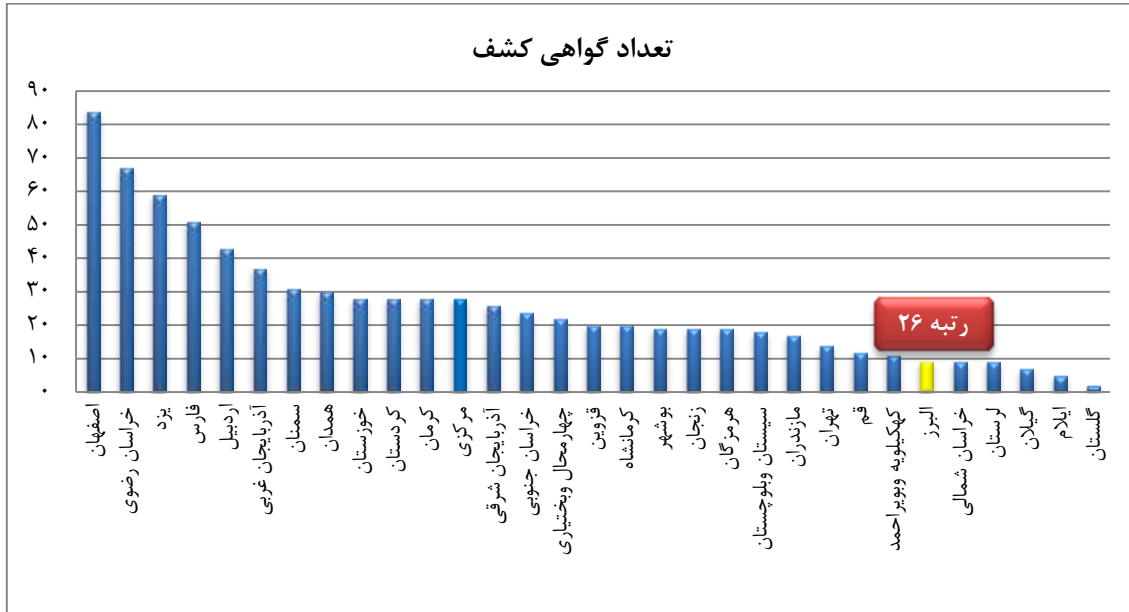
وضعیت مالکیت معادن: ۸۵ درصد بخش خصوصی

شاغلین معدن: ۳۸۷ نفر

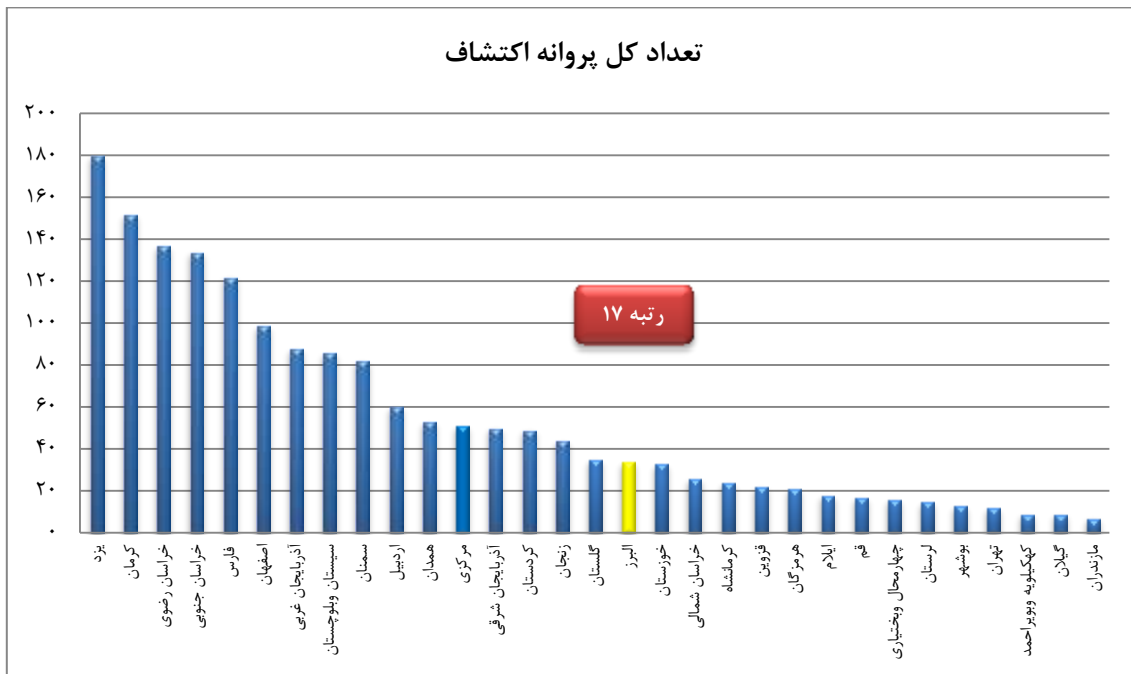
تعداد درخواست اکتشاف: ۱۵۲، (۰,۶۴ درصد کشور)

گواهی کشف: ۹، (۱,۳ درصد کشور) (نمودار ۳-۱۶ و شکل ۳-۲۷)

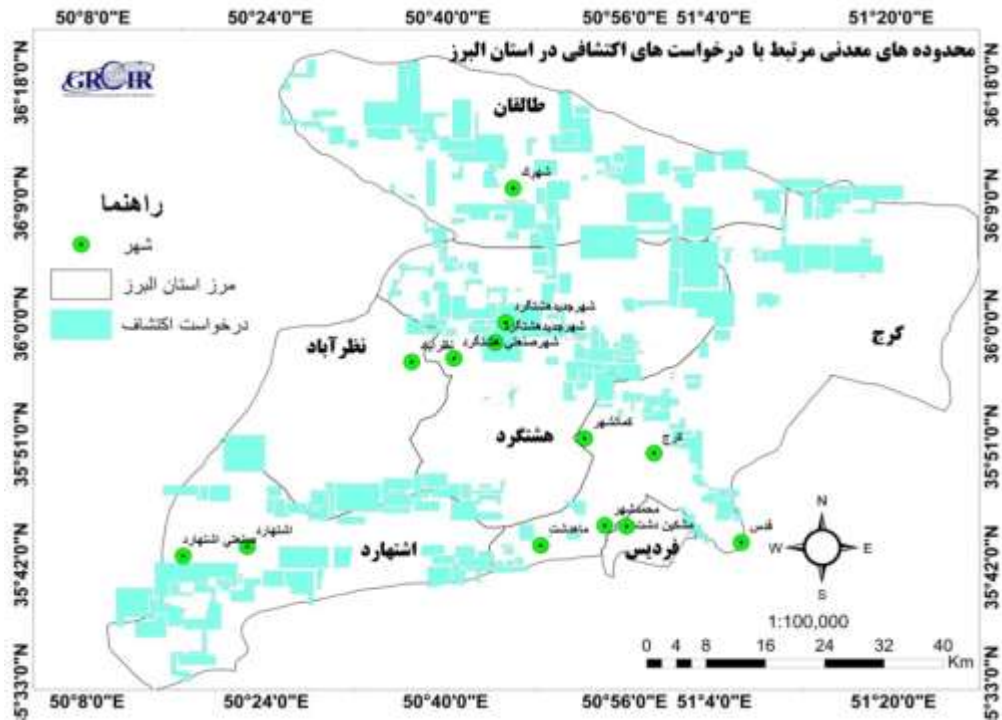
پروانه اکتشاف: ۳۴، (۲ درصد کشور) (نمودار ۳-۱۷ و شکل ۳-۲۸)

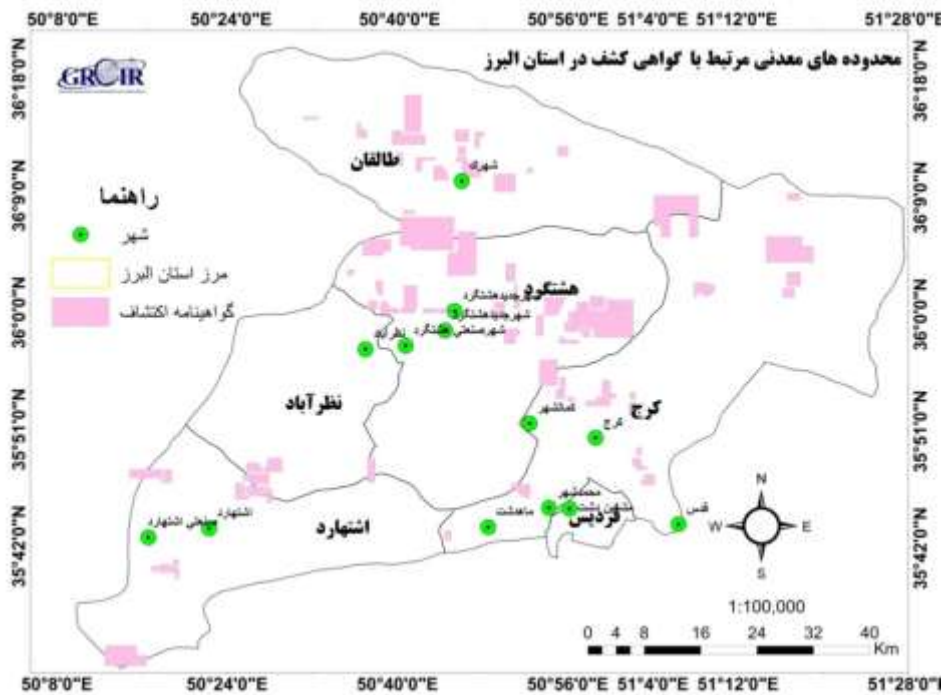
نمودار ۳-۱۶- نمودار مقایسه ای تعداد گواهی کشف شده استان البرز با سایر استان ها (۱۳۹۱)

نمودار ۳-۱۷- تعداد کل پروانه های اکتشافی استان البرز در مقایسه با سایر استان ها (۱۳۹۱)

شکل ۳-۲۷- محدوده های معدنی مرتبط با درخواست های اکتشافی در استان البرز

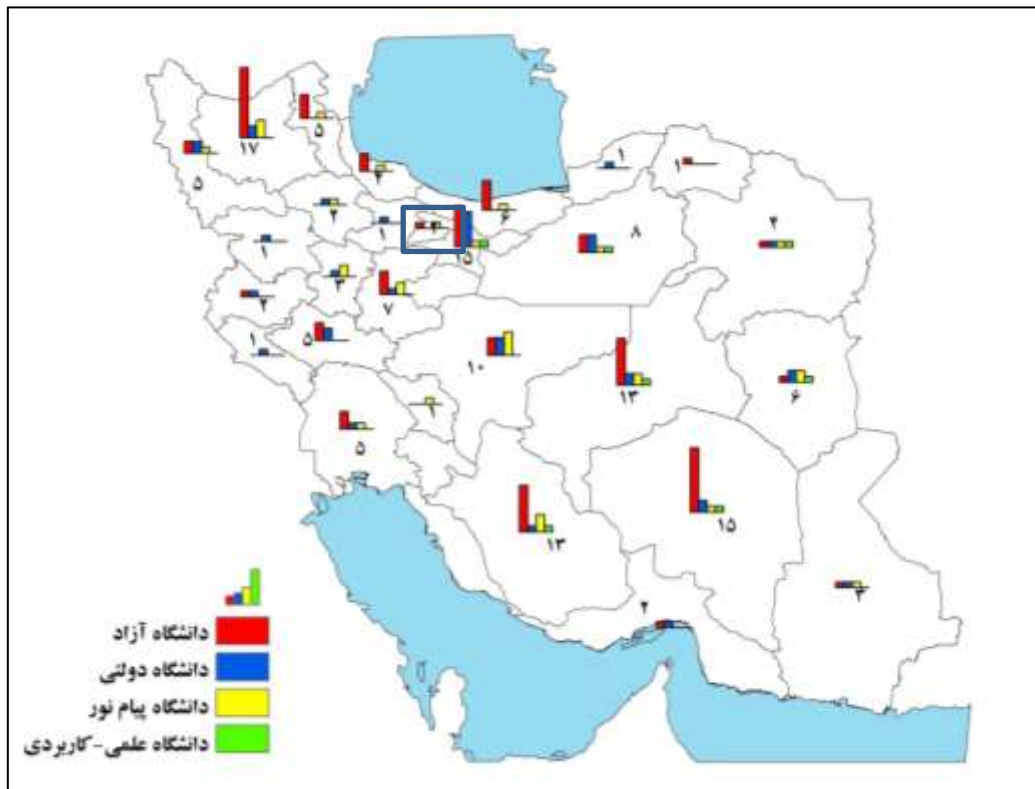
شکل ۳-۲۸- محدوده های معدنی مرتبط با گواهی کشف در استان البرز

فصل چهارم

زیرساخت فعالیت‌های زمین‌شناسی و معدنی

۴-۱- دانشگاه‌های مرتبط با علوم زمین

استان البرز با دارا بودن دانشگاه‌های متعدد شامل دانشگاه آزاد واحد کرج، دانشگاه علوم پزشکی، دانشگاه صنعتی، دانشگاه تربیت معلم، دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران، دانشگاه پیام نور، دانشگاه هنر، دانشگاه جامع علمی کاربردی یکی از قطب‌های مهم آموزشی کشور محسوب می‌شود. همانطور که در شکل ۴-۱ مشاهده می‌شود مجموع دانشگاه‌های دولتی، آزاد، پیام نور استان که فعال در زمینه رشته‌های علوم زمین و معدن هستند شامل ۳ دانشگاه می‌باشد.

شکل ۴-۱- نقشه تعداد دانشگاه‌های مرتبط با زمین‌شناسی و معدن به تفکیک استان

- دانشگاه دولتی خوارزمی

گروه زمین‌شناسی دانشکده علوم زمین دانشگاه خوارزمی، در مقاطع کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری اقدام به پذیرش دانشجو می‌کند. گرایش‌های کارشناسی ارشد این گروه شامل رشته‌های تکتونیک، آب‌شناسی، چینه‌نگاری و دیرینه‌شناسی، رسوب‌شناسی و سنگ‌شناسی رسوبی و زمین‌شناسی نفت می‌باشد. همچنین این گروه در سه گرایش زمین‌شناسی مهندسی، آب‌شناسی و چینه‌شناسی در مقطع دکتری دانشجو جذب می‌کند.

گروه ژئوشیمی به عنوان یکی از گروه‌های دانشکده علوم زمین دانشگاه خوارزمی در حال حاضر در مقطع تحصیلات تکمیلی گرایش‌هایی همچون پترولوژی، زمین‌شناسی اقتصادی و ژئوشیمی را شامل می‌شود. گرایش‌های پترولوژی و زمین‌شناسی اقتصادی دانشگاه خوارزمی (دانشگاه تربیت معلم سابق) جز با سابقه‌ترین و فعال‌ترین گرایش‌ها در بین دانشگاه‌های کشور بوده است. بعلاوه دانشکده علوم زمین دانشگاه خوارزمی به عنوان یکی از پیشگامان در راه‌اندازی

گرایش ژئوشیمی بوده و در این گرایش نیز در حال حاضر در هر دو مقطع کارشناسی ارشد و دکتری دانشجویی می‌پذیرد.

– دانشگاه آزاد کرج

گروه زمین‌شناسی دانشگاه آزاد کرج در سال ۱۳۸۲ در دانشکده علوم دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج تاسیس شد و از نیمه دوم همان سال اقدام به پذیرش دانشجو مقطع کارشناسی نمود. در حال حاضر (خرداد ماه سال ۱۳۸۷)، تعداد ۲۷۵ نفر دانشجوی دختر و پسر در این واحد در رشته زمین‌شناسی مشغول به تحصیل هستند. گروه زمین‌شناسی دارای سه آزمایشگاه مجهز با فضای آموزشی مناسب و یک کارگاه تهیه مقاطع نازک و صیقلی در محل دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج می‌باشد که در زیر به تعدادی از وسایل آنها اشاره شده است.

– دانشگاه پیام نور کرج

این دانشگاه در رشته زمین‌شناسی مقطع کارشناسی دانشجویی می‌پذیرد.

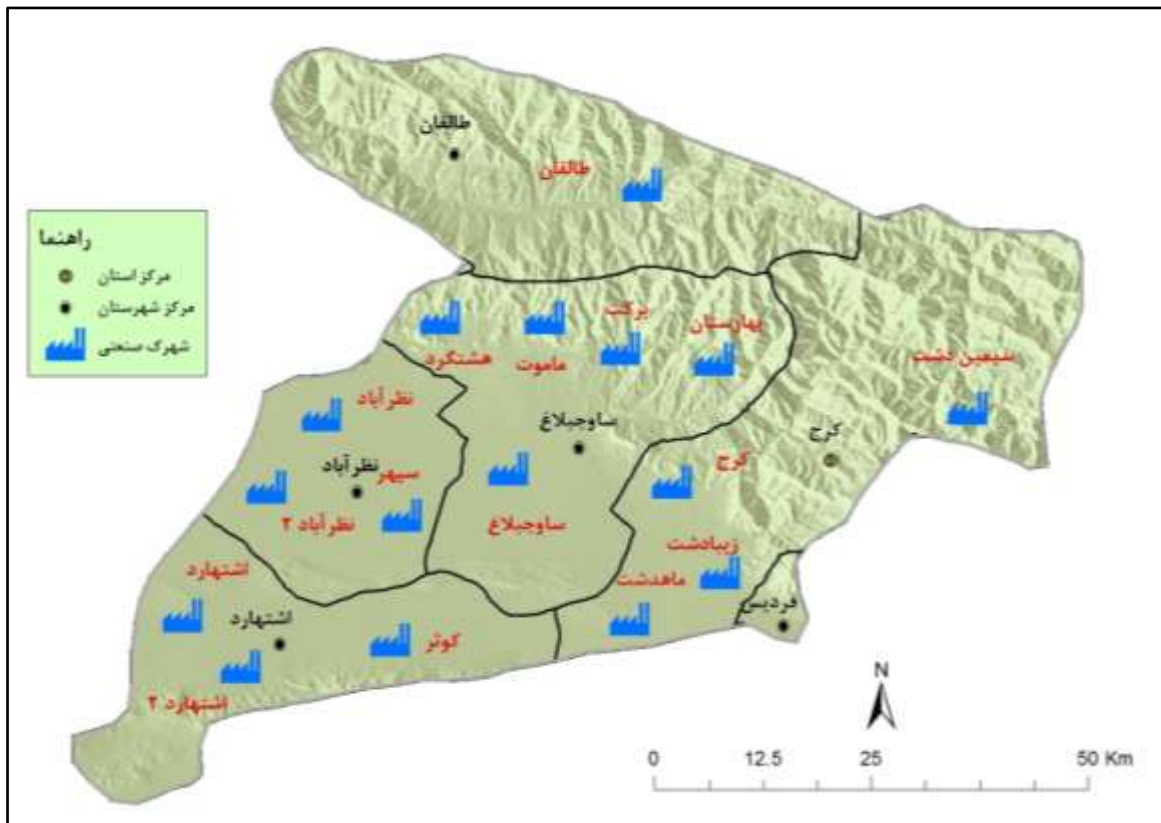
۳-۴- شهرک و نواحی صنعتی

سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران در سال ۱۳۶۳ بر اساس مصوبه شورای اسلامی تشکیل شد. در اواسط سال ۱۳۸۲ به موجب مصوبه شورای عالی اداری از ادغام سازمان صنایع کوچک و شرکت شهرک‌های صنعتی ایران، سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران تاسیس شد. ایجاد تاسیسات، استفاده مطلوب از امکانات زیربنایی، ارائه خدمات مناسب و ضروری، تاکید بر ارتقا جایگاه صنایع کوچک و ارزش افزوده و اشتغال صنعتی کشور، نوسازی صنایع کوچک و متوسط به منظور رقابت پذیر کردن رشد و بالندگی آن‌ها از طریق ایجاد، توسعه و حمایت از مجتمع‌ها و شهرک‌های صنعتی و متقاضیان سرمایه‌گذاری در مناطق مختلف کشور از اهداف کلیدی سازمان محسوب می‌شود.

استان البرز با توجه به موقعیت جغرافیایی و استراتژیکی و واقع شدن در مسیر جاده ترانزیت تهران- قزوین و به دلیل استقرار کارخانجات و کارگاه‌های بزرگ تولیدی- صنعتی از جمله انستیتو پاستور ایران- مجموعه مپنا (شامل شرکت- های توگا، پارس ژنراتور- مکو- پرتو)، لوکوموتیوسازی ایران، تجهیزات ایمنی راه‌ها- شرکت ماموت، شرکت سوپا، شرکت سه‌پا، شرکت مادیران، مجموعه پرسی ایران خودرو و ... در قالب تولید کنندگان محصولات انحصاری در کشور، حائز اهمیت است بطوری که هم اینک با توجه به توسعه شهرک‌ها و مناطق صنعتی، این استان به عنوان یکی از قطب‌های صنعتی کشور مطرح می‌باشد.

در تیرماه ۱۳۹۰، شرکت شهرک‌های صنعتی استان البرز به منظور بستر سازی مناسب برای سرمایه گذاری در بخش صنعت استان البرز، هماهنگی و استفاده مطلوب از امکانات شهرک‌های صنعتی، به طور رسمی آغاز بکار نموده است. سرمایه گذاری در بخش‌های صنعتی استان نیز از طریق توسعه واحدهای صنعتی و یا ایجاد واحدهای صنعتی جدید روندی رو به رشد داشته و رشدی حدود ۲۶ درصد را که رقمی قابل توجه است تجربه نموده است. در شکل ۲-۴ موقعیت شهرک و نواحی صنعتی استان البرز مشاهده می‌شود.

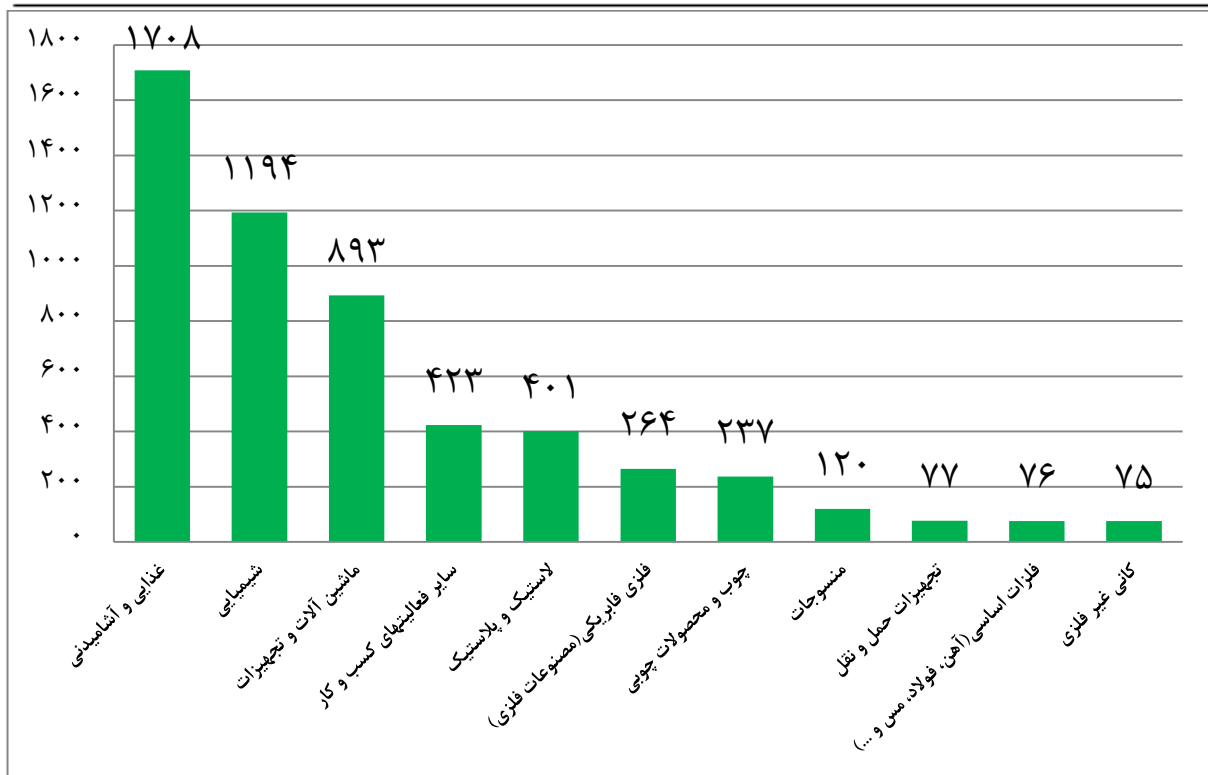
- شهرک صنعتی بهارستان
- شهرک صنعتی سیمین دشت
- شهرک صنعتی سپهر نظرآباد
- شهرک صنعتی هشتگرد
- شهرک صنعتی اشتهارد
- شهرک صنعتی نظرآباد
- ناحیه صنعتی کوثر اشتهارد
- منطقه کارگاهی زیبا دشت
- منطقه صنعتی ماهدشت

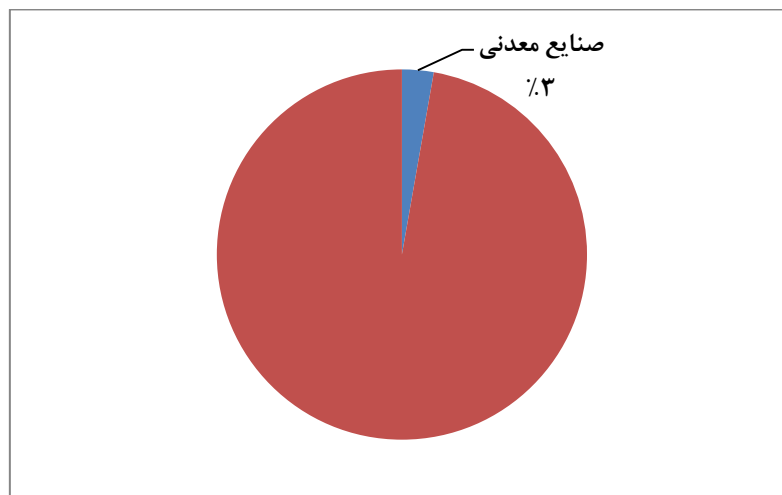
شکل ۴-۲- موقعیت شهرک و نواحی صنعتی استان

۴-۴- صنایع معدنی

از مهم‌ترین صنایع معدنی استان می‌توان به صنایع سیمان، کاشی و سرامیک، آهک و بتن، شمش آلومینیوم و صنایع فولاد اشاره کرد. در مجموع ۱۵۱ واحد معادل ۳ درصد از واحدهای صنعتی مستقر در شهرک‌ها و نواحی صنعتی استان البرز را صنایع مرتبط با معدن تشکیل داده است (نمودار ۴-۱). در جدول ۴-۱ مقدار تولید صنایع معدنی استان در سال ۱۳۹۰ و نسبت به سال قبل قابل مشاهده است.

نمودار ۴-۱- واحدهای مستقر در شهرک‌های صنعتی استان به تفکیک نوع فعالیت

نمودار ۴-۲- مقایسه درصد صنایع معدنی و غیر معدنی در شهرک‌های صنعتی استان

جدول ۴-۱- میزان تولید محصولات صنایع معدنی

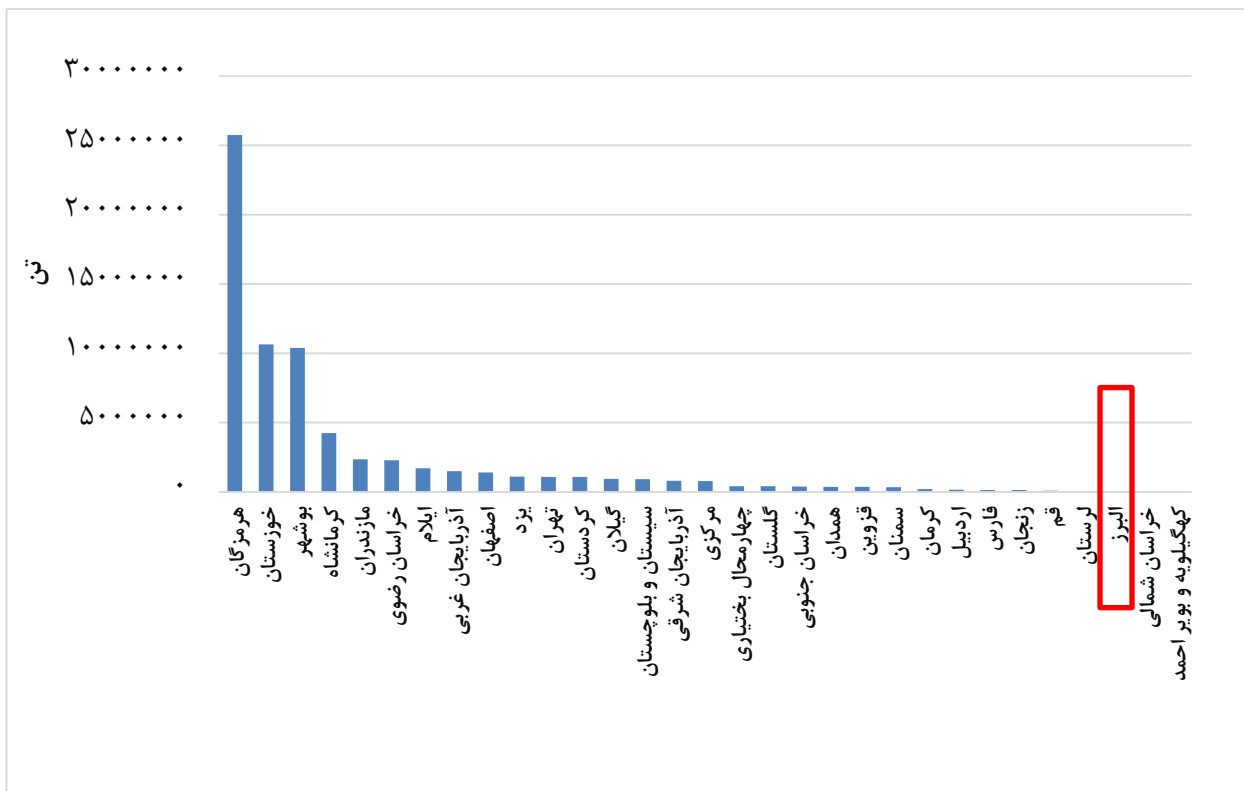
عنوان شاخص یا نماگر	واحد	مقدار/تعداد	درصد تغییر نسبت به فصل قبل	درصد تغییر نسبت به مشابه سال قبل
مقدار تولید سیمان	تن	۷۱۴۴۶۷	-۷۴	۱,۲
مقدار تولید شمش آلومینیوم	تن	۲۰۰	-۵,۹	
مقدار تولید محصولات فولادی	تن	۲۲۴۲	-۸۱,۱	
مقدار تولید کاشی و چینی بهداشتی	هزارمترمربع	۴۲۲	-۳۳,۱	۴۷۰,۳

کارخانه سیمان البرز

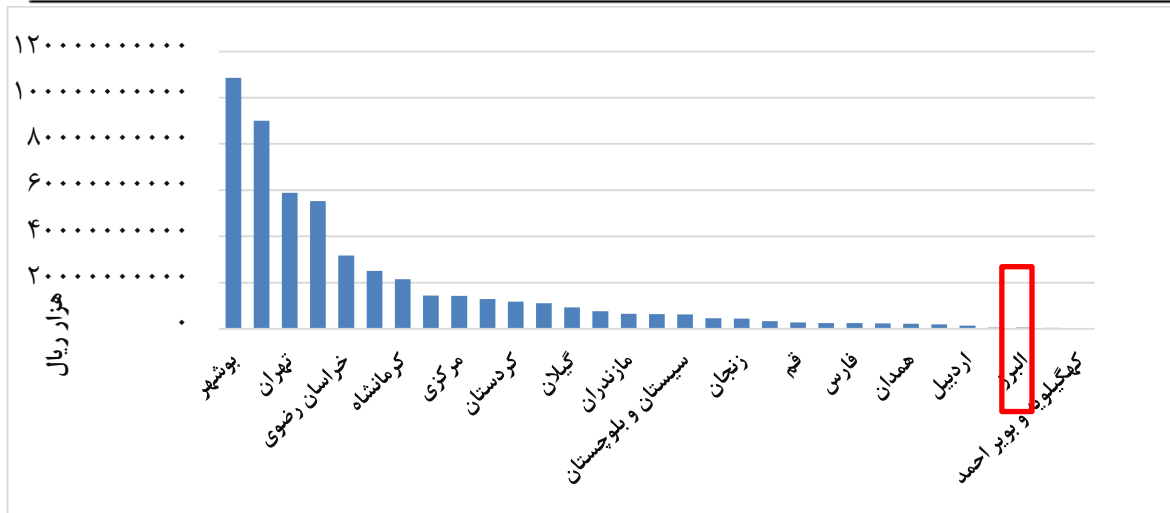
کارخانه سیمان البرز تنها شرکت سیمانی در کشور است که دارای توان تولیدی و تحویل بیش از ۲۲ هزار تن انواع سیمان در روز می باشد. واحد سیمانی استان البرز اولین تولید کننده سیمان پرتلند آهکی و نخستین واحد تولید کننده سیمان پرتلند مرکب در سطح ایران است. حجم سیمان و کلینکر تولیدی استان را در سال ۹۲ بالغ ۵ میلیون و پانصد هزار تن می باشد که در حدود ۱۰ درصد از حجم تولیدی این محصولات نیز در لیست صادرات استان و تحویل به سایر واحدها قرار داشته اند.

۴-۵- گمرکات استان

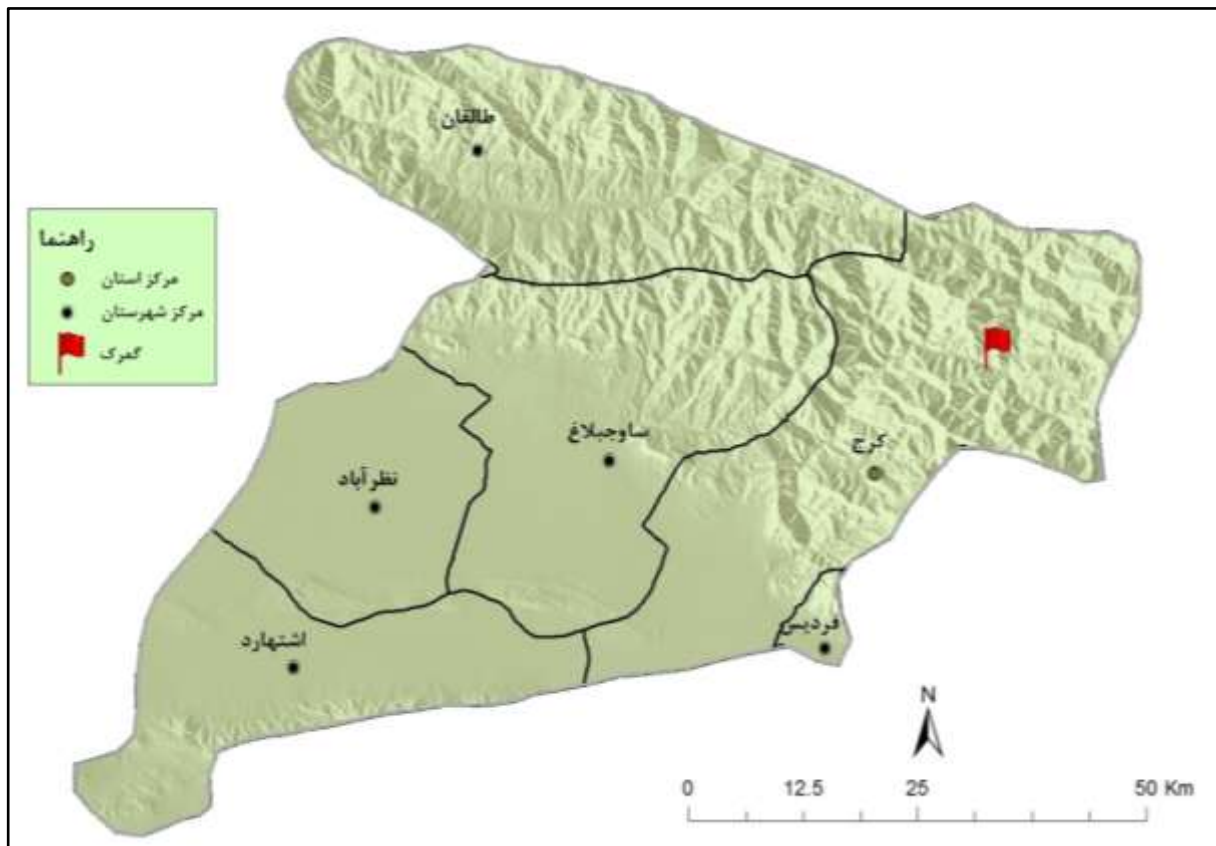
مقدار واردات انواع کالا از گمرک فرودگاه پیام در سال ۱۳۹۱، ۳۴ هزار تن بوده است و ارزش واردات انواع کالا از این فرودگاه ۶۵۴۶۳۷۶ میلیون ریال می باشد. همچنین مقدار صادرات انواع کالا از گمرک فرودگاه پیام ۴۶ هزار تن بوده و ارزش کل صادرات انواع کالا از این گمرک ۵۲۴۸۲۲ میلیون ریال می باشد (نمودار ۴-۳ و ۴-۴) همانگونه که مشاهده می شود بیشترین میزان فعالیت در این گمرک به واردات انواع کالا از طریق این فرودگاه تعلق دارد. در شکل ۴-۳ موقعیت گمرک استان البرز نمایش داده شده است.

نمودار ۴-۲- ارزش وزنی صادرات در استان البرز نسبت به سایر استانها، ۱۳۹۱

نمودار ۴-۴- ارزش (ریالی) صادرات در استان البرز نسبت به سایر استان‌ها- ۱۳۹۱

شکل ۴-۳- موقعیت گمرک استان البرز

فصل پنجم

مخاطرات استان

بررسی مخاطرات زمین‌شناختی به منظور کاهش آسیب‌پذیری جامعه و اتلاف منابع مالی و روند توسعه کشور از فعالیت‌های سازمان زمین‌شناسی است که در این راستا بررسی‌هایی را در زمینه زمین‌لرزه، فرونشست، رانش زمین، سنگ‌افت و سیل در مناطق مختلف کشور انجام داده است. تسریع در انجام این مطالعات و به کارگیری نتایج آن در اجرای طرح‌های عمرانی و توسعه‌ای از اهداف این سازمان می‌باشد.

دفتر بررسی مخاطرات زمین‌شناختی، زیست‌محیطی و مهندسی سازمان زمین‌شناسی از بدو تأسیس سازمان با انجام بررسی‌های آب‌زمین‌شناسی، زمین‌شناسی مهندسی ساختگاه‌ها و شریان‌های حیاتی، پروژه‌های تأمین منابع آب و بررسی‌های لرزه‌زمین‌ساختی و ژئوفیزیکی کار خود را آغاز و در حال حاضر در قالب چهار گروه زمین‌شناسی مهندسی و ژئوتکنیک، لرزه‌زمین‌ساخت و زلزله‌شناسی، زمین‌شناسی زیست‌محیطی و آب‌زمین‌شناسی مشغول به فعالیت‌های گسترده‌ای می‌باشد.

ایران کشوری است که از دیدگاه زمین‌شناسی بسیار متنوع بوده و این تنوع سبب ایجاد شرایط ویژه‌ای گردیده که از دو نقطه نظر منابع و محدودیت‌ها قابل بررسی می‌باشد. در کنار وجود منابع بسیار متنوع و غنی در کشور، مخاطرات متنوع طبیعی و زمین‌شناسی محدودیت‌ها و مشکلات فراوانی را برای توسعه کشور ایجاد می‌نمایند.

همانند سایر نقاط جهان در ایران نیز شرایط اقلیمی، ریخت‌شناسی و زمین‌شناسی در کنار رشد جمعیت، گسترش بی‌رویه شهرها، ساخت و سازهای انبوه و افزایش فعالیت‌های صنعتی و معدنی سبب تشدید خسارت‌های مہلک گردیده، بطوریکه ایران به همراه مصر، چین و هندوستان ۴ کشوری بوده‌اند که بیشترین خسارت‌ها را از این بابت دیده‌اند. در مورد ایران بطور میانگین سالیانه ۱۱۰۰ میلیارد ریال هزینه جبران این خسارت‌ها می‌گردد. از میان ۴۳ مخاطره طبیعی ۳۲ مورد آن در ایران روی داده و حدود ۱۰ درصد تولید ناخالص کشور سالیانه صرف پرداخت خسارت ناشی از این پدیده‌ها می‌گردد.

با بررسی‌های انجام شده مشخص گردیده که ۹۷ درصد شهرهای ایران در خطر وقوع زمین‌لرزه با قدرت‌های مختلف است که در سال‌های اخیر شاهد رخداد زمین‌لرزه‌های ویرانگر بوده‌ایم. پدیده سیل با نرخ رشد بسیار بالا در مناطق مختلف کشور رخ داده به نحوی که در ۲۵ سال گذشته کشور با ۹۶۷ سیل روبرو بوده که به طور متوسط سالانه حدود ۳۶ میلیارد تومان خسارت ناشی از آن محاسبه گردیده است. همچنین ناپایداری‌های دامنه‌ای نیز در سال‌های اخیر خسارت جبران‌ناپذیری را ایجاد نموده است. بنابراین لازم است که نقشه‌های پهنه‌بندی خطر در استان‌های مختلف تهیه شده و با رعایت استانداردهای مربوطه در اجرای پروژه‌های عمرانی، توسعه‌ای و اقتصادی مد نظر قرار گیرد.

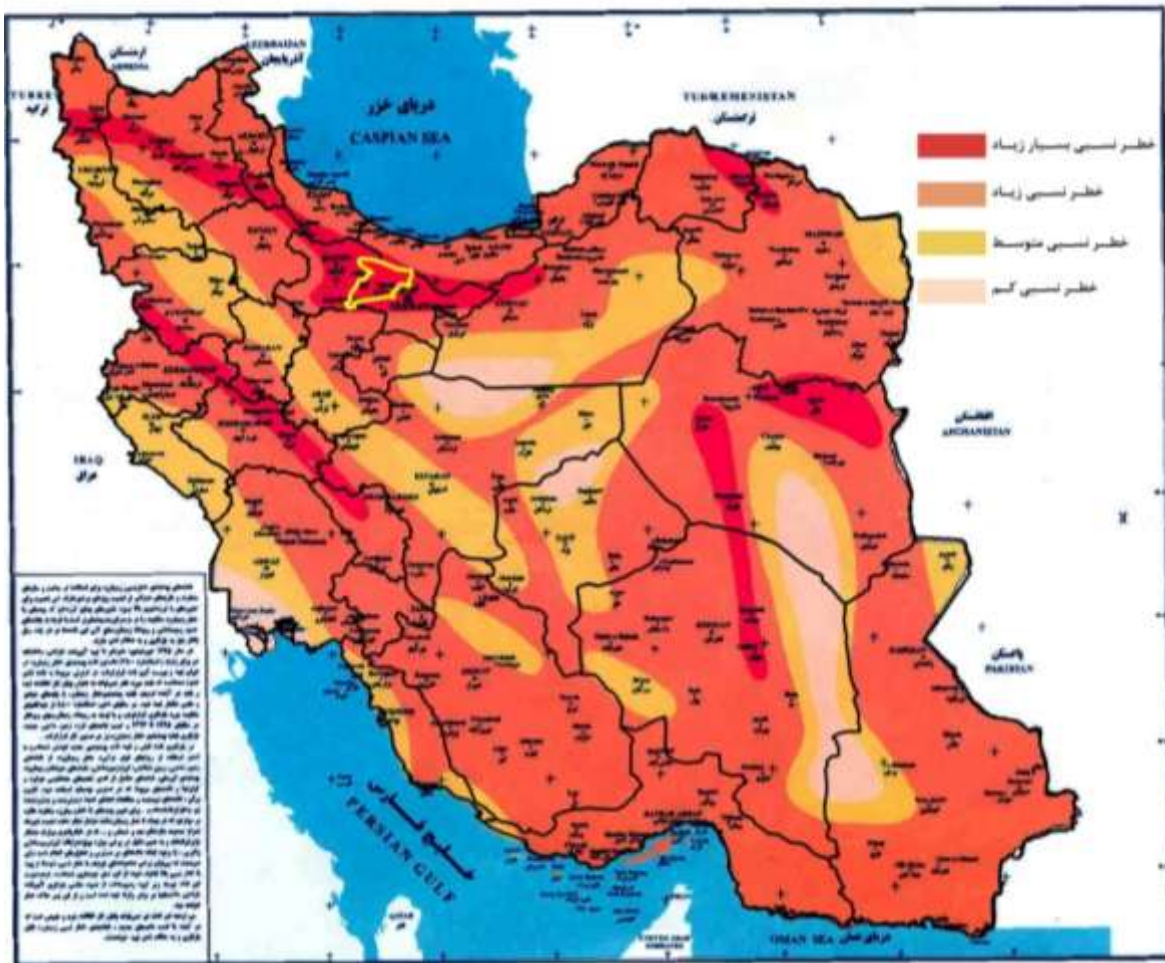
یکی از راه‌های کاهش تبعات بلایای طبیعی، شناخت این بلایاست که هر سال در جهان روی می‌دهد. کشور ما در منطقه‌ای واقع شده است که ویژگی‌های مخصوصی دارد. یکی از این ویژگی‌ها، وجود گسل‌هایی است که گاه و بیگاه موجب بروز زمین‌لرزه می‌شود.

از مهم‌ترین مخاطرات زمین‌شناختی استان می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

زمین لرزه، ناپایداری‌های دامنه‌ای شامل سنگ افت، ریزش‌ها، لغزش‌ها، گل روانه و خزش، آتش سوزی، سیلاب، بهممن، فرو نشست، خشکسالی، بیماری‌های اپیدمیک ژئوژنیک، رعد و برق، روانگرایی و واگرایی خاک، فرسایش شدید، فروچاله، توفان - گردباد و تگرگ، موج.

۱-۵- زمین لرزه

زمین لرزه یکی از مخرب ترین پدیده های طبیعی است که در طول تاریخ همواره آثار غیرقابل جبرانی به همراه داشته و موجب خسارت فراوانی نیز شده است. زمین لرزه در اثر حرکت ها و ارتعاش های ناگهانی سطح زمین به وجود می آید که ناشی از شکسته شدن سنگ های پوسته زمین و رها شدن انرژی ذخیره شده در آن هاست. اگر چه در طول سال تعداد بسیار زیادی زمین لرزه اتفاق می افتد، اما خوشبختانه تنها اندکی از آن ها اثرات تخریبی دارد و بسیاری از آن ها آن قدر خفیف است که فقط دستگاه های حساس لرزه نگاری می تواند آن ها را ثبت کند. باتوجه به نقشه پهنه بندی خطر زمین لرزه در ایران، تمام مناطق استان با خطر نسبی بسیار زیاد زمین لرزه مواجه است (شکل ۱-۵).

شکل ۱-۵ خطر زمین لرزه در کشور و استان البرز

۵-۱-۱ گسل های مهم استان

استان البرز از نظر ساختار زمین شناسی شامل دو محدوده کاملاً جدا است. بخش شمال خاوری نقشه در زون البرز مرکزی و بخش جنوبی و مرکزی در زون ایران مرکزی جای می گیرد. مرز میان البرز و ایران مرکزی فرو افتادگی اشتهاارد است که بر اثر راندگی شمال تهران با راستای خاوری- باختری تا شمال باختری- جنوب خاوری بوجود آمده و ادامه دشت تهران بشمار می آید. در ادامه گسل های مهم استان بررسی می شوند (شکل ۵-۲).

- گستره البرز مرکزی

راندگی شمال تهران

راندگی لرزه زای شمال تهران که گسلی بنیادی در مرز کوه های البرز و دشت تهران است (بربریان و همکاران ۱۳۶۴). شاخه ای از این راندگی (گسل شمال تهران در محدوده نقشه کرج به شاخه های متعددی تقسیم می شود) با راستای تقریباً خاوری- باختری پس از حدود پانزده کیلومتر در نزدیکی های کردان به گسل باغستان می پیوندد. شیب این گسل به سوی شمال و حرکت آن به سوی جنوب است. بنظر می رسد شاخه ای دیگر از این راندگی با راستای شمال باختری- جنوب خاوری در مرز رسوب های Qf_2 و Qf_3 نزدیک به چهارده کیلومتر ادامه پیدا کرده و سپس با خاک سطحی یا خاک های کشاورزی منطقه کردان پوشیده می شود و پس از رودخانه کردان اثر آن دیده نمی شود. از روستای چنار راستای این گسل بسوی باختر برگشته و تا منطقه هشتگرد ادامه پیدا می کند که اثر آن تنها بر روی تصاویر ماهواره لندست دیده شده و بر روی زمین قابل شناسایی نیست.

راندگی باغستان

این راندگی ادامه گسل وردیج- پورکان در ورقه تهران است. راندگی باغستان بصورت خمیده در مرز رسوب های سازند کرج و نهشته های آبرفتی به صورت دیواره بارزی دیده می شود. ابتدا راستای خاوری- باختری دارد، ولی پس از گذشتن ۷/۵ کیلومتر به شاخه های فرعی دیگر با راستای جنوب خاوری- شمال باختری تقسیم می شود و حدود ۱۰ کیلومتر دیگر ادامه پیدا می کند. شیب این راندگی به سوی شمال و حرکت آن به سوی جنوب است و سبب رانده شدن سازند کرج بر روی آبرفت های کواترنر شده است.

گسل وارنگه رود

گسل وارنگه رود با روند تقریبی $N115$ در بخش خاور استان قرار دارد، این گسل باعث جابه جایی واحد های سازند کرج شده به طوریکه سنگ های ائوسن زیرین در کنار سنگ های ائوسن بالایی (سازند کرج) قرار گرفته اند. با توجه به شواهد موجود در بررسی های صحرای انجام شده در منطقه سازوکار گسل از نوع راندگی با مؤلفه بسیار کوچک راستالغز راستگرد در نظر گرفته شده است.

گسل معکوس آهار

این گسل قسمتی از گسل معروف مشا- فشم است (قسمتی از گسل مشا- فشم در ناحیه آهار که یکی از سه شاخه فرعی آن است، گسل آهار نامیده می شود). گسیختگی سطحی این گسل در نزدیک ترین فاصله در حدود \bar{O} کیلومتری شمال خاور مرکز شهر کرج واقع شده و توان لرزه زایی آن $M_s = \bar{e}$ برآورد می گردد.

رانندگی پورکان - وردیج

این گسل با درازای ۱۵ کیلومتر از نوع رانندگی است، اثر گسل در سطح زمین خمدار است ولی راستای عمومی آن شمال باختر - جنوب خاور می باشد. فعالیت این گسل که کارکرد آن تماماً در سازند کرج است، در فازهای فشاری بعد از ائوسن می باشد ولی از جنبش های جوان آن داده ای در دست نیست. شیب این گسل حدود ۵۰ درجه و بسوی شمال خاوری است. در شمال روستای کندر توفهای سبز بر روی مجموعه متناوب شیل و توفهای سیلتی رانده شده اند. گسیختگی سطحی این گسل در نزدیکترین فاصله، در حدود ۶,۶ کیلومتری شمال خاور مرکز شهر کرج واقع شده و توان لرزه‌زایی آن $M_s = 5$ برآورد شده است.

گسل مشا - فشم

در دامنه جنوبی البرز، در حد فاصل آبیگ - فیروزکوه - شاهرود - گسلی از نوع رانندگی وجود دارد که دست کم از زمان لیاس (نبوی، ۱۳۵۵) تاکنون، برحوضه رسوبی، ساختار کهن و بویژه ریخت زمین ساخت امروز البرز اثر درخور توجهی داشته است. گسل مشا - فشم در حقیقت یک پهنه گسلی به پهنای حدود ۱۰ کیلومتر و طول حدود ۴۰۰ کیلومتر است. خط گسل موج دار است، در شمال باختری دارای روند WNW - ESE می باشد. در بخش مرکزی به تدریج خمیده می شود ولی در خاور، روند خاوری - باختری دارد. شیب صفحه گسلی، متناسب با نوع سنگ های مجاور، بین ۳۵ تا ۷۰ درجه به سمت شمال متغیر است.

شیب گسل به سمت شمال و بین ۳۰ تا ۷۰ درجه تغییر می کند. این گسل از چندین قطعه که نسبت به هم به صورت پلکانی قرار دارند تشکیل شده است. روند کلی قطعات از روند کلی گسل پیروی می کند. در شرح نقشه گسل - های بزرگ فعال ایران (حسامی و جمالی ۲۰۰۶)، مشاء به عنوان گسله ای دارای لرزه خیزی و یافته های میدانی مستند قلمداد گردیده است. در باختر دره مشاء این گسل با راندن تراس های قدیمی تر به روی تراس های رودخانه ای جوان (با سن هولوسن)، اختلاف ارتفاعی به اندازه ۴۰ متر نسبت به کف دره ایجاد کرده است. (سلیمانی وحسینی ۱۳۷۷) میانگین جابجایی این گسل ۳ میلی متر در سال است (ریتز و همکاران ۱۹۹۰). حفرتراشه های در عرض گسل مشاء (محدوده دریاچه تار) دوره بازگشتی حدود ۱۶۰ تا ۶۰۰ سال برای زمین لرزه های با بزرگای گشتاوری بین ۶,۵ تا ۷,۱ را پیش بینی می کند (ریتز و همکاران، ۲۰۰۳).

مطالعه مورفوتکتونیک و دیرینه لرزه شناسی روی گسل مشا (بین دره تار در شرق و منطقه لواسانات در غرب) با استفاده از تصاویر ماهواره ای، مدل های ارتفاعی رقومی و تحقیقات میدانی برای کمی کردن هندسه و سینماتیک گسل مشا انجام شده و بسیاری از شواهد جابجایی های چپ گرد راستا لغز در مقیاس های مختلف را نشان می دهد. مطالعات دیرینه لرزه شناسی در همین مورد آهنگ لغزش $0,5 \pm 2,2$ میلی متر در سال در طول بخش شرقی گسل مشا تعیین نموده است (سلیمانی و همکاران ۲۰۰۸) سیمای مورفوتکتونیک نشان می دهد که بخش بزرگی از گسلش راستالغز چپ گرد است که در طول گسل مشا به واسطه چندین تکه گسل خطی به گسل شمال تهران منتقل شده است.

با وجود مطالعات زیادی که روی مکان های مختلف در طول گسل مشا صورت گرفته (بربریان ۱۹۸۳، تریفونا و همکاران ۱۹۹۶، اکسن و همکاران ۲۰۰۱، ریتز و همکاران ۲۰۰۴، اشتري ۲۰۰۵) به جزء روند کلی و یا سمت

شیب این گسل، در مورد مکانیسم حرکت آن توافق مناسبی وجود ندارد و این پژوهشگران انواع سازوکارها شامل راندگی (فشارشی)، راستا لغزچپ گرد کج لغز، راستالغز چپگرد با مولفه کوچکی از کشش و راستالغز چپگرد با مولفه بزرگی از کشش را برای این گسل بیان نموده‌اند.

زمین‌لرزه‌های تاریخی سال‌های ۱۸۳۰ AD, ۱۸۱۵ AD, ۱۸۱۱ AD, ۱۸۰۲ AD, ۱۶۵۵AD ($M_s=6.5$, $I_o=VII$); ۱۹۷۴ AD ($M_s=7.1$, $I_o=VIII$); ۱۹۳۰ AD ($M_s=5.2$); ۱۹۴۷ AD; ۱۹۵۵ AD ($M_b=4.0$, $I_o=VI$); ۱۹۷۴ AD ($M_b=4.3$) همگی کم و بیش منطبق بر شاخه خاوری گسل مشا می‌باشند و از آن‌ها با عنوان زمین‌لرزه‌های مرتبط با جنبش دوباره گسل مشا یاد شده است، (Berberian and Yeats, ۱۹۹۹).

برخلاف وجود زمین‌لرزه‌های تاریخی بسیار و داده‌های ریخت زمین‌ساختی حاصل از پویایی گسل مشا بویژه در پاره گسل خاوری، داده‌های بزرگ و جدیدی از جنبش لرزه‌ای این گسل در دست نیست. گسیختگی سطحی این گسل در نزدیک‌ترین فاصله در حدود ۲۴ کیلومتری شمال مرکز شهر کرج واقع شده و توان لرزه‌زایی آن $M_s=$ برآورد شده است.

گسل شمال تهران

گسل شمال تهران شامل یک منطقه از گسل‌هایی است که به صورت نردبانی-پلکانی در امتداد لبه جنوبی بلندی‌های البرز مرکزی در شمال تهران، شکل دهنده همبری سنگ نهشته‌های پالئوژن پلیوکواترنی است. این گسل با درازای نزدیک به ۱۱۰ کیلومتر در شمال تهران و در بخش جنوبی البرز مرکزی در ادامه باختری گسل مشا واقع شده است. در مورد هندسه و ساز و کار این گسل در پژوهش‌های بسیاری اشاره شده است که از آن به عنوان یک گسل راندگی با شیب به سوی شمال یاد می‌شود و سبب راندگی سنگ‌های آذرآواری پالئوژن (سازند کرج) بر روی نهشته‌های آواری-آبرفتی اواخر عصر یخچالی پلیوسن-کواترنی شده است. (بربریان و همکاران، ۱۳۶۴: عباسی و همکاران، ۱۳۸۲)، Nazari, ۱۹۷۴; Tchalenko, ۱۹۶۸; Knill and Jones, ۱۹۶۱; Dresh, ۱۹۹۵; Rieben, ۲۰۰۸ and Nazari and Ritz, ۲۰۰۶).

این گسل در بیشتر راستای خود سازوکاری فشاری دارد و در بخش خاوری بیشتر سازوکاری راستالغز چپگرد و فشاری را نشان می‌دهد. زمین‌لرزه‌های بزرگی چون زمین‌لرزه‌های سال‌های AD ۸۵۶, ۹۵۸, ۱۸۳۰, ۱۶۶۵ از حرکت این گسل ایجاد شده است. از دیگر زمین‌لرزه‌های مرتبط با فعالیت این گسل می‌توان به موارد ذیل اشاره نمود.

- زمین‌لرزه ۲۳ فوریه ۹۵۸ میلادی، با بزرگی تخمین زده شده $M_s=$ و شدت $I_o=X$
- زمین‌لرزه ماه مه ۱۱۷۷ میلادی، گستره میان شهر ری و قزوین با بزرگی تخمین زده شده $M_s=$ و شدت $I_o=X$
- زمین‌لرزه ۲۴ دسامبر ۱۸۹۵ میلادی تهران
- زمین‌لرزه سوم اکتبر ۱۹۷۰ میلادی رودبار قصران ($M=$)
- زمین‌لرزه ۲۶ اکتبر ۱۹۸۹ نجار کلایه در شمال خاوری تهران (آمبرسز و ملویل، ۱۹۸۲ و بربریان و همکاران، ۱۳۶۴)

گسیختگی سطحی این گسل در نزدیکترین فاصله، در حدود 100 کیلومتری مرکز شهر کرج واقع شده و توان لرزه زایی آن $M_s = 6.5$ برآورد می گردد. از نظر خطر ایجاد زمین لرزه این گسل مهمترین چشمه لرزه زا در شهر کرج می باشد.

گسل کندوان

گسل کندوان یکی از گسل‌های عمده و به احتمال زیاد گسل کهن البرز است. روند گسل باختر-شمال باختر است و شیب صفحه گسلی حدود 30 تا 90 درجه به سمت شمال می باشد. این گسل در حاشیه شمال خاوری و شمال استان البرز قرار دارد. گسل کندوان از خاور بایجان در خاور تا ناحیه علم کوه در باختر نزدیک به 151 کیلومتر درازا دارد. راستای آن در بخش خاوری، شمال باختری، در بخش میانی، خاوری و در بخش باختری، شمال باختری است و شیب عمومی آن به سوی شمال و شمال خاور است. گسل کندوان سبب راندگی سنگ‌های سازند کهر و سنگ های پالئوزوئیک و مزوزوئیک بر روی مجموعه سنگ های ائوشفشیانی ائوسن شده است، با توجه به وضعیت زمین-شناسی منطقه در بخش میانی گسل، نشانه‌هایی از مولفه راستالغز را در طی دوره سنوزوئیک در زمین شناسی منطقه دیده می‌شود، (Ghassemi and Ghorashi, 2004) (Nazari, 2006). گسل کندوان واحدهای سنگی پالئوزوئیک و مزوزوئیک را به سمت جنوب بر روی سازند ائوسن کرج و نهشته‌های جوان تر رانده است. زمین لرزه های 25 مارس 1983 میلادی ($mb=5.2$) و 26 مارس 1983 ($mb=4.5$) بایجان به احتمال زیاد در اثر عملکرد بخش خاوری این گسل ایجاد شده است. گسیختگی سطحی این گسل در نزدیکترین فاصله در حدود 47 کیلومتری شمال مرکز شهر کرج واقع شده و توان لرزه زایی آن $M_s = 6.5$ برآورد شده است.

گسل آزادبر

این گسل، با روند تقریبی $N130$ از شمال خاوری روستای آزادبر، (شمال خاوری استان البرز) عبور می کند. این گسل سبب قرارگیری واحدهایی از ماسه‌سنگ‌های آهکی با سن میوسن (در جنوب) در کنار شیل‌های کندوان (در شمال) شده است. با توجه به شواهد موجود در بررسی‌های صحرای انجام شده در منطقه سازوکار گسل از نوع معکوس با مؤلفه کوچک راستالغز راستگرد در نظر گرفته شده است.

گسل گچسر

گسل گچسر در قسمت شمال خاوری استان البرز با روند تقریبی $N140$ واقع شده است. بخش‌های شمالی گسل سبب جایگیری توده گچ در ماسه‌سنگ‌ها و کنگلومراهای الیگوسن شده و در بخش جنوبی، سبب قرارگیری سازند کرج در مجاورت کنگلومرا و ماسه سنگ‌های میوسن شده است. با توجه به شواهد موجود در بررسی‌های صحرای انجام شده در منطقه سازوکار گسل معکوس با مؤلفه راستالغز راستگرد، در نظر گرفته شده است.

گسل حسنگدر

این گسل با شیبی به سمت جنوب، در شمال روستای گشنادر و در جاده چالوس در روستای حسنگدر ردگیری شده است. زون این گسل در این موقعیت کاملاً خرد و پوشیده شده است. لذا از محل زون گسل برداشت‌های ساختاری مفیدی انجام نشده است. اما با توجه به مختصات محوری و سطح محوری چین‌های مرتبط با گسل، راستای حرکت گسل $N035$ و سازوکار آن، معکوس با مؤلفه راستالغز چپگرد تعیین گردید.

گسل گرمدره

این گسل در جنوب گرمدره و شرق کاروانسرای سنگی و جنوب جاده تهران- کرج واقع شده است.

- محدوده ایران مرکزی

رانندگی اشتهارد

طول این رانندگی در محدوده نقشه استان نزدیک به ۳۵ کیلومتر و راستای آن خمدار خاوری- باختری است. شیب آن به سوی شمال و حرکت آن به سوی جنوب است، که سبب رانده شدن نهشته‌های نئوژن بلندی‌های حلقه بر روی رسوب‌های نمکی کفه اشتهارد شده است.

گسل جارو

این گسل با راستای نزدیک به خاوری- باختری و بصورت خمیده است. بر اساس گزارش شماره ۶۱ سازمان زمین شناسی (بربریان و همکاران ۱۳۶۴) این گسل از نوع فشاری است. درازای آن ۲۱ کیلومتر است و در جنوب کوه جارو کهن‌ترین سنگ‌های آتشفشانی ائوسن پسین (از سوی شمال) را بر روی آبرفت‌های دشت و جوان‌ترین سنگ‌های آتشفشانی ائوسن پسین (در جنوب) رانده است. این گسل شیپی حدود ۶۰ درجه به سوی شمال دارد.

گسل جنوب گمرکان

این گسل با راستای خاوری- باختری و بصورت خمیده در جنوب کوه تاوره در مرز میان سنگ‌های کهن و جوان ائوسن پسین و آبرفت‌های رودخانه‌ای عهد حاضر (مانند گسل جارو) دیده می‌شود. شیب آن به سوی شمال و عملکرد آن مانند گسل جارو است.

گسل ایپک

گسل ایپک از جعفرآباد در خاور تا ولیجان لو در باختر در حدود ۱۰۶ کیلومتر درازا دارد. راستای آن خاوری است و شیب آن به سوی جنوب است. بررسی‌ها روی گسل بعد از زمین لرزه بوئین زهرا نشان داد که مولفه اصلی کنونی گسل، راستالغز چپ بر است. در راستای این گسل، سنگ‌های سازند سرخ بالایی و سنگ‌های آتشفشانی الیگومیوسن در کنار نهشته‌های کواترنری قرار گرفته اند که حکایت از وجود مولفه معکوس بر روی این گسل دارد. ادامه شمال باختری این گسل به گسل سلطانیه می‌رسد (Berberian et al., ۱۹۹۳).

از زمین‌لرزه‌ای ویرانگر در هزاره سوم پیش از میلاد، کهن‌ترین رویداد لرزه‌ای ایران در گستره بوئین‌زهرا در اثر حرکت این گسل رخ داده است. روکانون پیشنهاد شده برای زمین لرزه ۱۰ دسامبر ۱۱۱۹ میلادی قزوین با محل گسل ایپک تطابق دارد، (Ambrasys&Melville, ۱۹۸۲).

زمین‌لرزه‌های ۲۰ اکتبر ۱۸۷۶ میلادی کله دره بوئین زهرا، زمین لرزه فاجعه بار یک سپتامبر ۱۹۶۲ میلادی بوئین زهرا ($M_s=7.2$; $I_0=IX$)، زمین لرزه، در اثر حرکت این گسل ایجاد شده است. میانگین جابجایی‌های قائم و افقی که در پهنا و سراسر درازای پهنه اندازه گیری شده به ترتیب ۱۴۰ و ۶۰ سانتی متر گزارش شده است، (Berberian et al., ۱۹۹۳). گسیختگی سطحی این گسل در نزدیکترین فاصله، در حدود ۷۲ کیلومتری باختر مرکز شهر کرج واقع شده و توان لرزه‌زایی آن $M_s=7.2$ برآورد شده است.

گسل ماهدشت - کرج

گسل ماهدشت - کرج بین شهر ماهدشت تا جنوب کرج واقع شده است و برای اولین بار توسط سلیمانی، ۱۳۷۶ معرفی شده است. این گسل با طول بیش از ۵۰ کیلومتر، از نوع فشاری با مؤلفه راستالغز بامتداد و شیب به سوی جنوب و جنوب خاوری است. بعضی شاخه‌ها شیب رو به جنوب و بعضی دیگر شیب رو به شمال است. با توجه به مطالعهٔ عکسهای هوایی، این گسل در ادامهٔ گسل جوان و لرزه‌ای اشتهارد است و از شرایط حاکم بر آن تبعیت می‌کند. بدین ترتیب این دو قطعه را می‌توان در یک روند دانست و درازای ۸۰ کیلومتر را برای آنها در نظر گرفت.

گسل لانیز

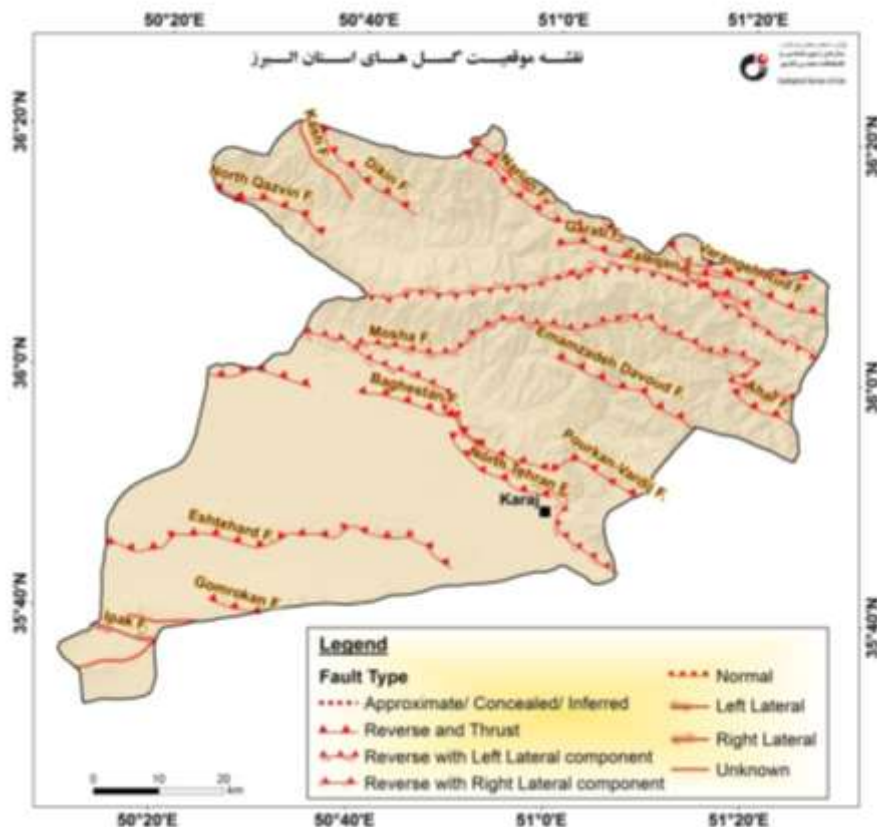
این گسل سبب کنار هم قرارگیری ماسه‌سنگ‌های قرمز رنگ میوسن و توف‌های سبز کرج شده است. سازوکار گسل معکوس با مؤلفه راستالغز چپگرد می‌باشد.

گسل آبیک

گسل آبیک از خور در خاور تا آقابابا در باختر در حدود ۹۱ کیلومتر درازا دارد. راستای آن شمال باختری است. شیب گسل به سوی شمال خاور است و سنگ‌های پالئوزوییک، مزوزوییک و سنوزوییک در راستای آن بر روی نهشته‌های کواترنری رانده شده‌اند. این گسل در ادامه شمال باختری گسل شمال تهران قرار دارد و گسل‌های مشائی و کهر به آن خاتمه می‌یابند، (Ghassemi and Ghorashi, ۲۰۰۴).

گسل فشند

این گسل با ۱۸ کیلومتر طول با روند خاوری - باختری به سمت شمال شیب دارد.

شکل ۵-۲ نقشه گسل‌ها در گستره استان

۵-۱-۲- وضعیت لرزه‌ای

گسترده مورد مطالعه در پهنه لرزه زمین ساخت ایران مرکزی و البرز قرار گرفته است. از جمله ویژگی‌های پهنه‌های لرزه زمین ساختی مذکور

- تعداد زیاد زمین لرزه

- بزرگای متوسط تا بزرگ

- ژرفای کانونی کم و محدود به بخش بالایی پوسته می باشد.

بزرگترین لرزه‌های رخ داده در گستره مورد مطالعه، رویداد زمین لرزه تاریخی ۲۳ فوریه ۹۵۸ میلادی ری- طالقان با بزرگای ۷,۴، زمین لرزه ۲۰ آوریل ۱۶۰۸ میلادی با بزرگای ۷,۴ رودبارت- طالقان و زمین لرزه ۲۰ ژوئن ۱۹۹۰ میلادی رودبار- منجیل با بزرگای ۷,۴ بوده است.

- زمین لرزه های تاریخی

زمین لرزه ۲۳ فوریه ۹۵۸ میلادی، ری- طالقان

این زمین لرزه روستاهای واقع در منطقه ری و طالقان را به کلی ویران کرد و خسارت های جانی و مالی زیادی به بار آورد. شدت زمین لرزه به گونه ای بود که تا اصفهان نیز احساس شد. پس لرزه های آن تا ۴۰ روز ادامه داشت، و در سراسر منطقه شمال مرکزی حس شد. بزرگی زمین لرزه $M_s = 6.5$ گزارش شده است.

زمین لرزه ۲۰ آوریل ۱۶۰۸ میلادی، رودبارت-طالقان

این زمین لرزه بسیاری از روستاهای طالقان، رودبارت الموت (شمال رودخانه شاهرود) و قزوین را ویران کرد و تا ۲۸۰ کیلومتری کنون زمین لرزه در ساری، باعث ترک خوردگی دیوار خانه ها شد. بزرگای زمین لرزه ۷,۴ گزارش شده است.

زمین لرزه ۱۶ دسامبر ۱۸۰۸ میلادی طالقان

این زمین لرزه روستاهای بسیاری را در مازندران غربی و طالقان ویران کرد، شدت زمین لرزه به گونه ای بود که تهران و رشت را نیز لرزاند. بزرگای زمین لرزه ۵,۹ گزارش شده است و به احتمال زیاد در اثر عملکرد گسل الموت رود یا گسل جنوب طالقان ایجاد شده است (آمبرسیز و ملویل، ۱۹۸۲)

- زمین لرزه های دستگاهی

زمین لرزه ۱۸ نوامبر ۱۹۷۳ میلادی، صمغ آباد طالقان

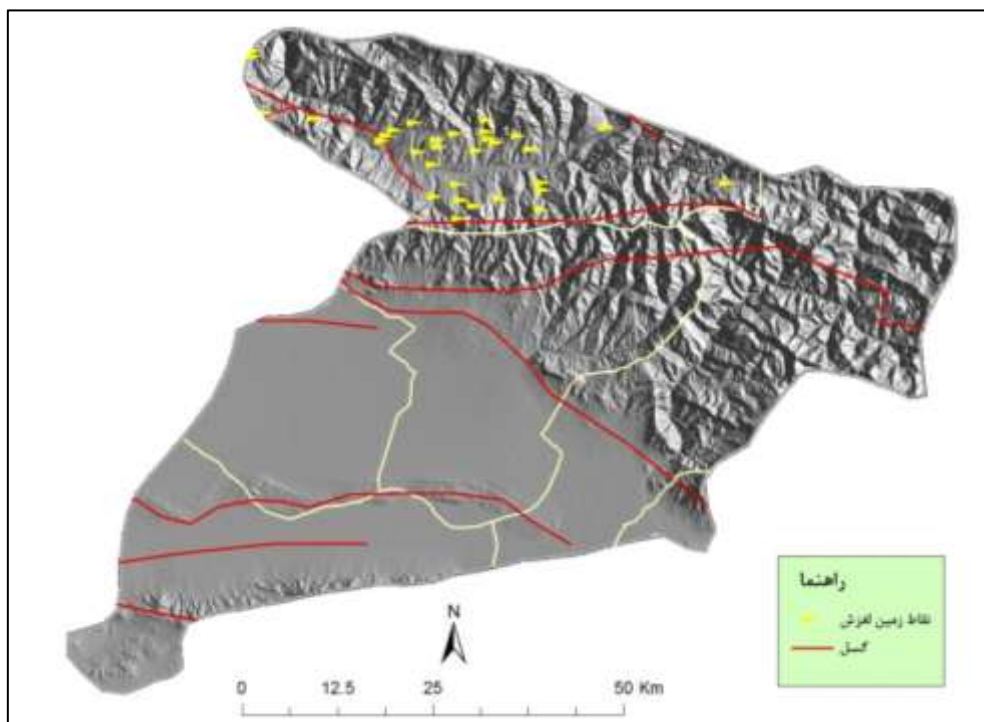
این زمین لرزه علاوه بر طالقان در تهران، شمیرانات و لاریجان و نوشهر نیز حس شد. بزرگای زمین لرزه ۵ ریشتر گزارش شده است و به احتمال زیاد در اثر جنبش گسل طالقان روی داده است (مهاجر اشجعی و همکارا، ۱۳۶۲).

۵-۲- زمین لغزش

زمین لغزش به حرکت توده‌ای از مواد تشکیل دهنده زمین، از یک شیب به سمت پایین گفته می‌شود که توپوگرافی کوهستانی، فعالیت‌های زمین‌ساختی، لرزه‌خیزی، شرایط متنوع زمین‌شناسی و اقلیمی، عمده شرایط طبیعی برای ایجاد این پدیده در کشور به شمار می‌رود. زمین لغزش به‌عنوان یکی از مخاطرات طبیعی خسارات مالی و جانی

فراوانی را به همراه دارد و در صورت وقوع این پدیده جاده‌ها، خطوط راه آهن، خطوط انتقال نیرو و ارتباطات، کانال‌های آبیاری و آبرسانی، عرصه‌های طبیعی و مناطق مسکونی دچار خسارت می‌شود. مشخص کردن مناطق مستعد زمین‌لغزش و جلوگیری از ساخت و ساز در این مناطق، یکی از راهکارهای جلوگیری از بروز خسارات مالی و جانی به دنبال وقوع این پدیده است.

جاده چالوس، یکی از زیباترین و پرجاذبه ترین راه های کوهستانی کشور است که بیشترین حجم مسافرت‌ها بین شمال و مرکز کشور در این جاده انجام می‌گیرد و گاه و بیگاه به دلیل ویژگی‌های زمین‌شناختی و برخورداری از زمین ساخت فعال و نبود زیر ساخت های کامل مهندسی، جان رهگذران خود را با سنگ‌افت‌ها، سنگریزش‌ها، زمین لغزش‌ها و دیگر ناپایداری‌های دامنه‌ای دستخوش خطر جدی می‌نماید. این گذرگاه به خودی خود از پایداری کامل برخوردار نیست، چه رسد به زمانی که رویداد زمین لرزه‌ای، شتاب زیادی را به دامنه‌های ناپایدار آن وارد نماید. زمین لرزه ۸ خرداد ماه ۱۳۸۳ یکی از این نمونه‌ها بود که جان دهانفر را گرفت و آسیب‌های فراوانی را به کشور تحمیل نمود. در پی این رویداد و با بهره‌گیری از دو روش مرسوم بررسی خطر سنگ‌افت در دامنه‌های سنگی به نام‌های روش امتیاز دهی خطر سنگ‌افت (RHRS) و طبقه‌بندی امتیاز دهی توده شیب (SMR) دامنه‌های این جاده بین پل زنگوله تا مرزن‌آباد، به طول ۵۰ کیلومتر انجام گرفت. بالاترین ارزش عددی SMR در دامنه‌های سنگی سازند کهر (SMR=) که نشانگر دامنه‌های پایدار می‌باشد و کمترین ارزش عددی در ماسه سنگ سازند دورود (SMR=0) که نشانگر دامنه‌های نیازمند به سیستم نگهدارنده کامل است. در شکل ۳-۵ پراکندگی زمین لغزش‌های استان نمایش داده شده است. همانطور که مشاهده می‌شود تمامی زمین‌لغزش‌ها در شمال و شمال غرب استان روی داده است.

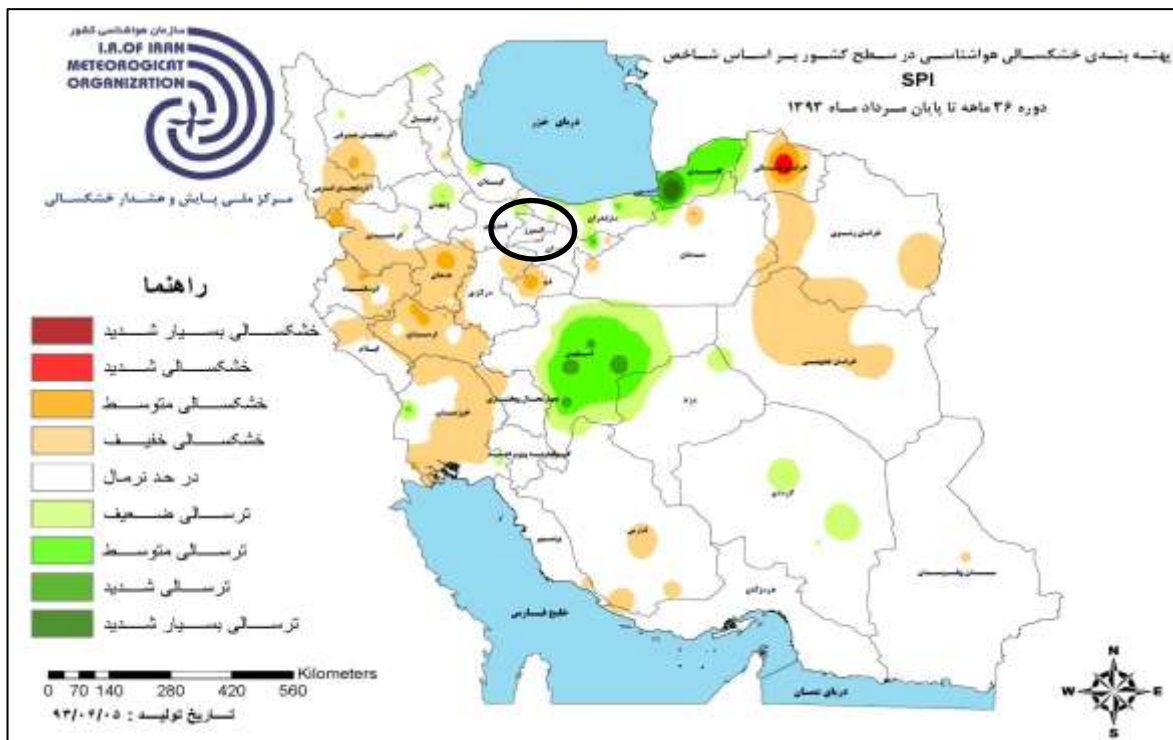

شکل ۳-۵- نقشه پراکندگی زمین لغزش‌های استان

۵-۳- خشکسالی

یکی از مهم‌ترین مخاطراتی که جوامع بشری را در جهان تهدید می‌کند، افزایش جمعیت و کاهش شدید منابع آبی در سال‌های اخیر می‌باشد. قرار گرفتن کشور ایران در مناطق نیمه خشک و خشک و همچنین کمبود منابع آبی سطحی و زیر سطحی همیشه موجب نگرانی‌های فراوان بوده است. به طور کلی در یک زنجیره معمول با کاهش نزولات جوی و افزایش برداشت از آبخوان‌ها، به ترتیب شاهد شور شدن آب‌های سطحی و زیر سطحی، پدیده فرونشست و خشک شدن اراضی کشاورزی و در پی آن‌ها پدیده گرد و غبار خواهیم بود. که متأسفانه در سال‌های اخیر کشور ایران با تمامی این پدیده‌ها درگیر است و این امر خود نگرش علمی بیش از پیش برای مقابله با بحران خشکسالی را طلب می‌کند.

در سال‌های اخیر با توجه به کاهش چشمگیر نزولات جوی و بهره‌برداری بی‌ملاحظه از سفره‌های آب زیر زمینی، پدیده خشکسالی در سطح کشور به یک چالش بسیار مهم بدل گردیده است. از مهم‌ترین شاخص‌ها برای مدیریت بحران خشکسالی، پایش منابع آب و رهگیری وضعیت آبخوان‌ها می‌باشد. در شکل ۵-۴ نقشه پهنه بندی خشکسالی با توجه به داده‌های هواشناسی بر اساس شاخص SPI در یک دوره ۳۶ ماهه منتهی به مرداد ۱۳۹۳ برای استان البرز به نمایش درآمده است.

شکل ۵-۴- پهنه‌بندی خشکسالی کشور در دوره ۳۶ ماهه تا پایان خرداد ماه ۱۳۹۳

همچنین در شکل ۵-۵ نقشه طبقه‌بندی استان‌های کشور بر پایه شاخص پایش منابع آب کشور طی دوره ۹ ماهه (مهر لغایت تیر ماه ۹۲) را نشان داده شده که توسط شرکت مدیریت منابع آب ایران تهیه شده است.

در این شاخص مناطق مورد مطالعه در ۳ وضعیت تنش آبی شدید، تنش آبی و قابل تحمل طبقه‌بندی می‌شوند. پارامترهای مورد استفاده در این شاخص عبارتند از: درصد اختلاف بارش و رواناب با متوسط دراز مدت، درصد پر بودن مخازن، حجم مخازن سدهای در دست بهره‌برداری، درصد کسری حجم مخازن آب زیرزمینی با متوسط درازمدت و نیز حجم ذخیره در هر حوضه آبریز.

بر اساس شاخص محاسبه شده در دوره زمانی مورد نظر، استان البرز در شرایط تنش آبی قرار داشته است. طبق تعریف ارائه شده شرایط تنش آبی شرایطی است که در آن آب در دسترس دچار محدودیت جدی بوده و با اعمال روش‌های مدیریتی و برنامه‌ریزی نرم‌افزاری عبور از آن امکان‌پذیر است.

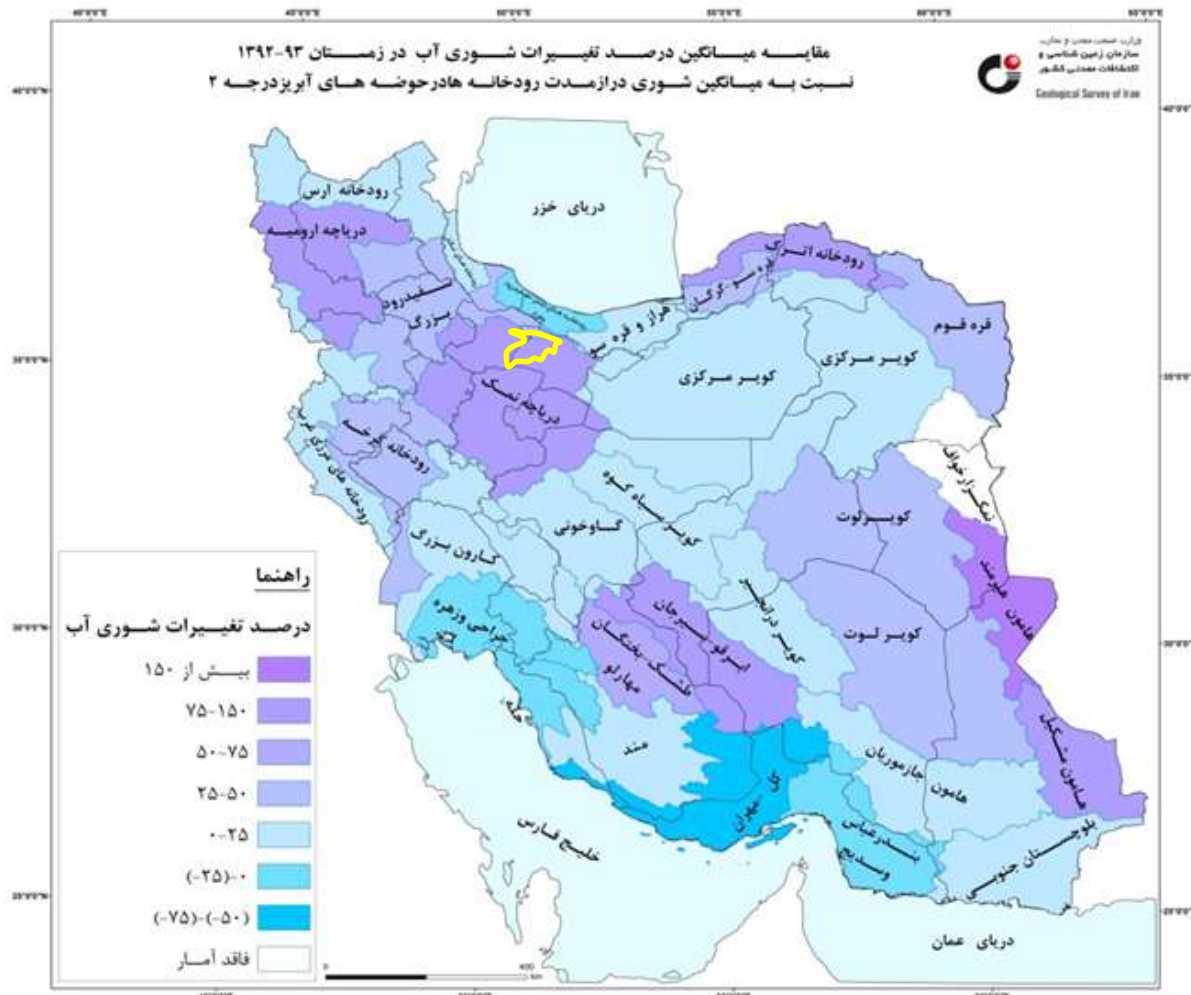

شکل ۵-۵- طبقه‌بندی استان‌های کشور بر اساس شاخص پایش منابع آب در سال آبی ۹۱-۱۳۹۲ (مهر- تیرماه ۱۳۹۲)

۵-۴- شوری آب

در سال‌های اخیر علاوه بر مشکلات افزایش جمعیت و تقاضای بیشتر برای مصرف آب، توسعه صنعتی و کشاورزی و کاهش نزولات جوی در کشور، بسیاری از مناطق را با بحران‌های مختلف روبرو ساخته است. کمبود محصولات

زراعی، از بین رفتن مراتع، شور شدن آب‌ها و خاک‌ها و شیوع بیماری‌های خاص و بسیاری از موارد مشکل ساز دیگر حاصل خشکسالی است. شوری آب‌ها تهدیدی برای بهداشت و قدرت تولیدی یک حوضه آبریز است. این پدیده بر زندگی کشاورزان، توسعه شهرها و استفاده کنندگان از آب و خاک تاثیر می‌گذارد و در صورتی که مانع از افزایش آن نشویم منجر به قلیایی شدن خاک، ایجاد بیابان‌ها و مهاجرت انسان‌ها خواهد گردید. در شوری آب‌ها علاوه بر کاهش بارندگی و توزیع نامتناسب آن در مناطق مختلف سهم افزایش فاضلاب‌های شهری، کشاورزی و صنعتی را نیز باید در نظر داشت. بررسی میانگین شوری آب رودخانه‌ها در کل کشور (شکل ۵-۶) مشخص می‌نماید که در زمستان سال آبی (۹۲-۹۳) نسبت به میانگین شوری دراز مدت، میزان شوری افزایش یافته است که ناشی از کاهش ریزش‌های جوی است. بررسی موقعیت استان البرز بر روی این نقشه نشان می‌دهد، میزان شوری در بخش‌های جنوب-جنوب شرقی و غربی بین ۷۵ تا ۱۵۰ و در دیگر بخش‌های استان (بخش‌های کوچکی از شمال شرق) بین ۲۵ تا ۵۰ درصد بوده است.

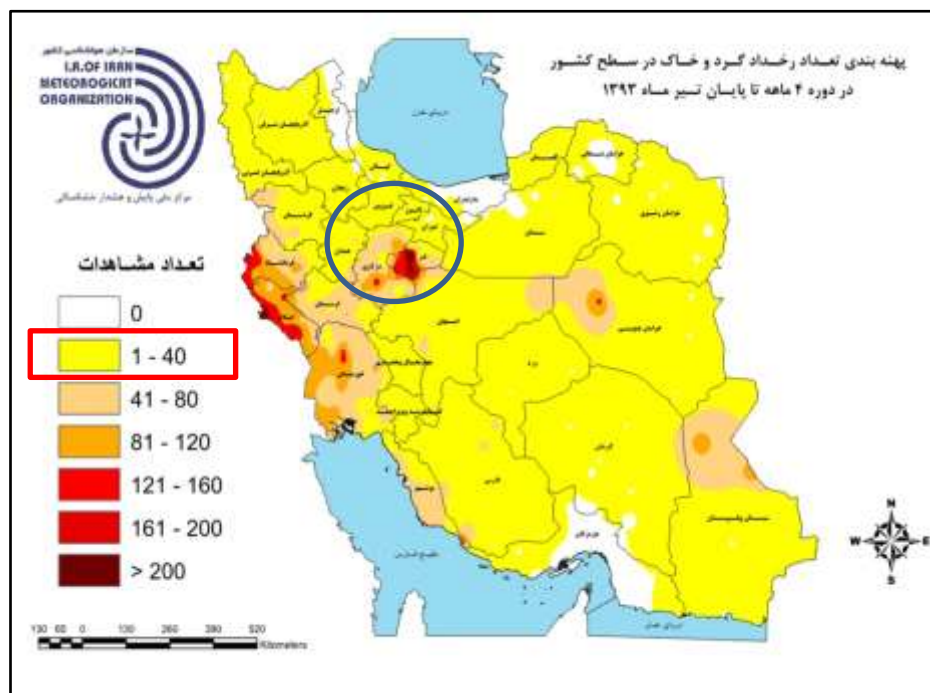

شکل ۵-۶ نقشه مقایسه میانگین درصد تغییرات شوری آب کشور و موقعیت استان البرز

۵-۵- گرد و غبار

یکی از پدیده‌های مناطق خشک و نیمه خشک (مناطق کم باران با پراکنش زیاد) پدیده گرد و غبار و طوفان شن می‌باشد. کانون‌های اصلی شکل‌گیری این پدیده مخرب خاورمیانه، شمال آفریقا و کویر مرکزی ایران می‌باشند. عوامل و عناصر متعددی در به وجود آمدن پدیده گرد و غبار نقش دارند که مهمترین آن‌ها شامل ویژگی‌های منطقه از جمله بیابانی بودن، بافت و ترکیب خاک، توپوگرافی منطقه جهت کانالیزه کردن جریانات هوا، الگوهای سینوپتیکی وزش بادهای شدید و ناگهانی، خشک شدن بسترهای آبی و رودخانه‌ها، عوامل انسانی، سیکل طبیعی اقلیم و فرسایش شدید بادی می‌باشند. خشکسالی بی سابقه در سال زراعی ۸۷-۱۳۸۶ و خشکسالی با شدت کمتر از آن در سال زراعی ۸۸-۱۳۸۷ در منطقه و کل کشور و خاور میانه از جمله عوامل بسیار مهم در بروز پدیده گرد و غبار در سال‌های اخیر می‌باشد. البته گرم شدن هوا و برداشت زیاد آب یا ایجاد سد در بالا دست مسیل‌ها و رودخانه‌های منطقه و به تبع آن خشک شدن بیشتر باتلاق‌ها و افزایش بار بستر رودها و تالاب‌ها از جمله عواملی هستند که نقش بسیار مهمی بر شکل‌گیری پدیده گرد و غبار دارند. طوفان گرد و غبار یا شن در اثر نیروی وزش باد بیش از آستانه حمل ذرات ریز توسط سامانه‌های جوی و بادهای محلی بوجود می‌آید. این طوفان‌ها هنگامی که به مناطق شهری و سکونت‌گاه‌های افراد می‌رسند اثرات منفی زیادی بویژه روی سلامت انسان و گیاهان می‌گذارند. از آنجاییکه عمدتاً اثرات گرد و غبار در سال‌های بعد از وقوع آشکار و نمایان می‌شود، لذا انتظار می‌رود این اثرات در سال‌های بعد از وقوع شدت پیدا کند.

بر اساس نقشه پهنه‌بندی تعداد رخداد گرد و غبار در کشور مربوط به ۴ ماهه منتهی به تیرماه ۱۳۹۳، استان البرز جزو استان‌های با تعداد مشاهدات کم گرد و غبار بوده است (شکل ۵-۷).

شکل ۵-۷- نقشه پراکندگی گرد و غبار در کشور و موقعیت استان

۵-۶- تابش اشعه فرابنفش

محدوده فرابنفش به محدوده‌ای از طیف نور خورشید گفته می‌شود که در گستره فرکانس‌های ۲۰۰ تا ۴۰۰ نانومتر قرار دارد که به سه دسته تقسیم می‌شود:

UV-A (۲۰۰-۲۹۰)،

UV-C (۳۲۰-۴۰۰)

UV-B (۲۹۰-۳۲۰)،

- شاخص پرتو فرابنفش

معیاری است برای تعیین شدت پرتو فرابنفش منتشره از خورشید که برای سلامت انسان و محیط زیست مضر است. این شاخص از صفر تا ۱۱ تقسیم بندی شده که در آن صفر نشان دهنده کم ترین خطر و ۱۱ نشان دهنده بیشترین خطر است (جدول ۵-۱).

جدول ۵-۱- شاخص طیفی پرتو فرابنفش

شاخص UV										
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱
بی خطر		کم خطر			خطر زیاد		خطر بسیار زیاد			خطر بسیار شدید

این شاخص به پنج دسته طبقه بندی شده‌است که هر طبقه با یک رنگ و پیام حفاظتی در جدول ۵-۲ مشخص شده‌است:

جدول ۵-۲- طبقه بندی شاخص پرتو فرابنفش، میزان اثر بهداشتی هر دسته و رنگ‌های متناظر با آن

رنگ‌ها	نوع مواجهه (میزان اثر)	شاخص پرتوهای فرابنفش
و با رنگ‌های زیر نمایش می‌دهیم	نوع مواجهه یا میزان اثر آن را در این گونه توصیف می‌کنیم	وقتی که شاخص پرتوهای فرابنفش در گستره زیر است
سبز	کم	۱-۲
زرد	متوسط	۳-۵
نارنجی	زیاد	۶-۷
قرمز	خیلی زیاد	۸-۱۰
بنفش	شدید	۱۱ ≤

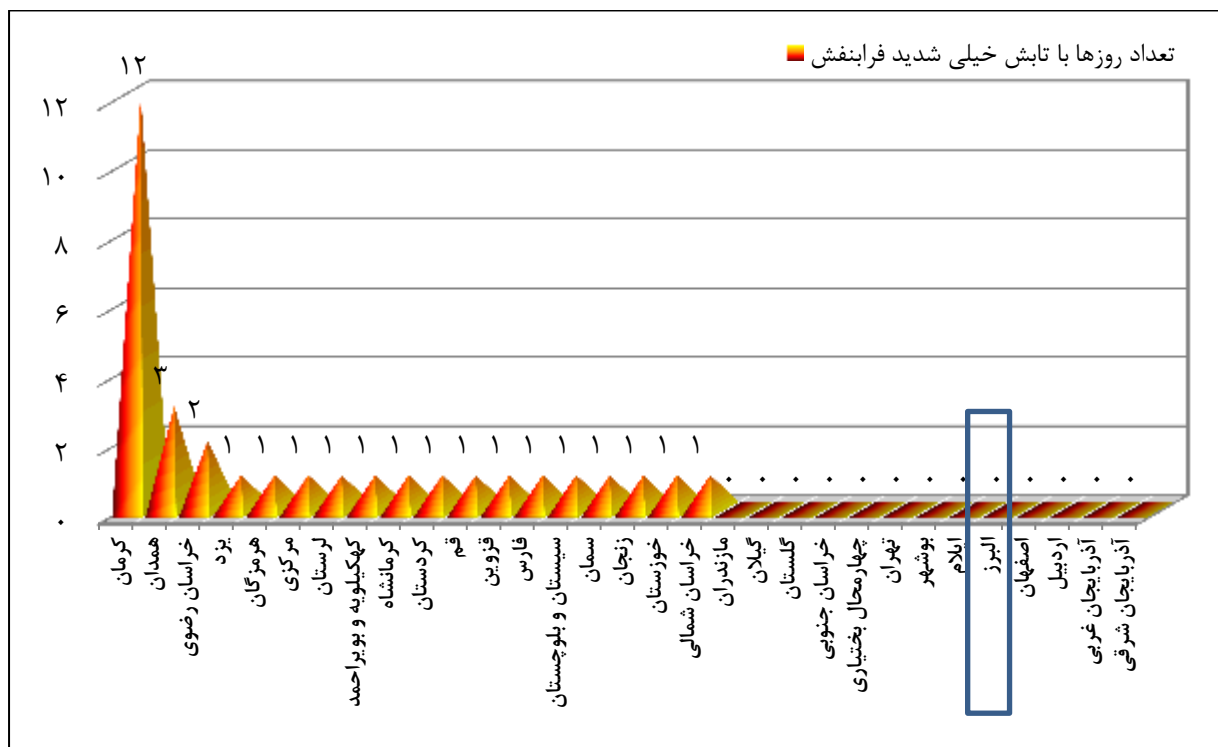
– روش های سنجش پرتوهای فرابنفش

دو رویکرد اصلی برای تعیین میزان شدت پرتوهای فرابنفش در سطح زمین وجود دارد که عبارتند از:
 الف- استفاده از مدل های کامپیوتری بر مبنای غلظت اوزن استراتوسفری و سایر پارامترها و در نهایت برآورد میزان پرتوهای فرابنفش در سطح زمین
 ب- استفاده از آشکارسازهای فیزیکی یا شیمیایی به همراه فیلترهای مونوکروماتور یا فیلترهایی که امکان عبور طول موج های انتخابی را می دهند و میزان شدت پرتوهای فرابنفش در سطح زمین را به طور مستقیم اندازه گیری می کنند.

روش محاسبه شاخص پرتو فرابنفش به رویکرد تعیین میزان شدت پرتوهای فرابنفش در سطح زمین بستگی دارد. در صورتی که میزان شدت پرتوهای فرابنفش در سطح زمین با استفاده از مدل های کامپیوتری و بر مبنای غلظت اوزن استراتوسفری و سایر پارامترها باشد به اطلاعاتی نظیر مقدار شدت پرتوهای فرابنفش نوع (UV-B)B و (UV-A)A بر حسب میلی وات بر متر مربع (mW/m^2) در محدوده طول موجی ۲۹۰ تا ۴۰۰ نانومتر نیاز است.

– شاخص پرتو فرابنفش با نوع مواجهه (میزان اثر) شدید

نتایج حاصل از اطلاعات ثبت شده پرتو فرابنفش نشان می دهد که در سال ۱۳۹۰ شاخص پرتو فرابنفش با نوع مواجهه (میزان اثر) شدید وجود نداشته است و استان کرمان با ۱۲ روز (۳,۲۸٪) بیش ترین روزها را در این سطح از کیفیت به خود اختصاص داده است (نمودار ۵-۱). همان طور که مشاهده می شود در استان البرز روزی با تابش خیلی زیاد اشعه فرابنفش به ثبت نرسیده است.

نمودار ۵-۱- مقایسه استان های در معرض تابش خیلی شدید فرابنفش (۱۳۹۰)

۵-۷- فرونشست زمین

این پدیده که از آن به عنوان مرگ پنهان خاک یاد می‌شود در دراز مدت عمل می‌کند و تبعات ناشی از آن می‌تواند به از بین رفتن مزارع و سکونتگاه‌های بشری منجر گردد. فرونشست شامل فروریزش یا نشست رو به پایین سطح زمین است که می‌تواند دارای بردار جابجایی افقی اندک باشد. حرکت از نظر شدت، وسعت و میزان مناطق درگیر محدود نمی‌باشد. عوامل ایجاد فرونشست به دو دسته طبیعی (نظیر انحلال، آب شدگی یخ‌ها و تراکم نهشته‌ها، حرکت آرام زمین و خروج گدازه) و انسانی (نظیر معدنکاری، برداشت بی‌رویه منابع آب زیر زمینی و نفت و گاز، برداشت و استخراج مواد معدنی) تقسیم می‌شود.

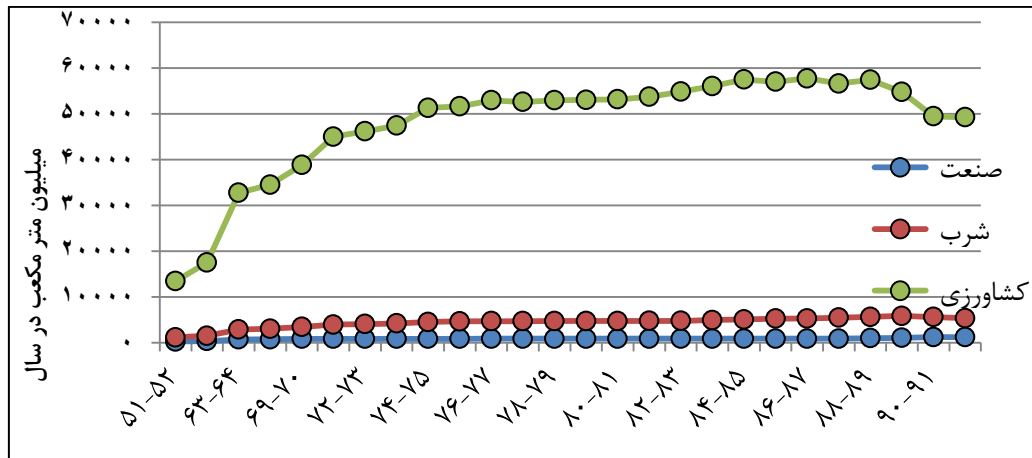
فرونشست‌ها عمدتاً در نواحی آهکی و کارستی و یا در نواحی با برداشت بیش از حد مجاز از آب‌های زیرزمینی به وقوع می‌پیوندند. چون این پدیده ممکن است با خسارات جانی و مالی همراه باشد به عنوان یکی از مخاطرات و سوانح لحاظ می‌شود. فرونشست و شکاف‌های زمین که به آهستگی و به تدریج گسترش می‌یابند شاید تأثیر خطرهای ناگهانی و فاجعه بار مانند سیل و زلزله را نداشته باشند و در منطقه در حال فرونشست شاید خرابی به میزان گسترده مشاهده نشده و حتی آثار سطحی حاصل از آن نیز براحتی قابل تشخیص نباشند، اما با این وجود بطور معمول خسارت‌های ناشی از فرونشست‌ها و شکاف‌های زمین ترمیم ناپذیر، پرهزینه و مخرب می‌باشند.

بروز این پدیده باعث ایجاد مشکلاتی برای کشاورزان، تخریب خطوط ارتباطی و زیرساخت‌ها و برخی مسائل دیگر می‌گردد. از این رو مناطق شهری به دلیل تراکم جمعیت، ساختمان‌ها و شریان‌های حیاتی به طور ویژه آسیب پذیرتر خواهند بود. پدیده فرونشست با ایجاد تغییر در وضعیت توپوگرافی منطقه می‌تواند سبب بروز تغییرات چشمگیری در هیدرولوژی منطقه شود. به عنوان مثال در این مناطق ممکن است سیلاب‌های عظیم و مخربی به وقوع بپیوندد، در حالی که قبل از ایجاد فرونشست از هیچ سابقه‌ای بر خوردار نبوده است. از سوی دیگر این پدیده می‌تواند با ایجاد تغییر در وضعیت زمین‌آبشناختی منطقه از قبیل جهت و سرعت جریان آب زیرزمینی، بیلان آب زیرزمینی و غیره نتیجه‌های ناهنجار بیشتری در پی داشته باشد.

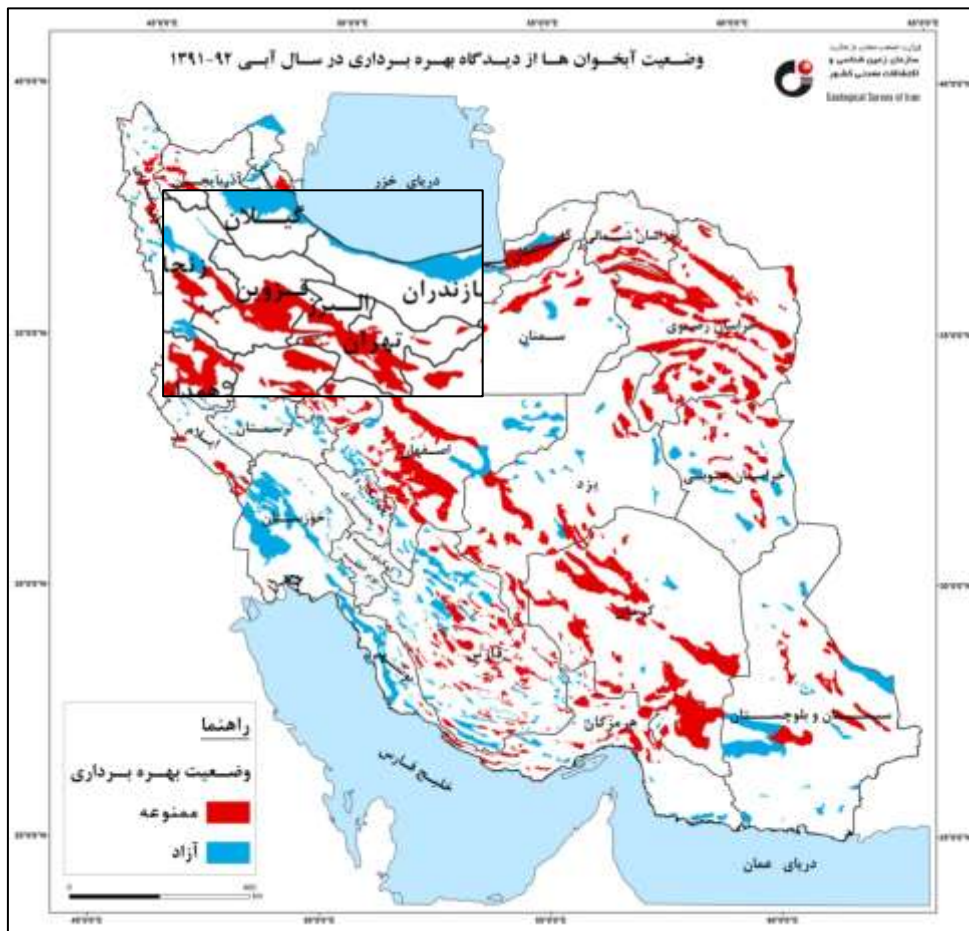
با توجه به مصرف بی‌رویه آب در سطح کشور و داده‌های پراکنده مربوط به پایین آمدن سطح آب‌های زیرزمینی، تشخیص اینکه فرونشست‌ها و پیامدهای حاصل از آن به پدیده‌ای مشکل ساز در کشور تبدیل گردد، کار دشواری نیست. نمودار ۵-۲ بیانگر میزان برداشت آب زیرزمینی از سال آبی ۵۲-۱۳۵۱ تا سال آبی ۹۱-۱۳۹۰ در کشور است. همانطور که در نمودار مشاهده می‌شود، برداشت آب از سفرهای آب زیرزمینی در کشور روند صعودی داشته است. این افزایش بویژه در بخش کشاورزی اتفاق افتاده که نمودار آن با شیب بسیار تندی بالا رفته است. بر اساس این نمودار می‌توان گفت که با توجه به افزایش میزان برداشت از منابع آب زیرزمینی و بالطبع افت سطح آبخوان‌ها که به عنوان یک عامل برای وقوع فرونشست مطرح است، امکان وقوع فرونشست در کشور بسیار زیاد می‌باشد.

دشت کرج که در غرب دشت تهران قرار گرفته، تحت تأثیر پدیده فرونشست واقع شده است. چاه‌های حفر شده در منطقه مورد مطالعه و آمار موجود نیز بیانگر بهره برداری بی‌رویه از آب زیرزمینی منطقه می‌باشد. در نقشه شکل ۵-۸

وضعیت آبخوان‌های کشور از لحاظ وضعیت برداشت آب‌های زیرزمینی نشان داده شده و موقعیت استان البرز بر روی آن مشخص شده است.

نمودار ۵-۲- روند افزایش مصرف آب زیرزمینی کشور در سی سال اخیر

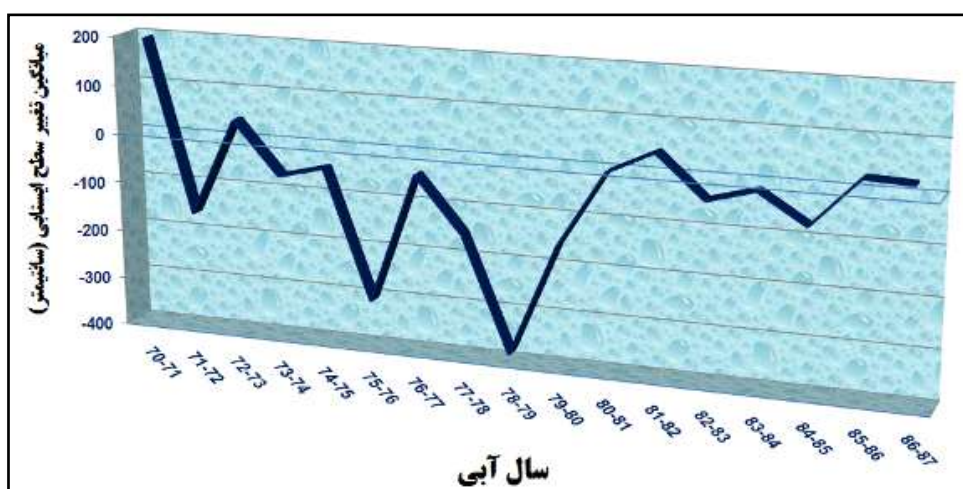
شکل ۵-۸- وضعیت دشت‌های استان کشور از لحاظ امکان برداشت آب زیرزمینی

جهت بررسی وضعیت کمی آبخوان دشت کرج از اطلاعات اندازه‌گیری شده ۱۷ ساله (۷۰-۸۷) تراز سطح آب زیرزمینی استفاده شده است. با توجه به این جدول ۳-۵ بطور متوسط میزان افت سالانه سطح آب زیرزمینی برابر با ۶۵ سانتیمتر می‌باشد. این مقدار باعث شده تا بطور متوسط حجم آبخوان سالانه ۵/۸۹ میلیون مترمکعب کاهش

یابد. بررسی ۱۷ ساله روند تغییرات سالانه تراز سطح آب زیرزمینی نشان می‌دهد که در دوره آماری ۷۰-۸۷ تراز سطح آب زیرزمینی ۱۱/۳۱ متر افت کرده است. این تغییرات تراز سطح آب باعث شده است که تا سال آبی ۸۶-۸۷ حجم آبخوان ۱۰۰,۱۷ میلیون مترمکعب میلیون مترمکعب کاهش یابد (نمودار ۵-۳).

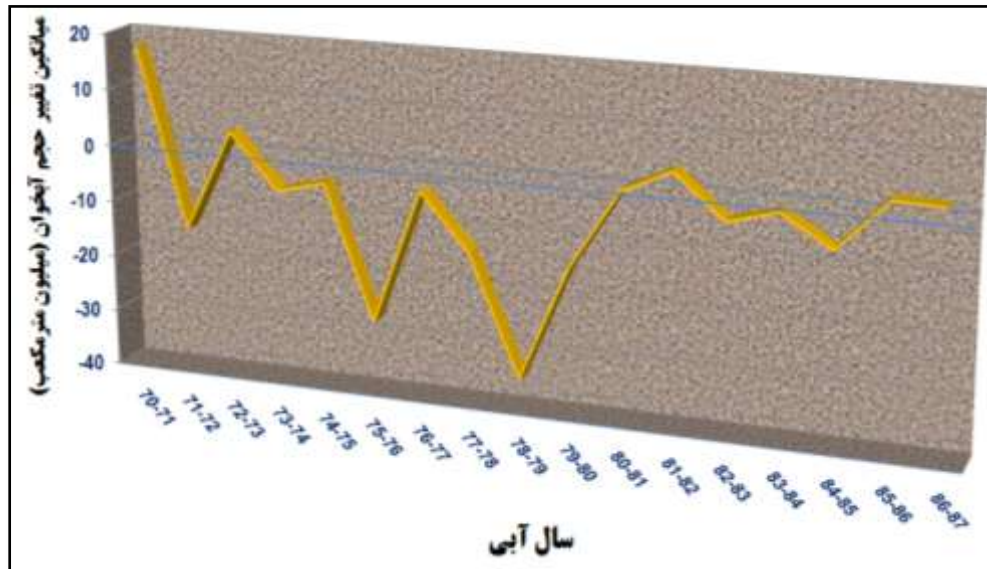
جدول ۵-۳- تغییرات تراز و حجم آبخوان کرج در طول دوره آماری ۷۰-۸۷

سال آبی	میانگین تغییر سطح ایستابی (متر)	مقدار تجمعی میانگین تغییر سطح ایستابی (متر)	میانگین تغییر حجم آبخوان (MCM)	مقدار تجمعی میانگین تغییر حجم آبخوان (MCM)
۷۰-۷۱	۱.۹۵	۱.۹۵	۱۷.۵۵	۱۷.۵۵
۷۱-۷۲	-۱.۶۰	۰.۳۵	-۱۴.۴۰	۳.۱۵
۷۲-۷۳	۰.۴۰	۰.۷۵	۳.۶۰	۶.۷۵
۷۳-۷۴	-۰.۶۷	۰.۰۸	-۶.۰۳	۰.۷۲
۷۴-۷۵	-۰.۴۳	-۰.۳۵	-۳.۸۷	-۳.۱۵
۷۵-۷۶	-۳.۰۶	-۳.۴۱	-۲۷.۵۴	-۳۰.۶۹
۷۶-۷۷	-۰.۴۰	-۳.۸۱	-۳.۶۰	-۳۴.۲۹
۷۷-۷۸	-۱.۵۱	-۵.۳۲	-۱۳.۵۹	-۴۷.۸۸
۷۸-۷۹	-۳.۸۴	-۹.۱۶	-۳۴.۵۶	-۸۲.۴۴
۷۹-۸۰	-۱.۵۷	-۱۰.۷۳	-۱۴.۱۳	-۹۶.۵۷
۸۰-۸۱	-۰.۰۳	-۱۰.۷۶	-۰.۲۷	-۹۶.۸۴
۸۱-۸۲	۰.۴۳	-۱۰.۳۳	۳.۸۷	-۹۲.۹۷
۸۲-۸۳	-۰.۴۱	-۱۰.۷۴	-۳.۶۹	-۹۶.۶۶
۸۳-۸۴	-۰.۱۴	-۱۰.۸۸	-۱.۲۶	-۹۷.۹۲
۸۴-۸۵	-۰.۷۳	-۱۱.۶۱	-۶.۵۷	-۱۰۴.۴۹
۸۵-۸۶	۰.۲۶	-۱۱.۳۵	۲.۳۴	-۱۰۲.۱۵
۸۶-۸۷	۰.۲۲	-۱۱.۱۳	۱.۹۸	-۱۰۰.۱۷
متوسط	-۰.۶۵		-۵.۸۹	

نمودار ۵-۳- تغییرات تراز سطح آب زیرزمینی آبخوان کرج در طول دوره آماری ۷۰-۸۷

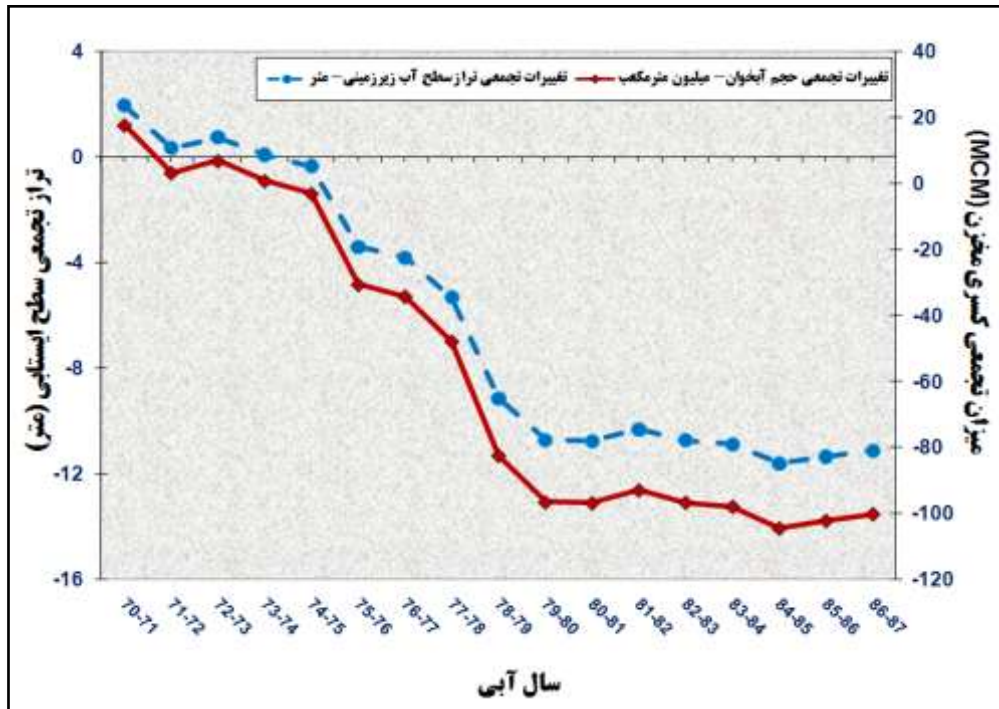
با استفاده از شبکه تیسن طراحی شده برای دشت شهرستان کرج هیدروگراف واحد رسم شده است. بررسی هیدروگراف واحد نشان می‌دهد که به طور متوسط میزان افت ماهانه تراز سطح آب زیرزمینی برابر با ۵/۵ سانتیمتر می‌باشد که در صورت ادامه چنین روندی منابع آب زیرزمینی این دشت با بحران مواجه خواهد شد (نمودار ۵-۴ تا ۵-۶).

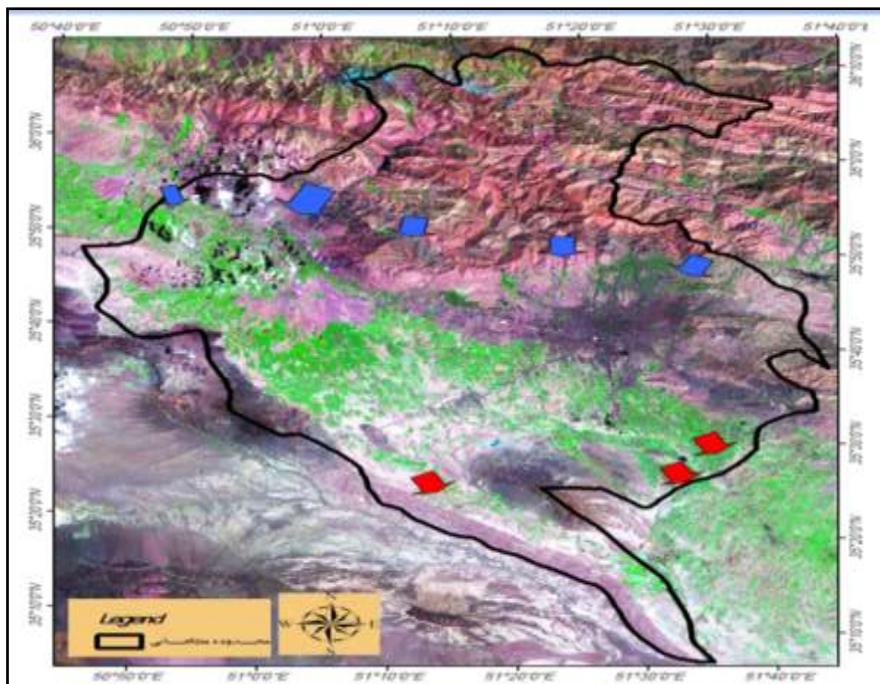
نمودار ۴-۵- تغییرات حجم آبخوان کرج در طول دوره آماری ۷۰-۸۷

نمودار ۵-۵- هیدروگراف واحد آبخوان شهرستان کرج

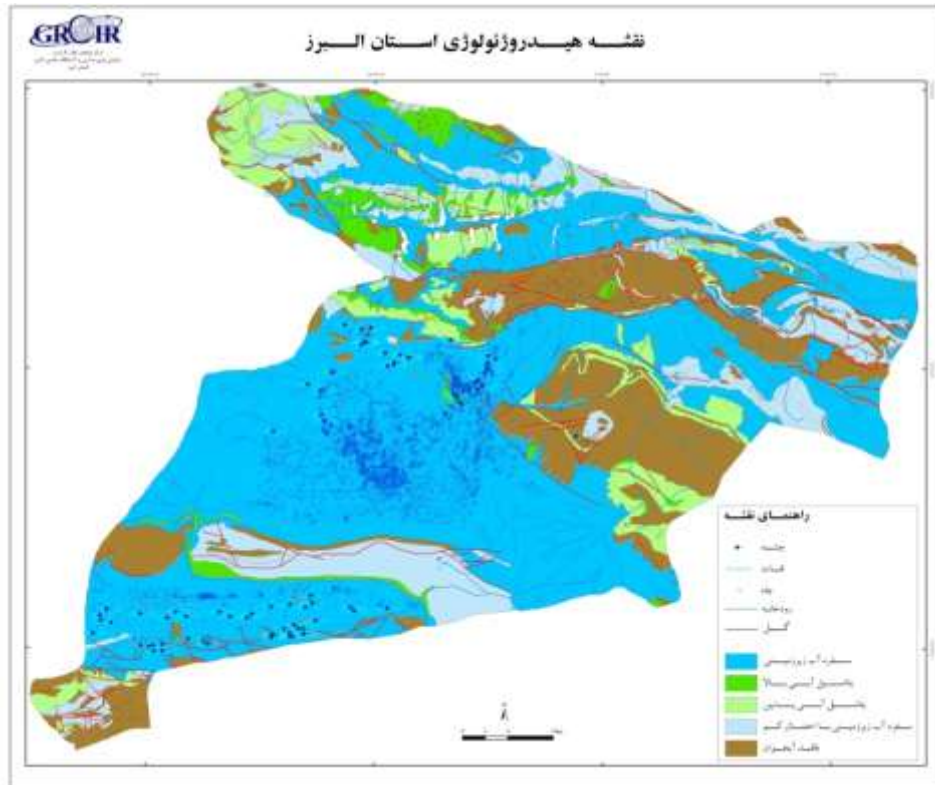

نمودار ۵-۶- تغییرات تراز سطح آب (متر) و حجم آبخوان (میلیون متر مکعب) کرج در طول دوره آماری ۷۰-۸۷. آبخوان دشت شهرستان کرج، دارای ۱۱ حلقه پیزومتر می‌باشد. بررسی نقشه مذکور نشان می‌دهد که جهت کلی جریان آب از شمال به جنوب و در نواحی انتهایی متمایل به جنوب شرقی می‌گردد (شکل ۵-۹). رودخانه کرج مؤثرترین نقش را در تغذیه آبخوان دارد.

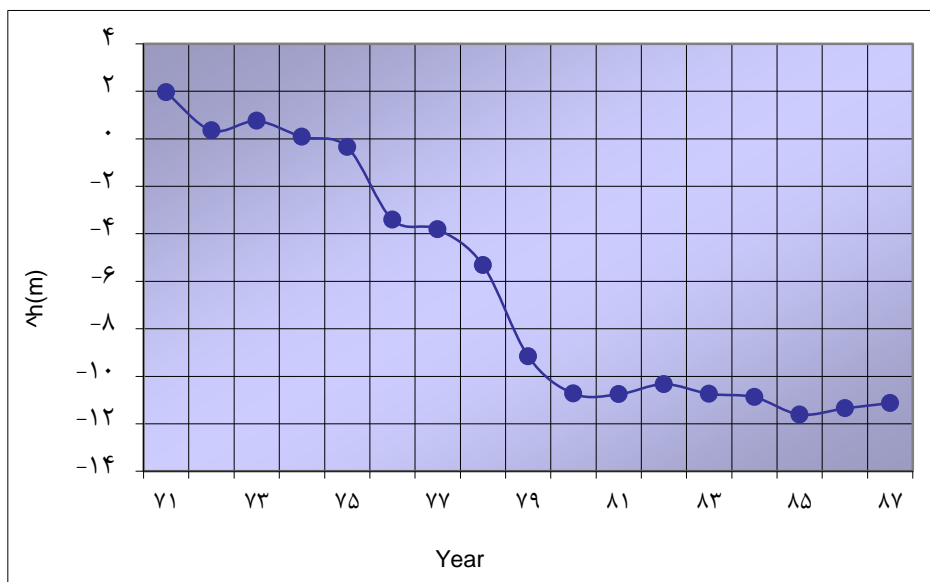

شکل ۵-۹- جهت جریان آب‌های زیرزمینی محدوده تهران-کرج

براساس اندازه‌گیری‌هایی که از سطح آب زیرزمینی آبخوان کرج در دوره آماری ۱۳۷۰ تا ۱۳۸۶ تهیه شده است (جدول ۴-۵). متوسط افت سالانه سطح آب زیرزمینی ۰/۶۵- سانتیمتر می‌باشد. شکل ۵-۱۰ نقشه کلی هیدروژئولوژی استان البرز و نمودار ۵-۷ تغییرات تراز آبخوان دشت کرج را تا سال ۸۷ نشان می‌دهد.

شکل ۵-۱۰- نقشه کلی هیدروژئولوژی استان البرز

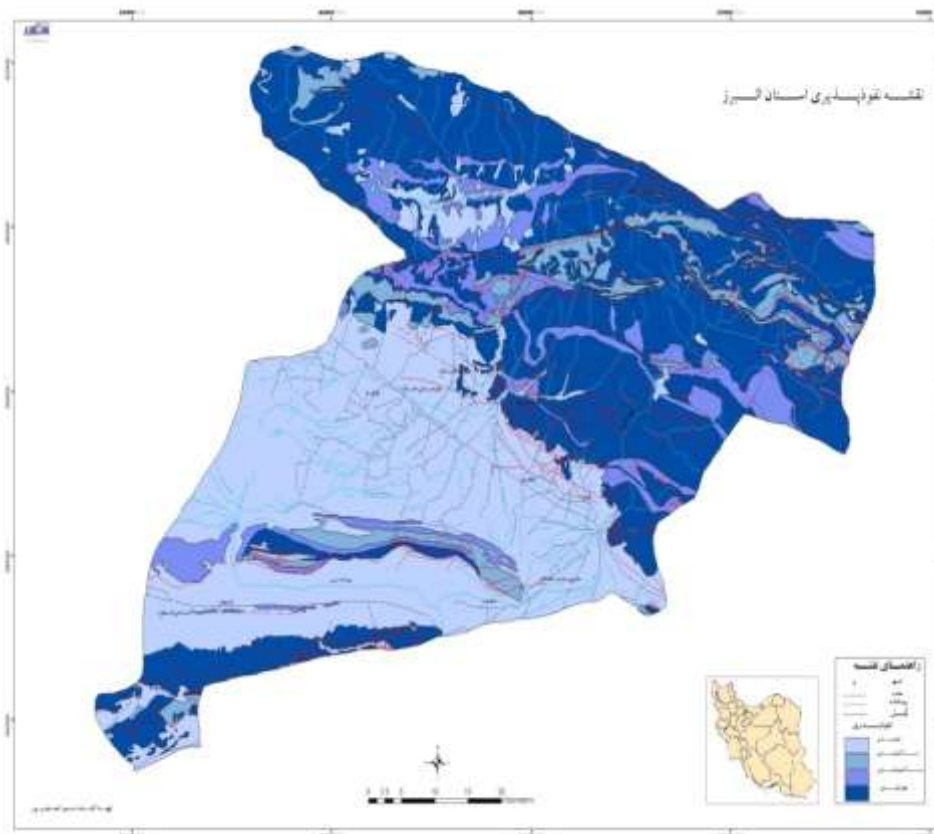
نمودار ۵-۷- تغییرات تراز آبخوان دشت کرج تا سال ۱۳۸۷

جدول ۵-۴- تغییرات تراز و حجم آبخوان کرج

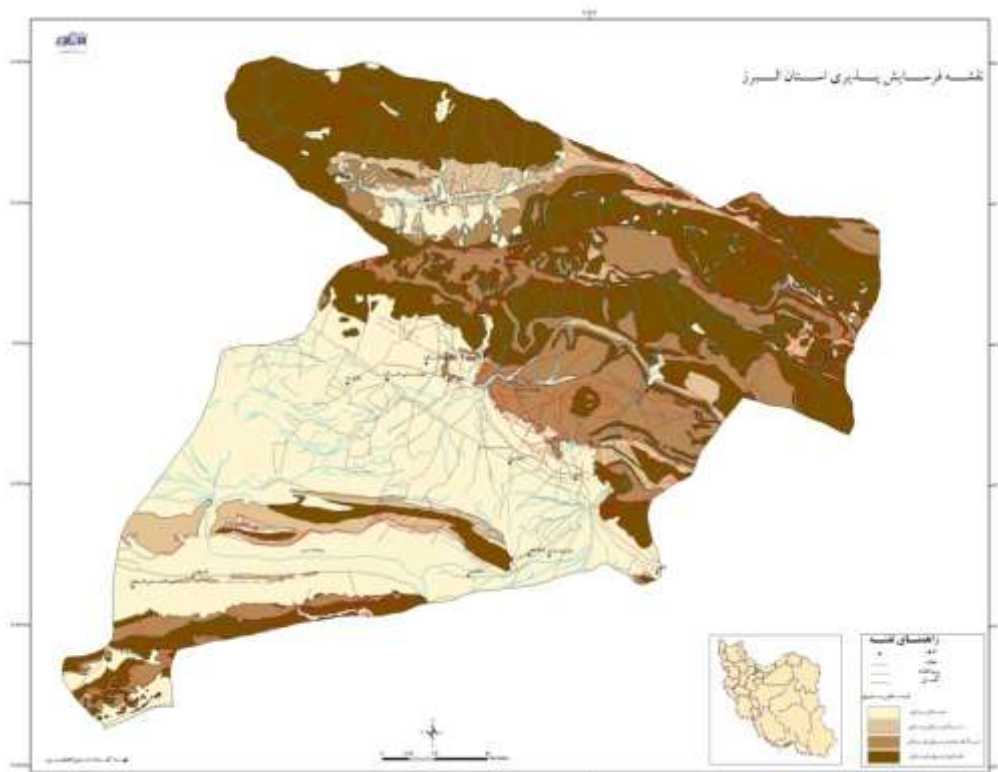
سال آبی		میانگین تغییر سطح ایستایی آبخوان (متر)	مقدار تجمعی تغییر سطح ایستایی آبخوان (متر)	میانگین تغییر حجم آبخوان (میلیون متر مکعب)	میانگین تجمعی تغییر حجم آبخوان (میلیون متر مکعب)
۱۳۷۰	۷۱	۱.۹۵	۱.۹۵	۷۰.۳۲	۷۰.۳۲
۱۳۷۱	۷۲	-۱.۶۰	۰.۳۵	-۵۷.۷۰	۱۲.۶۲
۱۳۷۲	۷۳	۰.۴۰	۰.۷۵	۱۴.۴۲	۲۷.۰۵
۱۳۷۳	۷۴	-۰.۶۷	۰.۰۸	-۲۴.۱۶	۲.۸۸
۱۳۷۴	۷۵	-۰.۴۳	-۰.۳۵	-۱۵.۵۱	۱۲.۶۲
۱۳۷۵	۷۶	-۳.۰۶	-۳.۴۱	-۱۱۰.۳۴	-۱۲۲.۹۶
۱۳۷۶	۷۷	-۰.۴۰	-۳.۸۱	-۱۴.۴۲	-۱۳۷.۳۹
۱۳۷۷	۷۸	-۱.۵۷	-۵.۳۲	-۵۴.۴۵	-۱۹۱.۸۴
۱۳۷۸	۷۹	-۳.۸۴	-۹.۱۶	-۱۳۸.۴۷	-۳۳۰.۳۱
۱۳۷۹	۸۰	-۱.۵۷	-۱۰.۳۷	-۵۶.۶۱	-۳۸۶.۹۲
۱۳۸۰	۸۱	-۰.۰۳	-۱۰.۷۶	-۱۰.۰۸	-۳۸۸.۰۱
۱۳۸۱	۸۲	۰.۴۳	-۱۰.۳۳	۱۵.۵۱	-۳۷۲.۵۰
۱۳۸۲	۸۳	-۰.۴۱	-۱۰.۷۴	-۱۴.۷۸	-۳۸۷.۲۸
۱۳۸۳	۸۴	-۰.۱۴	-۱۰.۸۸	-۵.۰۵	-۳۹۲.۳۳
۱۳۸۴	۸۵	-۰.۷۳	-۱۱.۶۱	-۲۶.۳۲	-۴۱۸.۶۶
۱۳۸۵	۸۶	۰.۳۶	-۱۱.۳۵	۹.۳۸	-۴۰۹.۲۸
۱۳۸۶	۸۷	۰.۲۲	-۱۱.۱۳	۷.۹۳	۴۰۱.۳۵
متوسط سالانه		-۰.۶۵		-۲۳.۶۱	متوسط

۵-۸- نفوذپذیری و فرسایش

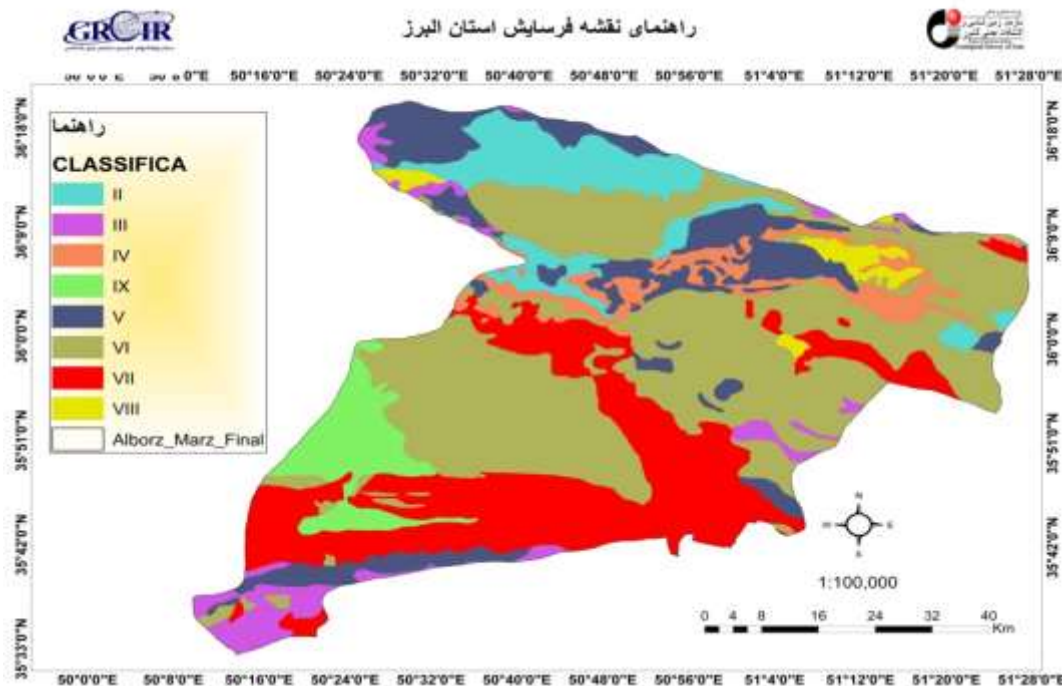
در دهه‌های اخیر افزایش جمعیت انسان بر روی کره زمین، نیاز به تولیدات کشاورزی و دامی به صورت هشدار دهنده‌ای افزایش یافته و موجب استفاده زیاد و غیر اصولی از منابع طبیعی از جمله آب و خاک، بدون توجه به قابلیت و توان تولید آن‌ها و نهایتاً موجب تخریب شدید آن‌ها گردیده است. فرسایش‌پذیری بیان کیفی و کمی حساسیت ذاتی یک خاک معین به جدا شدن و انتقال توسط باران و رواناب می‌باشد. در تحقیق حاضر با استفاده از نمودار ویشمایر و معادله مربوطه، وضعیت فرسایش‌پذیری خاک‌های منطقه زیدشت استان البرز از نظر میزان رس، شن و شن خیلی ریز در کاربری‌های اراضی مختلف مورد ارزیابی قرار گرفت. ابتدا سه کلاس شیب ۳_۱۸، ۸_۴۰ درصد در واحد‌های کاربری ارضی شامل مرتع، کشت دیم، کشت آبی انتخاب و نمونه‌های خاک با سه تکرار جمع‌آوری گردید. نمونه‌های جهت بررسی دانه‌بندی و بافت خاک مورد استفاده قرار گرفتند. به طور کلی نتایج حاکی از این است که رس و شن معمولاً فرسایش‌پذیری خاک را کاهش می‌دهند. ذرات رسی به دلیل خاصیت چسبندگی ذرات باعث کاهش میزان فرسایش‌پذیری در کاربری مرتع در شیب‌های پایین گردید. ذرات شن به دلیل درشتی و افزایش نفوذپذیری باعث کاهش میزان فرسایش‌پذیری خاک در شیب‌های بالاتر کاربری کشت دیم می‌شود. ذرات سیلت به دلیل عدم چسبندگی فرسایش‌پذیری را افزایش می‌دهد که در کاربری کشت آبی این حالت بیشتر شده. فرسایش خاک در استان البرز ۱۳٫۵ تن در هکتار است، این میزان نسبت به نرم کشوری کمتر است، ولی نسبت به نرم جهانی که معادل پنج تن در هکتار بود، بیشتر است که باید با عملیات آب‌خیزداری مانند جنگل کاری، احیاء مرتع و غیره از این مسئله جلوگیری شود. براساس شکل ۵-۱۱ بخش‌های شمالی و جنوبی استان بیشتر نفوذناپذیر و مقاوم در برابر فرسایش و بخش‌های مرکزی که محدوده‌های شهری هستند، نفوذپذیر (شکل ۵-۱۲) و فرسایش‌پذیر (شکل ۵-۱۳) می‌باشند.

شکل ۵-۱۱- نقشه نفوذپذیری استان البرز

شکل ۵-۱۲- نقشه فرسایش پذیری استان البرز

شکل ۵-۱۳- نقشه‌ی فرسایش استان البرز

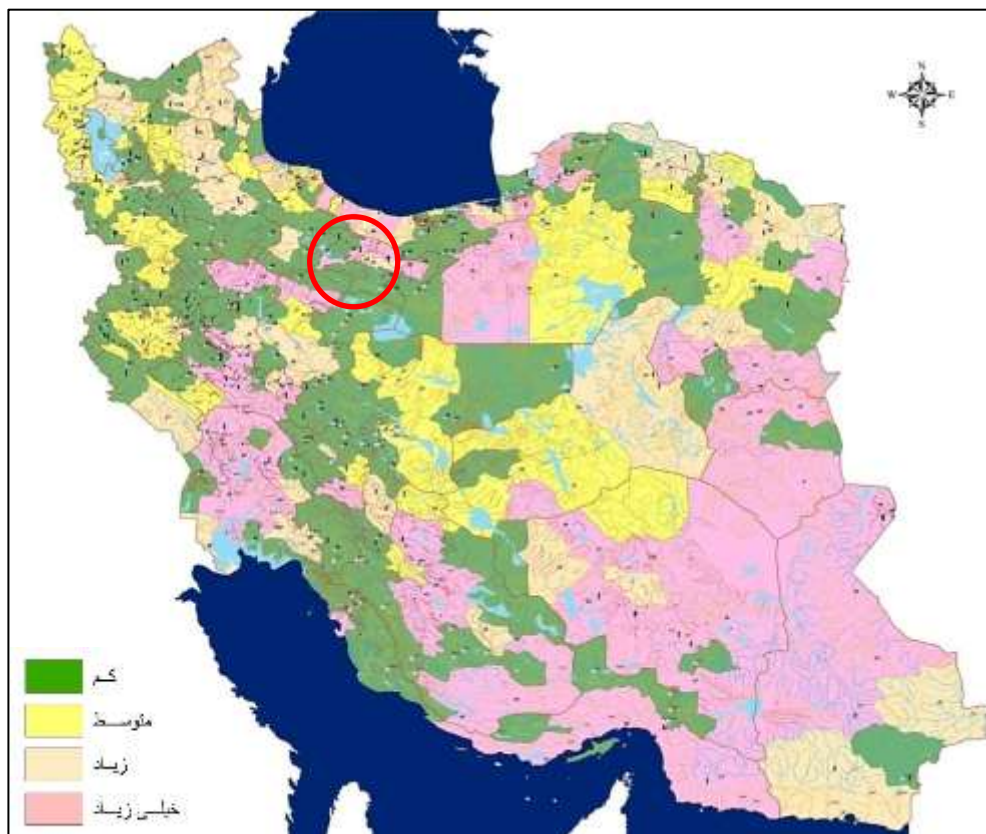
۵-۹- سیلاب

سیل به عنوان پدیده‌ای که سبب مرگ و میرها و خسارت‌های اقتصادی می‌شود، اهمیت زیادی دارد و به گفته‌ای، پدیده سیل یکی از پیچیده‌ترین و مخرب‌ترین رویدادهای طبیعی است که بیش از هر بلای طبیعی دیگر، جان و مال انسان و شرایط اجتماعی و اقتصادی جامعه را به خطر می‌اندازد.

توزیع غیریکنواخت بارش‌ها از نظر زمان، شدت و مقدار، در بخش‌های گسترده‌ای از ایران که شرایط خشک و نیمه‌خشک دارند، سبب بروز سیلاب‌های ناگهانی با مرگ و میرها و زیان‌های بسیار مالی می‌شوند. مزید بر این، به دلیل تخریب شدید منابع طبیعی چه به صورت بهره‌برداری بی‌رویه از جنگل‌ها و مراتع و چه به شکل تغییر کاربری اراضی و تبدیل آن‌ها به اراضی کشاورزی نامناسب یا ساخت بی‌رویه مناطق مسکونی، سبب شده که سیلاب‌ها سال به سال چه از دیدگاه تعداد وقوع و چه از دیدگاه شدت خسارات، افزایش یابند. در گذشته تعداد سیلاب‌ها کمتر بوده و خسارات کمتری نیز به وجود آورده‌اند و احداث سیل بند و حفر خندق، تعداد زیادی از سیلاب‌ها را مهار می‌کرده است، در حالی که اکنون گسترش شهرها به‌گونه‌ای است که مجال احداث چنین سازه‌هایی را فراهم نمی‌کند و تجاوز به حریم مسیل‌ها و تغییر کاربری اراضی نیز به سرعت انجام می‌شود. با توجه به علل مختلف و مؤثر در بروز سیل، می‌توان با اعمال روش‌ها، اقدام و راهکارهای علمی و عملی، از روی دادن بسیاری از سیل‌ها پیشگیری کرده و در سیل‌هایی که توانایی پیشگیری از رخداد آن نیست با انجام تدابیر مختلف، از جمله پهنه‌بندی سیل و به‌دنبال آن، تعیین کاربری مناسب برای مناطق سیل‌گیر، خسارات ناشی از آن‌ها را کاهش داد (وهایی، ۱۳۷۶).

سیلاب‌هایی که در ایران روی می‌دهد، به‌طور کلی به سه گونه سیلاب‌های ناشی از باران، ترکیب ذوب برف و باران و در مواقعی ذوب برف هستند. در مناطق گرم و خشک ایران از جمله مناطق جنوبی، جنوب‌غربی، مرکزی و شرقی، سیلاب‌های ناشی از باران، به‌ویژه باران‌های شدید و کوتاه‌مدت، گونه غالب سیلاب‌ها هستند. در بخش‌هایی از این مناطق، سیلاب‌های ناشی از باران‌های موسمی نیز دیده می‌شود. در مناطق معتدل و سرد کشور، از جمله مناطق شمال، شمال‌غربی و بخش وسیعی از غرب، وجه غالب سیلاب‌ها ناشی از باران یا ترکیب ذوب برف و باران هستند (مهدوی، ۱۳۷۶).

بیشتر مراکز جمعیتی استان در کوهپایه‌ها و مجاورت مجاری عبور موقتی و فصلی آب‌ها واقع شده‌اند، بنابراین سیل به عنوان یکی از عوامل خسارت‌زا به زمین‌های کشاورزی، تاسیسات صنعتی، زیربنایی، واحدهای دامی و سکونتگاه‌های شهری و روستایی و گاه موجب تلفات انسانی است. علاوه بر آن هرساله به دلیل بارندگی شدید و کوتاه مدت، سیلاب‌ها هزاران متر مکعب خاک را از داخل حوضه‌های آبخیز استان فرسایش می‌دهند و از دسترس خارج می‌کنند که این مناطق منطبق بر قسمت‌های شرق- جنوب شرق و در جنوب غربی استان است که از این نظر در معرض خطر سیلاب خیلی زیاد دارند و خوشبختانه سایر نقاط استان با خطر نسبی کم (بخش‌های مرکزی و شمال) مواجه‌اند، شکل ۵-۱۴ نقشه خطر سیلاب در کشور و استان البرز را نشان می‌دهد.

شکل ۵-۱۴- نقشه خطر سیلاب کشور

فصل ششم

زمین گردشگری

زمین‌گردشگری یا ژئوتوریسم (Geo Tourism) یکی از رشته‌های تخصصی اکوتوریسم است که به معرفی پدیده‌های زمین‌شناسی به گردشگران، با حفظ هویت مکانی آنها می‌پردازد. این علم از علوم ژئومورفولوژی، ژئوتکنیک، ژئوفیزیک زمینی، ژئوشیمیایی و کلیماتولوژی بهره برده و کارشناسان علوم زمین و علاقه‌مندان به طبیعت را برای بازدید از جاذبه‌های زمین دعوت می‌کند. حفظ محیط‌زیست و چشم‌اندازهای آن، عدم تغییر و خودداری از دخالت انسان در برهم زدن چهره زمین از اهداف اصلی ژئوتوریسم است.

مناطق ژئوتوریسمی هم برای افراد محلی آن منطقه و هم برای بازدیدکنندگان، منافع مشترک دارد. در این میان اقتصادهای کوچک محلی فعال شده و از سوی دیگر بازدیدکنندگان با مجموعه‌ای از فرهنگ و آداب و سنن متفاوت آشنا می‌شوند. در این رابطه، امتیازات دیگری را هم می‌توان برشمرد که حفاظت از منابع طبیعی از آن جمله است. از مهم‌ترین واژه‌های مورد استفاده در این مبحث واژه‌های ژئوپارک و ژئوسایت می‌باشد.

ژئوپارک (Geo park) (مخفف پارک زمین‌شناسی (Geology park)) به سرزمین‌هایی اطلاق می‌شود که پدیده‌های زمین‌شناسی بی‌همتا و تاریخچه تکامل زمین‌شناسی مشخصی دارند. سازمان علمی و فرهنگی یونسکو ژئوپارک را یک محدوده جغرافیایی تعریف می‌کند که شامل چند پدیده خاص و زیبای زمین‌شناسی است. در این محدوده ممکن است علاوه بر جاذبه‌های زمین‌شناسی، تعدادی جاذبه‌های طبیعی، فرهنگی، هنری و تاریخی هم وجود داشته باشد که در توسعه اقتصادی منطقه اثرگذار خواهد بود.

ژئوسایت مکانی است دارای یک پدیده یا عارضه کمیاب و ارزشمند زمین‌شناختی که ارزش برجسته علمی یا زیبایی‌شناختی داشته و ضمن دارا بودن ابزار تفسیری مناسب برای بازدیدکنندگان، شرایط بازدید همگانی را نیز داشته‌باشد (امری کاظمی ۱۳۸۸). بر اساس این تعریف، نمی‌توان تنها به نقاطی که دارای پدیده و عارضه زمین‌شناختی ارزشمند هستند، عنوان ژئوسایت داد و نیاز به فراهم بودن شرایطی مانند ابزار تفسیری و امکانات بازدید نیز وجود دارد.

به نقاطی که توان تبدیل شدن به ژئوسایت در آینده را دارند، پیش ژئوسایت (Potential geosite) می‌گویند. با توجه به این‌که در کشور ما ژئوسایت‌ها به معنای واقعی بسیار اندک هستند (امری کاظمی ۱۳۹۱)، آنچه معرفی می‌گردد در واقع پیش‌ژئوسایت‌ها هستند.

دامنه سلسله جبال البرز از دیرباز به دلیل آب و هوای مناسب و رودخانه‌های جاری محل استقرار و سکونت موقتی و دائم اقوام و گروه‌های مختلف بوده است. یکی از این مناطق که در زمینه قابلیت‌های اکوتوریسم از پتانسیل قابل توجهی برخوردار است استان البرز به خصوص شهرستان کرج می‌باشد.

۶-۱- بیابان و کویرها

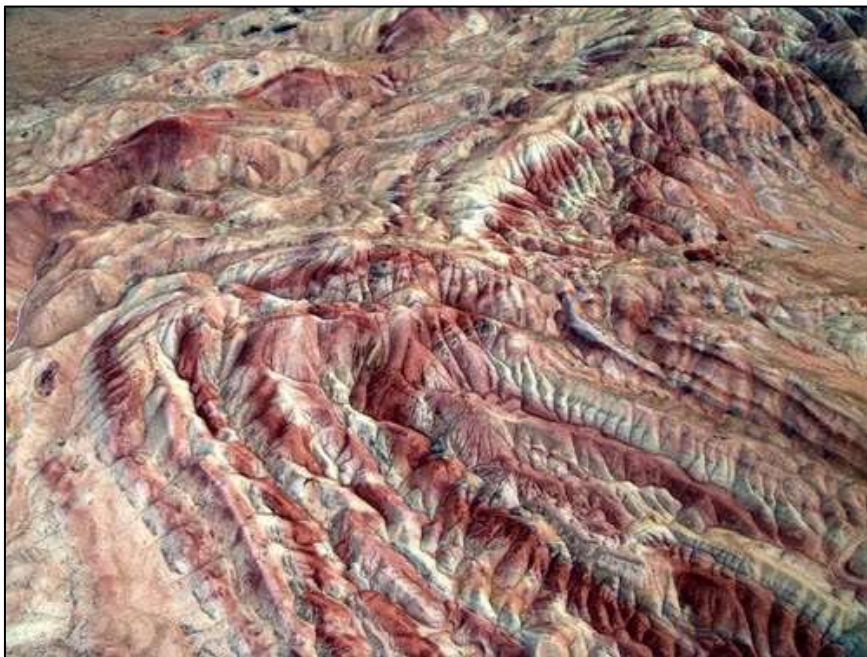
- کویر اشتهارد

کویر اشتهارد یا قشلاق حسین خانی (به کویر قارپوزآباد هم شناخته می‌شود) در شمال شهرستان اشتهارد و جنوب شرقی مهر شهر کرج در استان البرز قرار دارد. طول کویر ۶۰ کیلومتر و عرض آن در حدود ۲۰ کیلومتر است. در نقطه مرکزی کویر دق زیبایی قرار دارد و در حاشیه دق ارتفاعات و گنبد‌های نمکی زیبایی که از رنگ‌های متنوعی

تشکیل شده اند وجود دارد (شکل ۱-۶ و ۲-۶). گنبد های نمکی حاشیه این کویر متاسفانه برای استخراج نمک به شدت مورد تخریب قرار گرفته اند. مناظر کویر از فراز این ارتفاعات بسیار زیبا و دل انگیز است. نزدیکی این کویر به تهران پتانسیل بالقوه ای را برای تبدیل شدن منطقه به هدف گردشگری بیابان ایجاد کرده است. پوشش گیاهی منطقه در حاشیه ارتفاعات درمنه دشتی و در هسته کویر فاقد پوشش گیاهی است. علت نامگذاری منطقه به قارپوزآباد همجواری آن با روستای قارپوزآباد در شمال آن است. قارپوز در زبان آذری به معنای هندوانه است. تپه قارپوز آباد مربوط به دوره ساسانیان تا سده ۴ و ۵ ه. ق. است و در شهرستان نظرآباد، بخش مرکزی، دهستان احمد آباد، روستای قارپوزآباد واقع شده و این اثر در تاریخ ۲۷ آبان ۱۳۸۶ با شماره ثبت ۲۰۲۵۶ به عنوان یکی از آثار ملی ایران به ثبت رسیده است.

شکل ۱-۶- نمایی از کویر اشتهارد

شکل ۲-۶- نمایی از گنبد های نمکی کویر اشتهارد

۶-۲- دریاچه ها

- رود شور و دریاچه نمک اشتهارد

رودخانه شور (ابهر رود) یا به گفته بومیان شور کات رودخانه‌ای است فصلی که در شمال اشتهارد از غرب به شرق جریان دارد و تنها رودخانه ناحیه اشتهارد است. این رودخانه از کوه‌های جنوب غربی آوج (استان قزوین) سرچشمه می‌گیرد و پس از مشروب کردن دشت های ابهر، قزوین، شمال، بخش اشتهارد و جنوب ساوجبلاغ به رودخانه کرج می‌پیوندد. این رودخانه به طور پراکنده دارای ماهی گور خری می‌باشد و در اوایل فصل بهار پرند هایی چون سلیم قوطی، پرستو، اگرت سفید و عقاب استپی در این ناحیه و توسط تیم طبیعت گردی البرز من (راگا) رویت گردید. در مسیر این رود در منطقه ای نزدیک به روستای جارو به دلیل شیب کم و وسعت زیاد نمک زارهایی تشکیل شده است (شکل ۶-۳) که در نوع خود مناظر فوق العاده ای را پدید آورده است. در این منطقه در واقع بر اثر فرسایش رود در ارتفاعات شمالی اشتهارد (ارتفاعات حلقه دره) باتلاق نمکزار به این قسمت زهکشی می‌شود و از این پس رود شور یک مسیر غربی- شرقی را طی کرده است و به علت شیب بسیار کم زمین، از سرعت این رود کاسته و عمدتاً در زمین نفوذ می‌کند و زمینه ایجاد کویر اشتهارد را باعث می‌شود. با عبور رود شور از این نمکزار بر شوری این آب افزوده شده و در پل عاصف الدوله در نزدیکی پلیس راه ماهدشت کاملاً شور شده و به طرف جنوب شرقی جریان می‌یابد و نهایتاً به حوضه آبریز دریاچه مسیله قم می‌ریزد.

شکل ۶-۳- نمایی از دریاچه نمک اشتهارد

۶-۳- آبشارها

- آبشار سیروود

روستای سیروود در شمال غربی شهرستان ساوجبلاغ و در فاصله ۱۰۰ کیلومتری تهران و در شمالی‌ترین قسمت شهر تازه تاسیس کوهسار واقع است. این روستا در ارتفاع ۲۲۵۰ متر از سطح دریا و در منطقه کوهپایه ای قرار دارد و اطراف روستا را دیواره‌های بلند و بسیار زیبا صخره ای احاطه کرده است. روستا در کنار رودخانه‌ای دائمی و زیبا هم نام روستا واقع شده است. این رودخانه در جهت شمال جنوب از کوه های پلنگ دره و اخرک سرچشمه گرفته است به طوری که شاخه هایی از این رود ها در برخی قسمت ها به صورت آبشار های کوچک دیده می شود که منظره بسیار زیبایی بوجود آورده است (شکل ۴-۶).

شکل ۴-۶- نمایی از آبشار سیروود

- آبشار سنج

روستای سنج در ارتفاع ۲۸۰۰ متری از سطح دریا در منطقه ای کوهستانی قرار گرفته است، و جز توابع شهرستان ساوجبلاغ می‌باشد. این منطقه دارای مناظر طبیعی و جاذبه‌های گردشگری مختلفی است که از جمله آن می‌توان به آبشار زیبا و دائمی آن اشاره داشت. ارتفاع آبشار در حدود ۱۵ متر است که در بالای روستا و در دل دره ای زیبا جریان دارد. وجود چشمه‌های مختلف، چنار قدیمی چند صد ساله، رود خانه پر آب و خانه های قدیمی در این منطقه بر جدابیت های گردشگری روستای سنج افزوده است (شکل ۵-۶).

شکل ۶-۵- نمایی از آبشار سنج

- آبشار کرکبود

این آبشار بسیار مهم و مشهور ایران، در منطقه طالقان، شمال آبدی کرکبود (۱۱۵ کیلومتر تا کرج) قرار دارد. با پیمودن مسیری طولانی از کرج به طرف زیاران و شهرک طالقان، از آنجا به روستای کرکبود می‌رویم و رو به شمال در امتداد دره ای شمالی- جنوبی ادامه مسیر می‌دهیم تا پس از یک ساعت به آبشاری بسیار جذاب و دیدنی برسیم. این آبشار محصول ذوب برف‌های دائمی قله‌های سات است. آبشار کرکبود ۲۰ متر ارتفاع دارد (شکل ۶-۶).

شکل ۶-۶- آبشار کرکبود

- آبشار خور

آبشار خور در شمال کرج و حدود ۳۵ کیلومتری جاده کرج- چالوس واقع شده است. بعد از روستای خور و پس از یک ساعت پیاده روی آرام در طبیعتی زیبا، به آبشار خور واقع در دیدنی ترین نقطه این منطقه می‌رسیم (شکل ۶-۷).

ارتفاع آبشار حدود ۶۰ متر است و آب آن با وجود کم حجم بودن ولی با شدت فراوان بر روی تخته سنگ های پایین اصابت کرده، صدای سمفونی ریختن آب انرژی مضاعفی را در دل بازدیدکنندگان جای می‌دهد. این آبشار در زمستان‌ها کاملاً یخ می‌زند و علاوه بر جذابیت طبیعی که به وجود می‌آورد، بسیاری از علاقه مندان به رشته یخنوردی را نیز به سوی خود می‌کشد. برای رسیدن به این آبشار دل انگیز، باید به فاصله ۳۵ کیلومتری جاده کرج- چالوس، قبل از سد زیبای کرج از خوزنکلا وارد جاده فرعی در سمت راست شده، در یک جاده پر شیب، از روستای خور و دره سرسبز آن بگذرید. طول این جاده فرعی از جاده چالوس تا روستای خور ۸ کیلومتر است.

شکل ۶-۷- نمایی از آبشار خور

- آبشار پیچه آدران

این آبشار در فاصله ۱۵ کیلومتری شهرستان کرج در مسیر منتهی به چالوس و به فاصله کمی بعد از آبشار هفت چشمه قرار دارد. این آبشار صخره‌ای از درون دره‌ای کوچک بیرون آمده و به رودخانه کرج می‌ریزد (شکل ۶-۸).

شکل ۶-۸- نمایی از آبشار پیچه آدران

- آبشار هفت چشمه

این آبشار یکی از آبشارهای است که در کیلومتر ۱۷ جاده کرج- چالوس و در نزدیکی روستای ارنگه و بالادست رودخانه ارنگه واقع شده است. ارتفاع آبشار هفت چشمه در حدود ۹۰ متر است و از این نظر یکی از آبشارهای بزرگ کشور محسوب می‌شود.

مسیر دسترسی به این آبشار از میان سنگ‌ها و صخره‌ها عبور می‌کند و همین امر بازدید از آبشار را در فصول بارندگی با مشکل مواجه می‌سازد. در این مسیر آبشارهای کوچکی وجود دارند که ارتفاع آن‌ها به ۵ متر می‌رسد و با نام «هفت چشمه» خوانده می‌شوند (شکل ۶-۹).

شکل ۶-۹- نمایی از آبشار هفت چشمه

- آبشار آسکان

در شرقی‌ترین نقطه دره طالقان استان البرز و در میان کوه‌های عظیم روستای آسکان واقع شده است (شکل ۶-۱۰). از آنجا که روستای آسکان در منطقه‌ای سرد و کوهستانی واقع شده است، در زمستان سراسر این آبشار مملو از قندیل‌های یخی می‌شود و به این ترتیب جلوه خاصی می‌یابد. دسترسی به این آبشار به دلیل ناهموار بودن مسیر، مستلزم در اختیار داشتن امکانات کوهنوردی می‌باشد.

شکل ۶-۱۰- نمایشی از آبشار آسکان

- آبشار سوهان

یکی از آبشارهای استان البرز است که در ۲۵ کیلومتری غرب شهرک طالقان و ۴ کیلومتری شمال غربی روستای سوهان قرار دارد. این آبشار در میان اهالی روستا به «چَره» معروف است زیرا در گویش مردم روستای سوهان واژه چَره به معنای آبشار و محلی است که آب از بالا به پایین می‌ریزد. البته اگر ارتفاع آب کم باشد، به آن چَرنا می‌گویند (شکل ۶-۱۱).

شکل ۶-۱۱- نمایشی از آبشار سوهان

- آبشار اورازان

این آبشار در شرق روستای اورازان در ۹۰ کیلومتری کرج و ۱۲ کیلومتری مرکز طالقان در استان البرز قرار دارد (شکل ۶-۱۲). روستای اورازان که با نام «آبریزان» نیز خوانده می‌شود، در دامنه‌های شمالی رشته کوه طالقان و مسیر گوران و گلیرد قرار دارد و از جمله روستاهای پرآب منطقه طالقان به شمار می‌رود. این روستا به واسطه برخورداری از چشمه‌های جوشان حتی در مواقع خشکی نیز پرآب بوده و باغ‌های وسیع گردو دارد.

شکل ۶-۱۲- نمای از آبشار اورازان

- آبشار نشتروود

نشتروود نام یکی از روستاهای اطراف شهر کرج در استان البرز می‌باشد که دارای آب و هوای بسیار خوب و مطبوع است. این روستا در کیلومتر ۳۵ جاده کرج- چالوس و در جوار دره زیبایی واقع شده‌است. از روستاها و آبادی‌های همجوار نشتروود می‌توان به پل خواب، سیرا، ورزن، حرین، لیلستان، کلوان، اویزر، آیگان و از جنوب به کوه‌های روستای دروان اشاره کرد. خونکار نام قله‌ای در ارتفاع ۳۸۰۰ متری از سطح دریا است که یکی از قله‌های مرتفع و معروف کشور برای صعود کوهنوردان می‌باشد. این قله در بخش میانی سلسله جبال البرز و در جوار قله کهار قرار گرفته‌است. قله‌ها در شرق آن و در شمال آن قله هفتخوان، کرچان و کلاش ویا واقع شده‌اند. دسترسی به این قله زیبا از طریق روستای نشتروود برای علاقه‌مندان به کوهنوردی میسر می‌باشد. آبشار نشتروود واقع در ضلع غرب روستای نشتروود با ارتفاعی در حدود ۱۱۰ متر، یکی از بلندترین آبشارهای شناخته شده در ایران بشمار می‌رود. این آبشار از میان صخره‌ای بلند به پایین میریزد و در میان دره رود نشتروود واقع است (شکل ۶-۱۳).

شکل ۶-۱۳- نمای از آبشار نشتروود

- آبشار لیلستان

این آبشار به صورت پلکانی و در ۹ مرحله از ارتفاعی بسیار زیاد به پایین می‌ریزد. آبشار در ارتفاع ۲۱۸۰ متری از سطح دریا واقع شده است (شکل ۶-۱۴). لیلستان، روستایی از توابع بخش آسارا شهرستان کرج در استان البرز است. روستای لیلستان واقع در ۴۲ کیلومتری جاده چالوس بعد از پل خواب قرار دارد. با تابلوی زرد رنگ روستای سیرا وارد مسیر روستای لیلستان می‌شوید. در این روستای علاوه بر وجود مقبره امام زاده هارون و هاشم، زیبایی رود های جاری و صدای پای آب که در سرتاسر این روستا طنین انداز است از دیگر جذابیت‌های این منطقه است. این منطقه از شمال به روستای آیگان، از شرق به کوه هورس دار، از غرب به روستای کلوان و از جنوب به چاکی تخته محدود است. از سایر مناطق گردشگری این منطقه میتوان به مقبره امامزاده هاشم و هارون، زیارت پی، درختان کهنسال، ارتفاعات چالی، چشمه سر، چشمه بابا موسی، تپه غدیر و تپه امین آقا اشاره کرد.

شکل ۶-۱۴- نمایی از آبشار لیلستان

- آبشار سوته دره

این آبشار در ارتفاعات روستای فشند ساوجبلاغ قرار دارد. مسیر رودخانه فشند تا آبشار سوته دره یکی از مسیرهای جذاب جهت کوهنوردی سبک است (شکل ۶-۱۵). فشند یا فشند نام روستایی با قدمت ۳۳۳۰ ساله، در ۷۵

کیلومتری غرب تهران که در شمال هشتگرد واقع شده است. این روستا از نظر حوضه آبریز کوهستانی و دشتهای آبرفتی رودخانه ای از بزرگ ترین روستاهای ایران است. روستای فشند مسیر صعود به قله خراسان کوه است. نام های دیگر آن خراسان کوه، خراسان کوه ذکر شده اند. خوراسان کوه به معنای طلوع خورشید، در غرب البرز مرکزی با ارتفاع ۳۱۵۰ متر واقع شده است. مبدأ صعود روستای فشند است که در فاصله ۱۳ کیلومتری شمال هشتگرد واقع شده است. قله خوراسان کوه از سه نقطه ولیان، طالقان و فشند قابل دستیابی است. در داخل روستا تابلویی وجود دارد که کمربندی کوهستان خوراسان را مشخص کرده است. دمت فشند به بیش از سه هزار سال پیش بر می گردد. آثار بر جای مانده از عصر آهن در جنوب غربی روستا در محلی به نام کشان، یافت شده است. زبان مردم فشند تاتی است.

شکل ۶-۱۵- نمایشی از آبشار سوته دره

- آبشار اغشت

این آبشار در شمال روستایی به همین نام در منطقه ساوجبلاغ قرار گرفته است (شکل ۶-۱۶). روستای اغشت از توابع شهرستان ساوجبلاغ است و در بخش جندار شهرستان ساوجبلاغ در ۳۵/۴۶ درجه عرض شمالی و ۴۹/۵۷ درجه طول شرقی واقع شده است. فاصله روستا تا مرکز بخش حدود ۱۲ کیلومتر است. این روستا به دو رودخانه گلین رود از جنوب به روستا تکیه اغشت و باغبان کلا و از غرب و شمال غرب آجین دوجین و ولیان و از شرق به سیواندره و ورده محدود می شود.

شکل ۶-۱۶- نمای از آبشار آغشت

- آبشار سگران

این آبشار در شمال شرقی روستایی به همین نام در منطقه طالقان واقع است. آبشار سگران که با فاصله کمی در دامنه کوه بندگاه قرار دارد را به جرات می‌توان یکی از زیباترین مناظر طالقان نام برد (شکل ۶-۱۷). بعد از گذر از این آبشار در مسیر دره‌ای قرار می‌گیرید که سختی راهش را هرگز متوجه نخواهید شد و چشمه سارانی که از نوشیدن آن سیراب نخواهید شد. به شوند کوهستانی بودن این روستا و ارتفاع آن دریاچه سد طالقان قابل مشاهده است.

شکل ۶-۱۷- نمای از آبشار سگران

- آبشار وارث کرور

در روستای سفیدداران ساوجبلاغ سه آبشار زیبا و دیدنی به نام های وارث کرور، جوزه رود و چوب بست وجود دارد. البته می توان گفت که بیشترین تعداد آبشار در استان البرز، متعلق به این روستا می باشد. یسپی داران یا سفیدداران یا سپیدداران نام روستایی بیلاقی و کوهستانی که از توابع شهرستان ساوجبلاغ استان تهران و جزو دهستان برغان می باشد. ایسپی داران نامی باستانی، که ریشه اصلی آن زبان محلی فارسی دری پهلوی است. ایسپی به زبان محلی به معنی سفید، دار به معنی درخت و ان جهت جمع استفاده شده که کلاً به معنی روستایی که دارای درختان سپیدار می باشد.

اولین آبشار این روستا به نام آبشار وارث کرور معروف می باشد که در زبان محلی به معنی آبشاری که دارای آب فراوان یا بارش زیاد می باشد (شکل ۶-۱۸). البته در محل ورودی این آبشار که در داخل تنگه ای سرسبز قرار دارد، چشمه ای به همین نام از دل صخره ها جوشان است.

شکل ۶-۱۸- نمایی از آبشار وارث کرور

- آبشارهای جوزه رود

آبشارهای زنجیره ای که معروف به آبشارهای جوزه رود می باشد چندین کیلومتر بالاتر از روستای سفیدداران قرار دارد. بعد از گذشتن از رودخانه پرآب جوزه رود به اولین آبشار زنجیره ای جوزه رود که از بالای پل فلزی هم دیده می شود می رسیم. دو طرف آبشار را بوته های گل عمر احاطه کرده اند. بعد از گذشتن از اولین آبشار، پی در پی چهار آبشار دیگر که بزرگ و کوچک هستند را می توانید ببینید و اینجاست که خالق بزرگ هستی را از این همه زیبایی ستایش خواهید کرد. بعد از گذشتن از این آبشارها به محوطه بزرگ و تقریباً مسطحی می رسید که باغات و درختان جوزه رود قرار دارد که در سالهای بسیار دور در اینجا روستایی به نام جوزه رود قرار داشته که در حال حاضر

متروکه است. بعد از گذر از تنگه کل خسانی دره (یعنی محل خواب بزهای کوهی) به سومین آبشار یعنی آبشار چوب بست می رسید. آبشاری با ارتفاع بسیار زیاد که جلبک های اندود شده بر روی صخره ها زیبایی خاصی به آن داده است که چشم هر بیننده ای را نوازش می کند.

- آبشار چوب بست

این آبشار در روستای سفیداران (ایسپی داران) قرار گرفته است. بعد از گذر از تنگه کل خسانی دره (یعنی محل خواب بزهای کوهی) آبشار چوب بست می رسید. آبشاری با ارتفاع بسیار زیاد که جلبک های اندود شده بر روی صخره ها زیبایی خاصی به آن داده است که چشم هر بیننده ای را نوازش می کند (شکل ۶-۱۹).

شکل ۶-۱۹- نمایی از آبشار چوب بست

- آبشار سیاه بند طالقان

آبشار سیاه بند یا به گویش محلی، سیاه بندی چُره، در فاصله حدود ۲ کیلومتری، شمال روستای سوهان واقع شده است (شکل ۶-۲۰). مسیر دسترسی، محله اوبار در شمال روستا، سپس از جاده شنی و خاکی به سمت هفت چشمه، طی مسیر می شود. آنگاه از مسیر نهر جاری در هفت چشمه، به سمت شمال و سرچشمه آن، حرکت می شود. برای دسترسی به این آبشار در حدود یک ساعت، پیاده روی، برای افراد متوسط، مورد نیاز است. با رسیدن به منطقه ای که خاک و سنگ های آن، قرمز رنگ است، در ادامه، آبشار سیاه بند، مشاهده می شود. آبشار سیاه بند، در حدود ۸ متر ارتفاع و در تابستان، بسیار کم آب می شود.

شکل ۶-۲۰- نمایی از آبشار سیاه بند

- آبشار کلارود

این آبشار در ارتفاعات روستای کلارود طالقان قرار دارد. کلارود، روستایی از توابع بخش طالقان شهرستان ساوجبلاغ در استان البرز است. این روستا در ۳۰ کیلومتری غرب شهرک طالقان و ۳ کیلومتری شمال راه مالروی قزوین به طالقان قرار گرفته است. آبشار کلارود در میان دره ای پر از درختان سر سبز و شاداب قرار گرفته و در طول سال دارای طراوت خاصی است. این آبشار ارتفاعی در حدود ۱۵ متر دارد. روستای کلارود یکی از روستاهای پایین طالقان است که در ضلع جنوبی رودخانه شاهرود در دو طرف دره بزرگی که از جنوب به طرف شمال آبخیز آن قرار دارد بنا شده است. این روستا به لحاظ موقعیت جغرافیایی و ارتفاع، آبهای جاری اطراف آن از بخشهای مرتفع به صورت آبشار جریان دارد.

- آبشار وری ید

این آبشار وری ید یا به گویش محلی، وریدی چره، در فاصله حدود ۴/۵ کیلومتری، شمال روستای سوهان، قرار دارد (شکل ۶-۲۱). مسیر دسترسی، در ادامه راه آبشار سیاه بند، به سمت شمال دره و نهر جاری در آن، حرکت می شود. از آبشار وری ید، در حدود یک تا یک و نیم ساعت، زمان برای رسیدن به آن، برای افراد متوسط، مورد نیاز است. آبشار وری ید، در حدود ۷ متر ارتفاع دارد و در تابستان، بسیار کم آب می شود.

شکل ۶-۲۱- نمایی از آبشار وری ید

- آبشار حیاط

این آبشار در ارتفاعات روستای سوهان طالقان قرار دارد. آبشار فصلی حیاط، در فاصله حدود ۶ کیلومتری، شمال تا شمال شرقی روستای سوهان و در جنوب شرقی کوه بزرگ کله سنگ، قرار دارد. ابتدا در حدود ۳ متر، به صورت دو آبشار کوچک و هفت مانند و سپس در حدود ۷ متر، دو آبشار در کنار هم و حدود ۳ متر، به صورت آبشار یک پارچه، مشاهده میشود. آبشار در اواسط تابستان، خشک می شود (شکل ۶-۲۲).

شکل ۶-۲۲- نمایی از آبشار حیاط

۴-۶- چشمه

- چشمه وله

چشمه وله یکی از چشمه‌های استان البرز است که در شمال غربی روستای وله در ۲ کیلومتری هتل گچسر و ۷۰ کیلومتری شمال شرقی شهر کرج در جاده چالوس قرار دارد. آب این چشمه از گروه آب‌های بیکربنات کلسیک گوگردی سرد است و برای درمان بیماری‌های پوستی، مجاری تنفسی و رماتیسم مفید است.

شکل ۶-۲۳- نمایی از چشمه وله

- چشمه آبگرم خُچیره

چشمه آبگرم خُچیره یکی از چشمه‌های استان البرز است که در روستای خُچیره از توابع شهرستان طالقان قرار دارد. روستای خُچیره در بخش بالا طالقان شهرستان طالقان در ارتفاع ۲۴۰۰ متری از سطح دریا واقع شده است (شکل ۶-۲۴). این روستا که یکی از زیباترین نقاط استان البرز می‌باشد، دارای جاذبه‌های متعددی همچون کوه‌های وارکش، چشمه هفت‌خوانی (هفت چشمه)، رودخانه‌ها و باغ‌های میوه با درختان سر به فلک کشیده است.

شکل ۶-۲۴- نمایی از چشمه آبگرم خُچیره

- چشمه گله گبله

چشمه گله گبله در بالاترین نقطه روستای شهرستانک در مسیر جاده کرج- چالوس در استان البرز قرار دارد و فاصله آن تا شهر تهران در حدود ۱۰۰ کیلومتر است.

چشمه گله گبله یکی از پرآب‌ترین چشمه‌های این منطقه است و از قابلیت تفرجگاهی بسیار مناسبی برخوردار است. روستای شهرستانک در ۱۲ کیلومتری جاده اصلی کرج واقع شده و با ۲ ساعت پیاده‌روی از آن می‌توان به «قصر ناصری» رسید که از بناهای دوره ناصرالدین شاه می‌باشد. این قصر هم‌اکنون محل اتراق کوهنوردان است.

- چشمه شاهدشت

چشمه شاهدشت در ۳۵ کیلومتری جنوب کرج در استان البرز قرار دارد. از آنجا که آب این چشمه در ردیف آب‌های دارای سولفات سدیک و کلروره کلسیک سرد می‌باشد، برای درمان بیماری‌های دستگاه تنفسی مؤثر است و به سبب برخورداری از ماده معدنی ید، برای درمان بیماری گواتر نیز مفید است.

- چشمه گراب

چشمه گراب در روستای گراب (گرآب) شهرستان طالقان در استان البرز قرار دارد. این چشمه به دلیل برخورداری از ماده معدنی گوگرد خواص درمانی متعددی دارد. روستای گرآب انتهایی‌ترین روستای طالقان به طرف شرق می‌باشد. آب فراوان این روستا به منطقه طراوت غیرقابل وصفی بخشیده است.

۶-۵- غارها

- غار هیو

این غار در بخش شمال غربی روستای هیو و در دره تفریحی و اسوار واقع شده است. این غار در لایه‌هایی از سنگ‌های آهکی با سن تقریباً دویست و شصت و پنج میلیون سال موسوم به آهک‌های روته واقع شده است (شکل ۶-۲۵ و ۶-۲۶). البته این موضوع به معنای سن تشکیل غار نمی‌باشد چرا که شواهد حاکی از جوان بودن غار است. دهانه غار با قطر حدود ۶۰ سانتیمتر و شیب زیاد ورود به آن را مشکل ساخته است. بدنه اصلی غار شامل تالار بزرگی است که ارتفاع آن در قسمت‌هایی به بیش از ۲۳ متر می‌رسد. در این بخش استلاکتیت‌ها و استالاگمیت‌هایی وجود دارد که متاسفانه بخش اعظمی از آن به دلیل ناآگاهی بازدیدکنندگان تخریب شده است.

عدم وجود ستون‌های کامل (استالاکتیت‌ها و استالاگمیت‌ها به هم وصل شده) نشان از جوان بودن و تالار عمیق دارد. برای دسترسی به این غار می‌بایست از انتهای شمالی روستای هیو خارج شده و توسط جاده خاکی به سمت شمال غرب حرکت کرده و بعد از گذشتن از باغ‌های روستای هیو و گذر از کنار گاوداری در کنار رودخانه ای قرار گرفت که به سمت غرب می‌رود. بعد از رسیدن به دومین آب بند سیمانی و بزرگ، رودخانه به سمت تپه آن سوی رود رفته و در امتداد همان آب بند، بالای تپه می‌توان دهانه چاه مانند غار را یافت. ورودی غار چاهی به ارتفاع ۲/۵ متر و به شعاع ۶۰ الی ۷۰ سانتیمتر بوده و بعد از فرود از آن وارد دالان اصلی شده و کاوش غار آغاز می‌گردد. این غار یک راه رو اصلی دارد که دو تالار را در بر گرفته و به تدریج بر ارتفاع سقف تالار افزوده می‌شود. در داخل

تالارها استلاگمیت ها و استلاگتیت های آهکی که گاهی ارتفاع آن ها به بیش از ۷ متر می رسد چشم اندازی زیبا را خلق کرده است. کاوش کامل این غار حدود ۲ ساعت زمان می برد.

شکل ۶-۲۵- نمایی از غار هیو

شکل ۶-۲۶- نمایی از غار هیو

- غار یخ مراد

این غار، از جمله غارهای دیدنی و پر ارزشی است که در آبادی گچسر واقع در ۸۴ کیلومتری کرج، کناره جاده چالوس قرار دارد. این غار تقریباً به فاصله دو ساعت راه، در طول جاده‌ای به طرف غرب قریه «کهنه ده» ۶۹ کیلومتری کرج قرار دارد. دهانه غار به عرض ۹/۵ متر و به ارتفاع ۳ متر رو به شمال شرقی باز شده است (شکل ۶-۲۷). غار یخ مراد، در ادوار گذشته زیر آب بوده و در حقیقت یک غار زیر دریایی است. این مطلب از وضع طبیعی غار و بقایای وجود فسیل «کاردینا» (Kardine) که در روی تخته سنگی در مدخل غار باقی مانده است، روشن می‌شود. فسیل مزبور از نرم‌تنان دریایی است که در دوران سوم زمین شناسی وجود داشته و بدین ترتیب، اگر پیدایش غار را هم‌زمان با آن بدانیم، عمر آن بالغ بر ۵۰ میلیون سال می‌شود. این غار بادگیر و هواکش‌های فراوانی دارد که هوا با شدت از آن‌ها وارد شده، فضای غار را فوق العاده سرد می‌کند و موجب یخ زدن آب‌های موجود در آن می‌شود (شکل ۶-۲۸). یخ‌های غار از اواسط ماه دوم بهار شروع به ذوب شدن می‌کند. به طور کلی این غار دارای سه تالار بزرگ و سه یخچال زیرزمینی و چند قسمت دیگر و هفت حلقه چاه است. نکته قابل توجه این که غار مزبور، در بخشی، چهار طبقه می‌شود که در یک امتداد عمومی به عمق ۲۰ متر روی هم قرار می‌گیرند. این تنها غار ایران است که با این کیفیت مشاهده شده است.

شکل ۶-۲۷- نمای بیرونی غار یخ مراد

شکل ۶-۲۸- نمایشی از قندیل های یخی

- غار میدانک

این غار در کیلومتر ۵۳ جاده چالوس و در شمال شرقی روستای میدانک از توابع بخش آسارا شهرستان کرج قرار دارد. دهانه این غار در ارتفاع ۲۰۰۶ متری از سطح دریا واقع شده است (شکل ۶-۲۹). چند متر ابتدای غار بسیار کم ارتفاع بوده به طوری که باید به صورت سینه خیز و نشسته پیمایش شود و بعد از آن به دلیل افزایش ارتفاع می توان به صورت ایستاده ادامه مسیر را پیمود. این غار دارای ۳ تالار بوده و طول آن در حدود ۱۵۰ متر می باشد. سقف تالار اول به دلیل تخریب های انسانی و طبیعی (از جمله زلزله) ریزش نموده و بسیاری از ساختار زینتی غار از بین رفته و از زیبایی های آن کاسته شده است. تالار دوم ۷ متر ارتفاع دارد و داخل آن حفره ای دیده می شود. در برخی مواقع در این حفره آب جمع شده و بر زیبایی این تالار می افزاید. بعد از تالار دوم تالار سوم قرار گرفته که این دو تالار از طریق معبر کوچکی که باید به صورت سینه خیز طی شود، به یکدیگر راه می یابند. تالار سوم زیباترین بخش غار میدانک می باشد که به دلیل دسترسی سخت تر، تا حدودی از آسیب دیدگی محفوظ مانده است.

شکل ۶-۲۹- نمایشی از غار میدانک

- غار نمکی اشتهارد

این غار در شمال منطقه اشتهارد قرار دارد. این غار در یک محیط کاملاً فرسایشی و کویری واقع شده و خود در نتیجه فرسایش آبی و شسته شدن ماسه و نمک توسط آب باران به وجود آمده است (شکل ۶-۳۰). این غار دارای ۳ دهانه می‌باشد که دهانه اصلی در ارتفاع ۱۲۲۰ متری از سطح دریا قرار دارد. در ابتدای ورود به غار جریان‌های نمک

دیده می‌شود که از یک دهانه وارد و از دهانه دیگر خارج می‌شود. این غار نمکی حدود ۳۵۰ متر طول دارد و داخل تالارهای آن قندیل‌های زیبای نمکی دیده می‌شود به سبب به وجود آمدن مناظر بدیع و زیبا شده است.

شکل ۶-۳۰- نمایی از غار نمکی اشتهارد

- غار کله سنگ

این غار داخل کوهی به همین نام در حدود ۵ کیلومتری شرق روستای سوهان در شهرستان طالقان واقع شده است (شکل ۶-۳۱). دهانه غار تنگ است و طول غار ۸۵ متر می‌باشد. درون غار چندین دهانه چاه عمیق وجود دارد. از سنگ‌چین‌های دستی درون غار این طور استنباط می‌شود که این غار در دوره‌های پیش از تاریخ مورد استفاده

انسان‌ها بوده است. در بازدیدهای اولیه غارنوردان نیز گزارشاتی مبنی بر وجود استخوان در غار درج شده است که این امر نقش سکونتگاهی غار را تأیید می‌نماید.

شکل ۶-۳۱- نمایشی از کوه کله سنگ

- غار بزج

این غار یکی از غارهای شهرستان طالقان است. این غار با طول ۲۵ متر در گذشته به عنوان پناهگاه مورد استفاده بوده و این امر از وجود دروازه، دیدگاه و محل نشیمن و استراحتگاه قابل تأیید می‌باشد (شکل ۶-۳۲).

شکل ۶-۳۲- نمایشی از غار بزج

- غار لالون

غار لالون یا لالان در جنوب غربی روستای لالون از توابع شهرستان ساوجبلاغ در استان البرز قرار دارد. دهانه این غار در ارتفاع ۴۰۰ متری در داخل صخره‌های مرتفع قرار دارد.

در سمت شمال غار یک پناهگاه صخره‌ای وجود دارد که در آن مقداری خرده سفال‌های لعاب‌دار ساده اسلامی متعلق به دوره سلجوقی و ایلخانی دیده می‌شود که نشان از سکونت افراد در این دوره دارد.

- غار کسپیل

این غار در روستای کسپیل از توابع بخش آسارا در ۵۹ کیلومتری شمال شرقی شهرستان کرج در حاشیه شرقی جاده کرج- چالوس قرار دارد. دهانه غار کسپیل در ارتفاع ۲۴۲۹ متری از سطح دریا واقع شده است. طول این غار ۷۰ متر و عمق آن ۳۵ متر می‌باشد.

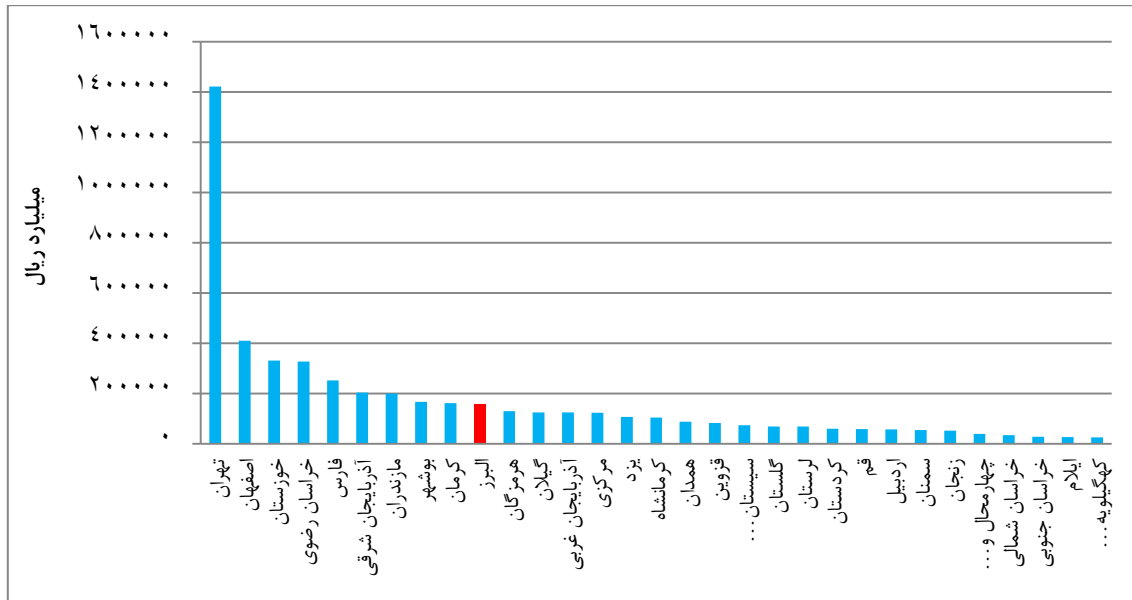

فصل هفتم

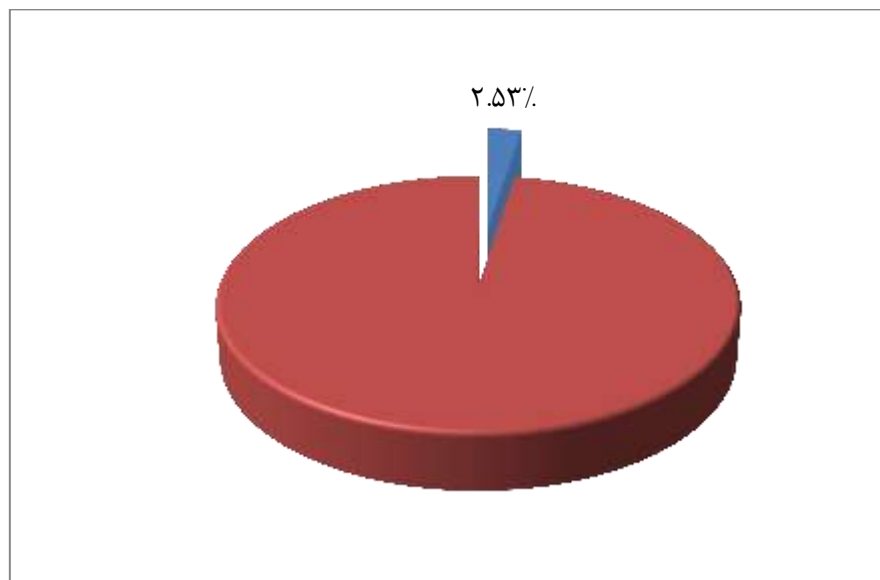
مروری بر وضعیت اقتصادی و تجاری استان

۱-۷- جایگاه اقتصادی

استان البرز در سال ۱۳۹۰ با دارا بودن تنها ۰,۳ درصد از کل مساحت کشور و ۳,۲ درصد از کل جمعیت کشور با ایجاد مجموع ۱۵۵۸۴۳ میلیارد ریال ارزش افزوده ۲,۵۳ درصد از تولید ناخالص داخلی کشور را به خود اختصاص داده و در جایگاه دهم در بین سایر استان‌ها قرار گرفته است. (نمودار ۱-۷ و ۲-۷)

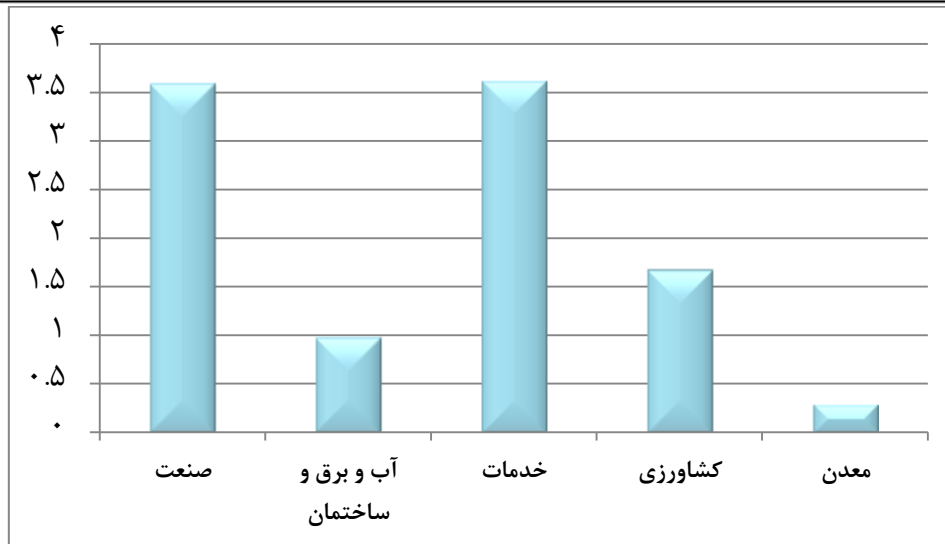

نمودار ۱-۷- جایگاه استان البرز نسبت به سایر استان‌ها در تولید ناخالص داخلی (بدون نفت) در سال ۱۳۹۰ (سالنامه آماری کشور - ۱۳۹۰)

نمودار ۲-۷- سهم استان البرز از تولید ناخالص داخلی (بدون نفت) کشور - ۱۳۹۰ (سالنامه آماری کشور، ۱۳۹۰)

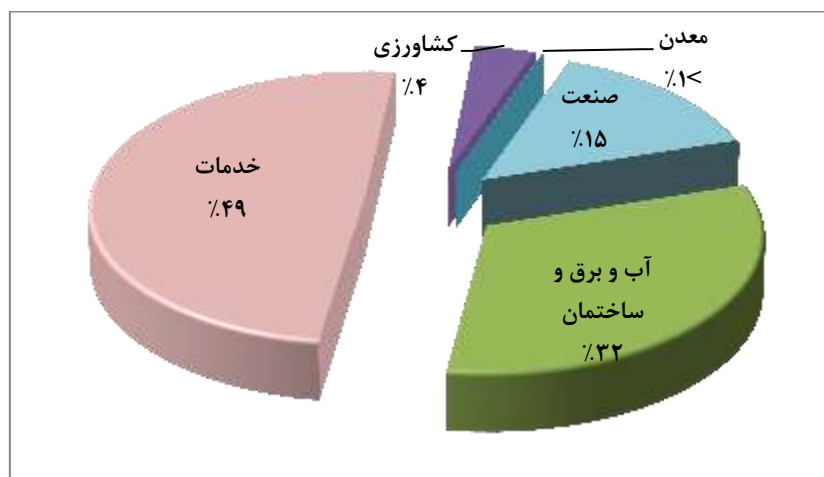
نمودار ۳-۷ در زیر سهم استان البرز را در ارزش افزوده بخش‌های مختلف اقتصادی کشور در سال ۱۳۹۰ نشان می‌دهد، استان البرز رتبه ۲۲ کشاورزی، رتبه ۹ صنعت، رتبه ۴ خدمات و رتبه ۲۷ معدن را به خود اختصاص داده است.

نمودار ۷-۳- سهم استان البرز از ارزش افزوده ایجاد شده در کشور در بخش‌های مختلف در سال ۱۳۹۰

۷-۲- بخش‌های عمده فعالیت

سهم بخش‌های مختلف در تولید ناخالص داخلی استان در سال ۱۳۹۰ در نمودار ۷-۴ نمایش داده شده است.

نمودار ۷-۴- ارزش افزوده ایجاد شده در استان البرز در سال ۱۳۹۰ به تفکیک بخش‌های مختلف

در ادامه این بخش به بررسی برخی از مهم‌ترین شاخص‌های اقتصادی استان در سه بخش کشاورزی، صنعت و معدن پرداخته‌ایم.

۷-۲-۱- کشاورزی

استان البرز با توجه به اقلیم مناسب خود همواره از قابلیت‌های منحصر به فردی در توسعه کشاورزی و جذب سرمایه در این بخش برخوردار بوده است. کشاورزی این استان مبتنی بر زراعت و باغبانی، دام و طیور و شیلات و آبیان می‌باشد که خود نقش مهمی را در سیمای اقتصادی استان البرز ایفا می‌نماید. این استان در بخش کشاورزی به دلیل داشتن شرایط اقلیمی ممتاز، خاک حاصلخیز، خاکدار بودن بیش از ۷۰ درصد از اراضی، کیفیت مناسب و مطلوب

آب‌های سطحی و زیرزمینی، وجود نهالستان برای عرضه به کل کشور و به ویژه امکان تصفیه و بازیافت فاضلاب در بخش کشاورزی دارای موقعیتی استثنایی است و یکی از استان‌های مهم کشور در بخش تولید محصولات کشاورزی محسوب می‌شود. با توجه به توانمندی‌های این استان هم در تولید انواع محصولات کشاورزی هم از باب بازار مصرف این محصولات زمینه مناسب برای جذب سرمایه در بخش کشاورزی و صنایع تبدیلی و تکمیلی فراهم می‌باشد. جدول ۷-۱ اطلاعات کشاورزی استان را در سال ۱۳۹۱ براساس مساحت، جمعیت، و میزان تولید محصولات کشاورزی نشان می‌دهد.

۱۴,۷ درصد مساحت کل استان معادل ۷۶۷۴۲ هکتار را اراضی کشاورزی قابل بهره برداری شامل زراعت و باغات و حدود ۷۱ درصد از اراضی (۳۷۰۶۶۷ هکتار) را مراتع قابل بهره برداری به خود اختصاص داده است. این آمار نشان می‌دهد بخش وسیعی از محدوده استان مستعد فعالیت‌های کشاورزی می‌باشد.

پتانسیل منابع آب کشاورزی استان البرز ۱۸۷۰ میلیون متر مکعب بوده که با توجه به میزان بارندگی استان البرز در مقایسه با سایر استان‌ها (میانگین بارش در کشور ۲۵۰ میلیمتر می‌باشد) وضعیت آب در عرصه کشاورزی نسبت به میانگین استان‌های کشور وضعیت نسبتاً بهتری داشته و با استفاده بهینه از آب و اجرای سیستم‌های نوین آبیاری می‌توان بر نگرانی‌های موجود از کم‌آبی غلبه نمود (جدول ۷-۲).

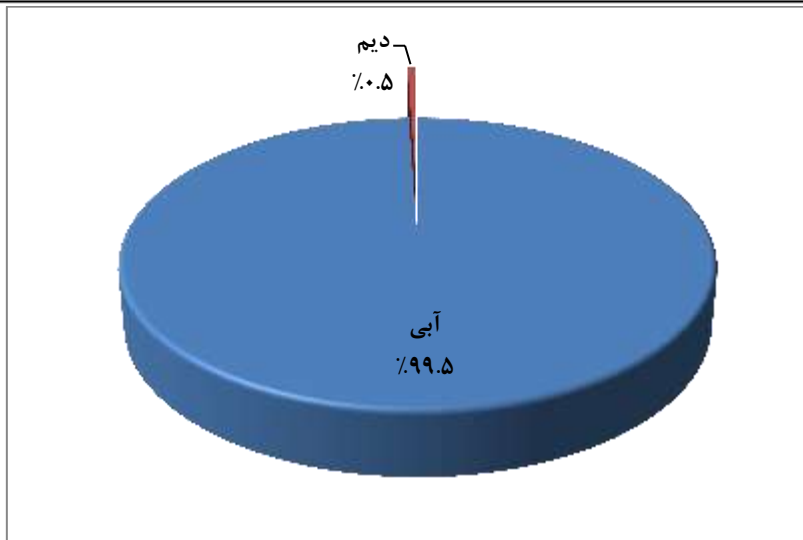
جدول ۷-۱- تامین منابع آبی بخش کشاورزی

عنوان	واحد	گرج	ساوجیلاخ	نظرآباد	طاقان	جمع
بارش سالانه	میلیمتر	۳۰۰	۳۸۷	۲۵۰	۶۰۰	۱۵۳۷
مصرف آب کشاورزی	میلین متر مکعب	۳۴۷	۵۵۴	۲۰۰	۴	۱۱۰۷
رودخانه دائمی	شاخه	۱	۱	۰	۹	۱۱
چشمه	رشته	۵۱۰	۴۷۵	۰	۳۷۴	۱۵۵۹
قنات	رشته	۲۴	۲۴	۴	۰.۱	۵۳
چاه عمیق و نیمه عمیق	حلقه	۶۰۰	۵۱۰	۹۵۰	۱۴۰	۳۳۰۰
استخر ذخیره آب	باب	۵۵۰	۲۸۷	۱۵۰	۲۲۵	۲۴۷

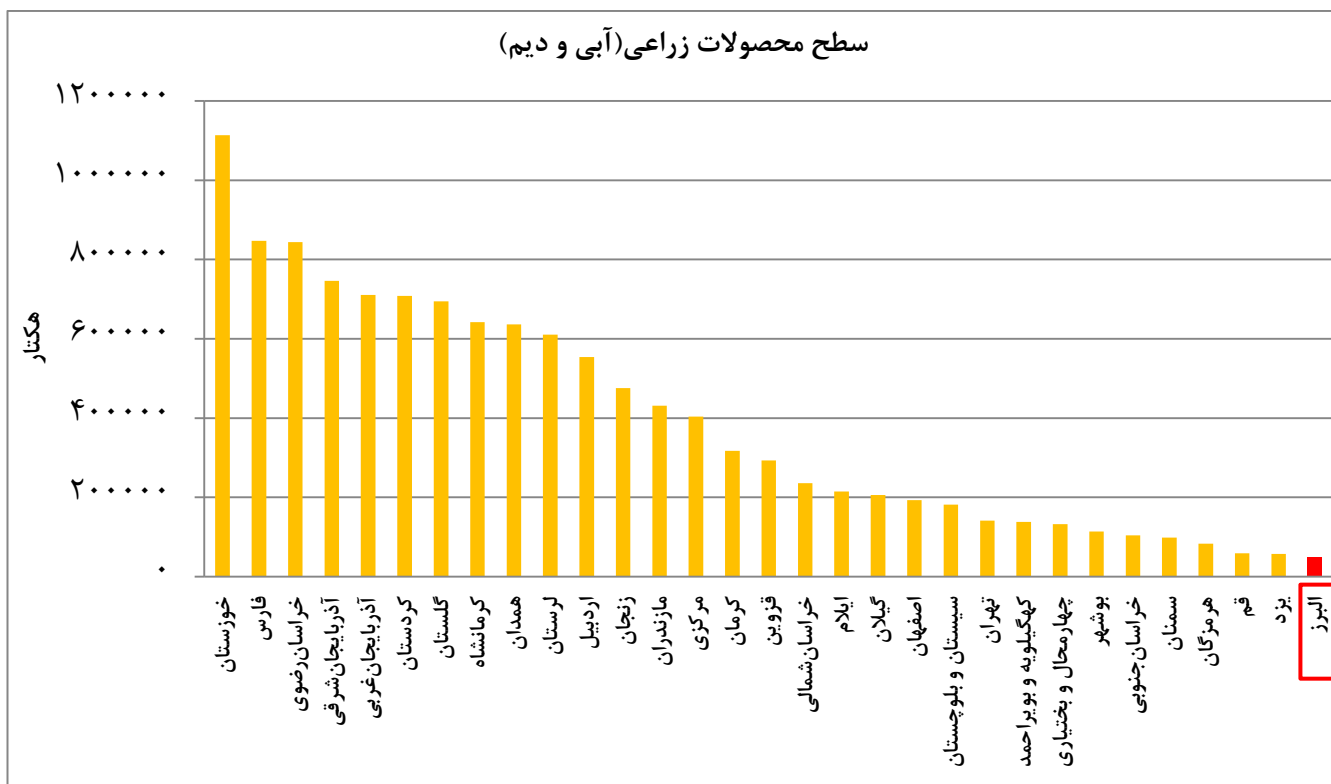
- سطح زیر کشت

در سال زراعی ۹۰-۱۳۸۹ سطح محصولات زراعی کشور در حدود ۱۲ میلیون هکتار بوده که از این مقدار ۵۳,۲ درصد سهم اراضی با کشت آبی و ۴۶,۸ درصد سهم اراضی با کشت دیم بوده است.

در این سال زراعی استان خوزستان با ۹,۳ درصد سهم در سطح برداشت محصولات زراعی، بالاترین سطح برداشت شده را نسبت به استان‌های دیگر به خود اختصاص داده است و استان‌های فارس و خراسان رضوی به ترتیب با ۷ درصد سهم در رتبه‌های بعدی قرار گرفته‌اند. کمترین سطح محصولات زراعی با ۰,۵ درصد سهم (۴۹۵۱۲ هکتار) متعلق به استان البرز بوده است که از این مقدار، ۹۹,۵ درصد زیر کشت آبی (۴۹۲۴۴ هزار هکتار) و تنها ۰,۵ درصد زیر کشت دیم (۲۶۸ هکتار) بوده است (نمودارهای ۷-۵ و ۷-۶).

نمودار ۷-۵- سهم اراضی آبی و دیم استان البرز

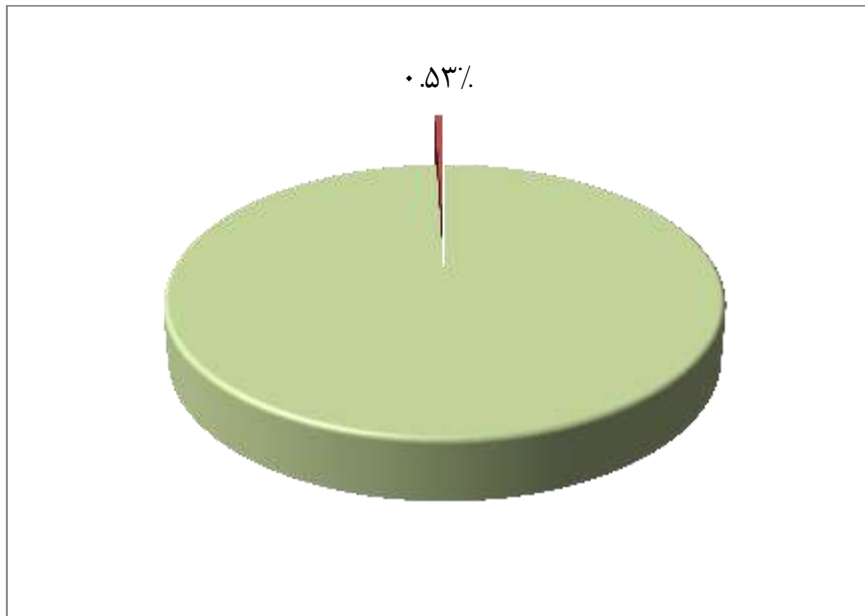

نمودار ۷-۶- جایگاه استان البرز از لحاظ سطح زیر کشت محصولات زراعی (آبی و دیم) آمارنامه کشاورزی (۹۰-۱۳۸۹)

در بین محصولات زراعی بیشترین سطح محصولات زراعی به گندم با ۱۴ هزار هکتار، ذرت علوفه ای با ۱۰ هزار هکتار، جو با ۹ هزار هکتار، سبزیجات با ۵ هزار هکتار و یونجه با ۳ هزار هکتار اختصاص داده شده است. همچنین در سال ۸۹ سطح زیر کشت محصولات باغی این استان حدوداً ۲۴,۴ هزار هکتار بوده است که از این میزان حدوداً ۲۳ هزار هکتار (معادل ۹۵,۳ درصد) مربوط به محصولات باروری و فقط ۴,۷ درصد به محصولات نهالی بوده است. در بین محصولات باغی، بیشترین میزان از سطح محصولات مربوط به سیب ۴,۷ هزار هکتار، شلیل ۳,۹ هزار هکتار، هلو ۳,۷ هزار هکتار، گیلاس ۲,۵ هزار هکتار، انگور آبی ۱,۹ و آلو شابلون ۱,۴ هزار هکتار بوده است.

- شاغلین کشاورزی

بر اساس آمار اعلام شده از سوی مرکز آمار ایران در سال ۱۳۹۱ استان البرز با دارا بودن ۲۱۱۷۷ نفر جمعیت شاغل در بخش کشاورزی، سهم ۰,۵۳ درصدی از بهره‌برداران کشاورزی کشور را به خود اختصاص داده است (نمودار ۷-۷).

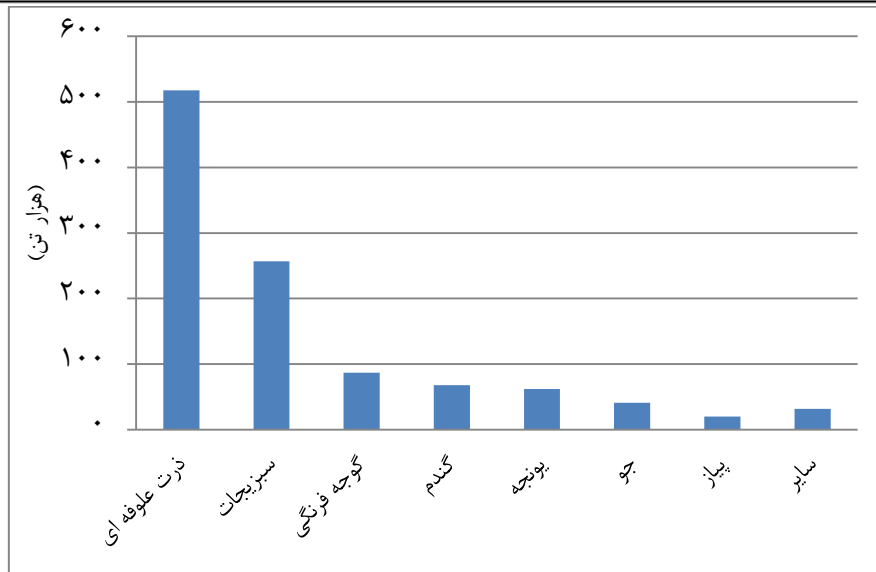

نمودار ۷-۷- سهم استان البرز از بهره‌برداران کشاورزی کشور- ۱۳۹۱ (گزارش شاخص‌های بازار کار، ۱۳۹۱-۱۳۸۴)

- تولیدات کشاورزی

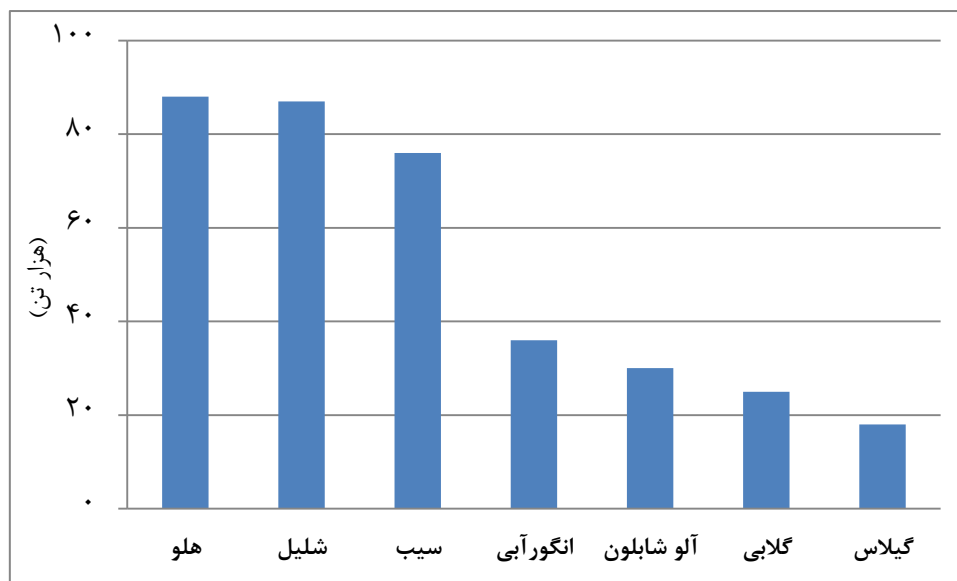
از کل اراضی کشور در سال زراعی ۹۰-۱۳۸۹ تقریباً ۷۷,۲ میلیون تن محصولات مختلف زراعی برداشت شده است به طوری که ۸۹,۹ درصد سهم آن از اراضی کشت آبی و ۱۰,۱ درصد بقیه از اراضی با کشت دیم حاصل شده است. حدود ۳۲,۹ درصد از کل میزان تولید (تقریباً یک سوم) در سال زراعی ۹۰-۱۳۸۹ مربوط به استان‌های خوزستان با ۱۵,۸ درصد، فارس با ۱۰,۳ درصد و خراسان رضوی با ۶,۸ درصد سهم می‌باشد. کمترین مقدار تولید در سال زراعی ۹۰-۱۳۸۹ به استان کهگیلویه و بویر احمد با ۰,۴ درصد سهم تعلق دارد.

کل محصولات زراعی و باغی تولید شده در استان در سال ۹۰-۱۳۸۹ بالغ بر ۱,۵۱۲ هزار تن بوده که سهم محصولات زراعی ۱۱۱۰۲۲۰ تن (معادل درصد ۷۳,۴) و محصولات باغی ۴۰۱۵۶۰ تن (معادل ۲۶,۶ درصد) از کل تولیدات کشاورزی استان البرز را به خود اختصاص داده اند. در بین محصولات زراعی بیشترین سهم تولید به ترتیب مربوط به ذرت علوفه ای با ۵۱۷۳۵۶ تن، سبزیجات ۲۵۷۱۲۹ تن، گوجه فرنگی ۸۶۹۶۵ تن، کدو ۶۸۰۵۶,۶ تن، یونجه ۶۲۴۹۵ تن، جو ۴۰۹۵۶ تن و سایر محصولات جالیزی ۳۲۰۰۰ تن و پیاز با ۲۰۳۰۵ تن را به خود اختصاص داده اند. همچنین میزان تولید پنبه در استان در سال ۱۳۸۹، ۲ هزار تن بوده است (نمودار ۷-۸).

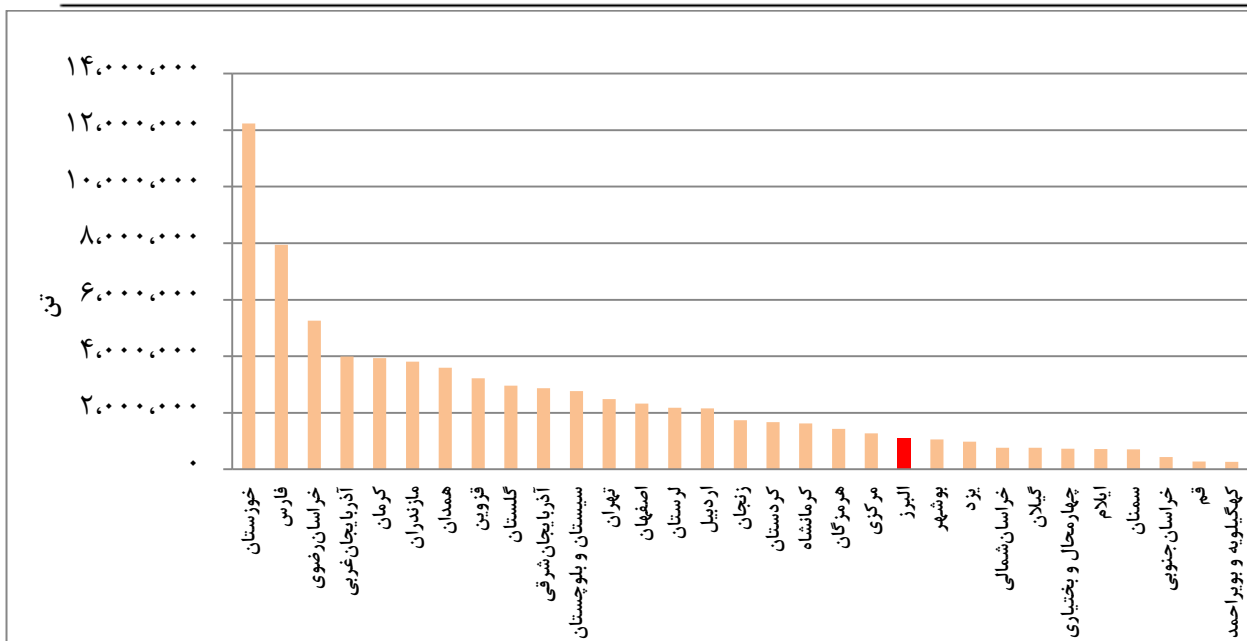
نمودار ۷-۸- میزان تولیدات زراعی استان در سال زراعی ۱۳۸۹-۹۰

در بین محصولات باغی بیشترین میزان تولید مربوط به هلو با ۸۸ هزار تن، شلیل ۸۷ هزار تن، سیب ۷۶ هزار تن، انگور آبی ۳۶ هزار تن، آلو شابلون با ۳۰ هزار تن، گلابی ۲۵ هزار تن و در نهایت گیلاس با ۱۸ هزار تن بوده است (نمودار ۷-۹).

نمودار ۷-۹- میزان تولیدات باغی استان در سال زراعی ۱۳۸۹-۹۰

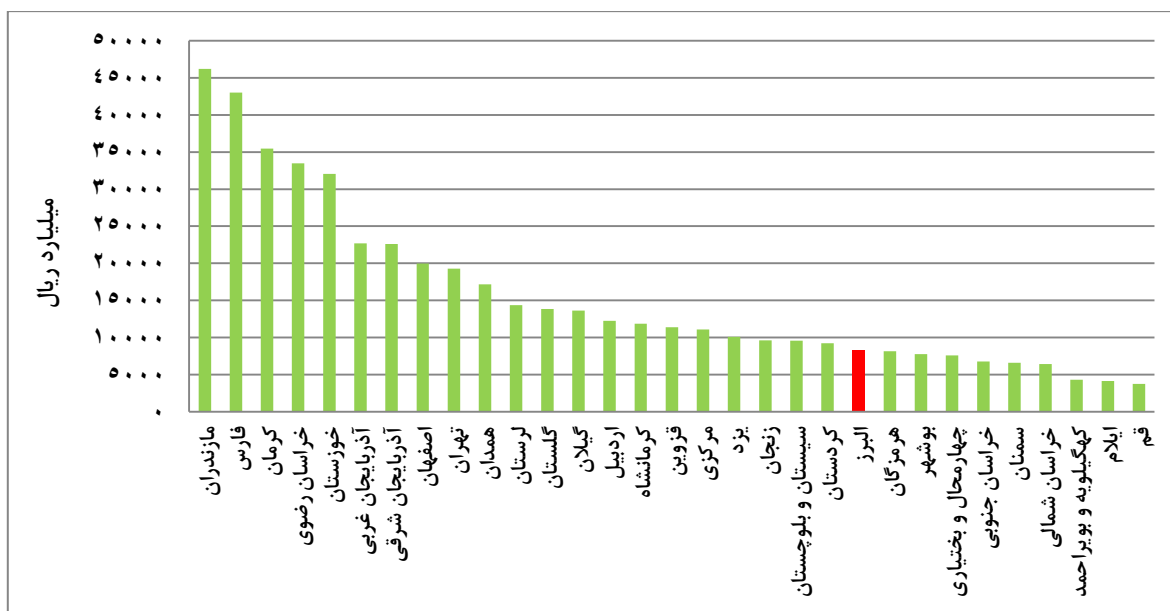
استان البرز با تولیدی در حدود ۱,۱ میلیون تن، محصولات زراعی سهم ۱,۴ درصد و رتبه ۲۱ از کل میزان تولید کشور را در سال زراعی ۱۳۸۹-۹۰ داراست (نمودار ۷-۱۰).

نمودار ۷-۱۰- جایگاه استان البرز در تولید محصولات زراعی (آبی و دیم) در سال آبی ۹۰-۱۳۸۹

- ارزش افزوده

بر اساس آمار اعلام شده از سوی مرکز آمار ایران در سال ۱۳۹۰ ارزش افزوده بخش کشاورزی استان برابر با ۸۲۸۸ میلیارد ریال بوده است. بخش کشاورزی استان البرز در این سال سهم ۴ درصدی از تولید ناخالص داخلی استان و سهم ۱,۷۲ درصدی از ارزش افزوده بخش کشاورزی کشور را داشته است. استان البرز در سال ۱۳۹۰ رتبه بیست و دوم کشور را از لحاظ ارزش افزوده بخش کشاورزی داشته است (نمودار ۷-۱۱).

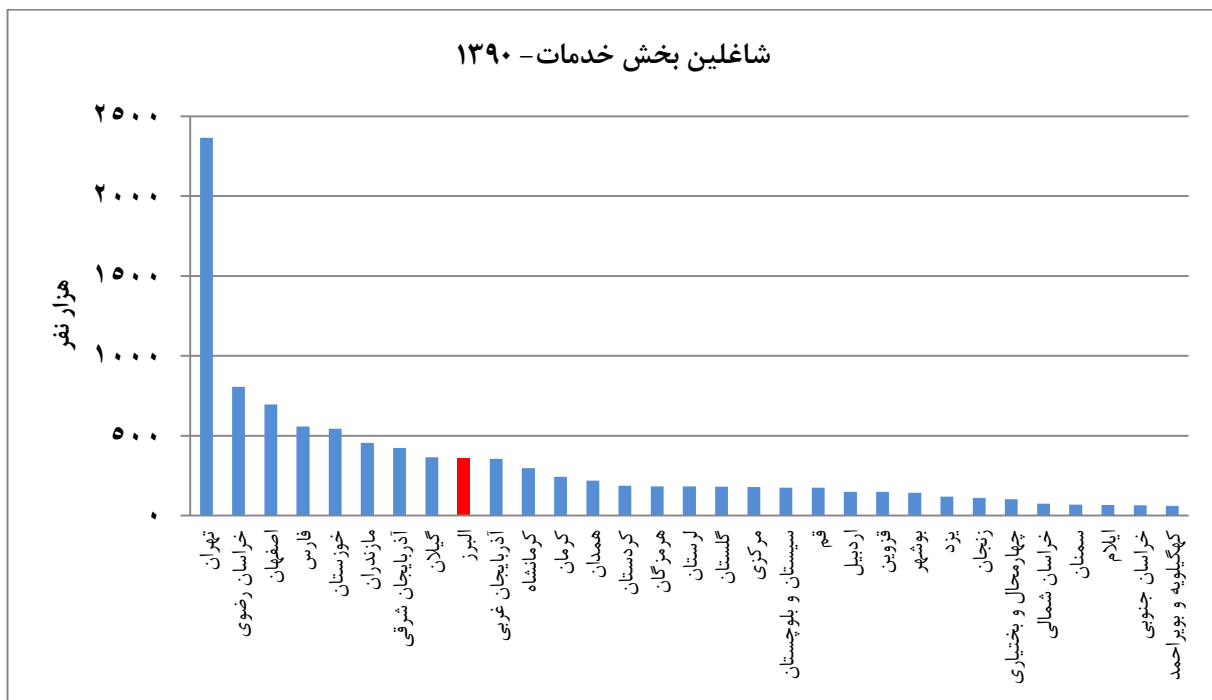
نمودار ۷-۱۱- جایگاه استان البرز از لحاظ ارزش افزوده بخش کشاورزی در سال ۱۳۹۰

۷-۲-۲-خدمات

ارزش افزوده در بخش خدمات در زیربخش‌های تامین آب، برق و گاز طبیعی، ساختمان، عمده فروشی، خرده فروشی، تعمیر وسائط نقلیه و کالاها، هتل داری و رستوران، حمل و نقل، انبارداری و ارتباطات، واسطه‌گری‌های مالی، مستغلات کرایه و خدمات کسب و کار، اداره امور عمومی، دفاعی و تامین اجتماعی، آموزش، بهداشت و مددکاری اجتماعی و سایر خدمات عمومی، اجتماعی، شخصی و خانگی تقسیم بندی می‌شوند. لیکن در مورد استان البرز به دلیل نو پابودن و عدم وجود اطلاعات دقیق و تفکیکی این استان، امکان تجزیه تحلیل تک تک موارد فوق در بخش خدمات امکان پذیر نمی‌باشد و تنها با توجه به آمار و اطلاعات موجود این بخش مورد بررسی قرار می‌گیرد.

- شاغلین

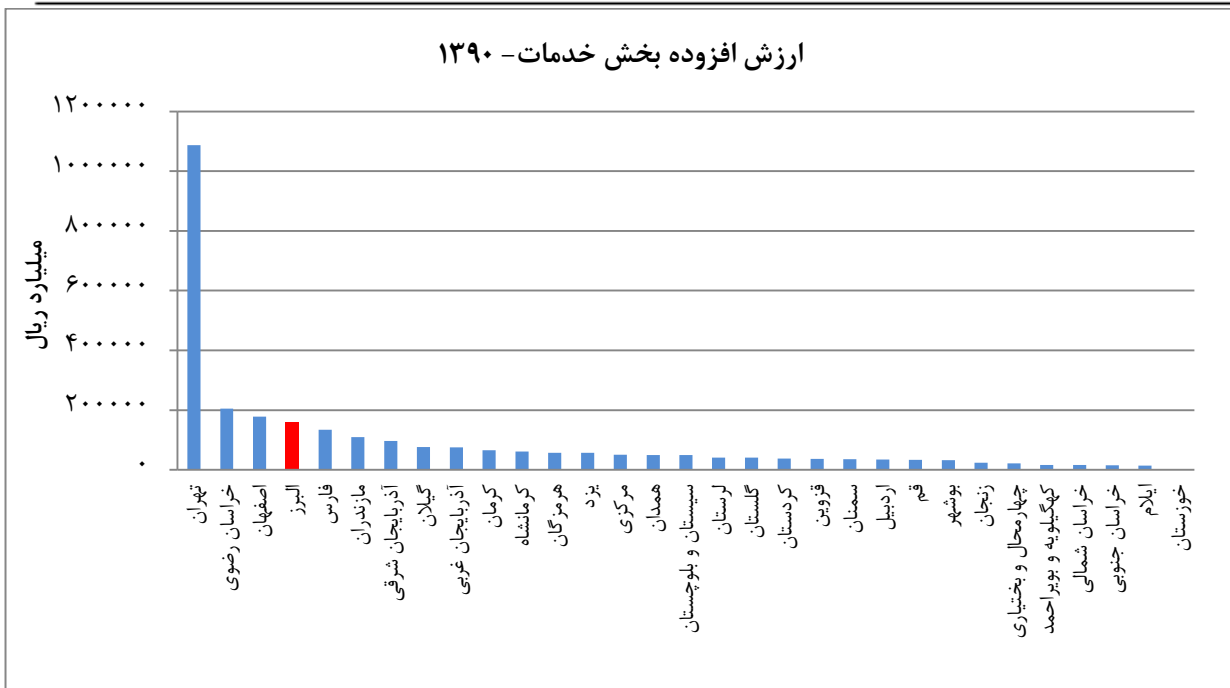
در سال ۱۳۹۰ جمعیت شاغلین استان البرز در بخش خدمات برابر با ۳۶۴ هزار نفر بوده است. استان البرز در این سال رتبه نهم شاغلین این بخش را به خود اختصاص داده است (نمودار ۷-۱۲).

نمودار ۷-۱۲- جایگاه استان البرز از لحاظ شاغلین بخش خدمات در سال ۱۳۹۰ (گزارش شاخص‌های بازار کار ۱۳۹۱-۱۳۸۴)

- ارزش افزوده

در سال ۱۳۹۰ ارزش افزوده استان البرز در بخش خدمات برابر با ۱۶۰ هزار میلیارد ریال بوده است. استان البرز در این سال رتبه چهارم این بخش را به خود اختصاص داده است (نمودار ۷-۱۳).

نمودار ۷-۱۳- جایگاه استان البرز از لحاظ ارزش افزوده بخش خدمات در سال ۱۳۹۰ (گزارش شاخص‌های بازار کار (۱۳۹۱)-۱۳۸۴))

۷-۲-۳- صنعت

استان البرز تقریباً ۱۳ درصد صنایع کشور را در خود جای داده است که این امر حاکی از توان بالای صنعتی این استان می‌باشد و در حال حاضر وجود چندین شهرک صنعتی بزرگ و هزاران واحد صنعتی فعال، این استان را به یکی از قطب‌های صنعتی کشور تبدیل نموده است.

- کارگاه‌های صنعتی

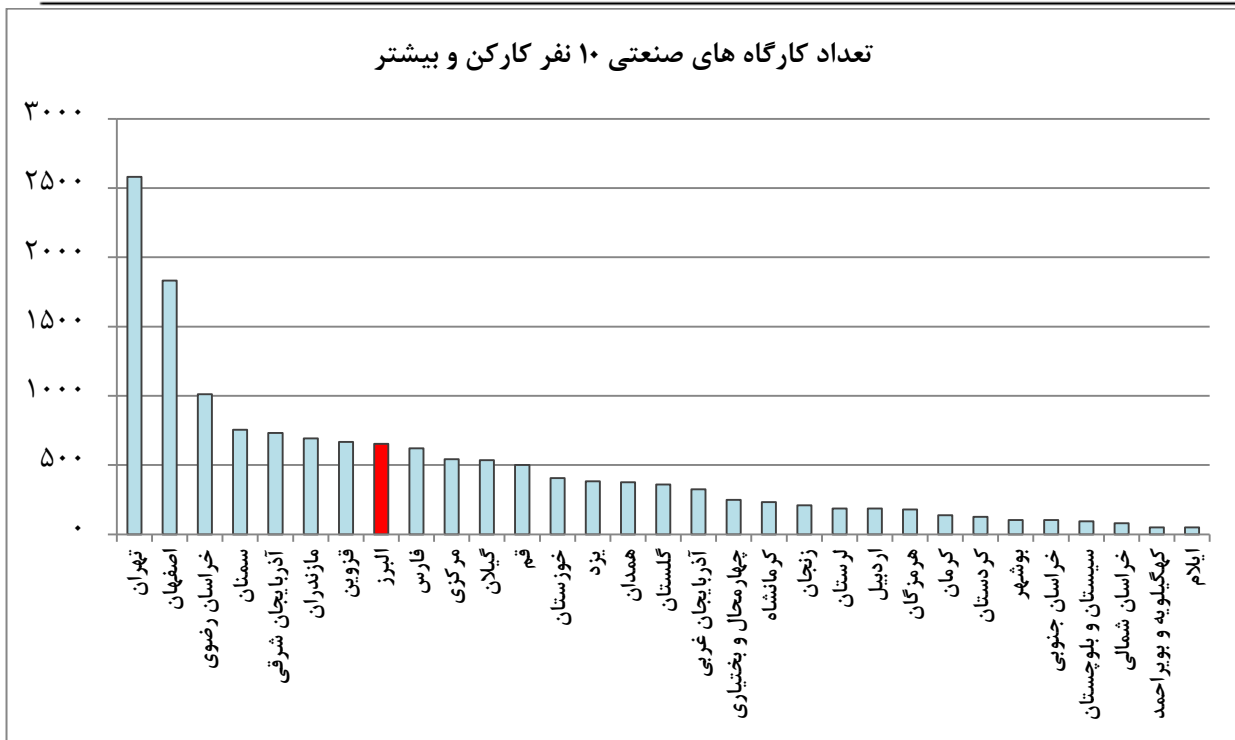
در سال ۱۳۹۰، ۶۵۴ کارگاه صنعتی دارای ۱۰ نفر کارکن و بیشتر در استان وجود داشته است. از این تعداد مالکیت ۶۴۱ کارگاه خصوصی و ۱۳ کارگاه عمومی بوده است. استان البرز در این سال رتبه هشتم کشور را از لحاظ تعداد کارگاه‌های صنعتی داشته است (نمودار ۷-۱۴).

- شاغلین

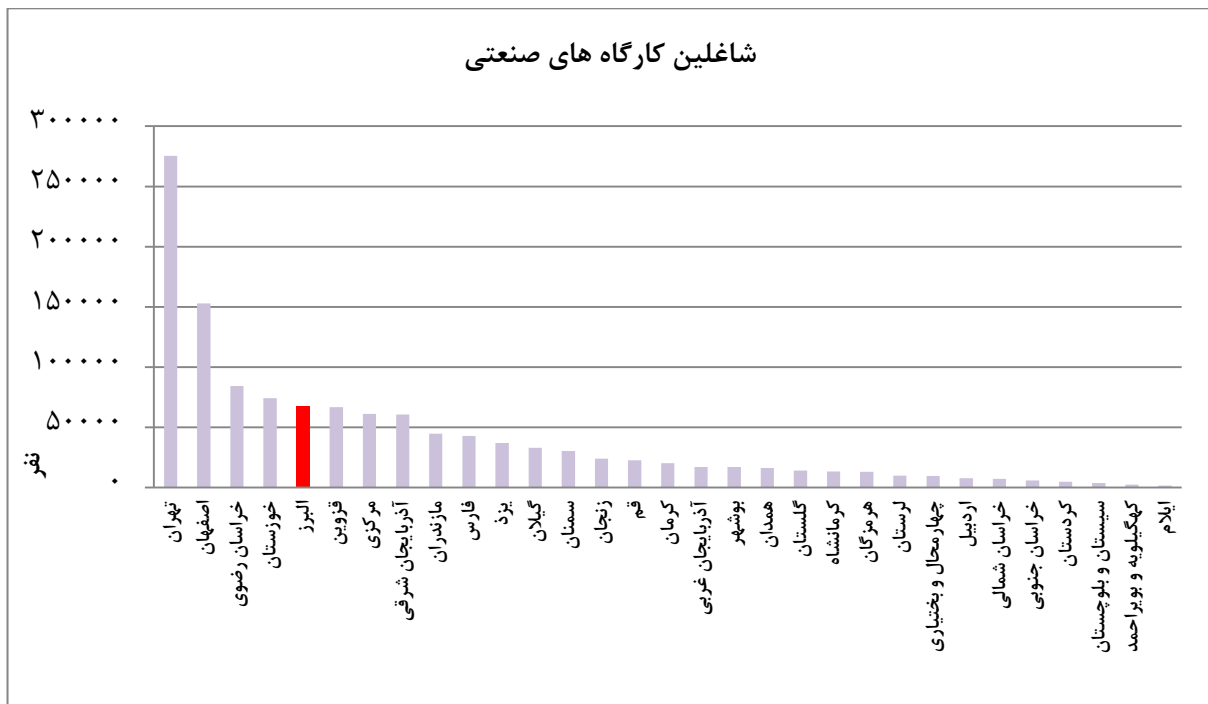
در سال ۱۳۹۰ مجموع ۶۷۶۶۱ نفر در کارگاه‌های صنعتی استان مشغول به کار بوده‌اند. استان البرز در این سال رتبه پنجم را از لحاظ تعداد شاغلین کارگاه‌های صنعتی داشته است (نمودار ۷-۱۵).

- ارزش افزوده

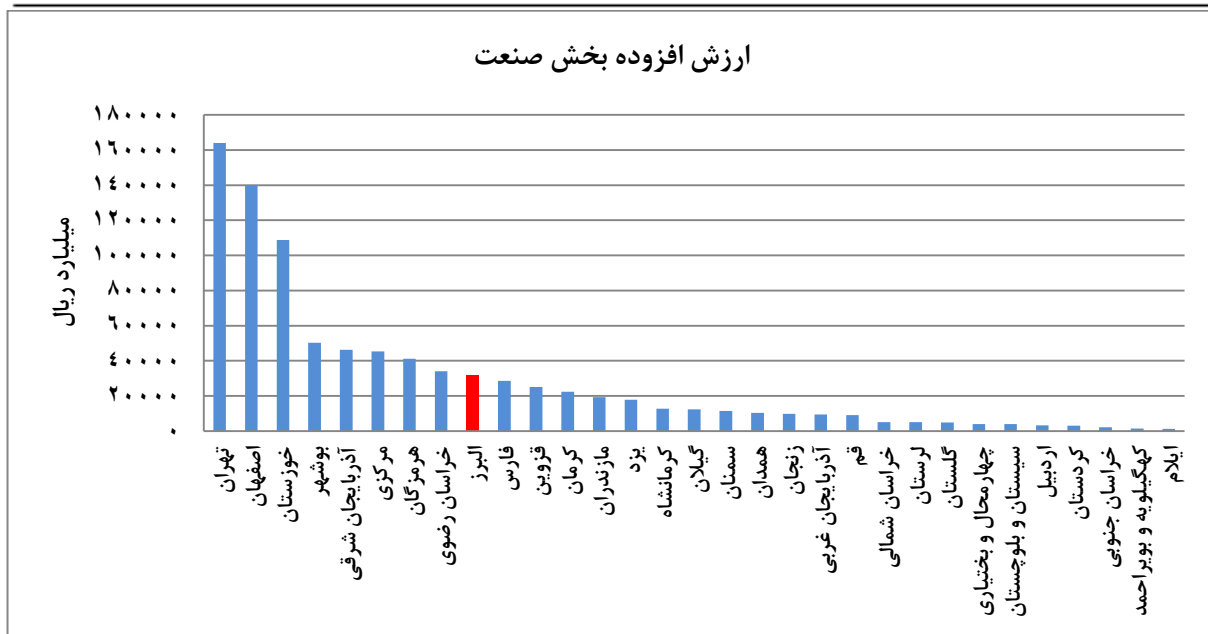
استان البرز در سال ۱۳۹۰ با ایجاد ۳۱۸۹۲ میلیارد ریال ارزش افزوده در بخش صنعت رتبه نهم در کشور را به خود اختصاص داده است (نمودار ۷-۱۶). سهم بخش صنعت در تولید ناخالص داخلی استان در این سال معادل ۱۵ درصد بوده است.

نمودار ۷-۱۴- جایگاه استان البرز از لحاظ تعداد کارگاه های صنعتی ۱۰ نفر کارکن و بیشتر در سال ۱۳۹۰ (سالنامه آماری کشور، ۱۳۹۰)

نمودار ۷-۱۵- جایگاه استان البرز از لحاظ شاغلین کارگاه های صنعتی ۱۰ نفر کارکن و بیشتر در سال ۱۳۹۰ (سالنامه آماری کشور، ۱۳۹۰)

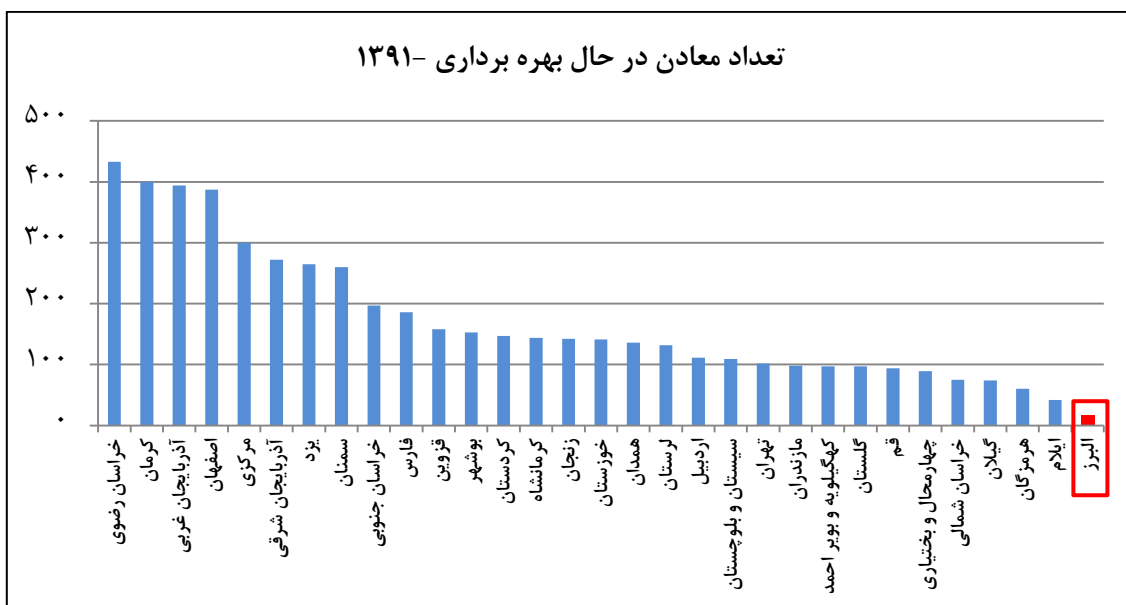

نمودار ۷-۱۶- جایگاه استان البرز از لحاظ ارزش افزوده بخش صنعت در سال ۱۳۹۰ (سالنامه آماری کشور، ۱۳۹۰)

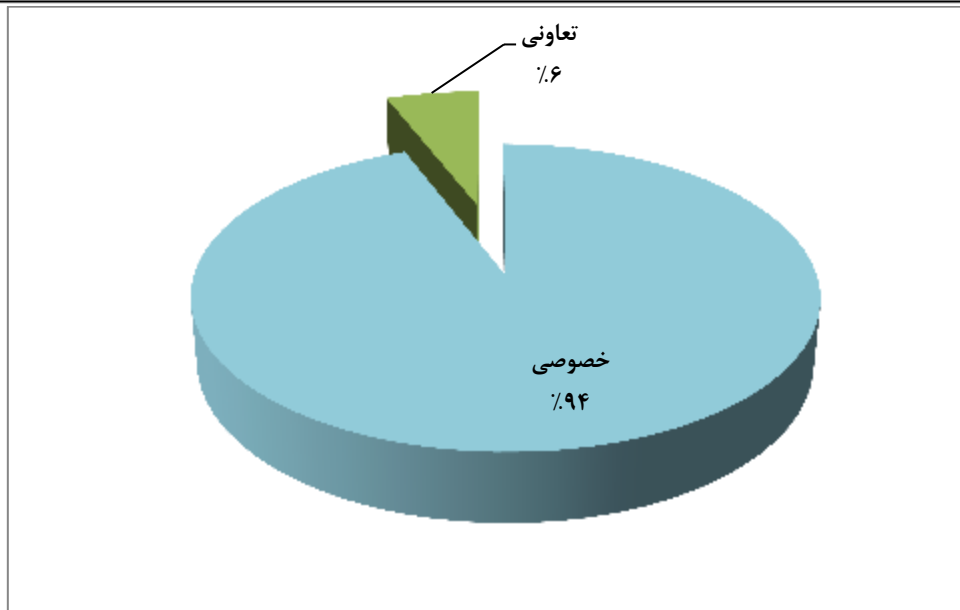
۷-۲-۴- معدن

- تعداد معادن فعال

بر اساس اطلاعات موجود از طرح آمارگیری از معادن در سال ۱۳۹۱، در استان البرز در این سال ۱۷ معدن فعال وجود داشته است که برابر با ۰,۳ درصد از کل معادن فعال کشور بوده است. استان البرز در سال ۱۳۹۱ رتبه آخر کشور از لحاظ تعداد معادن فعال در حال بهره‌برداری را داشته است (نمودار ۷-۱۷). از مجموع معادن استان در این سال، تعداد ۱۶ معدن بصورت خصوصی و ۱ معدن به صورت تعاونی اداره می‌شدند (نمودار ۷-۱۸).

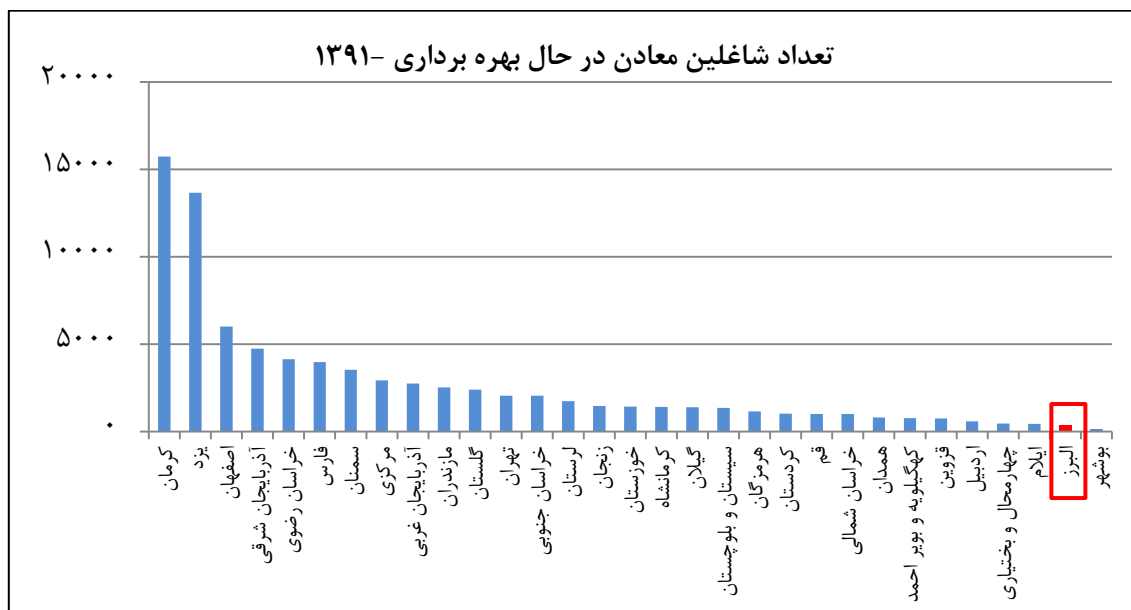
نمودار ۷-۱۷- جایگاه استان البرز در تعداد معادن فعال در حال بهره‌برداری در سال ۱۳۹۱ (طرح آمارگیری از معادن در حال بهره‌برداری - ۱۳۹۱)

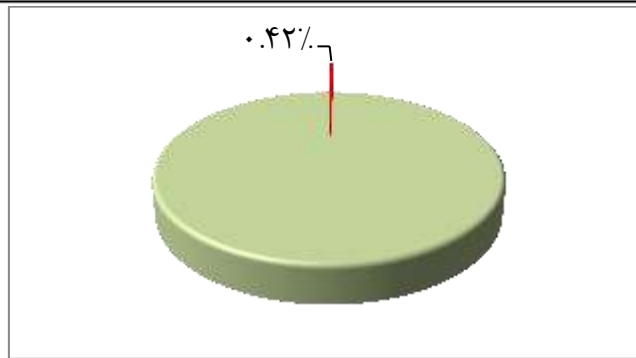
نمودار ۷-۱۸- وضعیت مالکیت معدن در استان البرز در سال ۱۳۹۱

- شاغلین بخش معدن

در سال ۱۳۹۱ تعداد شاغلین معدن فعال استان ۳۵۶ نفر بوده است. تعداد کل شاغلین در معدن در حال بهره- برداری کشور در این سال ۸۳۹۲۰ نفر گزارش شده است. بدین ترتیب استان البرز سهمی حدود ۰,۴ درصد از تعداد شاغلین بخش معدن را در سال ۱۳۹۱ داشته و از این لحاظ رتبه سی ام کشور را به خود اختصاص داده است (نمودار ۷-۱۹ و ۷-۲۰).

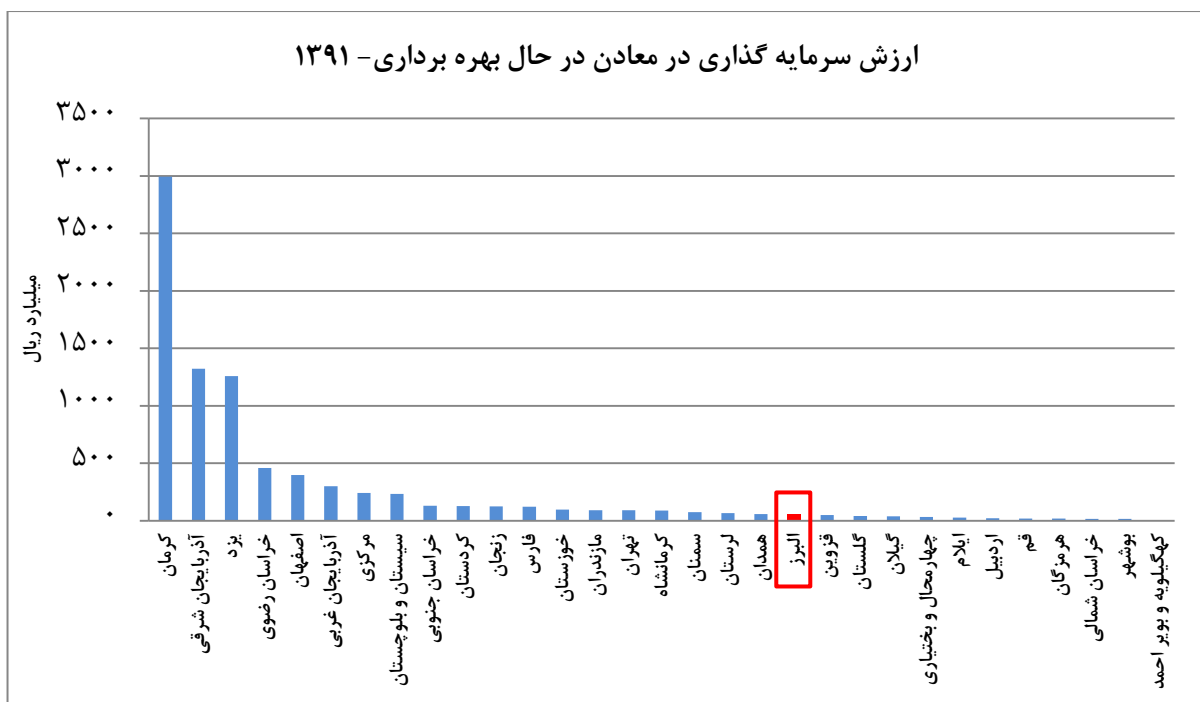
نمودار ۷-۱۹- جایگاه استان البرز در تعداد شاغلین معدن فعال در حال بهره برداری در سال ۱۳۹۱

نمودار ۷-۲۰- سهم استان البرز از شاغلین بخش معدن کشور در سال ۱۳۹۱ (طرح آمارگیری از معادن در حال بهره‌برداری - ۱۳۹۱)

- ارزش سرمایه‌گذاری

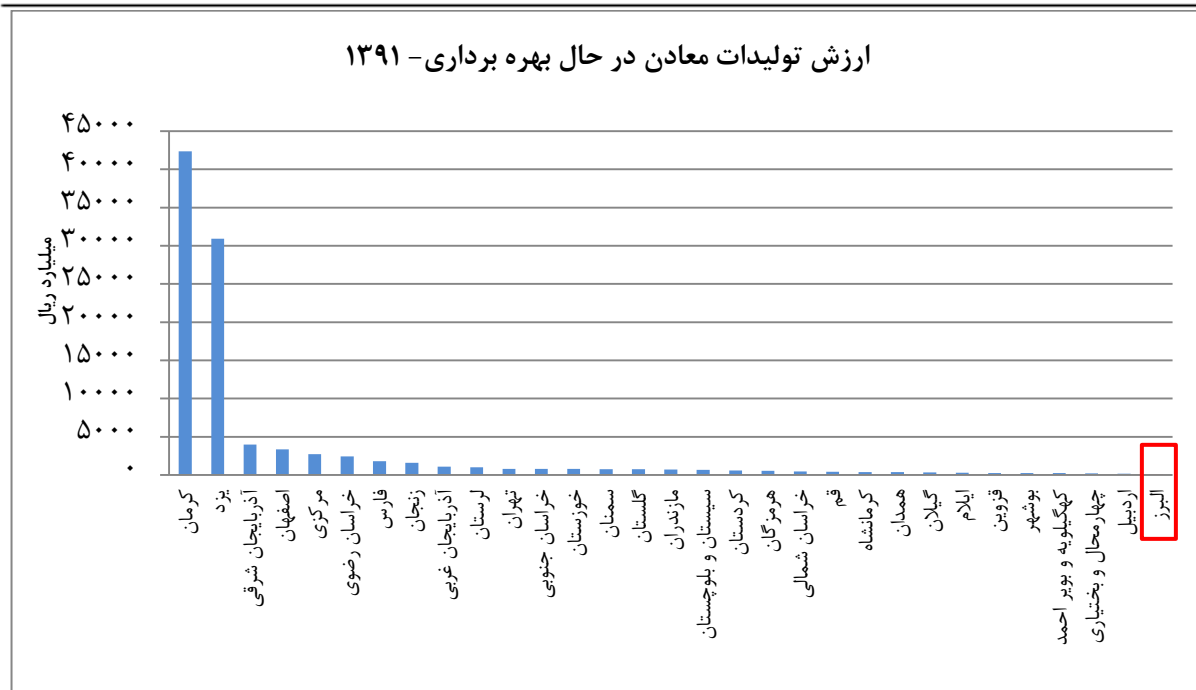
استان البرز در سال ۱۳۹۱ با سرمایه‌گذاری معادل ۵۵ میلیارد ریال در بخش معدن رتبه بیستم کشور را به خود اختصاص داده است (نمودار ۷-۲۱). این سرمایه‌گذاری شامل ماشین‌آلات، وسایل نقلیه، ساختمان و تأسیسات (بدون زمین)، راه اختصاصی، توسعه و اکتشاف، نرم افزارهای رایانه‌ای و ... بوده است.

نمودار ۷-۲۱- جایگاه استان البرز از لحاظ ارزش سرمایه‌گذاری در معادن در حال بهره‌برداری در سال ۱۳۹۱ (طرح آمارگیری از معادن در حال بهره‌برداری - ۱۳۹۱)

- ارزش تولید

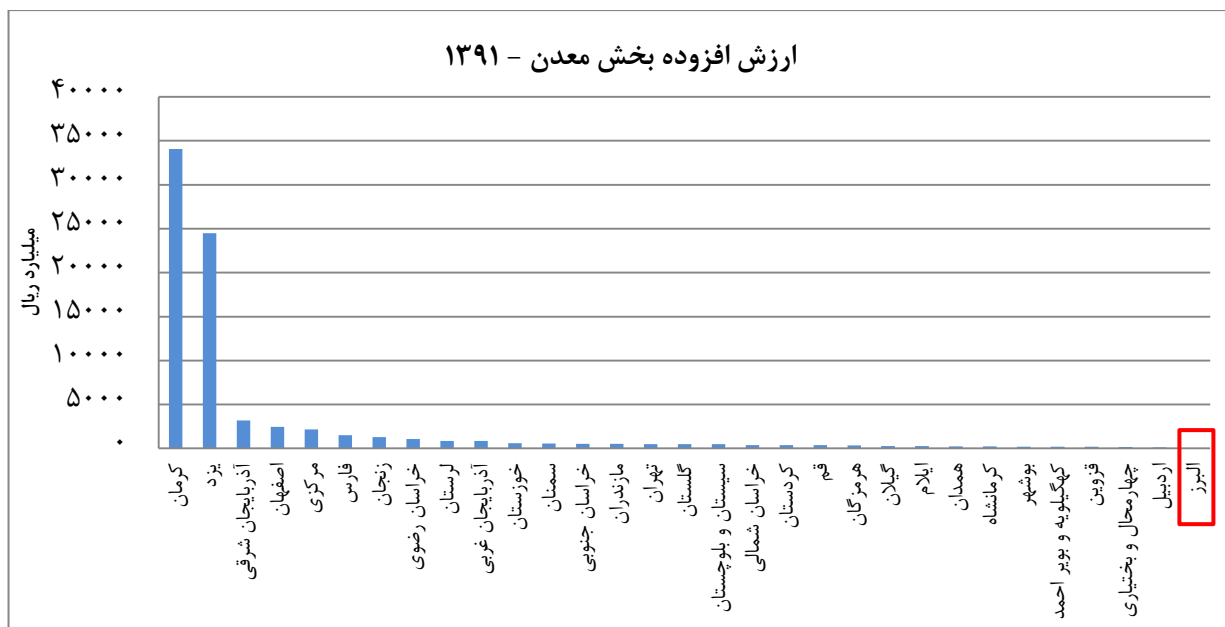
استان البرز در سال ۱۳۹۱ بین سایر استان‌ها دارای رتبه آخر از لحاظ ارزش تولیدات معدن در حال بهره‌برداری در کشور بوده است. ارزش تولیدات معدن در حال بهره‌برداری استان در این سال معادل ۱۳۵ میلیارد ریال گزارش شده است (نمودار ۷-۲۲).

نمودار ۷-۲۲- جایگاه استان البرز از لحاظ ارزش تولیدات معدن در حال بهره‌برداری در سال ۱۳۹۱ (طرح آمارگیری از معدن در حال بهره‌برداری - ۱۳۹۱)

- ارزش افزوده

استان البرز با ایجاد ۹۷ میلیارد ریال ارزش افزوده بخش معدن در سال ۱۳۹۱ جایگاه آخر کشوری را از آن خود نموده است (نمودار ۷-۲۳).

نمودار ۷-۲۳- جایگاه استان البرز از لحاظ ارزش افزوده معدن در حال بهره‌برداری در سال ۱۳۹۱ (طرح آمارگیری از معدن در حال بهره‌برداری - ۱۳۹۱)

منابع

- اداره کل آمار و اطلاعات و GIS استانداری البرز
- اداره کل حفاظت محیط زیست استان البرز
- اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان البرز
- اولین همایش ملی مس ۱۳۹۰
- آقائباتی، علی، (۱۳۸۵) زمین شناسی ایران، ناشر: سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور
- خصوصیات کانی شناسی، بافت و ساخت و ژئوشیمی کانسار جارو (جنوب خاور اشتهارد) کانی سازی فلزات پایه و نقره با میزبان برشی (عبدالمجید یعقوب پور - استاد گروه زمین شناسی دانشگاه تربیت معلم تهران
- راهنمای گردشگری استان البرز، رضا خلیج، سازمان میراث فرهنگی
- امری کاظمی، ع.، ۱۳۸۸، اطلس توانمندی‌های ژئوپارک و ژئوتوریسم ایران، سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور
- سازمان آمار و اطلاعات هواشناسی استان البرز
- سازمان صنایع و معادن استان البرز
- سازمان کشاورزی استان البرز
- سازمان میراث فرهنگی و گردشگری استان البرز
- سایت استانداری استان البرز
- سایت پایگاه داده های علوم زمین
- سایت فرمانداری استان البرز
- گزارش مطالعات هیدروژئوشیمی بر گره ۱:۱۰۰۰۰۰ هشتگرد- گروه هیدروژئوشیمی مرکز پژوهش‌های کاربردی کرج
- مرکز آمار ایران
- معاونت برنامه ریزی استانداری استان البرز
- مقیم، ع، عباس زاده، ع، ۱۳۹۰، سیمای فرهنگ و طبیعت استان البرز، انتشارات کریمخان زند، ۳۷۱ ص.
- موسوی جلالی، م، ۱۳۹۲، پایان نامه اکوتوریسم پهنه‌های کوهستانی استان البرز نمونه موردی: اطراف رودخانه کرج دانشگاه آزاد همدان
- ویژگی‌های ژئوشیمیایی و کانی سازی کانسار مس جارو- شیوا شهسوار (دومین همایش علوم زمین ۱۳۹۰).

